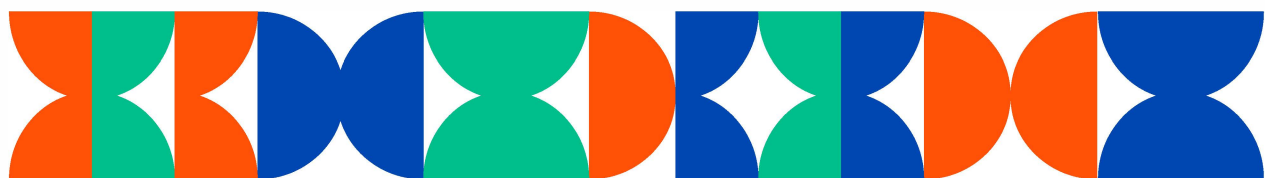

DFG

**22.04 →
01.05.22**

ZAALTEKSTEN

BE WILD
ACT Design Fest **&**
Gent
CHANGE

ESPRESSO CUP

JULIAN NACHTIGALL-LECHNER

Kaffeeform GmbH 2015
gerecycleerd koffiedik / biopolymeer / cellulose
Kaffeeform tilt het concept van circulariteit naar een nieuw niveau. Het onafhankelijke Duitse merk redt grondstoffen van de vuilnisbelt en geeft ze een tweede leven als fraaie, hoogwaardige, duurzame alledaagse voorwerpen. Een uitnodiging om bewuster te leven en te consumeren.
Het verhaal van deze onderneming begon in 2015 met een baanbrekend materiaal op basis van gerecycleerd koffiedik. Kaffeeform zet zich in voor een lokale en ethische productie die bijdraagt aan de veerkracht van de lokale gemeenschap. Kaffeeform gaat milieubewust verspillng tegen en geeft voorwerpen een nieuwe bestemming.

PRETTY DIRTY SOAPS

UNWASTE

Unwaste 2021
zeep
Afval is te mooi om weg te gooien. Het hoeft zelfs niet te bestaan. Unwaste geeft afval een nieuwe functie in verzorgingsproducten, zodat jij elke dag de schoonheid kunt ervaren. Unwaste. Pretty dirty soaps
WHY Unwaste gelooft in een wereld waar afval niet bestaat en waar alle door mensen geproduceerde organische bijstromen een waardevolle functie hebben.
HOW Unwaste wil deze organische bijstromen een dagelijkse functie geven in verzorgingsproducten en mooi afval zichtbaar maken
WHAT Daarom maakt Unwaste circulaire zeep en verzorgingsproducten

Dagelijks afval = dagelijks impact. Op weg naar 1kilo Unwaste product = 1 kilo afval verwerkt. Circulaire verzorgingsproducten van koffiedik en sinaasappelschil. Vegan. Geproduceerd in NL, van natuurlijke oorsprong. Recycled of circulaire verpakking.

TABISU: FROM BIOWASTE TO TABLEWARE, CLOSING THE LOOP

MAHE PLANCKE

Mahe Plancke 2021
biomateriaal
Waar gaat je project over? TABISU. Tafelgeri. Bioafval. Duurzaamheid. 'Tabisu' is een duurzaam achtddelig servies: een placemat, onderzetter, bestekhouder en servetring voor individueel gebruik en een menuhouder, een bordje 'gereserveerd', een dienschotel en een schaalkje voor de rekening. De complete set is gemaakt van bioafval (bijproducten van het bereiden van een maaltijd; uienchillen, schillen, schelpen, bedorven kruiden enz. Tot nu toe worden die gewoon weggegooid). Dit soort bioafval wordt omgezet in een biomateriaal dat 100% recycleerbaar en biologisch afbreekbaar is. Het bioafval is niet alleen een bron van materiaal, maar ook een bron van inspiratie. Het ontwerp van deze achtdelige set is gebaseerd op en geïnspireerd door natuurlijke en organische vormen. De natuurlijke kleuren worden bepaald door het gebruikte bioafval. In deze set zijn er 6 hoofdkleuren. Kleuren: oranje, blauw, wit, zwart, groen en rood. Gebruikt bioafval: sinaasappelschillen, mosselschelpen, eierschalen, gebruikt koffiedik, kruiden, uienchillen en rode bieten.
Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom? Elk stuk van de TABISU servieset is duurzaam. De gebruikte materialen zijn 100% natuurlijk en biologisch bindmiddel. Het biomateriaal is recycleerbaar en ondergaat hetzelfde proces als toen het eerste voorwerp werd gemaakt: het is een thermoplast! Als een TABISU-voorwerp in de natuur belandt, laat het bovendien geen sporen na. Het is 100% biologisch afbreekbaar!
Hoe draagt het bij tot een betere wereld? Toen we ons bewust werden van alle verspilling die het bereiden van een "eenvoudige" maaltijd meebrengt, begrepen we dat er iets moest gebeuren. Een nieuwe mindset of een nieuwe kijk op "afval" was het uitgangspunt. Het besef dat het "afval" dat we zo gemakkelijk weggooien, een nieuwe kans krijgt als bron van grondstoffen. Doel is een kleinere afvalberg. Op die manier verminderen we de uitstoot van broeikasgassen (BKG) die door stortplaatsen worden geproduceerd. Om broeikasgasemissies en stortplaatsen te verminderen, moeten we afvalstromen gaan omzetten in nieuwe materiaalstromen. (Dit is het principe van een circulaire economie).

ESPRESSO CUP

JULIAN NACHTIGALL-LECHNER

Kaffeeform GmbH 2015
recycled coffee grounds / biopolymers / cellulose
Kaffeeform takes the concept of circularity to a new level. The German independently owned brand gives resources destined for the trash a second life by transforming them into beautiful, high-quality, durable everyday objects – an invitation to live and consume in a more conscious way.
The company's journey started back in 2015 with a game-changing material using recycled coffee grounds. Committed to local and ethical production that contributes to the resilience of the local community, Kaffeeform unwastes and reshapes with the environment in mind.

PRETTY DIRTY SOAPS

UNWASTE

Unwaste 2021
soap
Waste is too beautiful to throw away. It doesn't even have to exist. Unwaste turns waste into care products, so you can experience beauty every day. Unwaste. Pretty dirty soaps
WHY Unwaste believes in a world where waste does not exist and all man-made organic by-products have a valuable function.
HOW Unwaste wants to give these organic by-products a day-to-day function in personal care products by making beautiful waste visible.
WHAT That's why Unwaste makes circular soap and personal care products.

Daily waste = daily impact. 1kilo Unwaste product = 1 kilo of waste processed. Circular personal care products from coffee grounds and orange peel. Vegan. Produced in NL, from natural sources. Recycled or circular packagings.

TABISU: FROM BIOWASTE TO TABLEWARE, CLOSING THE LOOP

MAHE PLANCKE

Mahe Plancke 2021
biomaterial
What is your project about? TABISU. Tableware. Biowaste. Sustainability. Tabisu is a sustainable tableware set that consists of 8 pieces: a placemat, coaster, cutlery rest, napkin ring for individual use and a menu holder, reserved sign, presentation tray and bill tray for general use. The complete set is made of biowaste (by-products of creating a meal; onion skin, peels, shells, gone bad herbs/etc. So far, they just get discarded.) This type of biowaste gets converted into a biomaterial that is 100% recyclable and biodegradable. The biowaste is not only a source of material, but is also a source of inspiration. The design of this set consisting of 8 pieces, are based on and inspired by the natural and organic shapes. The natural colors are defined by the used biowaste. In this set, there are 6 main colors. Colors: Orange, blue, white, black, green and red. Used biowaste: orange peels, mussel shells, egg shells, used coffee grounds, herbs, onion skin and beetroot.
What materials and processes are used and why? Each piece of the TABISU tableware set is sustainable. The used materials are 100% natural, biological and biodegradable binders. The biomaterial is recyclable and undergoes the same process as when the first object was made: it is a thermoplast! Furthermore, if a TABISU object ends up in nature, it won't leave a trace. It's 100% biodegradable!
How does it contribute to a better world? Becoming aware of all the waste we create when preparing a "simple" meal, showed that it was time to do something about it. Starting with a new mindset or a new perspective on "waste". Realizing that the "waste" we easily throw away could be a new opportunity for a source of raw materials. The aim is to reduce the waste mountain. Doing this we reduce the Greenhouse Gas Emissions (GHG) that are produced by landfills. To reach a descent in the GHG and landfills, we must start converting waste streams into new material streams. (Which is the principle of a circular economy).

TASSE REPULP

REPULP DESIGN

Repulp design 2021
orange recycled / biobased binder
Waar gaat je project over? Repulp design ontwikkelde een productlijn die onze liefde voor alledaagse voorwerpen combineert met bewust design. Onze ontwerpbenadering wil onze hulpbronnen vrijwaren en creatie ondersteunen. Het eerste object dat we creëerden, de Repulp mok, is een milieuvriendelijk Frans product gericht op duurzaam gebruik.
Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom? Het Repulp-materiaal is gemaakt van afval van de citrusvruchtensapindustrie en hernieuwbare materialen. Het is biogebaseerd en recycleerbaar en maakt deel uit van een positieve cyclus. Repulp biedt een alternatief voor materialen op petrochemische basis. De eindproducten zijn sterk en duurzaam, maar kunnen aan het eind van hun levenscyclus worden gerecycleerd of gecomposteerd. Wij werken samen met sapbedrijven in de regio PACA om lokaal en in Frankrijk te produceren. Wij zamelen het afval van hun productie in om nieuwe grondstof te produceren! Als actoren van de circulaire economie streven we ernaar ons bedrijf op te bouwen binnen een productiemodel met positieve impact. Ons merk is geworteld in en geïnspireerd door de Middellandse Zee en de zuidelijke zon. Repulp Design biedt ook een aparte lijn aan die handwerk en digitale technieken combineert. Elk stuk wordt in kleine series geproduceerd. Ze zijn uniek en de kleuren zijn afhankelijk van de citrusvruchtenvariëteit. De Capsule collectie wordt ontworpen, vervaardigd en geassembleerd in ons atelier in Marseille. Voor onze producten gebruiken zij ons Repulp-materiaal en 3D-printtechnologie. Wij ontwikkelen het 3D-printerfilament met ons Repulp materiaal. De Capsule serie combineert vakmanschap en moderne digitale tools voor de creatie van een lijn van op maat gemaakte objecten. Ons duurzame materiaal en de digitale tools resulteren in een ruwe esthetiek en objecten met een uniek karakter.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld? Repulp verandert onze productiemethoden en onze gewoonten om te kunnen overstappen naar een wereld zonder afval. Niet alleen bieden wij een nieuw materiaal aan, maar ook een nieuwe manier van produceren en consumeren. Wij willen creëren met een minimale impact op onze hulpbronnen.

Waar gaat je project over? Elk jaar wordt in Europa 90 miljoen ton voedsel weggegooid. En in dezelfde periode zorgt serviesgoed voor eenmalig gebruik voor nog eens 26 miljoen ton afval. Twee cijfers die ontwerpster Barbara Gollackner doen nadenken over de mogelijkheden om voedselafval te gebruiken als organisch materiaal. Hoe kan de consument, die de grootste producent van dit afval is, het op een positieve manier gebruiken? Welke nieuwe materialen hebben hun plaats in dit scenario?

WASTEWARE

STUDIO BARBARA GOLLACKNER

Studio Barbara Gollackner 2020-2021
voedselafval
Peter König
Waar gaat je project over? Elk jaar wordt in Europa 90 miljoen ton voedsel weggegooid. En in dezelfde periode zorgt serviesgoed voor eenmalig gebruik voor nog eens 26 miljoen ton afval. Twee cijfers die ontwerpster Barbara Gollackner doen nadenken over de mogelijkheden om voedselafval te gebruiken als organisch materiaal. Hoe kan de consument, die de grootste producent van dit afval is, het op een positieve manier gebruiken? Welke nieuwe materialen hebben hun plaats in dit scenario?
Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom? We gebruiken elk voedselafvalmateriaal dat we konden vinden en dat ons interesseerde. Van oud brood en groenterestjes tot verspilde melk. De materialen werden op verschillende manieren verwerkt, van een heel eenvoudig gietproces tot 3D-voedselprinting.
Hoe draagt het bij tot een betere wereld? Als de materialen en processen ooit klaar zijn voor serieproductie, zouden ze elk stuk plastic wegwerpservies kunnen vervangen.

HOW DO YOU LIKE YOUR EGGS?

BASSE STITTGEN

Produced in house 2018-2022
afvaleieren
Jaarlijks leggen gemiddeld 6,4 miljard kippen 1,1 triljoen eieren. Tegelijkertijd gaat een derde van al het voedsel per jaar verloren of wordt het verspild, waaronder eieren die maar kort houdbaar zijn en waarvan de broze schaal niet de meest geschikte bescherming biedt tegen verwerking en vervoer. In het project 'how do you like your eggs' wordt de inhoud container, worden objecten gemaakt van weggegooide eieren. Het onderzoekt de buitengewone materialiteit van een gewoon consumptieartikel.

De symboliek van het ei heeft iets dubbelzinnigs: enerzijds belichaamt het ei het begin van het leven en anderzijds wordt het opgeslokt in een goedkope consumptie. Het project 'how do you like your eggs' wil iets doen aan deze waardeverschuiving en bewustzijn wakken voor de verspilling van eieren op vele niveaus, maar ook voor de consumptiegewoonten van de mens. Daarom ondergaan vervallen eiwit en schalen een thermoformatie tot bio-plastic bekera zonder additieven. In de huidige context is traditioneel niet-afbreekbaar plastic zeer problematisch, vooral vanwege onze wegwerpcultuur. Dit project wil daarentegen een nieuw, volledig afbreekbaar bioplastisch gebruiken om een ander verhaal over consumptie en afval te schrijven.

Het proces begint in het sorteerstation van de boerderij waarmee ik samenwerk. De eieren worden gecontroleerd op beschadiging, vuil en misvorming. Als ze de test doorstaan, gaan ze naar de winkel. In het andere geval worden ze weggegooid. Het is belangrijk te weten dat deze praktijken verschillen afhankelijk van de boerderij. In grootschalige bedrijven wordt van dat tweedekeuze eigeel mayonaise gemaakt en van het eiwit visvoer, maar veel kleinere en biologische kwekerijen produceren niet op een schaal waarop dit proces winstgevend kan zijn en dus gooien ze de eieren weg.

Wanneer je met een dierlijk product werkt, is het uiterst belangrijk te weten waar je materiaal vandaan komt. Je bent immers rechtstreeks betrokken bij het welzijn van een levend wezen, wat een enorme verantwoordelijkheid inhoudt. Een van de meest cruciale stappen van het project was dan ook het vinden van een biologische en duurzame boerderij die de levenskwaliteit van de dieren vooropstelt. Voor alle eieren van ons project werken wij samen met een Nederlands boerderijbedrijf, GeluksVogel genaamd.

TASSE REPULP

REPULP DESIGN

Repulp design 2021
gerecycleerde sinaasappelschillen / biobased bindmiddel
What is your project about? Repulp design developed a product line that combines our love for everyday objects with conscious design. Our design approach preserves our resources and supports creation. The first object we created, the Repulp mug, is an eco-friendly French product rooted in sustainable use.
What materials and processes are used and why? The Repulp material is made from citrus juice industry waste and renewable materials. Biobased and recyclable, it is part of a virtuous circle. Repulp offers an alternative to petrochemical-based materials. The final products are strong and durable, but can be recycled or composted at the end of their life cycle. We partnered with fresh juice companies in the PACA region to produce locally and in France. We collect the waste from their production to manufacture new raw material! As actors of the circular economy, we strive to build our company within a positive impact production model. Our brand is rooted in and inspired by the Mediterranean and the southern sun. Repulp Design also offers a signature line that combines handcraft and digital techniques. Each piece is produced in small series. They are unique and the colors depend on the citrus fruit variety. The Capsule collection is designed, manufactured and assembled in our workshop in Marseille. We use our Repulp material and 3D printing technology to create our products. We develop the 3D printing filament with our Repulp material. The Capsule series combines craftsmanship and modern digital tools to create a line of custom-made objects. Our sustainable material and digital tools result in a raw aesthetic and objects with a unique character.

How does it contribute to a better world? Repulp is changing the way we produce and our habits to transition to a world with no waste. We are not just offering a new material, but a new way of producing and consuming. We want to create, while minimizing the impact on our resources.

Waar gaat je project about? Every year, 90 million tons of food are thrown away in Europe. And, in the same period, disposable crockery accounts for a further 26 million tons of garbage. Based on these two numbers, Designer Barbara Gollackner is exploring the potential of using food waste as organic material. As the largest producers of such waste, how can consumers use it in a positive way? Which new materials could be created in this scenario?

WASTEWARE

STUDIO BARBARA GOLLACKNER

Studio Barbara Gollackner 2020-2021
foodwaste
Peter König
What is your project about? Every year, 90 million tons of food are thrown away in Europe. And, in the same period, disposable crockery accounts for a further 26 million tons of garbage. Based on these two numbers, Designer Barbara Gollackner is exploring the potential of using food waste as organic material. As the largest producers of such waste, how can consumers use it in a positive way? Which new materials could be created in this scenario?
What materials and processes are used and why? We used every foodwaste material that we could find and that interested us. Ranging from old bread, over vegetables leftovers up to wasted milk. The materials were processed in various ways – starting from very basic moulding, finishing with 3d-foodprinting.
How does it contribute to a better world? If the materials and processes are ever ready for series production they could replace every piece of disposable plastic crockery.

HOW DO YOU LIKE YOUR EGGS?

BASSE STITTGEN

Produced in house 2018-2022
discarded eggs
Annually, an average of 6,4 billion hens lay 1,1 trillion eggs. Simultaneously one third of all food per year is lost or wasted which includes eggs that have short shelf life and whose fragile shell is not the most suitable protection against processing and transport.

In the project 'how do you like your eggs' the content becomes container, objects are produced from discarded eggs. It explores the extraordinary materiality of an ordinary item of consumption. There is an ambiguity in the symbolism of the egg which embodies on the one hand the beginning of life and on the other became swallowed up in cheap consumption. To address this shift of value and to generate awareness for the waste of eggs on an many scales but also for the consumption habits of the individual, in the project 'how do you like your eggs' expired egg whites and shells are thermoformed into bio-plastic cups with zero additives. In todays context traditional non degradable plastics are highly problematic, especially because of our throw-away culture; opposed to that in this project a new, fully degradable bioplastisch is used to create a narrative about consumption and waste.

The process starts at the sorting station of the farm I'm collaborating with. The eggs get checked for damages, dirt and deformations and if they pass the test they go to the shop, if they don't they are discarded. It is important to know that those practices vary between different farms; in large scale operations b-stock egg yolks are turned into mayonnaise and egg white into fish food, but many smaller and biological farms don't produce on a scale that this process would be profitable so they discard the eggs.

When working with an animal product it is extremely important to know where your material comes from since through working with it you are becoming directly related to the well being of a living creature which creates a huge responsibility. That is why one of the most crucial steps of the project was to find a biological and sustainable farm that puts the quality of life of their animals first. We are collaborating with a dutch farming project called GeluksVogel and all the eggs used for the project come from them.

CLAY AUTOMATON LAB

UNFOLD / DENNIS CEYLAN

Unfold / Dennis Ceylan i.s.m. Colpaert Ceramics
2022

klei

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent. KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest) / LUCA | School of Arts met steun van de Vlaamse overheid

In September 2018 verwoestte een brand één van de grootste archeologische collecties uit de geschiedenis. Het Museu Nacional in Rio de Janeiro, Brazilië, werd voor 90% in as gelegd. Begin 2019 waren reeds iets meer dan 2.000 artefacten uit de assen opgegraven. Tijdens de twintig jaar voor de brand, werden er honderden artefacten gescand door onderzoekers van het museum. Deze scans, die in eerste instantie bedoeld waren voor onderzoek, zijn nu de enige overgebleven 'schimmen' van de eens zo rijke collectie.

Unfold zet een meerjarig onderzoeksproject op poten - Atlas of Lost Finds - waarin zij, samen met andere onderzoekers, ontwerpers en makers, bekijkt op welke manier 3D-scans en andere digitale data op een zinvolle manier gebruikt en ingezet kunnen worden.

Op de website lostfinds.org worden verschillende cases digitaal ontsloten. Een eerste case ging over een precolumbiaanse (Chimu) hoefijzerfles in de vorm van een jaguar. Unfold lanceerde een open call en nodigde kunstenaars en makers uit om met de digitale data van deze fles aan de slag te gaan. Dit resulteerde in een collectie van om en nabij 30 nieuwe flessen, gemaakt door kunstenaars van over de hele wereld, geïnspireerd op het origineel.

Met een tweede case rond precolumbiaanse keramiek verbindt Unfold MAS Antwerpen, KASK Gent, Goeldi Museum Brazilië en lokale makers met precolumbiaanse keramische stukken uit de Marajoararegio. Samen onderzoeken zij hoe de digitale data van deze stukken kunnen dienen als startpunt voor nieuwe verhalen over eigenaarschap, inclusie, traditie en kennis.

Voor Design Fest Gent werkt Unfold samen met KASK, in een onderzoek naar een schaalvergroting van hun 3D-printers. Om de 3D-scans van de Marajoarakeramiek - die veelal indrukwekkend zijn van grootte - opnieuw te kunnen maken, moet er een grotere machine gebouwd worden. KASK stelt haar robot-arm ter beschikking, Unfold haar expertise. Tijdens Design Fest Gent zet Unfold een lab op in het Design Museum, waar verschillende experimenten worden opgezet met de robot-arm-klei-printer, waaronder eerste pogingen tot het printen van een Marajoara-urne.

CLAY AUTOMATON LAB

UNFOLD / DENNIS CEYLAN

Unfold / Dennis Ceylan i.s.m. Colpaert Ceramics
2022

clay

Creation project for Design Fest Ghent. KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest) / LUCA | School of Arts with the support of the Flemish Government

In September 2018, one of the largest archaeological collections in history was destroyed by fire. No less than 90% of the Museu Nacional in Rio de Janeiro (Brazil) went up in smoke. Fortunately, researchers at the museum had taken hundreds of scans of the artefacts in the years preceding the fire. These scans, which were primarily intended to be used for research, are now the only remaining links to a once rich collection.

It's thereby no coincidence that Design Studio Unfold recently launched a multi-annual research project entitled Atlas of Lost Finds. Joining forces with other researchers, designers and creators, it is investigating how 3D scans and other digital data can be used in a meaningful way.

Its website lostfinds.org provides digital access to several different cases. On the one hand, it challenges artists and designers to make use of digital data obtained from scans, while, on the other, it stimulates an interesting discussion on how the items could serve as a starting point for new narratives about ownership, inclusion, tradition and knowledge. An initial opening gambit with a pre-Columbian horseshoe bottle as a model resulted in a collection of 30 special bottles created by artists across the world. And many more scans are waiting to be injected with a new life.

On the occasion of the Design Fest Gent, Unfold and KASK are joining forces for a study into scaling up their 3D printers. In order to be able to recreate Marajoara ceramics - which are often impressively large - on the basis of the 3D scans, a larger machine will have to be built. KASK is making its robot arm available, Unfold its expertise. During Design Fest Gent, Unfold will set up a laboratory in the Design Museum, where various experiments will be conducted with the robot-arm clay printer. Witness some of the first attempts to print a Marajoara urn.

NEST

STUDENTEN × ALUMNI TEXTIEL LUCA | SCHOOL OF ARTS (ANNELOTTE LAMMERTSE, CÉLINE LAMBRECHTS, ELINE HELLEMANS × JANA VISSER) / KULEUVEN FACULTEIT ARCHITECTUUR CAMPUS SINT-LUCAS GENT (JASPER CRIEL × MARJOLEIN GEYSKENS) / IDROPS / GECOÖRDINEERD DOOR CAROLINE VOET × MARIE MEES

SPONSORS: B&T Textilia / Atelier Jan Verwerft / Mattias Deboutte 2022

hout / handgeweven textiel

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent. LUCA | School of Arts Textiel × KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Gent met steun van de Vlaamse overheid

'NEST' is een samenwerking tussen studenten en alumni Textiel van de LUCA | School of Arts en de KU Leuven Faculteit Architectuur Campus Sint-Lucas Gent en IDROPS-coördinatie door Marie Mees en Caroline Voet. 'NEST' is een installatie voor IDROPS, een gemeenschap die sociale verandering teweegbrengt met creativiteit als motor. Samen met een brede waaier aan actoren, van individuen tot kansengroepen of overheden, pakken ze maatschappelijke vraagstukken aan om ze te vertalen in duurzame, positieve oplossingen en in beleid. 'NEST' is een van hun CARE track 2SPACES, een project dat het psychosociale welzijn van jongvolwassenen met kanker of een chronische ziekte wil ondersteunen door middel van kunst en technologie.

'NEST' is een plaats die dialoog wil bieden. In zijn directheid omarmt het elke vorm van ontmoeting en uitwisseling, waar gesproken wordt of soms niet: getuigenissen, gesprekken, workshops, lezingen, creatie, leessessies, films, meditatie, slaap, ...

'NEST' bevordert ZORG en wil als uitnodigende tentstructuur reiken naar de diepmenselijke betekenis van geborgenheid en bescherming. 'NEST' maakt ruimte voor verbinding, begrip en empathie. Groter dan een bed, maar kleiner dan een huis, creëert het nabijheid en intimiteit.

'NEST' is een nomadische assemblage; ze kan worden gevouwen, ontvouwen, materialen kunnen worden samengevoegd... en is constant in transformatie: de textielbekleding en het fijne houten frame kunnen gemakkelijk worden opgevouwen tot een reizend pakket dat zijn vleugels telkens weer elders wil uitslaan: in ziekenhuizen, musea, ...

'NEST' herdenkt de grenzen tussen textiel en architectuur. Het volgt een raster, een kader waarin verbindingen kunnen ontstaan, waarin de mens als actor optreedt door textiel op te rollen, te vouwen, er de handen door te steken. Textiel omgeeft, biedt ruimte, bakent af. In zijn lussen, wederkerigheid en beweeglijkheid is het ook heel speels en vrij...

'NEST' bekijkt hoe ieder individu de plek kan gebruiken, zich eigen kan maken, en samen kan delen. Een plek waar nieuwe grenzen en ontmoetingen worden gezocht.

NEST

STUDENTS × ALUMNI TEXTIEL LUCA | SCHOOL OF ARTS (ANNELOTTE LAMMERTSE, CÉLINE LAMBRECHTS, ELINE HELLEMANS × JANA VISSER) / KULEUVEN FACULTEIT ARCHITECTUUR CAMPUS SINT-LUCAS GENT (JASPER CRIEL × MARJOLEIN GEYSKENS) / IDROPS / COORDINATED BY CAROLINE VOET × MARIE MEES

SPONSORS: B&T Textilia / Atelier Jan Verwerft / Mattias Deboutte 2022

wood / handwoven textile

Creation project for Design Fest Gent. LUCA | School of Arts Textiles × KU Leuven, Faculty of Architecture, Campus Sint-Lucas Gent with the support of the Flemish Government

'NEST' is a collaboration between students and alumni Textiles of LUCA | School of Arts and the KU Leuven Faculty of Architecture Campus Sint-Lucas Gent and IDROPS coordination by Marie Mees and Caroline Voet. 'NEST' is an installation for IDROPS, a community that engenders social change with creativity as a motor. Together with a wide range of actors, from individuals to disadvantaged groups or governments, they tackle social issues in order to translate them into sustainable, positive solutions and into policy. 'NEST' is one of their CARE track 2SPACES, a project that aims to support the psychosocial well-being of young adults with cancer or chronic illness through art and technology.

'NEST' is a place that wants to offer dialogue and embraces with its directness any form of encounter and exchange, where there is spoken or sometimes not: testimonials, conversations, workshops, lectures, creation, reading sessions, films, meditation, sleep, ...

'NEST' promotes CARE and, as an inviting tent structure, it wants to reach out to the deeply human meaning of security and protection. 'NEST' makes room for connection, understanding and empathy. Bigger than a bed, but smaller than a house, it creates nearness and intimacy.

'NEST' is a nomadic assembly; it can be folded, unfolded, materials can be assembled,... and is in constant transformation: the textile cover and the fine wooden frame can be easily folded into a traveling package that wants to spread its wings everywhere: in hospitals, museums, ...

'NEST' commemorates the boundaries between textiles and architecture. It follows a grid, a framework in which connections can arise, in which man acts as an actor by rolling up textiles, folding them, putting their hands through them. The textile surrounds, offers space, demarcates. In its loops, reciprocity and mobility, it is also very playful and free...

'NEST' looks at how each individual can use the place, make it their own, and share it together. A place where new boundaries and encounters are sought.

Design Fest Gent

Be Wild, Act & Change. Van 22 april tot en met 1 mei schenkt het Design Fest Gent 10 dagen lang ruimte aan ontwerpers en hun grensverleggende ideeën. Een gevarieerd aanbod aan installaties, workshops en lezingen, op verschillende locaties in de stad, toont de diversiteit en de gelaagdheid van wat design kan (en volgens ons ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Design Fest Gent inspireert en daagt uit. Met een sterke focus op duurzaamheid in al haar facetten worden we uitgenodigd om na te denken en in dialoog te gaan.

BREAZEA (BREATHE IN / BREATHE OUT)

CRAFTING PLASTICS! STUDIO I.S.M. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

gemengd biopolymeer

'BreaZea' is een 3D-geprint modulair kamerscherm gemaakt van bioplastics dat je Circulaire Economie laat ervaren. De subtiele geur van 'BreaZea' helpt de consument om 'BreaZea' te onderscheiden van op benzine gebaseerde kunststoffen door de aroma-actieve stoffen van de grondstof te versterken. De modules zijn gemaakt van 100% hernieuwbare grondstoffen en zijn 100% biologisch afbreekbaar. 'BreaZea' kan op verschillende manieren worden gecombineerd en hergebruikt en is ontwikkeld voor de horeca en werk- en woonomgevingen.

Design Fest Gent

Be Wild, Act & Change. The end of April will see the start of Design Fest Gent, a new biennial 10 day festival that offers designers space to present their ground-breaking ideas. At different locations in the city, an extensive range of installations, workshops and lectures, demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activist. By focusing on sustainability in all its facets, Design Fest not only wants to inspire the visitors but also challenge them and encourage dialogue.

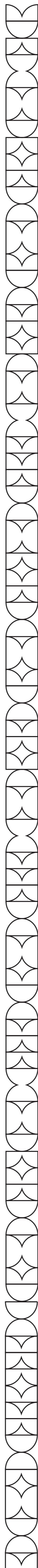
BREAZEA (BREATHE IN / BREATHE OUT)

CRAFTING PLASTICS! STUDIO I.C.W. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

biopolymer blend

'BreaZea' is a 3D-printed modular room divider made from bioplastics that lets you experience Circular Economy. The subtle smell of 'BreaZea' helps the consumer to distinguish 'BreaZea' from petrol-based plastics by enhancing the aroma-active substances of the raw material. The modules are made from 100% renewable resources and are 100% biodegradable. 'BreaZea' can be combined and reused in various ways and has been created for the hospitality industry and working and living environments.

K V L O E R U M R

JOANNA REUSE

Joanna Reuse / Vrijdaghs / De Kringwinkel Ateljee
2020

Installatie voor kinderen

Gecreëerd voor Kleureyck 2020 in opdracht van Design Museum Gent

'**K V L O E R U M R**' (= kleur + vorm) is een bouwspel voor kinderen en jongeren. De kleurrijke objecten komen uit ons dagelijks leven, maar zijn ook allemaal gelinkt aan vormen in het oeuvre van Jan van Eyck. Je kan er blauwe bergen mee maken, fluo torens, vrolijke steden... Alles wat je verbeelding je maar ingeeft.

Na de tentoonstelling keert '**K V L O E R U M R**' terug naar waar het vandaan kwam. De objecten belanden weer in het sorteercentrum van De Kringwinkel Ateljee, en de speelvloer van gerecycleerde mousse wordt opnieuw gerecycleerd.

K V L O E R U M R

JOANNA REUSE

Joanna Reuse / Vrijdaghs / De Kringwinkel Ateljee
2020

Installation for children

Created for Kleureyck 2020 on behalf of Design Museum Ghent

'**K V L O E R U M R**' (= colour + form) is a building game for children and young people. The colourful objects come from daily life, but are also all linked to forms in the work of Jan van Eyck. You can use them to make blue mountains, fluorescent towers, cheerful cities... Anything your imagination dictates.

After the exhibition, '**K V L O E R U M R**' returns to where it came from. The objects end up back in the sorting centre of De Kringwinkel Ateljee, and the playing floor made of recycled foam is recycled again.

ZOOM I, II, III, IV

ANNELOTTE LAMMERTSE

Annelotte Lammertse
2021

linnen / hennep

met steun van LUCA | School of Arts

Het project 'Zoom' is ontstaan vanuit een reactie op lokale en natuurlijke omgevingen en hoe we die indelen, specifiek de flora en fauna. Er wordt nauwelijks over planten gesproken en vaak kennen we de namen niet eens. Via het volgen van een zoom, een lijn, en een twijfel in het landschap kwam ik uit bij de marges van de stad. Koningskaars, guldenroede, duizendblad, sint-jakobskruid en bitterkruid zijn slechts enkele van de planten die groeien in de breuken en langs de randen. Ze verschijnen langs de snelwegen, grachten, bij de oevers, in de berm, tussen de straatstenen en in de groene stroken bij het stoplicht. Het zijn plekken die door niemand worden overheerst of uitgebuit en waarin we ons kunnen verbeelden hoe stedelijke ruimtes eruit kunnen zien en wat voor rol ze kunnen spelen. De planten die er groeien zijn belangrijk voor de biodiversiteit en bezitten een enorme potentie in gebruik en omgang. Door met de planten te verven, te weven en te drukken ontstaan er kaarten van de besluiteloze spaties in en rond de stad. Ze zijn gevormd door processen van beweging, verstrooidheid en destructie. In plaats van de kleine stukjes vegetatie te zien als controleerbaar bezit en als plekken van kapitaal, kunnen we de flora en fauna leren kennen en er een relatie en verbinding mee aangaan. Voordat de plekken onherkenbaar veranderen of verdwijnen.

ZOOM I, II, III, IV

ANNELOTTE LAMMERTSE

Annelotte Lammertse
2021

linen / hemp

with the support of LUCA | School of Arts

The work 'Zoom' arises from a response to our natural surrounding and the way we arrange nature, specifically to the vegetation. We hardly talk about plants and most of the time we don't even know their names. Following a line, a walk, a bump, and a doubt in the landscape I arrived at the edges of the city. Great mullein, Goldenrod, Yarrow, Ragwort, Hawkweed are just a few of the plants that grow in the cracks and margins. They grow alongside highways, canals, on the banks, and in between the pavestones. In these places, that are not dominated or exploited by anyone, we can imagine what urban spaces can look like and what role they can play. The plants are important for the biodiversity and have enormous potential in use and handling. They are formed by processes of movement, distraction, and destruction. By using the plants as dye pigment for weavings and prints I create maps of these indecisive places. Instead of seeing the small patches of vegetation as places of capital, we can get to know the flora and fauna and establish a relationship and connection with them. Before these spots change beyond recognition or disappear.

HET GEDRAGEN LANDSCHAP

CAMILLE PAROISSIEN / KAMISH

Camille Paroissien
2021

verschillende soorten wol

met steun van LUCA | School of Arts

In de romantiek van de achttiende eeuw streefde de kunstenaar niet meer naar een exacte reproductie van de natuur, maar begon hij meer en meer aandacht te krijgen voor de passie en de emotie die gepaard gaan met de natuurbeleving. De Ierse filosoof Edmund Burke (1729-1797) kende aan de passie een cruciale rol toe in de menselijke beleving van het schone en het sublieme.¹

Het textiele werk van Kamish (Camille Paroissien) wil geen exacte reproductie van de natuurtaferelen weergeven, maar wil vooral het gevoel van ontzetting en tegelijk bewondering, van menselijke kleinheid en mystieke natuurlijke grootsheid evoceren. De weefsels vertalen de natuurbeleving tot de abstractie van vormen en kleuren, met een grote aandacht voor het ruwe en koude klimaat enerzijds en het warme mystieke kleurenspeel dat meermaals op één dag varieert anderzijds. De textielkunstenaar is niet steeds op zoek naar nieuwe materialen maar creëert haar werken telkens met wol die ze in haar omgeving thuis kan vinden. Ze vindt het belangrijk weinig te verspillen en eerst te kijken welk materiaal er nog is alvorens aan een project te beginnen. Ze heeft een voorkeur voor natuurlijke materialen zoals wol om niet alleen door kleur maar ook door materiaalkeuze zo dicht mogelijk bij de natuur te staan. De wol die gebruikt wordt in haar werken zal nooit de fijnste zijn. Het is een bewuste keuze een dikker garen te gebruiken in haar werk om een bepaalde dikte te bekomen. Zo is het werk iets ruwer en zwaarder, wat weer een verwijzing vormt naar haar trektochten door de Noorse natuur.

Dit werk is op een TC2 jacquard getouw geweven. Voor Camille Paroissien blijft de samenwerking tussen machine en mens de voorwaarde voor een persoonlijke beleving van een proces. Zo tekent ze haar ontwerp op voorhand uit maar de kleurkeuzes worden pas op het moment van het weven gekozen en continu veranderd. De creatie is een wisselspel tussen emotie en kleur.

Dit leidt tot ogenschijnlijk zeer eenvoudige taferelen die ontgaan zijn van elk detail, maar de aandacht vestigen op de essentie van de natuurbeleving. Of zoals de impressionist Claude Monet aan zijn leerlingen zei: "When you go out to paint, try to forget what objects you have in front of you, a tree, a house, a field or whatever. Just think of this : here is a small square of blue, pink, an oval of green, a stripe of yellow, and paint them exactly as they appear to you."²

1 Crombez, Thomas, De moord op de kunst, 2016: 173-176.

2 Michaut Christopher, Through the eyes of Claude Monet, 2018.

HET GEDRAGEN LANDSCHAP

CAMILLE PAROISSIEN / KAMISH

Camille Paroissien
2021

several kinds of wool

with the support of LUCA | School of Arts

During Romanticism in the 18th century, artists no longer strove to reproduce nature in exact terms, but started to pay more attention to the passion and emotion involved in the experience of nature. The Irish philosopher Edmund Burke (1729-1797) attributed a crucial role to passion in the human experience of the beautiful and the sublime.¹

The textile work of Kamish (Camille Paroissien) does not attempt to reproduce nature scenes exactly, but especially to evoke feelings of dismay and, at the same time, admiration, of human smallness and the mystical grandeur of nature. The fabrics translate the experience of nature into the abstraction of shapes and colours, with great attention to the rough and cold climate, on the one hand, and the warm, mystical play of colours that varies several times in one day, on the other.

The textile artist does not look for new materials; instead, she always creates with wool she can find in her surroundings at home. It is important not to waste anything, but to look first at the materials at hand before starting a project. She prefers natural materials, such as wool, to be as close to nature as possible, in colour as well as choice of material. She never uses very fine wool; it is a conscious choice to use a thicker yarn to obtain a certain density. This makes the work a little rougher and heavier, a nod to her trekking in the Norwegian wilderness.

This work was woven on a TC2 jacquard loom. For Camille Paroissien, the cooperation between machine and human is a prerequisite to personally experience this process. She draws her design in advance, but the colour choices are only made when she starts weaving, and thus change as she progresses. The creation is an interplay of emotion and colour.

This leads to seemingly very simple scenes that are stripped of every detail, drawing attention to the essence of experiencing nature. In the words of the Impressionist Claude Monet to his pupils: "When you go out to paint, try to forget what objects you have in front of you, a tree, a house, a field or whatever. Just think of this: here is a small square of blue, pink, an oval of green, a stripe of yellow, and paint them exactly as they appear to you."²

1 Crombez, Thomas, De moord op de kunst, 2016: 173-176.

2 Michaut Christopher, Through the eyes of Claude Monet, 2018.

NO TIME TO WASTE

ISABEAU GODDÉ

Isabeau Goddé
2021

linnen / stof / vezels

Waar gaat je project over?

'No Time To Waste' (NTTW) is een artistiek onderzoeksproject dat de mogelijkheden verkent van een vaak veronachtzaamd nevenproduct in de textielindustrie: stof.

Voor mij is stof geen afval, ik beschouw het als een waardevolle grondstof. Wij verrichtten onderzoek naar de eigenschappen en volgden van nabij de bewegingen ervan. Met vallen en opstaan kwamen zo vergankelijke garens, vellen en stenen op basis van stof tot stand.

Doel van dit uitgebreide materiaalonderzoek is mensen ertoe aan te sporen om heel intuïtief en creatief het begrip afval te herbekijken.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

In 'No Time To Waste' heb ik onderzoek gedaan naar de eigenschappen en mogelijkheden van stof dat vrijkomt tijdens het productieproces van linnen weefsels. Daarom zijn de monsters 100% linnen/vlasvezels. Uit gecondenseerd onderzoek naar de eigenschappen van vezels op basis van vlas bleek dat linnen een aanzienlijke hoeveelheid cellulose bevat. Cellulose speelt een belangrijke rol in het papierproductieproces. Dit inspireerde mij om een soortgelijke aanpak en technieken te gebruiken in mijn onderzoek.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

'NTTW' pleit voor een verandering in het consumentengedrag. Het wil mensen bewuster en anders naar afval laten kijken, door er een nieuw verhaal omheen te creëren. Mijn onderzoek heeft geleid tot vele voorbeelden die als roadmap kunnen dienen voor de talloze mogelijkheden die stof te bieden heeft. Toch moeten er nog vele pistes worden onderzocht.

Door mijn interactie met stof, dat als afval wordt beschouwd, kreeg het een voorbeeldfunctie. Daardoor is afval niet langer afval, maar wordt het een waardevolle stof. Ik hoop dan ook dat mijn onderzoek anderen kan inspireren om gelijkaardige projecten op te zetten.

NO TIME TO WASTE

ISABEAU GODDÉ

Isabeau Goddé
2021

linen / dust / fibres

What is your project about?

'No Time To Waste' (NTTW) is an artistic research project exploring the possibilities of an often disregarded by-product of the textile industry: dust.

Instead of depreciating dust as waste, I reckon it as a valuable raw material. Researching its properties, following its movements and applying the process of trial and error, led to the creation of transient dust yarn, sheets and bricks.

The aim of this extensive material research is to encourage people to rethink the concept of waste using their intuition and creativity.

What materials and processes are used and why?

In 'No Time To Waste' I have researched the properties and possibilities of dust generated during the production process of linen fabrics. Therefore, the samples are 100% linen/ flax fibres. Condensed research of the properties of flax-based fibres showed that linen contains a significant amount of cellulose. Cellulose plays an important role in the papermaking process. This inspired me to use a similar approach and techniques in my research.

How does it contribute to a better world?

'NTTW' advocates for a change in consumer behaviour as it seeks to raise awareness and change people's view on waste by creating a new narrative around it. My research resulted in the creation of many samples that serve as a roadmap showing the countless possibilities dust has to offer. Yet many are still to be explored.

Moreover, through my interactions with the dust, which is considered waste, it obtained agency. By attaching agency to waste, waste is no longer waste. Instead it becomes a valuable substance. Therefore, I hope my research can inspire others to set up similar projects.

BRAID TO CONNECT

FRANSJE GIMBRÈRE / SOFT CONNECTION LAB

Fransje Gimbrère / Soft Connection Lab
2022

in situ installatie | touw
Dirk van Gogh / Elien Haentjens / Helena
De Smet / Veerle Tytgat / Vera Roggli

Partners: Timelab / Industriemuseum

Waar gaat je project over?

In een ver verleden inspireerde de meiboomdans creatievelingen bij de creatie van een vlechtmachine. Vandaag onderzoekt het Soft Connection Lab aan het Gentse KASK of we de omgekeerde beweging kunnen maken, en bestaande textiele maakmethodes opnieuw in een maakperformance kunnen transformeren. Hiermee onderzoekt het Lab niet enkel de opschaalbaarheid van ietwat vergeten textiele technieken, maar ook welke ontastbare meerwaarde dit co creatief maken genereert. Het Soft Connection Lab onderzoekt verbindende ontwerpmethodieken die de emotionele band tussen makers, toeschouwers en objecten aanwakkeren, en zoals een katalysator voor duurzaamheid functioneren.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Samen met de Nederlandse textielontwerper Fransje Gimbrère gaan de onderzoekers aan de slag met zachte, tactiele materialen uit productieoverschotten. Aangezien vlechten de enige textiele verbinding is waarbij elk onderdeel een gelijkwaardige bijdrage aan de sterke en tegelijk lichte structuur oplevert, vormt deze ingenieuze techniek het uitgangspunt van de performance. Samen met een tiental performers zetten Fransje Gimbrère en de onderzoeksgroep als het ware een menselijke vlechtmachine op poten. Een nauwgezette keuze van materialen en kleuren maakt de sporen van het participatieve maakproces op het artefact zichtbaar en tastbaar. Zo maakt het narratief van het maken voor eeuwig intrinsiek deel uit van het object. Het publiek kan zowel de live performance als de samen gecreëerde objecten komen ontdekken.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Niet alleen de pandemie, maar ook de digitalisering en sociale media dragen bij tot een steeds sterker wordende polarisatie en afstandelijkheid in onze samenleving. Daarom gaat het Soft Connection Lab op zoek naar manieren om de emotionele verbinding met elkaar, maar ook met de ons omringende materiële wereld, te herstellen. Zo zijn de ruimtelijke objecten die tijdens de maakperformances ontstaan het resultaat van een co creatief proces. De collectieve energie verleent de samen gemaakte objecten een sterkere emotionele lading. Terwijl het ontwerpen en maken in onze Westerse geïndustrialiseerde samenleving volledig van elkaar zijn losgekoppeld, onderzoekt het Soft Connection Lab hoe we – op basis van aangepaste textiele maakmethodes en geïnspireerd door de sociale verbondenheid van de meiboomdansers – zo'n verbindende ontwerppattitude opnieuw kunnen stimuleren. Daarnaast biedt het opschalen zowel toeschouwers als deelnemers meer inzicht in de textiele verbindingen uit onze naaste omgeving, waardoor ze er opnieuw meer waarde aan gaan hechten.

BRAID TO CONNECT

FRANSJE GIMBRÈRE / SOFT CONNECTION LAB

Fransje Gimbrère / Soft Connection Lab
2022

in situ installation | rope
Dirk van Gogh / Elien Haentjens / Helena
De Smet / Veerle Tytgat / Vera Roggli

Partners: Timelab / Industriemuseum

What is your project about?

In the distant past, the Maypole dance inspired creative people to create a weaving machine. Today, the Soft Connection Lab at the Gent KASK is investigating whether we can turn this around and transform existing textile-making methods into a making performance again. In doing so, the Lab investigates the scalability of somewhat forgotten textile techniques as well as the intangible added value this co-creative making could generate. The Soft Connection Lab researches connecting design methods that stimulate the emotional bond between makers, spectators and objects, and functions as a catalyst for sustainability.

Which materials and processes are used and why?

Together with the Dutch textile designer Fransje Gimbrère, the researchers get to work with soft, tactile materials from production surpluses. Since braiding is the only textile construction in which every part makes an equal contribution to the strong and yet light structure, this ingenious technique forms the starting point of the performance. Together with ten performers, Fransje Gimbrère and the research group set up a human braiding machine, as it were. A meticulous choice of materials and colours helps to make the traces in the participatory process visible and tangible on the artefact. In this way, the narrative of creating becomes an intrinsic part of the object forever. The public can come and discover both the live performance and the co-created objects.

How does it contribute to a better world?

Not only the pandemic, but also digitalisation and social media are contributing to increasing polarisation and detachment in our society. For this reason, the Soft Connection Lab is looking for ways to restore emotional connections with each other, but also with the material world around us. Thus, the spatial objects, made during the performances, are the result of a co-creative process. The collective energy gives the co-created objects a stronger emotional charge. While designing and making have become completely disconnected in our Western industrialised society, the Soft Connection Lab investigates how -- based on adapted textile-making methods and inspired by the social connectedness of the Maypole dancers -- we can once again stimulate such a connecting design attitude. In addition, scaling up offers both spectators and participants more insight into our connection with textiles in our immediate environment, which in turn makes us appreciate them even more.

OPENSTRUCTURES AS A TRANSVERSAL PROJECT AT KASK & CONSERVATORIUM (HOAGENT / HOWEST)

STUDENTEN VORMGEVING (TEXTIEL, MODE, AUTONOME VORMGEVING) KASK & CONSERVATORIUM (HOAGENT / HOWEST) × OPENSTRUCTURES

2021

diverse materialen

met steun van KASK & Conservatorium (HOAGENT / Howest).
Gepresenteerd door Trees DeBacker, Evelien De Bock, Nele Demeulemeester,
Lars Hollemeersch, Bernadette Kretzschmar, Sofie Roterman, Alena Stuhr,
Sofie Verschuere en andere deelnemers van het transversal atelier in 20-2

Waar gaat je project over?

OpenStructures (OS) verkent de mogelijkheden van een modulair constructiemodel waarbij iedereen voor iedereen ontwerpt op basis van één gedeeld geometrisch raster. Het stelt een universele en collaboratieve puzzel voor, waaraan iedereen onderdelen, componenten of complexere structuren kan toevoegen.

OS werkt volgens het Wikipedia-model, waarbij verschillende mensen bijdragen leveren aan een encyclopedie. In plaats van artikelen kan iedereen modulaire ontwerpen downloaden, bewerken en indienen op de OpenStructures website, een groeiende database die een zo breed mogelijke groep mensen in staat stelt modulaire componenten te ontwerpen, te bouwen en uit te wisselen. Het werpt zich op als een nieuwe standaard voor duurzaam ontwerpen die hergebruik vergemakkelijkt en het circulaire gebruik van materialen en objecten aanmoedigt.

Het maakt het mogelijk samen dingen te bouwen, het introduceert verscheidenheid binnen modulariteit en resulteert in een voor iedereen flexibelere en beter schaalbare gebouwde omgeving.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

In een transversale cursus aan Kask - School of Arts in Gent, ontwikkelden bachelorstudenten van de afdeling Mode, Textiel en Autonome Vormgeving ieder constructieve elementen als onderdeel van hun respectieve praktijk. Dankzij het gemeenschappelijke script bood de diverse collectie van elementen die daaruit voortvloeide, talrijke combinatiemogelijkheden. Tijdens gemeenschappelijke PlaySessions werden de deelnemers aangemoedigd om wederzijds gebruik te maken van onderdelen van medestudenten voor hun eigen werk of voor collectieve en experimentele puzzelstructuren. Uiteindelijk bleven sommige studenten de OpenStructures-methodologie gebruiken voor hun individuele afstudeerprojecten.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De OpenStructures-methodologie is in het leven geroepen om de ecologische voetafdruk van onze productie- en consumptieketens te verkleinen. De ontwerpprincipes vormen de basis voor een bijna volledig circulaire economie. OS combineert de voordelen van modulariteit - in het bijzonder vlotte aanpasbaarheid, omkeerbaarheid, zelfvervanging, hergebruik van intacte en reparatie van defecte onderdelen - met de voordelen van diversiteit: talrijke auteurs en fabrikanten vermijden structurele eenvormigheid, verhogen de esthetische verscheidenheid en verhogen de weerstand en levensduur van al hun eindresultaten.

OPENSTRUCTURES AS A TRANSVERSAL PROJECT AT KASK & CONSERVATORIUM (HOAGENT / HOWEST)

DESIGN STUDENTS (TEXTILE, FASHION, AUTONOMOUS DESIGN) KASK & CONSERVATORIUM (HOAGENT / HOWEST) × OPENSTRUCTURES

2021

diverse materials

with the support of KASK & Conservatorium (HOAGENT / Howest).
Presented by Trees DeBacker, Evelien De Bock, Nele Demeulemeester,
Lars Hollemeersch, Bernadette Kretzschmar, Sofie Roterman, Alena Stuhr,
Sofie Verschuere and other participants of the transversal atelier in 20-2

What is your project about?

OpenStructures (OS) explores the potential of a modular construction model where everyone designs for everyone on the basis of one shared geometrical grid. It hereby envisions a universal and collaborative puzzle to which everybody can add parts, components or more complex structures.

OS works according to the Wikipedia model, where different people contribute to one encyclopaedia. Instead of articles, everyone can download, edit and submit modular designs on the OpenStructures website, a growing database that allows the broadest range of people to design, build and exchange the broadest range of modular components. It hereby envisions a new standard for sustainable design that facilitates re-use and encourages the circular use of materials and objects.

It allows to build things together, introduces variety within modularity and results in a more flexible and scalable built environment for all.

What materials and processes are used and why?

In a transversal course at Kask - School of Arts in Gent, Bachelor students from the Fashion, Textile and Autonomous Design department each developed constructive elements, as part of their respective practice. Due to the common script, their outcomes, a diverse collection of elements could be combined with one another. During communal PlaySessions participants were encouraged to make reciprocal use of parts of fellow students for their own work or for collective and experimental puzzle structures. Eventually some students continued using the OpenStructures methodology for their individual graduation projects.

How does it contribute to a better world?

The OpenStructures methodology was founded to reduce the ecological footprint of our production and consumption chains. Its design principles form the basis for an almost complete circular economy. OS combines the advantages of modularity - in particular easy adaptability, reversibility, self-replacement, reuse of intact and repair of defective parts - with the benefits of diversity: numerous authors and manufacturers avoid structural uniformity, increase aesthetic variety and enhance resistance and longevity in all its outcomes.

Design Fest Gent

KNITTING SPACE

MAGALIE DELBEKE / JOANNA REUSE

Magalie Delbeke / Joanna Reuse
2016-2022

hout / pvc-buizen / stokken / draad / binnenband fiets

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

'KNITTING SPACE' is een onderzoek naar de industriële techniek van readymade driedimensionaal breiwerk. Door een modulair breisysteem te creëren, bouwen we complexe breiconstructies op een eindeloze schaal.

Dit project is een hands-on proces. Ons innovatief systeem is gebaseerd op hetzelfde principe als een industriële breimachine, maar vertaald in een analoog, bewust en handgemaakt proces. Ook heeft het de mogelijkheid om ruimtes te breien, een extra dimensie die de industrie nog niet beheerst. Het is geen breien met grootmoeders naalden, ook niet met industriële machines, maar het balanceert daar ergens tussenin. Breien op de grenslijn. Je zou 'KNITTING SPACE' kunnen zien als een vragende dialoog met het tweedimensionale en volledig geautomatiseerde industriële proces. In plaats daarvan creëert het als het ware een sociale machine. Waar een stuk gereedschap en mensen een ruimte scheppen.

Design Fest Gent

KNITTING SPACE

MAGALIE DELBEKE / JOANNA REUSE

Magalie Delbeke / Joanna Reuse
2016-2022

wood / pvc tubes / sticks / wire / bicycle inner tube

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

'KNITTING SPACE' is a research on the industrial technique of readymade three dimensional knitwork. By creating a modular knitting system we are building complex knitting constructions on an endless scale.

This project is a hands-on process. Our innovative system is based on the same principle as an industrial knitting machine, but translated in an analogue, conscious and handcrafted process. Also it has the capability to knit spaces, an extra dimension which the industry does not yet masters. Not knitting with grandmother's needles, nor with industrial machines, but it balances somewhere in between. Knitting on the borderline. You could see 'KNITTING SPACE' as a questioning dialogue with the two dimensional and completely automated industrial process. Instead it creates as it were, a social machine. Where with a tool and men a space is created.

ALGAE: LIVING COLOURS

LABORATORIUM

Laboratorium
2021

papier- en textielsamples / notitieboekjes / petrischaaltjes / pigment

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + UGent

Waar gaat je project over?

In de onderzoeklijn 'Living Colours' verkent Laboratorium de mogelijkheden van duurzame inkten / verven op basis van microalgenpigment.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De pigmenten uit de algenbiomassa worden aangebracht op textiel, papier en PLA. Met behulp van een klimaatkamer worden de textiel- en papiermonsters blootgesteld aan een gecontroleerde omgeving van UV-licht en vochtigheid. Afhankelijk van de blootstellingstijd veranderen de kleuren. De database van monsters resulteert in een tijdgebaseerd kleurenpalet.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De impact van synthetische kleuren vraagt dringend om onderzoek naar kleurprocessen en -methodologieën van natuurlijke oorsprong, zoals algen. Het vervagen van algenpigmenten daagt de gebruiker uit om dit als een positieve eigenschap te zien: het vergemakkelijkt het hergebruik en de recycleerbaarheid van producten met een korte levenscyclus en het kan worden gebruikt als een natuurlijke biomarker van de tijd.

ALGAE: LIVING COLOURS

LABORATORIUM

Laboratorium
2021

paper and textile samples / notebooks / petri dishes / pigment

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + UGent

What is your project about?

In the research line of 'Living Colours', Laboratorium explores the potential of sustainable inks/dyes made from microalgae pigment.

What material and processes are used and why?

The pigments derived from the algae biomass are applied on textile, paper and PLA. Using a weather chamber, the textile and paper samples are exposed to a controlled environment of UV light and humidity. Depending on the exposure time, the colours change. The database of samples results in a time based colour palette.

How does it contribute to a better world?

The impact of synthetic colours urgently demands research into colour processes and methodologies with natural origins, such as algae. Fading algae pigments challenge the user to see the fading feature as a positive characteristic: it facilitates the reuse and recyclability of short life cycle products and they can be used as a natural biomarker of time.

OFFCUT: +17,4%

STUDIO POPOPO / SEOK PARK

Seok Park
2021

textiel

met steun van de Nederlandse ambassade

Waar gaat je project over?

Over series: 'OFFCUTS'

'OFFCUTS' is een reeks accessoires voor kledingstukken die gemaakt zijn van restanten. Doel is een beter gebruik van kledingstukken die eerst restjes produceerden. Het project is niet alleen gericht op het hergebruik van industriële restanten, maar ook op het herwaarderen van de materialiteit ervan als een ander materiaal en het opnieuw verbinden met de oorspronkelijke kleding. Elk werk is vernoemd naar een percentage dat het percentage snijresten aangeeft tijdens het snijden van kledingpatronen.

Over project: '+17.4%'

De werkjas wordt nog steeds geproduceerd in veel bedrijven met een eigen weefselproductie. De werkjas is een van de symbolische items van de werkkleding, hoewel de functionele waarde ervan vandaag voorbijgestreefd is. In het project '+17.4%' worden snijrestanten van de 60 stuks werkjassen gebruikt in de collectie van accessoires voor kledingstukken. Ze bewijzen hun nut voor bepaalde omstandigheden zoals weer, seizoen, speciale functies enzovoort.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Ik heb gebruik gemaakt van textielresten, een van de meest voorkomende bijproducten van de kledingproductie. Deze restjes worden geproduceerd tijdens het snijden en naaien van patronen en worden meestal weggegooid. Dit project werd geïnspireerd door de onoverzienbare stapels snijresten die ik zag toen ik in de mode-industrie werkte.

Daarbij heeft het project 3 doelstellingen: hergebruik, herwaardering en herverbinding. Voor het hergebruik, streeft het project naar een volledig gebruik van restmateriaal als bruikbaar materiaal. Door de industriële schaal van het materiaal te waarderen, staat het voor uniformiteit en kwantitatieve kwaliteit. In het kader van de herwaardering verricht het project daarnaast onderzoek en analyse om de materialiteit van snijresten te ontdekken in bruikbare en verhalende materialen. Na die twee processen zal het resultaat van de toepassing van de snijresten opnieuw worden verbonden met hun oorsprong; kledingstukken door accessoires of andere objecten die het concept, het nut of de esthetische waarde kunnen ondersteunen van de dingen waar de snijresten vandaan komen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Door hergebruik, herwaardering en herverbinding willen de projecten de aandacht van de industrie vestigen op de verborgen waarde van industrieel snijafval als nieuw materiaal met een eigen context en materialiteit, en niet alleen als recycleerbare onvermijdelijke bijproducten.

OFFCUT: +17,4%

STUDIO POPOPO / SEOK PARK

Seok Park
2021

textile

with the support of the Dutch Embassy

What is your project about?

About series: 'OFFCUTS'

The 'OFFCUTS' is the series of add-ons for garments which are made of offcuts that aim to improve the use of clothing that produced off-cuts in the first place. The project aims to not only reusing industrial leftovers but also revalue its materiality as another material and reconnect it into the origin clothing. Each work is named after percentage which indicates the percentage of offcuts while cutting clothing patterns.

About project: '+17.4%'

Chore coat (also renown as the French work jacket) is still produced in many companies with own fabric mills. The coat becomes one of symbolic items of workwear though its functional value for nowadays is outdated. In the project '+17.4%', offcuts from the 60 piece of chore coats are used into the collection of add-ons for garments. These attachable accessories provide additional utility for certain occasions such as weather, seasons, particular function, and more.

What materials and processes are used and why?

I used Textile offcuts which are the one of the most common by-products from garment production. These leftovers are produced while cutting and sewing patterns and they are mostly thrown away. This project was inspired by the insurmountable piles of off-cuts that I witnessed when worked in the fashion industry.

In the process, the project has 3 objectives ; Re-use, Re-value and Re-connect. For the Re-use, the project aims to complete use of offcut leftover as usable materials. Appreciating to its industrial scale, the material embraces uniformity and quantitative quality. Alongside, for the Re-value, The project conducts research and analysis to discover materiality of offcuts into useful and storytelling materials. After these two processes, the outcome of application of the offcuts will be Re-connected to its origin; garments by accessories or other objects that can support concept, utility or aesthetic value of things where the offcuts from.

How does it contribute a better world?

By Re-use, Re-valuation and Re-connection, the projects aims to gain an attention from the industry on the hidden value of the industrial offcuts as new material which has own context and materiality, not just recyclable inevitable byproducts.

WEAVING CODE

AMANDINE DAVID

Computational design: Sebastiaan Leenknecht
2019-2021

katoen / 3D-geprint PLA

Cinematografie: Alex Pistorius (2021). Korte interviewvideo: een video in het kader van de modern craft showcase bij MAD Brussels. Video door Sander Tas. Modern Craft curatie & scenografie door Adeline Faveau & Margaux Dibos. Productie MAD Brussels, 2022

'Weaving Code' bevindt zich op het kruispunt van handweven, programmeren en 3D-printen. De basiscomputer-taal van 0'en en 1'en gaat terug tot de industriële revolutie. Ze vindt haar oorsprong in de automatisering van weefgetouwen: ponskaarten die de patronen genereren, bevatten digitale gegevens die worden voorgesteld door de aan- of afwezigheid van gaatjes op vooraf vastgelegde plaatsen.

Door weefpatronen om te zetten in een programmeertaal wil 'Weaving Code' onderzoeken hoe traditionele ambachten en digitale instrumenten elkaar kunnen versterken en een alternatieve interpretatie kunnen bieden van technologie in het algemeen. Terwijl op het weefgetouw een stuk textiel wordt geproduceerd, genereert de computer met behulp van binaire code een object. Dit object wordt vervolgens 3D-geprint en in het met de hand geweven textiel geplaatst. In wiskunde en digitale elektronica is een binair getal een getal dat wordt uitgedrukt in het binaire getallenstelsel, dat slechts twee symbolen gebruikt: 0 en 1. Vanwege de eenvoudige implementatie in digitale elektronische schakelingen wordt het binaire stelsel door bijna alle op computers gebaseerde apparaten gebruikt.

WEAVING CODE

AMANDINE DAVID

Computational design: Sebastiaan Leenknecht
2019-2021

cotton / 3D printed PLA

Cinematography: Alex Pistorius (2021). Short interview video: a video as part of the modern craft showcase at MAD Brussels. Video by Sander Tas. Modern Craft curation & scenography by Adeline Faveau & Margaux Dibos. Production MAD Brussels, 2022

'Weaving Code' is located at the crossroad of hand weaving, programming, and 3D printing. Basic computer language made of 0s and 1s dates back to the industrial revolution, and it finds its origin in the automation of looms: punched cards generating the patterns held digital data represented by the presence or absence of holes in predefined positions.

By turning weaving patterns into a programming language, 'Weaving Code' aims to explore how traditional crafts and digital tools can enhance each other and offer an alternative interpretation of technology at large. In the creation of these pieces, while a piece of textile is produced on the loom, an object is generated by the computer using binary code. This object is then 3D printed and inserted in the hand-woven textile. In mathematics and digital electronics, a binary number is a number expressed in the binary numeral system, which uses only two symbols: 0 and 1. Because of its straightforward implementation in digital electronic circuitry, the binary system is used by almost all computer-based devices.

THE REMAKE SESSIONS ALSICO

SORAYA WANCOUR

Studio AMA
2022

Alsico werkkledij

Waar gaat je project over?

Wij willen een tweede leven geven aan werkkleding die nooit gedragen is. Vaak gaat het om maten die niet door klanten zijn meegenomen of modellen die al zo lang in voorraad zijn dat we ervan uit kunnen gaan dat ze niet meer worden verkocht. Ook het feit dat het ongebruikt materiaal is, maakt het een interessante grondstof.

Vandaar dit project, dat we 'de remake sessies' hebben gedoopt. We willen laten zien hoe een remake van werkkleding eruit kan zien. Hoe een nieuw ontwerp waardevolle materialen weer tot leven kan brengen.

Alsico sloeg de handen in elkaar met Studio AMA, dat staat voor Belgische designermode die volledig circulair is gemaakt. Creatieve kracht erachter is Soraya Wancour. Zij werkt uitsluitend met gerecycleerde materialen en maakt voor haar productie gebruik van confectiebedrijven. In elk onderdeel van het proces formuleert ze een antwoord op de vraag hoe kleding zo duurzaam en ethisch mogelijk ontworpen en vervaardigd kan worden.

Voor deze samenwerking gaat zij op zoek naar de sterke punten van werkkleding en hoe die in een tweede leven, maar dan op een andere manier, kunnen worden uitgespeeld.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Soraya Wancour's oog viel op de felblauwe werkkleding, de stukken met reflecterende stroken, de overall met elastische banden. Ze kijkt en kiest, 4 hemden, 3 broeken, 3 vesten, 4 overalls. Zij zoekt naar een nieuwe invulling voor de kleding die zij heeft geselecteerd. Ze kijkt hoe ze typische elementen van werkkleding kan hergebruiken. Voor een nieuw kledingstuk, maar ook voor een totaal nieuw verhaal. "Wat maakt een kledingstuk tot werkkleding? Welke functionaliteiten zitten er in zo'n kledingstuk? En hoe wordt het gedragen?"

Het schikken en knippen leidt tot drie modellen. Een extravagante jurk, een elegante en statige jurk en een wijde mantel. Sommige van de oorspronkelijke elementen, zoals een ceintuur of een zak, behouden hun functie. Andere krijgen een totaal nieuw leven doordat ze een andere plaats en functie krijgen.

"Het mooie van deze oefening is dat je het materiaal, de kwaliteit en de techniciteit ervan kunt behouden of soms zelfs verbeteren."

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De hoeveelheid kleding die in de EU per persoon wordt gekocht, is in slechts enkele decennia met 40% toegenomen. Dit is het gevolg van een daling van de prijzen en de toegenomen snelheid waarmee vooral mode aan de consument wordt geleverd. Bedrijfskleding heeft een lagere productie, maar een vergelijkbaar effect als het gaat om de lange toeleveringsketens voor de productie van stoffen. Kleding is verantwoordelijk voor tussen 2% en 10% van de milieu-impact van de EU-consumptie. Deze impact is vaak voelbaar in derde landen, aangezien de meeste productie in het buitenland plaatsvindt.

Door de waarde van de materialen onder de aandacht te brengen, spreken de 'remake-sessies' zich krachtig uit voor hergebruik en remake van textielproducten. Wij geloven dat de door Studio AMA getoonde verbeeldingskracht ons op weg kan zetten naar waardevol hergebruik en remake. Daar komt nog bij dat het inzamelen en sorteren van materialen zal gebeuren in onze eigen End-of-Life hub in Ronse. Daardoor zullen nieuwe taken ontstaan voor mensen in onze lokale werkplaats. En we denken dat we een deel van de negatieve impact van onze industrie in positieve zin kunnen ombuigen.

THE REMAKE SESSIONS ALSICO

SORAYA WANCOUR

Studio AMA
2022

Alsico workwear

What is your project about?

We want to give a second life to workwear that has never been worn. This often involves sizes that have not been taken up by customers or models that have been in stock for so long that we can assume they are no longer being sold. The fact that it is unused material also makes it an interesting raw material. Hence this project, which we have called 'the remake sessions'. We want to show what a remake of workwear can look like. How a new design can bring valuable materials back to life.

Alsico joined forces with Studio AMA, which stands for Belgian designer fashion made entirely circularly. Creative force behind it is Soraya Wancour. She works exclusively with recycled materials and uses custom-made companies for her production. In every part of the process, she formulates an answer to the question of how clothes can be designed and made as sustainably and ethically as possible.

For this collaboration, she searches for the strengths of workwear and how they can be played off in a second life, but in a different way.

What materials and processes are used and why?

Soraya Wancour's eye fell on the bright blue workwear, the pieces with reflective strips, the dungarees with elasticated straps. She looks and selects, 4 shirts, 3 trousers, 3 vests, 4 dungarees.

She looks for a new interpretation for the clothes she has selected. She looks at how she can reuse typical elements of work clothing. For a new garment, but also for a totally new story. "What makes a garment workwear? What functionalities are in such a garment. And how is it worn?"

The arranging and cutting leads to three models. An extravagant dress, an elegant and stately dress and a wide coat. Some of the original elements, such as a belt or a pocket, retain their function. Others take on a totally new life because they are given a different place and function.

"The nice thing about this exercise is that you can preserve or sometimes even enhance the material, its quality and its technicality."

How does it contribute to a better world?

The amount of clothes bought in the EU per person has increased by 40 % in just a few decades, driven by a fall in prices and the increased speed with which especially fashion is delivered to consumers. Workwear has a lower output, but a similar impact when it comes to the long supply chains of fabric production. Clothing accounts for between 2 % and 10 % of the environmental impact of EU consumption. This impact is often felt in third countries, as most production takes place abroad.

By pointing out the value of the materials the 'remake sessions' make a firm statement for reuse and remake of textile products. We believe that the kind of imagination Studio AMA has shown can lead us to valuable reuse and remake. Add to this that the collecting and sorting of materials will take place in our own End-of-Life hub in Ronse, creating new tasks for people in our local workshop. And we think that we can turn some of the negative impacts of our industry in positive ones.

FELIDEO STIRRUP BOTTLE

ATLAS OF LOST FINDS COLLECTIVE

Deelnemers Atlas of Lost Finds
2021

keramiek / hout / gerecycleerd plastic

Onderdeel van Atlas of Lost Finds. Max Hornaecker (UK) & Lea Randebrock (UK) / Ben Landau (AUSTRALIE) / Michelle Shields (UK) / Sutherlin Santo (USA) / Merel Cremers (BE) / Collective Thinking Machine (NO, PE, USA CHILE) / Santiago Sotomayor Accini (EQ/BE) / Rafael El Baz (UK) / Jorge Lopes dos Santos & Claudio Magalhães (BR) / Charles Degeyter (BE) / Fablab EKWC (NL) / Bartosz Brylewski (POLAND) / Stay Jo Scott (USA) / Keith Simpson & Hannah Thompson (USA) / Virginia San Fratello (USA) / Noam Dover & Michal Cederbaum (IS) / Oli Turnpenney (UK) / Sharan Elran (IS) / Cindy Valdez (GERMANY/PERU), Paula Cermeño Leon (PERU), Julio Rucabado Yong (PERU), Ursula Alvarez Espinel (PERU), Julio Ibarrola Quiroz (PERU) & André von Martens (GERMANY) / Clementine Vaultier (BE) / Emilia Serra (IT) / Anita Ekman & Chico Simoes (BR) / Unfold (BE) / Yufei Gao (CHINA/NL)

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Waar gaat uw project over?

In september 2018 was de mensheid getuige van de vernietiging van een van de grootste archeologische collecties uit de geschiedenis. Het Museu Nacional in Rio de Janeiro, Brazilië, werd voor 90% in de as gelegd. Begin 2019 waren er al iets meer dan 2.000 artefacten uit de as opgegraven. Sommige in relatief goede, andere in slechte staat. In de twintig jaar voor de brand werden honderden artefacten gescand door museumonderzoekers. Deze scans, oorspronkelijk bedoeld voor onderzoek, zijn nu de enige overgebleven 'spookobjecten' van de eens zo rijke collectie. Veel musea hebben delen van hun collecties gescand. Maar welke strategieën, methodologieën en visies kunnen worden ontwikkeld rond deze trend van digitalisering, en hoe kunnen we deze gegevens op een zinvolle manier gebruiken om nieuwe objecten te creëren en de geschiedenis te bekijken door een gedekoloniseerde bril? Met Atlas of Lost Finds onderzoeken we hoe 3D-scans en andere digitale data van oude artefacten op een zinvolle manier gebruikt en ingezet kunnen worden. Een eerste voorbeeld is te zien in deze tentoonstelling, waarin we wereldwijd makers en keramisten hebben uitgenodigd om een van de verloren artefacten uit Rio's Nationaal Museum na te maken: een precolumbiaanse Peruaanse stijgbeugelfles met daarop een jaguar en een aap. We gaven het de bijnaam Felideo.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Elke deelnemer gebruikte zijn of haar eigen materialen en processen. Veel makers werkten met het oorspronkelijke materiaal van de Felideo, namelijk keramiek, gekocht of opgegraven op verschillende plaatsen in de wereld. Sommigen werkten met andere materialen, zoals gerecycleerd plastic, houten balken uit het gebouw van het museum die de brand overleefden of as. Elke deelnemer kiest zijn eigen materialen en processen om te vertellen wat hij belangrijk vindt in dit project.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

In Atlas of Lost Finds onderzoeken we samen hoe nieuwe artefacten kunnen worden gecreëerd uit de gegevens en de verhalen van erfgoed waarvan de fysieke tegenhanger is verdwenen. Door te werken met verschillende 3D-bestanden van erfgoedobjecten en met verschillende netwerken, onderscheiden we nieuwe strategieën om met dit soort gegevens te werken. Door te kopiëren wil Atlas of Lost Finds een gesprek uitlokken over verschillende soorten kennis en het delen van kennis, over het overwinnen van onze vooroordelen over geschiedenis en over het echt ruimte proberen te geven aan andere perspectieven, zoals Braziliaanse inheemse kennis, dan de overheersende westerse opvattingen.

FELIDEO STIRRUP BOTTLE

ATLAS OF LOST FINDS COLLECTIVE

Participants Atlas of Lost Finds
2021

ceramics / wood / recycled plastic

Part of Atlas of Lost Finds. Max Hornaecker (UK) & Lea Randebrock (UK) / Ben Landau (AUSTRALIE) / Michelle Shields (UK) / Sutherlin Santo (USA) / Merel Cremers (BE) / Collective Thinking Machine (NO, PE, USA CHILE) / Santiago Sotomayor Accini (EQ/BE) / Rafael El Baz (UK) / Jorge Lopes dos Santos & Claudio Magalhães (BR) / Charles Degeyter (BE) / Fablab EKWC (NL) / Bartosz Brylewski (POLAND) / Stay Jo Scott (USA) / Keith Simpson & Hannah Thompson (USA) / Virginia San Fratello (USA) / Noam Dover & Michal Cederbaum (IS) / Oli Turnpenney (UK) / Sharan Elran (IS) / Cindy Valdez (GERMANY/PERU), Paula Cermeño Leon (PERU), Julio Rucabado Yong (PERU), Ursula Alvarez Espinel (PERU), Julio Ibarrola Quiroz (PERU) & André von Martens (GERMANY) / Clementine Vaultier (BE) / Emilia Serra (IT) / Anita Ekman & Chico Simoes (BR) / Unfold (BE) / Yufei Gao (CHINA/NL)

Creation project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government

What is your project about?

In September 2018, humanity witnessed the destruction of one of the largest archaeological collections in history. The Museu Nacional in Rio de Janeiro, Brazil, was 90% reduced to ashes. By early 2019, just over 2,000 artefacts had already been excavated from the ashes. Some in relatively good, others in poor condition. During the twenty years before the fire, hundreds of artefacts were scanned by museum researchers. These scans, initially intended for research, are now the only remaining 'ghosts' of the once rich collection. Many museums have scanned parts of their collections. But what strategies, methodologies and visions can be developed around this trend of digitisation, and how can we use this data in a meaningful way to create new objects and see history through decolonized glasses? With Atlas of Lost Finds we will investigate how 3D scans and other digital data of ancient artefacts can be used and deployed in a meaningful way. A first case can be seen in this exhibition, in which we invited makers and ceramists worldwide to recreate one of the lost artefacts from Rio's National Museum: a Pre-Columbian Peruvian stirrup bottle depicting a jaguar and a monkey. We nicknamed it Felideo.

What materials and processes are used and why?

Each participant used his or her own materials and processes. Many makers worked with the Felideo's original material, namely ceramics, bought or dug up at various places in the world. Some worked with other materials such as recycled plastic, wooden beams from the museum's building that survived the fire or ashes. Each participants choose his or her own materials and processes to tell what they think is important in this project.

How does it contribute to a better world?

In Atlas of Lost Finds, we collaboratively investigate how new artefacts can be created from the data and the stories of heritage whose physical counterpart has disappeared. Working with different 3D files of heritage objects and with different networks, we are distinguishing new strategies to work with these kinds of data. Through the act of copying, Atlas of Lost Finds wants to provoke a conversation about different types of knowledge and knowledge sharing, about overcoming our prejudices on history and about really trying to give room to other types of perspectives, such as Brazilian indigenous knowledge, than the dominant Western views.

MARAJOARA

ATLAS OF LOST FINDS COLLECTIVE

Deelnemers Atlas of Lost Finds
2021

keramiek / hout / gerecycleerd plastic

Onderdeel van Atlas of Lost Finds.

Makers: Claire Warnier en Dries Verbruggen (unfold) / Yufei Gao (intern unfold) / John Mccarthy (intern unfold) / Brent De Nef (Universiteit Antwerpen) / Elias Heuninck (Formlab KASK) / BC Materials / Dennis Ceylan

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Waar gaat je project over?

Sinds 2009 onderzoekt Unfold het proces van keramisch 3D-printen in hun ontwerppraktijk. De expertise die ze hebben opgedaan is veelomvattend, gaande van het bouwen van machines tot de verschillende soorten klei in de wereld en de verschillende softwaremogelijkheden voor 3D-printen. In dit project werken ze samen met KASK om te kijken op welke manier een UR10 robotarm gebruikt zou kunnen worden voor pasteuze 3D-printing. Tijdens DFG zullen de grenzen van deze machine verkend worden door verschillende experimenten uit te voeren, te beginnen met het printen van een precolumbiaanse Marajoara urne uit de Amazone delta.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Wij zullen voor deze experimenten gebruik maken van aardmaterialen, meestal (ongebakken) klei, maar ook kalk. Hoewel materialen als klei en kalksteen gedolven moeten worden, zijn ze ook overal ter wereld gemakkelijk terug te vinden. Beide materialen kunnen ongebakken worden gebruikt, en in die zin worden hergebruikt als ze worden weggegoten. Pasta-extrusie wordt als maakproces gebruikt om de grenzen van zowel techniek als materiaal te verleggen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Experimenteren, samenwerken en delen staan aan de basis van dit project. Unfold gaf de aanzet tot de eerste open source keramische printer en zette wereldwijd een gemeenschap van makers ertoe aan met deze techniek te werken. Deze gemeenschap deelt kennis om de techniek verder te ontwikkelen. Met dit project willen we een inzicht geven in wat deze technologie kan doen. Na Design Fest Gent zal de kennis gedeeld worden met de gemeenschap.

MARAJOARA

ATLAS OF LOST FINDS COLLECTIVE

Participants Atlas of Lost Finds
2021

ceramics / wood / recycled plastic

Part of Atlas of Lost Finds.

Collaborators: Claire Warnier en Dries Verbruggen (unfold) / Yufei Gao (intern unfold) / John Mccarthy (intern unfold) / Brent De Nef (Universiteit Antwerpen) / Elias Heuninck (Formlab KASK) / BC Materials / Dennis Ceylan

Creation project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government

What is your project about?

Since 2009, Unfold is exploring the proces of ceramic 3D printing in their design practise. The expertise they have gained is multitude, going from the building of machines to the different types of clay in the world and the various software possibilities for 3D printing. In this project, they collaborate with KASK to see in which manner a UR10 robotic arm could be used for paste 3D printing. During DFG, the boundaries of this machine will be explored by doing different experiments, starting with the printing of a Pre-Columbian Marajoara burrial urn from the Amazon delta.

What materials and processes are used and why?

We will use earth-materials for these experiments, mostly (unfired) clay, but also lime. Even though a material such as clay and limestone has to be mined, it also can be found easily anywhere in the world. Both materials can be used unfired, and in that sense reused when cast away. Paste-extrusion is used as a making proces to push the boundaries of both technique and material.

How does it contribute to a better world?

Experimenting, collaborating and sharing are at the base of this project. Unfold open sourced their first designs of a ceramic printer and has fostered a community of makers worldwide who work with this technique. This community is sharing knowledge to push the technique further. With this project, we would like to give an insight view of what this technology can do. After Design Fest Gent, the knowledge will be shared with the community.

BRUT ED2 BODEM

BRUT COLLECTIVE

BRUT
2019-2022

verschillende materialen: steen / aarde / klei / aluminium / beton / ...

Nel Verbeke / Bram Vanderbeke / Linde Freya Tangelder / Charlotte Jonckheer / Ben Storms

Waarover gaat jullie project?

BRUT koos Bodem(bodem) als thema voor hun tweede editie ontworpen in 2019, een collectieve scenografie, als drijfveer voor de individuele ontwerpen en concepten. Deze gronden waarop we lopen - die opeenstapelende lagen geschiedenis, genereus echoënd vroegere aanwezigheden en krachten - bevatten de verhalen die we vandaag voortzetten. Zij zijn de fundamenteen, zowel materieel en immaterieel, voor de beslissingen die we moeten nemen, de stappen die we moeten zetten. Ze leren ons over vroegere tijden en culturen, ze verbergen en onthullen, voeden en ondersteunen. De stoffige charme van een archeologische vindplaats - een context waar (voor)geschiedenis, actualiteit en toekomstige vondsten elkaar ontmoeten - vormde de inspiratie voor het concept en de verschijningsvormen van de setting. Met hun aardse tinten en gestructureerde oppervlakken verwijzen de afzonderlijke plateaus en sokkels naar de negatieve ruimten die ontstaan wanneer artefacten en architecturale overblijfselen geleidelijk weer aan de oppervlakte komen; een abstractie van een archetypisch beeld dat overeenkomt met hoe vergeten of verloren dingen en herinneringen weer aan het licht worden geborsteld.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Om deze inspiratie te onderbouwen bestudeerde BRUT Teseum in Tongeren, de oudste stad van België, waar de resten van een Romeinse nederzetting worden opgegraven. Daar vonden ze ook de kleuren en ritmes die nu deze scenografie bepalen. De bodem, gevormd door en met de tijd, introduceert een gemoedstoestand, een stemming die het mogelijk maakt over onderliggende emoties te praten, over vergankelijkheid en continuïteit, verschijnen en verdwijnen. Zijn intrinsieke architectuur - zijn sedimenten en formaties, de gelaagdheid van zijn constitutie - herinnert zowel aan brute kracht als aan zachte evolutie. De verscheidenheid aan kleuren en texturen, oppervlakken en patronen is eindeloos en expressief. Deze materiaalbronnen, van een verscheidenheid van verschillende steenresten, zijn vertaald in verschillende kleuren en texturen in Antoine architectuurverven, waarbij we ernaar gestreefd hebben ze op de meest gedetailleerde manier na te bootsen. De individuele stukken in de installatie zijn gemaakt van aluminium, steen, beton, aarde en hout.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

BRUT brengt een dialoog op gang tussen ontwerpers met een individuele visie binnen een gedeelde omgeving.

BRUT wil betekenisvolle objecten creëren die een sterke relatie met de gebruiker mogelijk maken - een relatie die de loutere functionaliteit overstijgt.

BRUT introduceert designobjecten en concepten waarbij de emotionele en zintuiglijke dimensies vorm geven aan het ontwerp en het ontwerpproces.

BRUT mengt gemeenschappelijkheid en individualiteit met een collectief bepaalde scenografie die ruimte laat voor persoonlijke identiteit.

BRUT ED2 BODEM

BRUT COLLECTIVE

BRUT
2019-2022

various materials: stone / earth / clay / aluminium / concrete / ...

Nel Verbeke / Bram Vanderbeke / Linde Freya Tangelder / Charlotte Jonckheer / Ben Storms

What is your project about?

BRUT chose Bodem(soil) as the theme of their second edition designed in 2019, a collective scenography, as a motive for the individual designs and concepts. These grounds on which we walk - those accumulating layers of history, generously echoing past presences and forces - contain the stories we continue today. They are the fundamentals, both material and immaterial, for the decisions we are to make, the steps we are to take. They teach us of prior times and cultures, they conceal and reveal, nourish and support. The dusty charm of an archaeological site - a context where (pre-)history, actuality and future findings meet - inspired the concept and appearances of the setting. With their earthly tones and textured surfaces, the separate plateaus and pedestals refer to the negative spaces which appear, when artefacts and architectural remains are gradually re-surfaced; an abstraction of an archetypical image that corresponds with how forgotten or lost things and memories are brushed back to light.

What materials and processes are used and why?

To substantiate this inspiration BRUT studied Teseum in Tongres, Belgium's oldest city, where the remains of a Roman settlement are being excavated. There, they also found the colours and rhythms which now define this scenography. Soil, formed through and by time, introduces a state of mind, a mood which allows to talk about underlying emotions, about transience and continuance, appearing and disappearing. Its intrinsic architecture - its sediments and formations, the layeredness of its constitution - reminds of both brute force and gentle evolution. The variety of its colours and textures, its surfaces and patterns, is endless and expressive. These material sources, from a variety of different stone residues, are translated into different colors of textures in Antoine architectural paints, in which we aimed to mimic them in most detailed manner. The individual pieces in the installation are made of aluminium, stone, concrete, earth and wood.

How does it contribute to a better world?

BRUT initiates a dialogue between designers with an individual vision within a shared environment.

BRUT aims at creating meaningful objects which allow a strong relationship with the user - a relationship which transcends mere functionality.

BRUT introduces design objects and concepts in which the emotional and sensory dimensions shape the design and design process.

BRUT blends communality and individuality with a collectively determined scenography which leaves room for personal identity.

HOUSE (UNDER CONSTRUCTION)

**CELINA VLEUGELS, LISA ILJEOMA,
SEPTIAN PRIYATNA × ISSA MUSHIDI
O.B.V. MARIE MEES**

Celina Vleugels, Lisa Iljeoma, Septian Priyatna, Issa Mushidi × B&T
TEXTILIA
2021 – 2022

met steun van LUCA | School of Arts en de Vlaamse overheid

Ons project gaat over de dualiteit van het creëren van een ruimte van beschutting, een veilige haven thuis genaamd, en het contrast van het niet kunnen vinden ervan. Tussen deze compositie waarin alles in aanbouw is, bouwen we samen aan onze identiteit waarin meerdere lagen, binnen- en buitenkant, en de mobiliteit van een huis allemaal samenkomen. Iets wat we allemaal al doen in andere aspecten van ons leven is recycleren. Waarom deze manier van leven niet overnemen en verweven in onze kunstpraktijk. Zodat hergebruik van oud werk vanzelf komt. We hopen mensen te inspireren om niet alleen kleding of afval te recycleren, maar ook kunst. Op dit moment zijn we nog aan het experimenteren met gevonden/gegeven materialen. In onze processen beloven we materialen te hergebruiken en te gebruiken die een minimale of geen impact hebben op ons milieu. Niet alleen gebruiken we gerecycleerde en duurzame materialen, we stellen ook vragen als waarom niet gewoon oude ideeën hergebruiken...

HOUSE (UNDER CONSTRUCTION)

**CELINA VLEUGELS, LISA ILJEOMA,
SEPTIAN PRIYATNA × ISSA MUSHIDI
O.B.V. MARIE MEES**

Celina Vleugels, Lisa Iljeoma, Septian Priyatna, Issa Mushidi × B&T
TEXTILIA
2021 – 2022

with the support of LUCA | School of Arts and the Flemish Government

Our project is about the dualities of creating a space of shelter, a safe haven called home and the contrast of not being able to find it. In between this composition where everything is under construction, we build our identities together where multiple layers, insides and outsides, and the mobility of a house are all incorporated. Something we all already do in other aspects of our life is recycle. Why not take this way of living and weave it into our art practice. So that reusing old work comes naturally. We hope to inspire people to not only recycle clothes or trash but also art. At the moment we are still experimenting with found/given materials. In our processes we pledge to reuse and use materials that have minimal or no impact on our environment. Not only are we using recycled and sustainable materials, We also ask questions like why not just reuse old ideas...

IT'S-A-LAIF

NERDLAB

Nerdlab
2022

in situ-installatie

Waar gaat je project over?

IT'S-A-LIAF is een co-creatie-installatie waarin we mensen uitdagen succes te boeken met het creëren van iets dat onbereikbaar is; een perfecte wereld! Kun jij het verschil maken? Bewijs het en je zult beloond worden met onvoorstelbare roem en fortuin! Laten we samen op weg gaan en zien wat deze ervaring kan brengen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Mixed-media installatie; een combinatie van fysieke "bouwstenen" die interageren met een digitale wereld-bouwerfaring. Het proces van de installatie is een integraal onderdeel van de manier van werken. Enerzijds willen we een ervaring creëren die bezoekers uitdaagt om te falen, te experimenteren en te creëren, maar anderzijds is falen een concept dat diepgeworteld zit in het maken van deze installatie. Falen is de enige weg naar verlossing. Het is een gebruikerservaring waarbij we de gebruiker het gevoel willen geven dat hij is gegroeid tijdens level +1 en +2. De installatie zweeft tussen een fysieke installatie en een onderdompelende ervaring. De materialen die we zullen gebruiken hangen af van het co-creatieproces van de installatie. Op die manier houden we experimenteren en falen op de voorgrond van het project. Samen, op een blanco canvas, creëren we door te falen een ervaring over falen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

We zijn bezorgd! Falen is in deze tijd een taboe. Niemand wil het, maar iedereen ervaart het op momenten dat men het het minst verwacht. Onze installatie zal de ervaring van mislukking tonen, erop inwerken en erover reflecteren. We willen laten zien dat falen is ingebed in onze huidige maatschappij en een belangrijk onderdeel is van zelfontplooiing. Iedereen gaat anders om met falen, maar iedereen gaat er wel mee om. Laten we ervoor zorgen dat we ons gezond verstand bewaren en het niet verliezen in onbestaande, onhaalbare doelen. Tijdens uw bezoek aan het Design Festival zal onze installatie u begeleiden en klaarstomen.

Het proces naar deze installatie toe verloopt via een co-creatief proces met een diverse groep mensen. De weken voor het design fest zweten en zwoegen we in het lab. We denken na over het thema, de mogelijkheden en beperkingen die daarbij horen en eindigen met een interactieve installatie op het design fest. Dat leerproces zit in het DNA van Nerdlab. We brengen enthousiastelingen met verschillende vaardigheden samen om samen te experimenteren binnen het kader van kunst en technologie. Wij geloven dat wij met creatieve, technische en sociale vaardigheden de wereld kunnen vormgeven zoals wij dat willen.

IT'S-A-LAIF

NERDLAB

Nerdlab
2022

in situ installation

What is your project about?

'IT'S-A-LIAF' is a co-creation installation in which we challenge people to achieve success in creating something that is unachievable; a perfect world! Can you make a difference? Prove it, and you will be rewarded unimaginable fame and fortune! Let's step together and see what this experience can bring.

What materials and processes are used and why?

Mixed-media installation; a combination of physical "building blocks" that interact with a digital world-building experience. The process of the installation is an integral part of the way of working. On the one hand we want to create an experience that challenges visitors to fail, experiment and create, but on the other hand failure is a concept that is deeply rooted in the making of this installation. Failure is the only way to salvation. It's a user experience where we want the user to feel that they grew during the level +1 and +2. The installation floats between a physical installation and an immersive experience. The materials we'll use depends on the co-creation process of the installation. That way we keep experimenting and failing at the forefront of the project. Together, on a blank canvas, we co create by failing an experience about failing.

How does it contribute to a better world?

We are worried! Failure in this day and age is a taboo concept. nobody wants it, yet everybody experiences it at moments when they least expect it. Our installation will show, interact and reflect on the experience of failure. We want to show that failing is embedded in our current society and is an important part of self-development. Everybody deals differently with failure, yet everybody deals with it. Let's make sure, keep our sanity and not lose it over unattainable goals that don't exist. When you visit the Design Festival, our Installation will guide form Growing while getting you ready for flowing.

The process towards this installation is done through a co-creative process with a diverse group of people. The weeks before the design fest we sweat and toil in the lab. We think about the theme, the opportunities and limitations that come along with it and end up with an interactive installation at the design fest. That learning process is part of the DNA of Nerdlab. We bring together enthusiasts with different skills to experiment together within the framework of art and technology. With creative, technical and social skills, we believe we can shape the world the way we want it to be.

ON MELTING GROUND

IRENE STRACUZZI

Irene Stracuzzi
2021

polyester

Het noordpoolgebied wordt vaak gezien als een onherbergzame plek waar leven en hulpbronnen schaars zijn. Toch bevat de bevroren grond onder de toendra een rijkdom aan bacteriën. Deze bron van microbiële biodiversiteit is duizenden jaren lang ingekapseld geweest in ijs. Enorme hoeveelheden koolstofrijk organisch materiaal vormen een andere bevroren rijkdom. Het zijn de overblijfselen van planten en dieren die hier ooit gedijden toen de atmosfeer veel warmer was.

Nu de effecten van de door de mens veroorzaakte klimaatverandering beter zichtbaar worden, richt onze algemene perceptie van het noordpoolgebied zich vooral op het smeltende zee-ijs. Maar ook op het land vinden grote veranderingen plaats. De bodem begint te ontdooien en langslappende bacteriën zijn ontwaakt, waardoor grote hoeveelheden organische koolstof vrijkomen en in de atmosfeer terecht komen.

Dit project, dat de grenzen tussen het geologische verleden en de nabije toekomst doet vervagen, bestudeert en visualiseert de informatie die in dit bevroren archief is opgeslagen voordat het voorgoed verdwijnt. De video-installatie maakt gebruik van drie verschillende schalen en toont de transformatie van een Arctisch meer van winter naar zomer, waarbij wordt onthuld hoe methaan en kooldioxide vrijkomen in de atmosfeer. Het fictieve landschap is gemaakt van milieuvriendelijke materialen, zoals strooizout, water en gerecycleerd polyester.

Het werk draagt bij tot een betere wereld door te trachten complexe wetenschappelijke bevindingen te vertalen naar een toegankelijk visueel formaat. Het stelt kunst voor als relevant medium voor de communicatie van informatie, om bij het publiek interesse te wekken rond het thema van de klimaatverandering.

ON MELTING GROUND

IRENE STRACUZZI

Irene Stracuzzi
2021

polyester

The Arctic is often seen as an inhospitable place where life and resources are scarce. Yet, the frozen ground underneath the tundra contains a wealth of bacteria. This source of microbial biodiversity has been encapsulated in ice for thousands of years. Huge quantities of carbon-rich organic matter are another frozen asset. They are the remnants of plants and animals that once thrived here when the atmosphere was much warmer.

Now that the effects of human-induced climate change become more visible, our common perception of the Arctic mainly focuses on the melting sea ice. But major changes also happen on land. The ground starts to thaw and long-dormant bacteria have awakened, unlocking and releasing large amounts of organic carbon into the atmosphere.

Blurring the boundaries between geological past and imminent future, this project studies and visualises the information stored in this frozen archive before it disappears forever. Using three different scales, the video installation shows the transformation of an Arctic lake from winter to summer, revealing how methane and carbon dioxide are released into the atmosphere. The fictional landscape is produced using low-impact materials, such as road salt, water and recycled polyester.

The work contributes to a better world by attempting to translate complex scientific findings into an accessible visual format. It proposes art as a relevant medium for the communication of information, in order to spark interest in the audience around climate change themes.

TYPO BELGIËQUE: REVIVING TYPEFACES OF UNDISCOVERED BELGIAN TYPE-FOUNDRIES TO CREATE UNIQUE VISUAL IDENTITIES

JO DE BAERDEMAEKER

Jo De Baerdemaeker
2022

Vinyl letters

Een onderzoeksproject binnen LABOpro LUCA | School of Arts.
#wetenschapscommunicatie @blikopener.vlaanderen

Typo Belgiëque is een lopend praktijkgericht onderzoeksproject dat een onbekend stukje Belgische geschiedenis van de Westerse typografie onder de loep neemt, van de periode rond de oprichting van het koninkrijk België in 1830 tot het midden van de twintigste eeuw.

Door het bestuderen van historische Belgische letterfamilies van tot nog toe onbekende lettergieterijen en het verkennen van mogelijkheden om via de meest recente fonttechnologieën opnieuw een Belgische visuele identiteit te construeren, worden er tijdens dit project nieuwe én unieke digitale fontfamilies ontworpen.

Deze nieuwe fonts worden volledig volgens de meest recente variable font technologie ontwikkeld, zodat de hoogste leesbaarheid gewaarborgd is en een optimaal gebruik voor dynamische, responsieve web- & schermtypografie verzekerd wordt. Hierdoor krijgen deze historisch-geïnspireerde en unieke lettertypes niet enkel een nieuwe toepassing voor drukwerk, maar zullen ze ook een nieuw leven krijgen via schermtoepassingen binnen verschillende digitale media.

Dit aanbod van nieuwe fontcreaties, geïnspireerd op het typografische verleden van de eerste Belgische drukwerken, zal het mogelijk maken voor elk van de huidige Belgische design studio's en uitgeverijen die willen participeren in dit project te kiezen uit een origineel pakket van fonts voor exclusief gebruik binnen hun hedendaagse gedrukte en digitale publicaties.

Typo Belgiëque is een projectmatig wetenschappelijk onderzoeksproject (PWO) onder leiding van Jo De Baerdemaeker, binnen LUCA | School of Arts, Visual Design, Research unit LABO Pro. Meer informatie kan opgevraagd worden via jo@studiotype.be en www.typobelgieque.be

TYPO BELGIËQUE: REVIVING TYPEFACES OF UNDISCOVERED BELGIAN TYPE-FOUNDRIES TO CREATE UNIQUE VISUAL IDENTITIES

JO DE BAERDEMAEKER

Jo De Baerdemaeker
2022

vinyl lettering

A research project at LABOpro LUCA | School of Arts.
#wetenschapscommunicatie @blikopener.vlaanderen

Typo Belgiëque aims to outline the visual design identity of Belgium in the nineteenth and twentieth century, by undertaking a thorough analysis of recently discovered type material of until now unknown Belgian type foundries, and shed a light on this missing link in the typographic history and identify of Belgium, the Low Countries and Europe.

By studying historical Belgian typeface families, and exploring possibilities to reconstruct a Belgian visual identity via digital font technologies, a new collection of digital fonts is being designed and developed as an important practical design output of Typo Belgiëque. A unique selection of authentic printing types will be used as the source of inspiration and the ultimate goal is to revitalize these as digital computer fonts for contemporary use in (Belgian) publishing and media design.

These new and exclusive font families will be developed following the most recent variable font technologies, to secure a high level of legibility and optimal use for dynamic, responsive web- & screen typography in every form of digital publication.

Typo Belgiëque is a two-year practice oriented scientific research project (PWO), led by Jo De Baerdemaeker, at LUCA | School of Arts, Visual Design, Research unit LABO Pro. More information can be requested via jo@studiotype.be and www.typobelgieque.be

UNTITLED TREE

ARNAUD EUBELEN

Arnaud Eubelen
2021

hout / staal / elektriciteitsdraad / gloeilamp / elektromotor

LOST WALL

ARNAUD EUBELEN

Arnaud Eubelen
2019

beton

Waar gaat je project over?

Een stad kan worden opgevat als een cybernetisch organisme, half mechanisch half menselijk, waarvan de nieuwe prothesen zich dag aan dag, nacht aan nacht verbinden met de sloppenwijken uit een andere geschiedenis. Het blijft een oneindige inspiratie, een meervoudige en complexe entiteit waar waardesystemen, die ons tegelijkertijd binden en verdelen, zich ophopen in gelaagde architectonische sedimenten.

Aan elkaar gekoppelde gevels zeggen veel over de identiteiten die zij bevatten en beschermen, over deze menselijke stromen, verhevenheid en verval, en de potentiële verhalen die vervat zitten in materiaal en tijd.

Door onze blik te richten op de samenstellende elementen van de openbare ruimte, door verder te denken dan de banaliteit van het alledaagse leven en door een lichte wijziging aan de werkelijkheid aan te brengen, onthult Arnaud Eubelen de ondergrondse systemen van onze sociale praktijken.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Door het sculpturale gebaar van het afbreken en weer in elkaar zetten van verzamelde materialen, fragmenten, afval, puin en schroot, laat hij ons de chaotische energie, de entropie, van de ons omringende stedelijke mutaties zien. Deze voorwerpen behouden nog steeds gebruikspotentieel, maar eerst en vooral behouden ze een toestand van kortstondigheid, een tegenwoordige tijd, die even blijft bestaan vóór hun toekomstige ontbinding.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Met mijn werk probeer ik de kijker opnieuw in contact te brengen met het stadslandschap en nieuwe manieren toe te voegen om objecten te begrijpen en te produceren.

UNTITLED TREE

ARNAUD EUBELEN

Arnaud Eubelen
2021

wood / steel / electrical wire / bulb / electrical motor

LOST WALL

ARNAUD EUBELEN

Arnaud Eubelen
2019

concrete

What is your project about?

A city can be conceived as a cybernetic organism, half-mechanical half-human, whose new prostheses annexe themselves, day after day, night after night, on the slums of another history. It remains an infinite inspiration, a multiple and complex entity where value systems, which simultaneously bind and divide us, accumulate in layered architectural sediments.

Interlinked facades say a lot about the identities they contain and protect, about these human flows, elevations and collapses, and potential narratives trapped in material and time.

By guiding our gaze on the constituent elements of the public space, by thinking beyond the banality of everyday life, and by applying a slight modification of reality, Arnaud Eubelen reveals the underground systems of our social practices.

What materials and processes are used and why?

Through the sculptural gesture of breaking down and re-assembling collected materials, fragments, waste, rubble and scrap, he allows us to see the chaotic energy, the entropy, of urban mutations surrounding us. These objects still keep the potentiality of a use, but first and above all, they retain an ephemeral state, a present time, only set by a few nuts, before their future dissolution.

How does it contribute to a better world?

The work I do try to reconnect and re-sensibilised the viewer to the city landscape and to add new ways of understanding and production of object.

HEALING MEADOW

MAE-LING LOKKO

Mae-Ling Lokko
2019-2021

mycelium / hennep / hout / kruiden

in opdracht van Housing the Human (2019) en Z33 (2021)

Waar gaat je project over?

Hoewel mycelium doorgaans aan het oog onttrokken blijft in ondergrondse omgevingen, is het voor 'Healing Grounds' onderdeel van een goed gedijend landschap van geneeskrachtige flora. Naarmate paddestoelen groeien, is een dynamische verandering zichtbaar in de omvang, vorm en oriëntatie van de paddenstoelhoeden. De oppervlaktepatronen van de myceliumpanelen steken visueel en textuurmatig af naast een reeks groeiende kruiden.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Centraal in de installatie 'Healing Grounds' staat de rol van schimmelorganismen in het versterken van fotosynthetische plantensystemen, in het robuuste onderhoud van de bodemstructuur en in hun alomtegenwoordige en ondergrondse transformatie van dood materiaal. In de installatie worden myceliumpanelen gebruikt om een landschap te construeren in de vorm van een aarden wal die wordt bewoond door verschillende soorten levende flora en kruiden, die van oudsher worden gekweekt en geoogst voor medicinale doeleinden als bloeiende lichamen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Lokko's onderzoek naar generatieve rechtvaardigheid, agrowaste en duurzame bouwoplossingen is van groot belang voor het huidige tijdsgewricht. Het werk van Mae-Ling Lokko integreert een brede waaier van technische, ecologische, sociale en culturele criteria die hedendaagse materiaal-waardesystemen in vraag stellen, bedrijfsmodellen voor upcycling tussen Noord en Zuid in de wereld ontwikkelen en oplossingen aanreiken voor de levenscyclus van materialen om te voldoen aan criteria van generatieve rechtvaardigheid. Belangrijker in haar werk is dat het een rechtvaardigere en tevens duurzamere verdeling van hulpbronnen voorstelt. Zo ontstaat een nieuwe kijk op de relatie tussen mensen en het land waarop ze wonen en de ruimte waarin ze leven. Het gaat over teruggeven aan het land en de mensen die het bewerken, niet aan hen die het uitbuiten.

HEALING MEADOW

MAE-LING LOKKO

Mae-Ling Lokko
2019-2021

mycelium / hemp / wood / herbs

commissioned by Housing the Human (2019) en Z33 (2021)

What is your project about?

Though typically hidden in subterranean environments, in 'Healing Grounds', grown mycelium materials are celebrated as part of a thriving landscape of medicinal flora. Based on the dynamic change in scale, form and orientation of mushroom caps as they progress towards flowering, the surface patterns of mycelium ground panels are experienced visually and texturally alongside a range of growingherbs.

What materials and processes are used and why?

In the installation 'Healing Grounds' celebrates the role of fungal organisms in enhancing photosynthetic plant systems, in the robust maintenance of soil structure and in their ubiquitous transformation of dead matter underground. In the installation mycelium panels are used to construct a landscape in the form of a mound inhabited by different species of living flora and herbs, typically traditionally grown and harvested for medicinal purposes as experienced as flowering bodies.

How does it contribute to a better world?

Lokko's research on generative justice, agrowaste and sustainable building solutions is of high relevance for the current moment we are living in. Mae-Ling Lokko work integrates a broad range of technical, environmental, social and cultural criteria that questions contemporary material-value systems, codevelops business models for upcycling between the Global North and South and evolves material life cycle design solutions to meet generative justice criteria. More generally, what's important about her work is that it imagines a more equitable distribution of resources that is also more sustainable. It reimagines the relationship between humans and the land they live on and the spaces they live in. It's about giving back to the land and the people who work it, not to those who exploit them.

RENEWI

Welkom bij 'Precious trash'. Of ook: jouw afval is iets waard. Wat zeggen we, jouw afval is véél waard, heel veel. En wat veel waard is, moet beschermd worden. Denk maar aan de Britse kroonjuwelen in The Tower of London. Of de Mona Lisa in het Parijse Louvre. Wat als jouw afval zo bijna ongeveer evenveel waard is als een duur juweel of een bekend schilderij? Dan verdient het óók de beste bescherming, zoveel is duidelijk. Daarom zie je hier verschillende soorten afval veilig achter slot en grendel in een glazen kast. Bewaakt door agenten, lasers en camera's. Want véél, wat zeggen we, heel veel van wat jij weggooit, je afval dus, kan verwerkt worden tot waardevolle grondstoffen om iets nieuws mee te maken of te fabriceren. In één woord: recycleren. En net daarom is afval – waste – zo bijzonder waardevol.

Onder de drie sokkels zie je drie items uit verschillende afvalstromen: pmd (drankkartons, blikjes, plastic flessen, kroonkurkjes, botervlootjes ...), harde plastics (bumpers, tuinmeubelen, bloempotten, emmers, kratten ...) en hout (paletten, fruitkisten, zaagsel ...). Omdat ook deze afgedankte materialen gerecycleerd kunnen worden en de basis vormen voor gloednieuwe producten. Zo kan je oude pmd een compleet nieuw fiets worden, bijvoorbeeld. En worden van harde plastics dan weer nieuwe tuinbanken en verkeerspaaltjes gemaakt. Of wat dacht je van nieuwe spaanplaten voor kasten, bureaus en bedden, gefabriceerd uit afgedankt houtafval? Het enige wat jij daarvoor moet doen: het netjes per afvalstroom sorteren in de juiste vuilnisbak of afvalcontainer. Kijk zelf maar naar de filmpjes in deze ruimte.

Een betere wereld is een circulaire wereld. Waarin we bestaande materialen zo goed mogelijk sorteren, ze een tweede leven geven – recycleren – en zo zorg dragen voor onze aarde. Dan hoeven we ze niet langer uit te putten, maar kunnen we net hergebruiken wat er al is. Zo maken we samen de cirkel terug rond en maak jij binnenkort misschien wel een ritje naar het park op je fiets van gerecycleerd materiaal om er te gaan picknicken op een bankje van je afgedankte bloempotten.

De internationale afval- en recyclegigant Renewi zet samen met jou in op een duurzame, circulaire samenleving. De Renewi-filosofie? Afval bestaat niet. Want het internationale waste-to-productbedrijf geeft afgedankte materialen een tweede leven als waardevolle grondstof. In plaats van het te storten of te verbranden, verwerkt Renewi het met haar partners tot grondstoffen voor nieuwe producten en diensten. Wist je dat van de 14 miljoen ton afval die Renewi jaarlijks verwerkt, maar liefst 66,5% gerecycleerd wordt? Nu wel. En heel belangrijk: dat jij het goed sorteert, zowel thuis als op je bedrijf – in de juiste vuilnisbakken en containers. Zo kan Renewi het optimaal verwerken, en putten we met z'n allen de planeet niet langer uit, maar werken we samen aan een circulaire wereld. Want renewing earth was nog nooit zo belangrijk.

RENEWI

Welcome to 'Precious trash'. Cause your waste is worth more than you think. A lot more. And what's precious, we have to protect. Just like the Crown Jewels of England in The Tower of London. Or the Mona Lisa in the Louvre. What if your waste is worth as much as an expensive piece of jewellery or a famous painting? Then it must be kept safe at all costs. That's why you see different kinds of waste securely locked behind a glass cabinet. Protected by guardians, lasers and cameras. Because a lot of the rubbish you throw away can be processed into valuable raw materials to manufacture something new. In one word: recycled. And that is exactly why your trash is so precious.

Under the three pedestals you see three items from different waste streams. PMD (plastic bottles, cans, drinks cartons, crown caps ...), hard plastics (bumpers, garden furniture, flower pots, buckets ...) and wood (pallets, fruit crates, sawdust ...). These discarded materials can be recycled to provide raw materials for new products. Your PMD waste can become a whole new bicycle, for example. And discarded hard or rigid plastics can be recycled into a huge range of products such as car parts, road cones and new garden or street furniture. Or how about wood waste becoming new chipboards to craft cabinets, desks and beds with? Great, right. All you have to do: sort your waste, both at home and at work. Get inspired by the videos in this room.

A better world is a circular world. In which we sort as much used materials as possible for recycling. Thus giving them a second life and taking care of Mother Earth. Cause we cannot continue to exhaust Earth's natural reserves without giving something back – using what's already there. Let's complete the circle together. And maybe one day you will take a ride to the park on your recycled bike out of discarded PMD and have a picnic on a bench manufactured from your old flower pots.

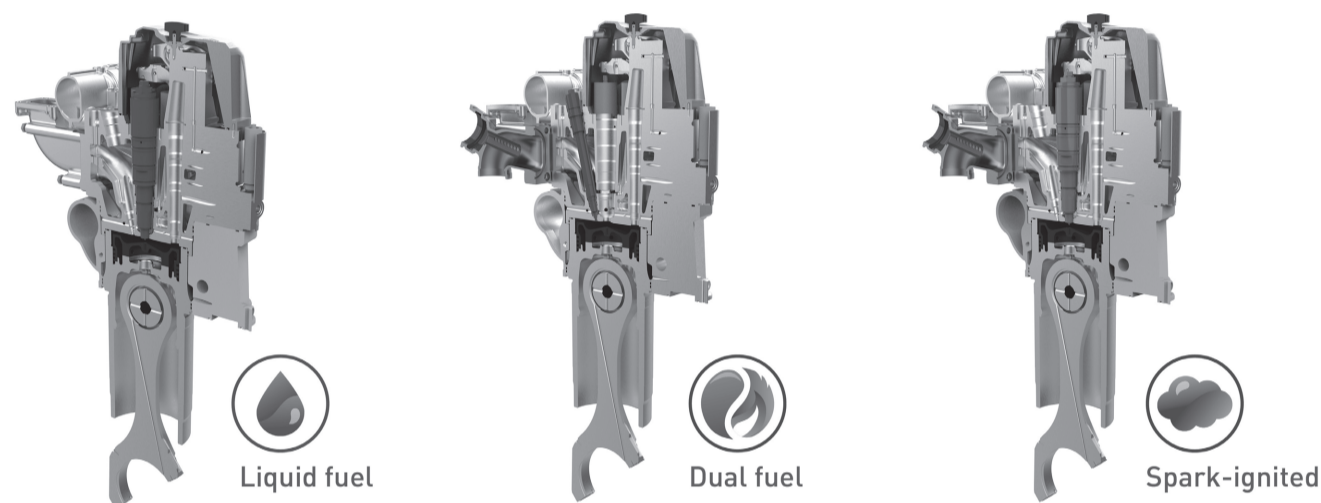
International waste and recycling giant Renewi is committed to a sustainable, circular society. Together with you. The Renewi philosophy? There is no such thing as waste. This international waste-to-product company gives discarded materials a second life as valuable raw materials. Instead of dumping or incinerating it, Renewi and its partners process it into raw materials for new products and services. Did you know that of the 14 million tons of waste Renewi processes annually, no less than 66.5% is recycled? Now you do. Most important: you sorting it properly, in the right garbage can or container. That's the only way for Renewi to process it optimally. And it is the only way if we no longer want to deplete our planet but work together towards a circular world. Because renewing Earth has never been more urgent.

ANGLO BELGIAN CORPORATION

Al meer dan 100 jaar zet Anglo Belgian Corporation (ABC) zich hier in Gent dagelijks in om betrouwbare en innovatieve motoren en generatorsets te produceren die wereldwijd worden gebruikt in de scheepvaart, in locomotieven en in elektriciteitscentrales. Door in te zetten op passie, kennis en ondernemerschap die van generatie op generatie wordt doorgegeven, kan ABC jaar na jaar groeien. We investeren telkens opnieuw in productie en toegevoegde waarde op de site in Gent.

ABC frontrunner in Cleantech

Zullen havens, net als steden, emissiearme zones worden? Zal waterstof alle andere brandstoffen vervangen? De toekomst is nog niet volledig helder... wendbaarheid is nodig! Het gloednieuwe en innovatieve EVOLVE-motorplatform biedt antwoorden. EVOLVE vereenvoudigt de energietransitie van conventionele naar nieuwe en toekomstige brandstofsoorten. Met de unieke EVOLVE-motoren wil ABC haar business partners op weg helpen naar zero-emissie. Deze multifuelmotoren bieden de beste efficiëntie voor elk type brandstof. De eerste motor uit het gamma is een compacte maar zeer krachtige, middelsnellopende 4-cilinder motor: de EVOLVE 4EL23.

Met EVOLVE maakt ABC conversie naar nieuwe brandstoftypes mogelijk met exact dezelfde motor en met een lage kost. Het is dus perfect mogelijk om met dezelfde, duurzame EVOLVE motor ook met andere brandstoffen te werken zoals waterstof, methanol, enz.. Dit laat de klant toe veilig, slim en toekomstgericht te investeren ongeacht wat de toekomstige (beschikbare) brandstof of (regionale) regelgeving wordt.

ABC ontwikkelde - samen met het Gentse productdesignbureau Pars Pro Toto - de engine shell waardoor de 4EL23 een strakke en moderne uitstraling kreeg. Maar er is meer dan op het eerste gezicht lijkt. Voor ABC is design een integraal onderdeel van functionaliteit. De bescherming behoedt zowel motor als operator voor schade of verwondingen. Het vermindert hitte, geluid en trillingen. Tevens kan het omhulsel zonder gereedschap worden afgenomen en kan de motorstatus eenvoudig worden opgemerkt door middel van een veranderende LED-verlichting aan de turbo.

Join us !

Ons engagement is altijd op de klant gericht en is erop gefocust deze te helpen om toekomstgerichte keuzes te maken. Daarom breiden we momenteel onze werkplaats en fabriekscapaciteit samen met ons team opnieuw uit in Gent. Dit is waar nieuwe oplossingen geboren worden. Om onze duurzame groei te stimuleren, zijn we dan ook permanent op zoek naar gemotiveerde medewerkers met passie voor technologie. Altijd welkom!

Anglo Belgian Corporation
We power your future

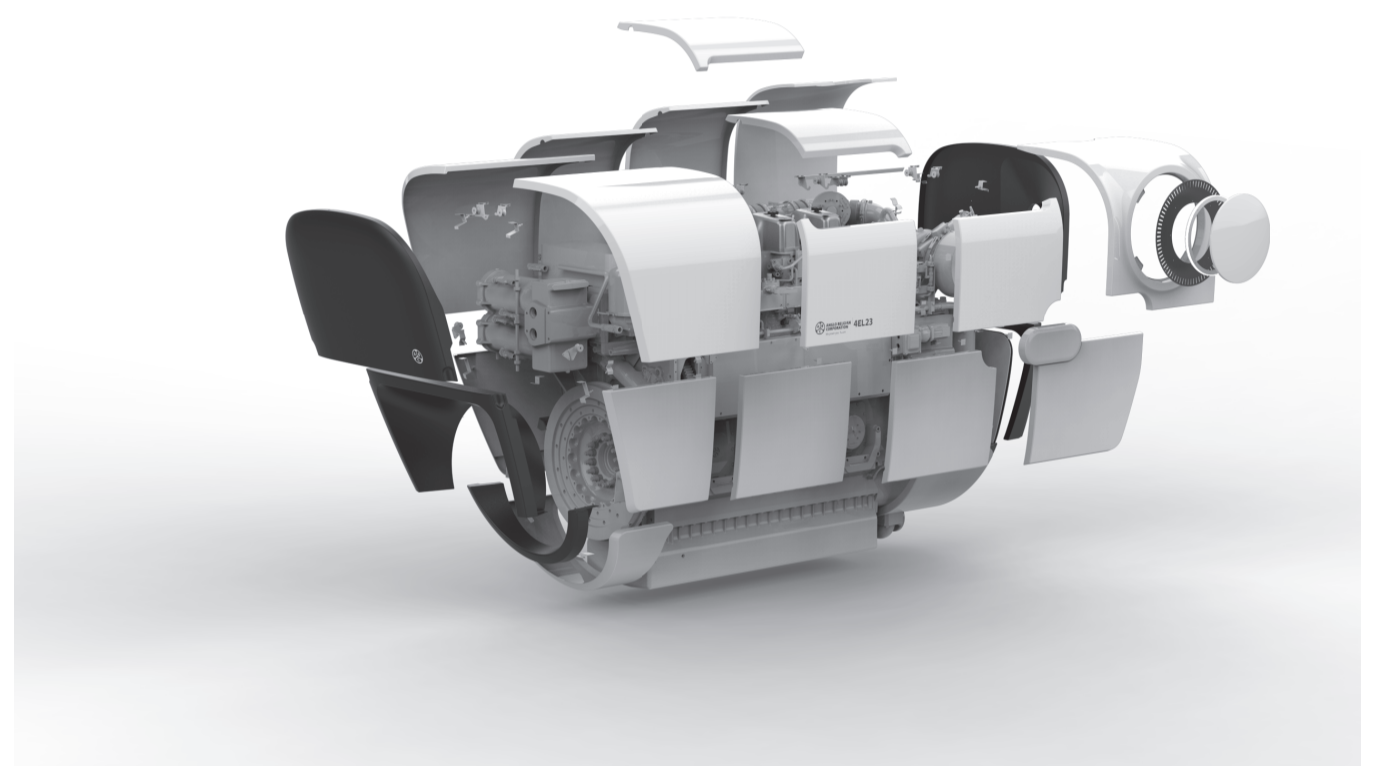

We power your future

PARS PRO TOTO

Pars pro toto is een toonaangevend ontwerp bureau gevestigd in Gent. In de afgelopen 25 jaar zijn we uitgegroeid tot een full-service ontwerp bureau, gespecialiseerd in het ondersteunen en managen van innovatie voor bedrijven, ngo's en officiële overheden. We helpen onze klanten bij het ontdekken van mogelijkheden om uit te breiden, waar ze in de toekomst heen moeten en hoe ze daar kunnen komen. We zetten ideeën om in nieuwe producten waar mensen naar verlangen, sferen waar mensen van genieten en verhalen die mensen doorgeven. Ons ontwerpwerk brengt belangrijke veranderingen teweeg bij onze opdrachtgevers. Het versterkt hun core business.

Het leidende principe van onze ontwikkelingsaanpak is Design Thinking: probleemoplossende strategieën die 3 cruciale vaardigheden combineren. Empathie in een bredere klantcontext. Creativiteit bij het genereren van nieuwe inzichten en oplossingen. Rationaliteit om de haalbaarheid van de voorgestelde oplossingen te analyseren.

Pars Pro Toto
Your growth. Our design.

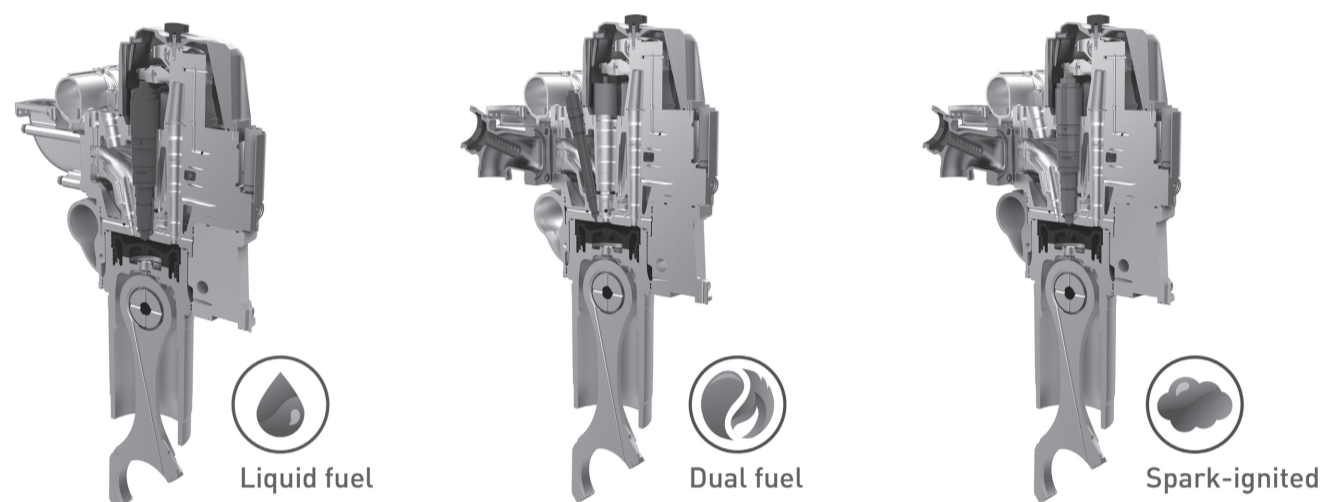

ANGLO BELGIAN CORPORATION

For more than 100 years, Anglo Belgian Corporation (ABC) has been committed, here in Ghent, to producing reliable and innovative engines and generator sets for use in shipping, locomotives, and power stations around the world. By relying on passion, knowledge and entrepreneurship passed on from generation to generation, ABC is able to grow year after year. We invest again and again in production and added value at the site in Ghent.

ABC frontrunner in Cleantech

Will ports, just like cities, become low-emission zones? Will hydrogen replace all other fuels? The future is not yet completely clear... agility is needed! The brand new and innovative EVOLVE engine platform provides answers. EVOLVE simplifies the energy transition from conventional to new and future fuel types. With the unique EVOLVE engines ABC wants to help its business partners on their way to zero-emission. These multi-fuel engines offer the best efficiency for any fuel type. The first engine in the range is a compact but very powerful medium-speed 4-cylinder engine: the EVOLVE 4EL23.

With EVOLVE ABC makes conversion to new fuel types possible with exactly the same engine and at low cost. It is perfectly possible to use the same, sustainable EVOLVE engine also with other fuels such as hydrogen, methanol, etc. This allows the customer to invest safely, smartly and in a future-proof manner, regardless of what the future (available) fuel or (regional) regulations may be.

ABC developed - together with the Ghent-based product design agency Pars Pro Toto - the engine shell that gives the 4EL23 a sleek and modern look. But there is more. For ABC, design is an integral part of functionality. The engine shell protects both engine and operator from damage or injury. It reduces heat, noise, and vibrations. In addition, the casing can be removed without tools and the engine status can be easily observed by means of a changing LED light on the turbo.

Join us !

Our commitment is always to the customer and is focused on helping them to make future-oriented choices. That is why we are currently expanding our workshop and production capacity together with our team in Ghent. This is where new solutions are born.

To stimulate our sustainable growth, we are therefore permanently looking for motivated employees with a passion for technology. Always welcome!

Anglo Belgian Corporation
We power your future

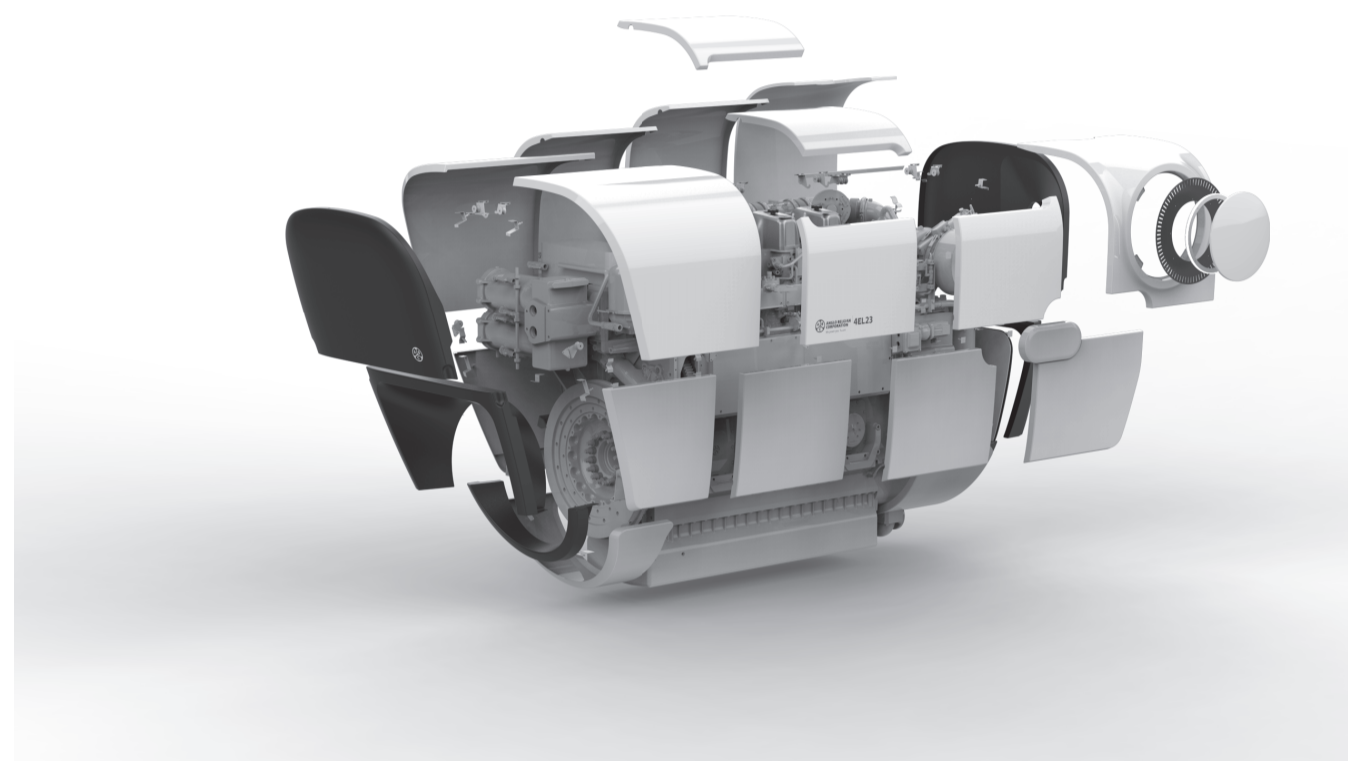

We power your future

PARS PRO TOTO

Pars pro toto is a leading design agency based in Ghent. Over the last 25 years we have grown into a full-service design agency, specializing in supporting and managing innovation for companies, ngo's and official governments. We help our customers detect possibilities to expand, where to go in the future and how to get there. We turn ideas into new products people desire, atmospheres people enjoy and stories people pass-on. Our design work brings about important changes in our clients. It strengthens their core business.

The guiding principle of our development approach is Design Thinking: problem-solving strategies that combine 3 crucial skills. Empathy in a wider customer context. Creativity when generating new insights and solutions. Rationality to analyze the feasibility of the proposed solutions.

Pars Pro Toto
Your growth. Our design.

POLESTAR

Wist je dat als je een elektrisch voertuig oplaadt met hernieuwbare energie, deze minder dan 50% van de ecologische voetafdruk kan hebben dan een benzineauto? Dat betekent echter ook dat als je grijze energie gebruikt, de klimaatwinst afneemt. In de EU is minder dan 35% van de gebruikte energie groen. Daarmee zijn zonne- en windenergie belangrijke krachten in de race naar klimaatneutrale voertuigen.

'WE HARVEST WIND'

door Thijs Biersteker, Woven Studio
2021

We Harvest Wind is een interactieve bewustmakingsinstallatie bedoeld om het gesprek over het belang van hernieuwbare energie op gang te brengen. Uit een onlangs gepubliceerd LCA (Life Cycle Assessment)-rapport van Polestar blijkt dat een elektrisch voertuig drastisch duurzamer wordt als het wordt geladen met groene energie. Dit is nu vaak niet het geval, maar de meeste consumenten zijn zich daar helemaal niet van bewust. Dit is een belangrijk gesprek dat gevoerd moet worden en een mooie aanleiding voor Polestar en Thijs Biersteker om samen de bewustwording te bevorderen. Met 'We Harvest Wind' laat Biersteker zien (en voelen) dat we de transitie naar groene energie in eigen hand hebben. De mensheid is de enige soort die wind gebruikt om energie op te wekken. Het oogsten van wind is daarom geen energierevolutie, het is een evolutie.

Hoe werkt het?

Wanneer wind wordt gericht op de kinetische windinstallatie, beginnen de verschillende elementen te bewegen en wordt een harmonieuze nieuwe wereld onthuld - een wereld die kan worden gecreëerd met hernieuwbare energie aan de basis. Het werk biedt een glimp van een toekomst zoals deze zou kunnen zijn.

Over het materiaal

Het kunstwerk is gemaakt van duurzaam, hoogwaardig en grotendeels gerecycled materiaal. Hierdoor is het werk makkelijk te recyclen en kunnen de materialen door toekomstige generaties opnieuw worden gebruikt wanneer bewustwording omtrent de energietransitie niet meer nodig is. De 3D-geprinte binnenvleugels zijn gemaakt van gerecycled PET (onze oude waterflessen). De buitenvleugels zijn gemaakt van materiaal dat is ontdekt in samenwerking met het ontwerpteam van Polestar. De constructie, gemaakt van vlas en afgewerkt met een biologisch afbreekbare laag, is licht en sterk. Het staat op de nominatie om in toekomstige auto's te worden toegepast.

Over Thijs Biersteker / Woven Studio

Thijs Biersteker maakt interactieve bewustmakingsinstallaties over de meest urgente vraagstukken in de wereld. In zijn werk combineert hij naadloos nieuwe technologieën en wetenschappelijk onderzoek om een zowel intellectueel als technologisch toegankelijke ervaring te bieden waaruit wij kracht kunnen putten. Zijn kunstinstallaties, waar je als het ware in duikt en die vaak omschreven worden als eco- of bewustzijnskunst, zetten de impact van onderwerpen als klimaatverandering, luchtvervuiling, de plastic soep in zee en het antropoceen om in tastbare ervaringen. Die installaties gaan de hele wereld over om bewustzijn te creëren. Zijn samenwerking met wetenschappers en universiteiten van over de hele wereld leiden tot een vloeiende mix van data, sensoren, levende bomen, kinetische beweging, big data-visualisaties en gerecyclede kunststoffen die mensen de feiten weer laten voelen. Woven Studio is een studio voor duurzame hi-end kunst en advies en werkt samen met universiteiten, wetenschappers, onderzoeksgroepen, musea en architecten om wetenschappelijke feiten op meeslepende wijze over te brengen.

Duurzaam geproduceerd door Woven Studio

Artistieke leiding: Thijs Biersteker

Hoofd duurzaamheid: Fredrika Klarén (Polestar)

Studio Directeur: Sophie de Krom

Technische leiding: Ian Considine

3D-recycled printing: The New Raw

Materiaalontwikkeling in samenwerking met Polestar

Soundscape: End of Time

Technische ontwikkeling: Berkelaar MRT, Maarten Nijhuis

Met speciale dank aan: Fredrika Klarén, Lisa Bolin, Ross Kelk, Paul Foster, End of Time, Theo Rekelhof, Lode Dijkers, Ed Douwes.

Polestar

POLESTAR

Did you know that if you charge an Electric Vehicle with renewable energy it can have less than 50% of the carbon footprint than a petrol car? That does however also mean that if you use grey energy, it will decrease the climate gain. In the EU, less than 35% of the energy used is green. Making solar and wind energy key drivers in the race towards climate-neutral cars.

'WE HARVEST WIND'

door Thijs Biersteker, Woven Studio
2021

We Harvest Wind is an interactive installation created to open the dialogue on the importance of renewable energy. The work is based on the recently published LCA (Life Cycle Assessment) report by Polestar that revealed that an Electric Vehicle becomes dramatically more sustainable if it's charged with renewable energy. Most people aren't aware of this. It's an important conversation to have and a good opportunity for Polestar and Thijs Biersteker to collaborate and raise awareness around the topic. With 'We Harvest Wind' Biersteker shows and lets us feel that the transition towards sustainable energy lies in our own hands. As humanity is the only species that uses wind to generate energy, harvesting wind is not an energy revolution, it's an evolution.

How does it work?

When you direct wind at the kinetic wind work, the different elements move to reveal a harmonious new world that could be created with the use of renewable energy at its core. Offering a glimpse of a future that might be.

About the materials

The interactive installation is produced using sustainable high-end and high percentage recyclable materials. This makes the work easy to recycle and the materials ready to use in new ways for the generations to come, when awareness about the energy transition is no longer needed. The 3D-printed inner blades are made from recycled PET (our old water bottles). The material for the outer blades is discovered in collaboration with Polestar's sustainable design team. The Biodegradable coating with a structure of flax makes it lightweight and resistant and is shortlisted to appear in the cars to come.

About Thijs Biersteker/Woven Studio

Thijs Biersteker creates interactive awareness installations about the world's most pressing issues today. In his work he seamlessly combines scientific research and new technologies to deliver an empowering experience that is accessible both intellectually and technologically. His immersive art installations, often described as eco- or awareness art, turn the impact of topics like climate change, air pollution, ocean plastic and the Anthropocene into tangible experiences that travel the world to create awareness. His collaborations with scientists and universities around the world lead to a fluid mixture of data, sensors, living trees, kinetic motion, big data visualizations and recycled plastics that make people feel the facts again. Woven Studio is a sustainable hi-end art and consultancy studio that works with universities, scientists, research groups, museums and architects to communicate their scientific facts in an immersive way.

Sustainably produced by Woven Studio

Artistic Lead: Thijs Biersteker

Scientific Sustainability Lead: Fredrika Klarén (Polestar)

Studio Director: Sophie de Krom

Technical Lead: Ian Considine

3D recycled printing: The New Raw

Material development in collaboration with Polestar

Soundscape: End of Time

Engineering: BerkelaarMRT, ID-Huis

With special thanks to: Fredrika Klarén, Lisa Bolin, Ross Kelk, Paul Foster, End of Time, Theo Rekelhof, Lode Dijkers, Ed Douwes

Polestar

IGEPA

Het is onze maatschappelijke plicht om mee te werken aan een duurzame omgeving. Samen met burgers, overheden, collega's ondernemers, organisaties, ... moeten we initiatieven nemen ten voordele van onze planeet.

Geen loze beloften en omschrijvingen, maar concrete voorbeelden typeren duurzaamheid binnen de werkwijze en bedrijfscultuur van Igepa.

Een van deze voorbeelden is onze Ecobuddy.

De Ecobuddy streeft samen met ons naar een betere papier-recuperatie. Het principe: uw medewerkers verzamelen hun oud papier in de kleine Ecobuddy's en maken die leeg in de grote versie van de Ecobuddy. Als de grote doos vol is, geeft u ons een seintje, en wij engageren ons om die terug mee te nemen wanneer we komen leveren. Van het oud papier wordt nieuw, 100% gerecycleerd papier gemaakt. Zo helpen wij u recycleren zonder extra vrachtwagenkilometers... en dus zonder extra CO₂-uitstoot.

Igepa is eveneens initiatiefnemer van het project Paper is Nature. Dit heeft tot doel heel wat misvattingen uit de weg te ruimen. Meer info op www.paperisnature.com

Natuurlijk staat de natuur onder druk maar papier is daar NIET de oorzaak van. Integendeel, in Europa wordt er meer bos aangeplant dan dat er verdwijnt. Als er bossen verdwijnen is dit vooral door overmatige landbouw en commerciële doeleinden.

Wist je dat.....papier één van de meest circulaire producten is omdat elk velletje papier tot 7-maal hebruikt wordt!

Igepa Belux is een gespecialiseerde totaalleverancier voor grafische en visuele communicatie, kantoorpapier, verpakkingmaterialen en cleaning producten.

Igepa telt meer dan 300 enthousiaste werknemers die dagelijks proberen onze klanten met raad en daad bij te staan en behoort tot de Duitse Igepa Group, actief in meer dan 25 landen met 3.500 werknemers en een omzet van meer dan 1.8 mrd. euro.

Igepa is een modern, rendabel en goed georganiseerd bedrijf dat zich volledig terugvindt in het People, Planet & Profit verhaal van de Verenigde Naties. Niet alleen investeren wij in menselijk kapitaal, we engageren ons ook voor het milieu.

IGEPA

It is our social duty to contribute to a sustainable environment. Together with citizens, governments, fellow entrepreneurs, organisations, ... we must take initiatives for the benefit of our planet.

No empty promises and descriptions, but concrete examples typify sustainability within Igepa's working methods and corporate culture.

One of these examples is our eco-buddy.

The Ecobuddy works with us to improve paper recycling. The principle: your employees collect their old paper in the small Ecobuddy and empty it into the large version of the Ecobuddy. When the large box is full, you let us know and we undertake to take it back with us when we come to deliver. The old paper is made into new, 100% recycled paper. This way, we help you recycle without extra truck miles... and therefore without extra CO₂ emissions.

Igepa is also the initiator of the Paper is Nature project. This aims to dispel many misconceptions. More info on www.paperisnature.com

Of course nature is under pressure but paper is NOT the cause of this. On the contrary, more forests are being planted in Europe than are disappearing. If forests are disappearing, it is mainly due to excessive agriculture and commercial purposes.

Did you know that..... paper is one of the most circular products because each sheet of paper is used up to 7 times!

Igepa Belux is a specialized distributor of graphic and visual communication, office paper, packaging and cleaning products.

Igepa has more than 300 enthusiastic employees who strive to advise and assist our customers on a daily basis and is part of the German Igepa Group, active in more than 25 countries with 3,500 employees and a turnover of over 1.8 billion euro.

Igepa is a modern, profitable and well-organized company that is fully committed to the People, Planet & Profit story of the United Nations. Not only do we invest in human capital, we are also committed to the environment.

Van Boekentoren tot boekenkast

Via drie bekende projecten in Gent toont Jansen via Harvest Bay waar de verborgen winst zit die normaal verloren gaat. Architectuurprojecten komen vaak via maatwerkoplossingen tot stand. Hierdoor ontstaan reststromen die normaal gezien onzichtbaar blijven en na verloop van tijd tot afval verworden. Harvest Bay, een samenwerkend consortium bestaande uit ontwerpers, maakbedrijven en demontagebedrijven wil hiervoor, via urban mining, een oplossing aanreiken. Het platform houdt via een eigen oogstkaart bij waar er herbruikbaar materiaal beschikbaar is voor potentiële nieuwe gebruikers. De oorspronkelijke materialen kunnen zo dus gebruikt worden op een manier waar ze in eerste instantie niet voor ontworpen waren. Een oude gevel kan een tafel worden, of een raamprofiel een boekenkast.

Harvest Bay is een beweging van ontwerpers, maakbedrijven en demontagebedrijven voor staal en hout die via een open call van Vlaanderen Circulair/OVAM met elkaar betrokken geraakt zijn om de materialenhub van de toekomst te ontwerpen. De kringloopwinkel van bouwmaterialen, zeg maar. De stalen gevelsystemen van Jansen worden al meer dan een halve eeuw in de gebouwde omgeving toegepast en hout biedt ook een oneindige stroom, als je er voor open staat. Door met elkaar over de grenzen heen nieuwe combinaties te vinden, blijft bouw materiaal in de kringloop. En het zal niet stoppen bij hout en staal alleen. Er zijn veel meer materialen en combinaties denkbaar. Kijk maar naar de installatie van *The Exploded View*, hier in het museum. Naast circulaire Jansen-oplossingen van staal worden hierin verschillende technieken en producten getoond die compleet biobased zijn toegepast.

Om hergebruik succesvol toe te passen, is er behoefte aan designers met een creatieve en open blik naar de toekomst. Circulariteit zal de komende jaren als het nieuwe normaal worden gezien. De huidige bouweconomie bevindt zich vandaag nog voor de grote omslag. Door materialen met een al lage milieu-impact te ontwerpen voor hergebruik en door demontabel te gaan bouwen, wordt er op grote schaal gedaan wat nodig is. De oude meesters, zoals bijvoorbeeld Henri van de Velde of Jean Prouvé pasten deze principes al toe. Onder druk van economische groei en overmatig consumeren zijn deze weloverwogen principes met oog op de leefomgeving vergeten geraakt. Via voorbeelden uit onze eigen omgeving laten wij zien dat er vandaag al veel kan. Reststromen van het nieuwe Gerechtsgebouw Gent vonden hun weg naar nieuwe bouwprojecten en Van de Veldes Boekentoren biedt materiaal voor een boekenkast, of is het een wijnkast?

Jansen is al meer dan een halve eeuw actief als systeemleverancier van stalen gevelsystemen. Getuige daarvan zijn enkele iconische Gentse projecten: de Boekentoren, het Wintercircus, het bezoekerscentrum aan de Sint-Baafskathedraal, de hier tegenoverliggende "Vismijn" en het nieuwe Gerechtsgebouw. Door intensieve samenwerking met architecten en de academische wereld ontdekten wij het potentieel van hergebruik van onze systemen doorheen de tijd. Jansen gelooft in de kracht van een samenwerkend netwerk en wil daarmee een bijdrage leveren aan hergebruik van bouw materiaal zoals staal en hout. Het Design Museum Gent daagt ons uit om intelligente ontwerpen aan te bieden die duurzaamheid en design combineren. Onze toekomst mag tenslotte esthetiek en technologisch vernuft uitstralen.

Buurman Antwerpen - Harvest Bay – Jansen AG - Labeur - Lootens - Onbetaalbaar –The Exploded View -Vlaanderen Circulair/OVAM

From Boekentoren (Book Tower) to bookcase

Through three well-known projects in Ghent, Jansen shows via Harvest Bay where the hidden profit lies that is normally lost. Architectural projects are often realised with customised solutions. This creates residual flows that normally remain invisible and ultimately become waste. Harvest Bay, a collaborative consortium consisting of designers, manufacturing companies and dismantling companies, wants to offer a solution for this, through urban mining. The platform uses its own Harvest Map to keep track of where there are reusable materials available for potential new users. In this way, the original materials can be used in a way that they were not originally designed for. An old facade can become a table, or a window profile a bookcase.

Harvest Bay is a group of designers, manufacturing companies and dismantling companies for steel and wood that got involved with each other through an open call of Circular Flanders /OVAM to design a materials hub of the future. The second hand shop for building materials, so to speak. Jansen's steel façade systems have been used in the building environment for more than half a century, and timber also offers an infinite flow, if you are open to it. By finding new out of the box combinations together, building materials remain in the reuse cycle. And it doesn't stop at timber and steel only. Many more materials and combinations are conceivable. Just look at the installation of *The Exploded View*, here in the museum. In addition to circular Jansen steel, it showcases various techniques and products that are completely biobased.

In order to apply the concept of reusability successfully, there is a need for designers with a creative and open mind towards the future. In the coming years, circularity will be seen as the new normal. Today's building economy is still due for the big change. By designing materials with an already low environmental impact to reuse and by building in a demountable way, we are doing what is needed on a large scale. The old masters, such as Henri van de Velde or Jean Prouvé, already applied these principles. Under the pressure of economic growth and excessive consumption, these well-considered principles that focus on our environment have been forgotten. Using examples from our own surroundings, we show that much is already possible today. Residual flows from the new Ghent Courthouse found their way into new building projects and van de Velde's Book Tower provides material for a bookcase, or is it a wine cabinet?

Jansen has been active as a supplier of steel façade systems for more than half a century. A few iconic Ghent projects bear witness to this: the Boekentoren, the Winter Circus, the visitors' centre at St Bavo's Cathedral, the Old Fish Market and the new Ghent Courthouse. Through intensive cooperation with architects and the academic world, we discovered the potential of reusing our systems over time. Jansen believes in the power of a collaborative network and wants to contribute to the reuse of building materials such as steel and wood. The Design Museum Gent challenges us to offer intelligent designs that combine sustainability and design. After all, our future should radiate aesthetics and technological genius.

Buurman Antwerpen - Harvest Bay – Jansen AG - Labeur - Lootens - Onbetaalbaar –The Exploded View -Vlaanderen Circulair/OVAM

OVAM: ECODESIGN AWARDS

De Ecodesign Award voor studenten, uitgereikt door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) en Vlaanderen Circulair in samenwerking met het Design Museum Gent, is al jaren een springplank voor de toekomst van jonge ontwerpers. De student met het beste circulaire idee of ontwerp dat de wereld kan veranderen, wint een award van onschatbare waarde: een gouden Fairphone met een contactenlijst waar elke productontwerper van droomt, met gerenommeerde productdesigners, duurzame ondernemers, investeerders, beleidsmakers, ...

De smartphone is even circulair als hun winnend ontwerp en met een gouden cover waarop hun idee wordt gegraveerd. Het voetje waarin de phone staat, is gemaakt van het biogebaseerde materiaal van Circular Matters.

De studenten kunnen een circulair, duurzaam of ecologisch ontwerp van een product of dienst indienen in twee verschillende categorieën. In de categorie 'problem solving' willen de ontwerpers van vandaag een oplossing bieden voor de uitdagingen waar we als maatschappij voor staan en dit zowel op ecologisch, economisch en sociaal vlak. De categorie 'everyday life' is voor de projecten die bijdragen tot een duurzamer dagelijks leven. Dagelijks gebruiken we tientallen verschillende producten en diensten: voor onze persoonlijke hygiëne, om ons te kleden, om naar school of werk te geraken, om te koken en te eten, om ons te ontspannen of te slapen. Dit alles veroorzaakt een impact op onze planeet. De producten of diensten van deze inzendingen bieden een alternatief en zijn al uitgewerkt op vlak van prototyping en keuze van het businessmodel.

Studenten kunnen hun eindwerk indienen tot en met 11 juli. De winnaars worden bekend gemaakt in het najaar van 2022.

Meer info op www.ecodesignaward.be

De OVAM en Vlaanderen Circulair reiken al voor het zestiende jaar op rij de Ecodesign Award voor studenten uit. Sinds vorig jaar stapte het Design Museum Gent mee in het project als duurzame partner. De Ecodesign Award is slechts één van de vele initiatieven waarmee de OVAM en Vlaanderen Circulair de circulaire economie een boost willen geven.

Ecodesign brengt de levenscyclusaanpak tot bij de designers om de impact van producten en diensten op het milieu zo laag mogelijk te houden. Ecodesign is veel meer dan het zoeken naar ecologische grondstoffen en materialen. Ontwerpers moeten nadenken over de productietechnieken, de distributie en verkoop van hun product, maar ze moeten producten ook zo ontwerpen dat ze makkelijk herstelbaar en demonteerbaar zijn.

OVAM: ECODESIGN AWARDS

The Ecodesign Award for students, presented by the Public Waste Agency in the region of Flanders (OVAM) and Circular Flanders in cooperation with the Design Museum Ghent, has been for years a stepping stone to the future of young designers. The student with the best circular idea or design which can change the world, wins an invaluable award: a golden Fairphone with a contact list every product designer dreams of, with renowned product designers, sustainable entrepreneurs, investors, policymakers, ...

The smartphone is as circular as their winning design and comes with a golden cover, engraved with their idea. The base that holds the phone is made from the biobased material of Circular Matters.

Students can submit a circular, sustainable or ecological design of a product or service in two different categories. In the category 'problem solving', today's designers want to offer a solution for the challenges we face as a society, both ecologically, economically and socially. The category 'everyday life' is for projects that contribute to a more sustainable daily life. Every day, we use dozens of different products and services: for our personal hygiene, to dress ourselves, to get to school or work, to cook and eat, to relax or to sleep. All of this has an impact on our planet. The products or services offer an alternative and have already been worked out in terms of prototyping and choice of business model.

Students can submit their thesis until the 11th of July. The winners will be announced in autumn 2022.

More info: www.ecodesignaward.be

For the 16th year in a row, the Public Waste Agency in the region of Flanders (OVAM) and Circular Flanders are presenting the Ecodesign Award for students. Since last year, the Design Museum Ghent joined the project as a sustainable partner. The Ecodesign Award is just one of the many initiatives by which the OVAM and Circular Flanders want to boost the circular economy.

Ecodesign brings the life-cycle approach to designers in order to minimise the impact of products and services on the environment. Ecodesign is much more than the search for ecological raw materials. Designers have to think about the production techniques, the distribution and sale of their product, but they also have to design products in such a way that they can be easily repaired and disassembled.

SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER

OVAM

BOS+

Reststukken van verzaagde planken verdwijnen al té gemakkelijk in de kachel. Ook voor reststromen zoals schaafkrullen en zaagmeel, is verbranding vaak de evidente laatste stap. WOOD-DESIGN bewijst echter dat hier veel potentieel in zit voor nieuwe toepassingen. We lieten vijf ontwerpers los in vijf bedrijven uit de houtsector, om van die restproducten design te maken. Et voilà, het schitterende resultaat wacht achter deze deur.

WOOD-DESIGN, een initiatief van BOS+, Flanders DC en Hout Info Bois hoopt hiermee ontwerpers en houtbedrijven te laten nadenken over circulaire economie. Minder gebruikte houtsoorten of hout met schimmelaantastingen bijvoorbeeld, die in de traditionele houtindustrie weinig bruikbaarheid kennen, bevatten voor een creatieve geest wel veel nut. En net zoals de natuurlijke cycli in bossen, kan resthout een tweede leven krijgen. Waarom geen tweede leven dat de biodiversiteit versterkt en bijdraagt aan een groenere toekomst?

WOOD-DESIGN is het resultaat van een samenwerking tussen 5 ontwerpers en 5 houtbedrijven. Studio Plastique, NAUWAU, Utilise.Objects, Ellen Comhaire en Frederik Delbart werden met open armen en open blik ontvangen door houthandel Vercruysse, Marc Goossens, Cohout, IDE Woods en Thys hout. Alles kon mogelijk gemaakt worden door de begeleiding van natuurorganisatie BOS+, Flanders DC en Hout Info Bois, met financiële steun van Vlaanderen Circulair, Unilin Panels en Habo Belgium.

Voor meer informatie: www.duurzaamdesign.be

BOS+

Residual flows from the wood industry often get burned straight away. WOOD-DESIGN, however, proves that there is a lot of potential for other applications. We let five designers collaborate with five companies from the wood sector, to make design from these residual products. The brilliant result is waiting behind this door.

WOOD-DESIGN, an initiative of BOS+, Flanders DC and Hout Info Bois, hopes to make designers and wood companies think about the circular economy. Lesser-used timber species or wood with fungal attacks, which have little use in the traditional wood industry, contain a lot of usefulness for a creative mind. And just like the natural cycles in forests, waste wood can be given a second life. Why not a second life that enhances biodiversity and contributes to a greener future?

WOOD-DESIGN is the result of a collaboration between 5 designers and 5 wood companies. Studio Plastique, NAUWAU, Utilise.Objects, Ellen Comhaire and Frederik Delbart were welcomed with open arms and open minds by houthandel Vercruysse, Marc Goossens, Cohout, IDE Woods and Thys Hout. Everything was made possible by the guidance of nature organisation BOS+, Flanders DC and Hout Info Bois, with financial support from Vlaanderen Circulair, Unilin Panels and Habo Belgium.

For more information: www.duurzaamdesign.be

DESIGNREGIO KORTRIJK

Als lid van het unieke UNESCO Creative Cities Network draagt Designregio Kortrijk kennis- en ervaringsuitwisseling hoog in het vaandel.

We laten ons door de partners van het netwerk graag inspireren rond hoe we innovatie en design in het algemeen en prioritaire beleidsthema's als duurzaamheid en ecologie in het bijzonder, op een laagdrempelige manier bij het brede publiek kunnen brengen. Zo introduceerden we in 2020 het project DESIGN IN SHOPS en Commerce Design waarvoor we inspiratie opdeden in UNESCO-partnersteden Montréal en Detroit.

Met DESIGN IN SHOPS willen we de lokale handel versterken wat een positieve impact moet hebben op het mobiliteitsgedrag van de consument en dus de ecologische voetafdruk van het koopgedrag van mensen moet reduceren.

Het DESIGN IN SHOPS project moedigt handelaars aan en steunt hen om hun winkel te vernieuwen of te herschikken, de etalage beter in te richten, de zichtbaarheid te verbeteren of andere creatieve ingrepen te verrichten samen met een designer. Designregio Kortrijk staat in voor de koppeling tussen handelaar en designer.

Met DESIGN IN SHOPS willen stad Kortrijk en Designregio Kortrijk kleur geven aan Kortrijk als stad van innovatie en design. Elke deelnemende handelaar krijgt financiële steun van de Stad Kortrijk en Interreg France-Wallonie-Vlaanderen. Dit project is een concreet resultaat van het feit dat stad Kortrijk lid is van het Unesco Creative Cities Network dankzij onze nauwe banden met de steden Detroit en Montréal. In dit project werken we samen met de steden Doornik, Bergen en de Rijselse metropool. Veertig Kortrijkse handelaars of horecazaken worden financieel ondersteund en aangemoedigd om beroep te doen op een designer.

Volgend op het DESIGN IN SHOPS project organiseren we de Commerce Design Awards. De award wedstrijd richt zich tot handelaars die de afgelopen jaren hebben geïnvesteerd in de architectuur en het commercieel ontwerp van hun zaak en zo de stad en deelgemeenten levendiger, unieker en aantrekkelijker maakten voor zowel bewoners als bezoekers.

Die inspanningen willen we belonen en de creatieve en innovatieve handelszaken én ontwerpers in de kijker plaatsen.

Designregio Kortrijk is een actief en intensief samenwerkingsverband van de Intercommunale Leiedal, Voka West-Vlaanderen, Stad Kortrijk, Howest en Biënnale Interieur. Samen organiseren we projecten die creativiteit, innovatie en ondernemerschap stimuleren, inspireren we met goede praktijken en connecteren we een netwerk van bedrijven, ontwerpers, onderwijs en publieke ruimte.

Dankzij onze lange traditie in dit veld behoort de Kortrijkse regio sedert najaar 2017 tot een wereldwijd netwerk van 295 steden die creativiteit gebruiken als hefboom voor duurzame ontwikkeling: het UNESCO Creative Cities Network.

DESIGNREGIO KORTRIJK

As a member of the unique UNESCO Creative Cities Network, Designregio Kortrijk sets high value on the exchange of knowledge and experience.

We like to be inspired by the partners of the network on how we can bring innovation and design in general and priority policy themes such as sustainability and ecology in particular to the general public in an accessible manner.

In 2020, we introduced the project DESIGN IN SHOPS and Commerce Design for which we gained inspiration in UNESCO partner cities Montréal and Detroit.

With DESIGN IN SHOPS, we want to strengthen local businesses, which should have a positive impact on the mobility behaviour of consumers and thus reduce the ecological footprint of people's buying behaviour.

The DESIGN IN SHOPS project encourages and supports shop owners to renew or reorganise their shop, improve the window display, improve visibility or carry out other creative interventions together with a designer. Designregio Kortrijk is responsible for the link between the owners and designers

With DESIGN IN SHOPS, the City of Kortrijk and Designregio Kortrijk want to give colour to Kortrijk as a city of innovation and design. Each participating retailer receives a grant as financial support from the City of Kortrijk and Interreg France-Wallonie-Vlaanderen. This project is a concrete result of the fact that the City of Kortrijk is a member of the Unesco Creative Cities Network thanks to our close ties with the cities of Detroit and Montréal. In this project, we are cooperating with the cities of Tournai, Mons and Lille. Forty Kortrijk traders or hospitality businesses will be supported financially and encouraged to call on the services of a designer. With the Commerce Design Awards, we are putting the spotlight on those businesses that have recently innovated with the help of a designer.

Following the DESIGN IN SHOPS project, we are organising the Commerce Design Awards. The award competition is aimed at merchants who have invested in the architecture and commercial design of their businesses in recent years, making the city and its suburbs more lively, unique and attractive for both residents and visitors.

We want to reward these efforts and put the creative and innovative businesses and designers in the spotlight.

Designregio Kortrijk started in 2005 as a collaboration between Intermunicipal Leiedal, Chamber of Commerce Voka West-Flanders, City of Kortrijk, University college Howest and Biennale Interieur. Together we organise projects that stimulate creativity, innovation and entrepreneurship, we inspire by bringing good practices and connect by being the engine of a network of companies, designers, education and public space.

Thanks to our large experience in this field, in the autumn of 2017 the Kortrijk region had the opportunity to join a worldwide network of 295 cities that use creativity as a lever for sustainable development: the UNESCO Creative Cities Network.

THE FILTER PROJECT

UNBLOCK.SPACE

Unblock.Space
2019

diverse materialen

The Filter Project illustreert de mogelijkheden van neurodiverse mensen. Verschillende neurodiverse deelnemers worden geïnterviewd om te delen hoe zij de wereld zien en vormgeven, hoe zij de complexiteit van vandaag begrijpen en hun leven en werk organiseren door hun eigen hulpmiddelen, methodes, lenzen of "filters" te ontwikkelen. Met de bedoeling om alle soorten mensen, neurodiverse en niet neurodiverse, erbij te betrekken en om het bewustzijn over neurodiversiteit op een performatieve en boeiende manier te vergroten, zullen de "filters" verschillende 2D- of 3D-vormen aannemen die in passieve of actieve vorm kunnen worden gepresenteerd. De "filters" zijn een momentopname van individuen in bepaalde tijden en contexten. Ze pretenderen geen definitieve en statische weergave te zijn van neurodiversiteit, maar een momentopname van de steeds evoluerende, veelzijdige aard ervan. Tijdens Design Fest Gent zullen de "filters" afwisselend getoond worden in een stille tentoonstelling in het Design Museum, gedeeld worden in live performances in of buiten het museum, of tentoongesteld worden in straatinterventies.

Unblock.Space streeft ernaar om het ontwerpproces voor en door neurodiverse mensen opnieuw uit te vinden, door het minder lineair te maken, maar net meer participatief en open voor ongewone invloeden en standpunten. Unblock.Space biedt de ervaring van ontwerpprojecten aan mensen die daar gewoonlijk geen toegang toe hebben. Het gelooft dat de kracht van design en maken kan worden gebruikt om mensen te helpen hun stem te vinden en een plaats te nemen in de wereld. Unblock.Space is opgericht door François Chambard van de in Brooklyn gevestigde ontwerppraktijk UM Project met de hulp van Daisy Dawson, een ontwerper in wording en neurodiversiteitsactiviste. François en Daisy ontmoetten elkaar tijdens hun studie aan de Design Academy Eindhoven, waar ze in 2019 voor het eerst het "Filter Project" presenteerden en uitvoerden.

THE FILTER PROJECT

UNBLOCK.SPACE

Unblock.Space
2019

divers materials

The "Filter Project" illustrates the abilities of neurodiverse people. Various neurodiverse participants are interviewed to share how they see and shape the world, how they make sense of today's complexity and organize their life and work by developing their own tools, methods, lenses, or "filters". With the intent of engaging all kinds of people, neurodiverse and not, and to raise the awareness about neurodiversity in a performative and engaging way, the "filters" will take various 2D or 3D shapes that can be presented in passive or active formats. The "filters" are a snapshot of individuals in particular times and contexts. They do not claim to provide definitive and static renderings of neurodiversity but to capture a moment of its ever-evolving, multifaceted nature. During Design Fest Gent, the "filters" will alternatively be displayed in a still exhibit at the Design Museum, shared in live performance in or outside the museum, or propped in street interventions.

Unblock.Space thrives on reinventing the design process for and by neurodiverse people, making it less linear, more participative, and open to unusual influences and point-of-views. Unblock.Space provides the experience of design projects to people who usually do not have access to it. It believes that the power of design and making can be used to help people find their voice and take place in the world. Unblock.Space was started by François Chambard of Brooklyn-based design practice UM Project with the help of Daisy Dawson, a designer in the making and neurodiversity activist. François and Daisy met while studying at Design Academy Eindhoven, where they first presented and performed the "Filter Project" in 2019.

OBJECT RAGE

JOJO (JOHANNES ANNIE F. VAN LEUVEN) × JACO SETTE (MACHINE ELF)

Jojo (Johannes Annie F. Van Leuven) x Jaco Sette (Machine Elf)
2016-2022

mixed media / gevonden materiaal

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Verspreid over het stedelijk landschap hebben verspilde materialen een nieuw leven gekregen, getransformeerd in betekenisvolle objecten door kunstenaarsuitvinders en filosofen Jojo & Jaco. Aanschouw de 'object rage' in hun levendige installatie in DINGVitrine, Design Museum Gent. Getoond worden de alledaagse creaties van twee jonge jagers-verzamelaars die op een zoektocht zijn om aan de fysieke en spirituele behoeften van de hedendaagse wereld te beantwoorden met behulp van 'gratis materialen', die gemakkelijk beschikbaar zijn in onze directe omgeving. Met inspiratie (nieuwsgierigheid) als hoogste kracht voor verandering toont de installatie een creatieve weg uit de consumptiemaatschappij en naar een zelfvoorzienend, zelscheppend nieuw tijdperk.

Geïnspireerd door de film Wall-E, noemen ze zichzelf Post-Industriële Materialisten, Nomadische Recyclers, Ad Hoc'ers, Neo Artisanen, Creatieve Activisten en zelfs Alchemisten.

Sculpturen en ontwerpen gaan vergezeld van tekeningen en geschriften die het verhaal vertellen van een nieuwe generatie, op een kritische zoektocht naar duurzaam leven.

Te verwachten: artefacten, instrumenten, machines, materiaalverzamelingen, tekeningen, geschriften en performance. Een transformerende installatie van sculpturen en op functie gebaseerde objecten.

OBJECT RAGE

JOJO (JOHANNES ANNIE F. VAN LEUVEN) × JACO SETTE (MACHINE ELF)

Jojo (Johannes Annie F. Van Leuven) x Jaco Sette (Machine Elf)
2016-2022

mixed media / found material

Creation project for Design Fest Ghent with support of the Flemish government

Scattered around the urban landscape, wasted materials have been given new life, transformed into meaningful objects by artist inventors and philosophers Jojo & Jaco. Behold the 'object rage' in their lively installation at DINGVitrine, Design Museum Gent. Shown are the everyday life creations of two young hunter gatherers who are on a quest trying to answer the physical and spiritual needs of the contemporary world using 'free materials', readily available in our direct environment. With inspiration (curiosity) being the highest force for change, the installation shows a creative way out of the consumer society and into a self-sufficient, self-creative new age.

Inspired by the movie Wall-E, they call themselves Post-Industrial Materialists, Nomadic Recyclers, Ad Hoc'ers, Neo Artisans, Creative Activists and even Alchemists.

Sculptures and designs are accompanied by drawings and writings telling the story of a new generation, on a critical search for sustainable life.

Expected can be: artefacts, instruments, machines, material collections, drawings, writings and performance. A transforming installation of sculptures and function-based objects.

POST PANDEMIC LOVE SEAT

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2021

RVS / aluminium

Een idee dat tot leven kwam tijdens de tweede lockdown: een bank die ons dichterbij elkaar doet zitten. Een gebogen aluminiumplaat van een meter vijftig, die de sociale afstand symboliseert, brengt de gebruikers op poëtische wijze weer dichterbij elkaar. De basis is gemaakt van gepolijst roestvrij staal, en fungeert als een verlengstuk van elke omgeving.

Materialen: gebogen element van aluminium, basis van gepolijst roestvrij staal - geen lijm of lassen, alleen mechanisch verbonden elementen.

POST PANDEMIC LOVE SEAT

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2021

RVS / aluminium

An idea that came alive during the second lockdown, a bench which makes us sit closer to each other. A curved aluminum plate of one meter fifty, symbolizing the social distance, poetically brings the users closer together again. The base is made of polished stainless steel, and acts as an extension of any environment.

Materials : aluminum curve, polished stainless steel base - no glue or welding, only mechanically connected elements.

STATERA

ELIAS VAN ORSHAEGEN I.S.M. BRENT HERDEWYN / GIJS NOTELTEIRS

Elias Van Orshaegen i.s.m. Brent Herdewyn / Gijs Notelteirs
2020

elektrolytisch verzinkt staal / gepolijst aluminium

Een samenwerking tussen Elias Van Orshaegen, Brent Herdewyn en Gijs Notelteirs die tot stand kwam na het winnen van een ontwerpwedstrijd voor de 50ste verjaardag van de binnenhuisinrichting van ThomasMore. Een intuïtieve zoektocht naar zuiverheid waarbij de spiegel werkt door evenwicht en beweegt door de wind. Het weerspiegelt een dromerige reflectie van de werkelijkheid en focust op evenwicht.

Materialen : Gepolijst aluminium, koud gegalvaniseerd staal.
Afmetingen : 140cm x 120cm, diameter van de spiegel 40cm.

STATERA

ELIAS VAN ORSHAEGEN I.S.M. BRENT HERDEWYN / GIJS NOTELTEIRS

Elias Van Orshaegen i.s.m. Brent Herdewyn / Gijs Notelteirs
2020

electro galvanised steel / polished aluminium

A collaboration between Elias Van Orshaegen, Brent Herdewyn and Gijs Notelteirs that came to life after winning a design competition for the 50th anniversary of interior design of ThomasMore. An intuitive search for purity where the mirror acts through equilibrium and moves through wind. It reflects a dreamy reflection of reality and focuses on balance.

Materials : Polished aluminium, cold galvanised steel.
Measurements : 140cm x 120cm, diameter of the mirror 40cm.

DESIRE LINES / HYBRID CEMENT MIXER BIKE

MAARTEN DE VRIEZE

Maarten De Vrieze
2019

gerecycleerd aluminium / gerecycleerde fietsonderdelen

the object is part of the nomadic process desire lines

desire lines / een nomadisch proces

Ik werk vanuit de overtuiging dat kunstenaars een sociale rol kunnen vervullen. De kunstenaar is als een van de organen van een lichaam dat de maatschappij is, een orgaan dat van vitaal belang is voor het leven. desire lines is het platform dat ik heb gecreëerd om de gedeelde ruimte open te stellen en het stedelijk landschap openbaar te maken door middel van artistieke interventies. Ik richt me op de gedeelde ruimte en vooral op de manier waarop die wordt ontwikkeld. In zijn nomadisch proces kijkt desire lines kritisch naar het stedelijk landschap waar het liberaal democratisch kapitalisme onze gedeelde omgeving met een totalitaire houding vormgeeft. De gedeelde ruimte waar mensen elkaar ontmoeten wordt door de overheersende machten georganiseerd tot een privé domein. In mij ontstaat de artistieke behoefte om een alternatieve verbeelding te ontwikkelen, een verbeelding die de gedeelde ruimte openbaar maakt.

Tijdens een interventie van desire lines aan de ferryterminal in Calais, stuitte ik op de woorden "Ik wens de toekomst", neergeschreven op een reling aan het einde van een doodlopende weg. Deze woorden troffen me en zetten me aan het denken: "Voor welke toekomst wil ik werken?". Mijn werkplek bevindt zich niet tussen vier muren, maar in de openbare ruimte - een landschap waarin wij mensen ons bewegen te midden van de vervlechting van ons collectieve geheugen. Op deze werkplek ontstaat een noodzaak die de basis legt voor mijn artistieke werk.

Elke vierkante meter van ons stadslandschap is gemeten en gereguleerd, en dat geldt ook voor de manier waarop we geacht worden ons erin te bewegen. Maar hoe grondig landschapsonwerpers hun huiswerk ook maken, mensen vinden altijd manieren om hun eigen sluiproutes te creëren. Voor sommigen zijn deze paden een alternatieve route, maar voor wie zich in de marge van de maatschappij beweegt gaat het om de hoofdweg. Als ik door Europa reis met een cementmolen aan mijn fiets, ontmoet ik mensen die mij er verbaasd over aanspreken. Het gebeurt soms dat er een dialoog ontstaat over de vraag naar onze gedeelde ruimte. De mensen die ik ontmoet via mijn cementmolen, vertellen me hun verhalen, leiden me naar plaatsen en landschappen die ik niet ken. Sommigen van hen introduceren mij op wegen die zij gebruiken, en die onzichtbaar blijven binnen de heersende orde. Sommige van de verhalen die ik hoor, creëren in mij een drang om ze zichtbaar te maken; ze zijn een vertrekpunt voor nieuwe artistieke creaties die ik op een later moment en op een latere plaats realiseer. Maar soms creëren we samen daar en dan paden van beton die hun routes volgen - monumenten opgericht als erkenning van hun keuzes, als manieren om de stemmen die niet gehoord worden, onder de aandacht te brengen.

DESIRE LINES / HYBRID CEMENT MIXER BIKE

MAARTEN DE VRIEZE

Maarten De Vrieze
2019

recycled aluminium / recycled bikeparts

the object is part of the nomadic process desire lines

desire lines / a nomadic process

I work from the conviction that artists can fulfil a social role. The artist is like one of the organs of a body that is society, an organ that is vital for life. desire lines is the platform that I created to open up the shared space and make the urban landscape public through artistic interventions. I focus on the shared space and especially on the way it is developed. In its nomadic process, desire lines looks critically at the urban landscape where liberal democratic capitalism shapes our shared environment with a totalitarian attitude. The shared space where people meet is organised by the dominating powers into a private domain. The artistic need arises in me to develop an alternative imagination, one that makes the shared space public.

During an intervention of desire lines at the ferry terminal in Calais, I stumbled upon the words 'I wish for the future', written down on a guardrail at the end of a blind alley. These words struck me and made me ponder: "for what future do I want to work?". My workplace is not located between four walls but within the public space - a landscape in which we humans move amid the interlacing of our collective memory. In this workplace, a necessity arises that lays the ground for my artistic work.

Every square meter of our urban landscape is measured and regulated, and so is the way we are supposed to move within it. Still, no matter how thoroughly landscape designers do their homework, people always find ways to create their own shortcuts. An alternative route for some, these paths represent the main road for those who move on the margins of society. Travelling through Europe with a cement mixer attached to my bike, I meet people who stop me, wondering about the mixer. It sometimes happens that a dialogue starts around the question of our shared space. These people that I meet through my cement mixer, tell me their stories, guide me to places and landscapes I do not know. Some of them introduce me to paths that they use, and that remain invisible within the dominating order. Some of the stories that I hear create in me an urgency to make them visible; they are a starting point for new artistic creations that I realise at a later moment and place. At times, though, we create together there and then paths of concrete retracing their routes - monuments erected in recognition of their choices, as ways of raising awareness for voices that are not heard.

DROOM-MACHINES

MYMACHINE

MyMachine

verschillende machines / several machines:

De Billenkletser /

De Ruzie-Oplosser 2.0 /

Pieksie, de vriend /

De Pandamachine /

myBOO, de verjaag-slechte-spoken-machine

'MyMachine' is a unique, multi-award-winning methodology, running in one school year and consisting of three steps: Children in Primary Classes invent their "Dream Machine". Anything goes, as long as they really, really want it. Together with University Students, they translate the Idea into a Concept. With the help of Technical Secondary/Vocational Students, they build a Working Prototype. And this happens with many schools at the same time.

Together they invent dream machines like the Turning-Bunk-Bed (better known as the-never-have-to-discuss-anymore-who-gets-to-sleep-on-top-machine), the home-work-making-machine, the-jump-to-the-moon-machine, the chase-away-the-evil-ghosts-from-under-my-bed-machine, the food-for-everyone-machine, and many more. The MyMachine Global Foundation is a non-profit organisation, growing its unique methodology worldwide, using social franchise partnerships. Our local partners set up the unique collaboration of all educational levels in their country as a local MyMachine Chapter. Today MyMachine has 12 Chapters on 3 continents.

Building creative confidence around the world

More than ever before, our world needs new ideas, new concepts, new answers. And these come from people who are confident to use their imagination, think outside of silos, and be inspired by the possibility of improving our society. In 'MyMachine', students learn that you can bring any idea to life; you can do this by collaborating, respecting each other's talents, and being persistent and resilient. 'MyMachine' builds creative confidence. The participating students learn that their ideas matter and can make a difference!

'MyMachine' creates the opportunity for students to learn that having ideas is essential. That you shouldn't be afraid to express your ideas, even if they sound a bit weird or challenging in the beginning. They learn what it takes to bring an idea to life; for educators to experience the power of project-based learning. We show them that having a more creative, design-thinking, maker-centred-learning approach is feasible within the rigid context of education. They participate in an open education process that proves to students that what happens in a classroom can impact -and has links to- the real world. That's the pivotal moment students realise that 'MyMachine' – and thus, education – brings them skills they can use for life. Whether you want to solve a challenge in your job or neighbourhood, create something fun, start your own company or if you wish to come up with a solution for something personal or a global issue, it all begins with finding the confidence to express your ideas and bring them to life. This is where (in the words of Harvard University) "'MyMachine' delivers the 'I can do that' perspective to all participants".

'MyMachine' is endorsed by

United Nations, HundrED, Fast Company, The New York Academy of Sciences, Harvard, Sir Ken Robinson, Sir Richard Branson, Qatar Foundation, Forbes, Fast Company, Designmanagement Europe, Lego Foundation, Reimagine Education.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

Van 22 april tot en met 1 mei schenkt het Design Fest Gent 10 dagen lang ruimte aan ontwerpers en hun grensverleggende ideeën. Een gevarieerd aanbod aan installaties, workshops en lezingen, op verschillende locaties in de stad, toont de diversiteit en de gelaagdheid van wat design kan (en volgens ons ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Design Fest Gent inspireert en daagt uit. Met een sterke focus op duurzaamheid in al haar facetten worden we uitgenodigd om na te denken en in dialoog te gaan.

www.designfestgent.be

ASSEMBLY OF FALLEN VALUES

ARNAUD EUBELLEN

Arnaud Eubelen
2022

verzamelde materialen / afval / puin / schroot

maakt deel uit van OPENBARE WERKEN / BE PART ASSEMBLY van Kunstencentrum Voo?uit

Een stad kan worden opgevat als een cybernetisch organisme, half mechanisch half menselijk, waarvan de nieuwe prothesen zich dag aan dag, nacht aan nacht verbinden met de sloppenwijken uit een andere geschiedenis. Het blijft een oneindige inspiratie, een meervoudige en complexe entiteit waar waardesystemen, die ons tegelijkertijd binden en verdelen, zich ophopen in gelaagde architectonische sedimenten.

Aan elkaar gekoppelde gevels zeggen veel over de identiteiten die zij bevatten en beschermen, over deze menselijke stromen, verhevenheid en verval, en de potentiële verhalen die vervat zitten in materiaal en tijd.

Door onze blik te richten op de samenstellende elementen van de openbare ruimte, door verder te denken dan de banaliteit van het alledaagse leven en door een lichte wijziging aan de werkelijkheid aan te brengen, onthult Arnaud Eubelen de ondergrondse systemen van onze sociale praktijken.

Door het sculpturale gebaar van het afbreken en weer in elkaar zetten van verzamelde materialen, fragmenten, afval, puin en schroot, laat hij ons de chaotische energie, de entropie, van de ons omringende stedelijke mutaties zien. Deze voorwerpen behouden nog steeds gebruikspotentieel, maar eerst en vooral behouden ze een toestand van kortstondigheid, een tegenwoordige tijd, die even blijft bestaan vóór hun toekomstige ontbinding.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

The end of April will see the start of Design Fest Gent, a new biennial 10 day festival that offers designers space to present their ground-breaking ideas. At different locations in the city, an extensive range of installations, workshops and lectures, demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activist. By focusing on sustainability in all its facets, Design Fest not only wants to inspire the visitors but also challenge them and encourage dialogue.

www.designfestgent.be

ASSEMBLY OF FALLEN VALUES

ARNAUD EUBELLEN

Arnaud Eubelen
2022

collected materials / waste / rubble / scrap

part of OPENBARE WERKEN / BE PART ASSEMBLY at Kunstencentrum Voo?uit

A city can be conceived as a cybernetic organism, half-mechanical half-human, whose new prostheses annex themselves, days after days, nights after nights, on the slums of another history. It remains an infinite inspiration, a multiple and complex entity where value systems, which simultaneously bind and divide us, accumulate in layered architectural sediments.

Interlinked facades say a lot about the identities they contain and protect, about these human flows, elevations and collapses, and potential narratives trapped in material and time.

By guiding our gaze on the constituent elements of the public space, by thinking beyond the banality of everyday life, and by applying a slight modification of reality, Arnaud Eubelen reveals the underground systems of our social practices.

Through the sculptural gesture of breaking down and re-assembling collected materials, fragments, waste, rubble and scrap, he allows us to see the chaotic energy, the entropy, of urban mutations surrounding us. These objects still keep the potentiality of a use, but first and above all, they retain an ephemeral state, a present time, only set by a few nuts, before their future dissolution.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

Van 22 april tot en met 1 mei schenkt het Design Fest Gent 10 dagen lang ruimte aan ontwerpers en hun grensverleggende ideeën. Een gevarieerd aanbod aan installaties, workshops en lezingen, op verschillende locaties in de stad, toont de diversiteit en de gelaagdheid van wat design kan (en volgens ons ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Design Fest Gent inspireert en daagt uit. Met een sterke focus op duurzaamheid in al haar facetten worden we uitgenodigd om na te denken en in dialoog te gaan.

www.designfestgent.be

SOULHACKER

KUNSTCOLLECTIEF CREW

Kunstcollectief CREW
2020-2022

virtuele ruimtes

i.s.m. met het RITCS / Brai3n / Dr. Georges Otte / Dr. Dirk De Ridder / Dr. Sven Vanneste + CREW LAB

Welke rol kunnen kunst en VR spelen in de behandeling en de genezing van psychiatrische patiënten? Dat is de vraagstelling van het onderzoeksproject 'Soulhacker'. De kunstenaars van CREW ontwikkelen (ism ook met het RITCS) virtuele ruimtes waarin neurologen en neuropsychiaters (Brai3n, Dr. Georges Otte, Dr. Dirk De Ridder en Dr. Sven Vanneste) patiënten met diverse psychopathologieën zullen begeleiden en behandelen.

Het project grijpt terug naar de hypnotherapie van Dr. Milton Erickson waarbij hij dialogiseerde met zijn cliënten en patienten aan de hand van metaforen, contradicties en symbolen, eerder dan instructies. Een 'indirecte hypnose' kan ook verkregen worden door gebruik te maken van VR. Belangrijk daarbij is dat de patiënt ook zelf met deze metaforen aan de slag te gaan tijdens de therapie.

Met dit nieuwe VR-project wil CREW, voortbouwend op een jarenlange expertise, werelden en scènes creëren die 'rijk zijn aan transformatieve dynamiek en psychosynthesekracht'. Het team richt zich op de empowerment van patiënten en stelt hen in het herstelproces centraal als actor. Patiënten ervaren zo de kracht en mogelijkheid van zelf-geactiveerde mentale genezing.

De kunstenaars van CREW exploreren de artistieke mogelijkheden van nieuwe technologieën als virtual reality of mixed reality sinds 1996. Ze ontwikkelden mee digitale tools om via 'embodiment' het medium in live arts en podiumkunsten te integreren. Ishtar & Eric Joris doen dit voor 'Soulhacker' via CREW LAB, de ontwikkelingspoot van CREW.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

The end of April will see the start of Design Fest Gent, a new biennial 10 day festival that offers designers space to present their ground-breaking ideas. At different locations in the city, an extensive range of installations, workshops and lectures, demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activist. By focusing on sustainability in all its facets, Design Fest not only wants to inspire the visitors but also challenge them and encourage dialogue.

www.designfestgent.be

SOULHACKER

KUNSTCOLLECTIEF CREW

Kunstcollectief CREW
2020-2022

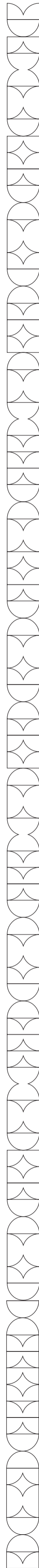
virtuele spaces

i.c.w. with het RITCS / Brai3n / Dr. Georges Otte / Dr. Dirk De Ridder / Dr. Sven Vanneste + CREW LAB

Together with an international network of artists and scientists, CREW, founded by Eric Joris, is pushing the boundaries between art, technology and human perception. The new 'Soulhacker' research project investigates the role that art and virtual reality – VR – can play in the treatment of psychiatric patients. In collaboration with the RITCS media and theatre school, CREW's artists are developing virtual spaces in which neurologists and neuropsychiatrists (Brai3n, Dr Georges Otte, Dr Dirk De Ridder and Dr Sven Vanneste) will guide and treat patients with various psychopathologies.

The project is inspired by the hypnotherapy of Dr Milton Erickson. He communicated with his clients and patients using metaphors, contradictions and symbols, rather than instructions. This indirect hypnosis can also be achieved using VR. In the virtual worlds, the patients are central actors in their own recovery process, and experience very strongly the power and possibilities of self-activated mental healing.

The artists of CREW have been exploring the artistic possibilities of new technologies such as virtual reality or mixed reality since 1996. They helped develop digital tools to integrate the medium into live arts and performing arts through embodiment. Ishtar & Eric Joris do this for 'Soulhacker' through CREW LAB, the development arm of CREW.

KLEUR BEKENNEN / A CONFESSION OF COLOUR

SARAH VAN LOOY /
SARAH VANDOORNE

Sarah Van Looy / Sarah Vandoorne
2021

textiel / natuurlijke kleurstoffen

met dank aan ontwerpers: Tjeerd Veenhoven, Ilse Kremer, Anke Van Asbroeck, Hans Jackmaert, Hannes Hulstaert, Dian-Jen Lin, Maria Boto, Heleen Sintobin, Angela Pisani, Laurence De Craene en Anne-Marie Sust

Waar gaat je project over?

Vandaag worden de meeste kleren synthetisch geleverd. Morgen worden onze kleren misschien geleverd met algen en appels, met bacteriën en schimmels, met planten van vroeger en processen van de toekomst. Met financiële steun van de Europese Unie gingen journaliste Sarah Vandoorne en fotografe Sarah Van Looy op pad om changemakers, ontwerpers en onderzoekers te interviewen die vervuiling door textielverven even ernstig nemen als zijzelf. Ze reisden naar Haspengouw, Groningen en Londen om grondstoffen te vinden en de makers te ontmoeten, maar bezochten ook tuinen vol natuurlijke kleurstoffen om de hoek en deden zelfs inspiratie aan hun eigen aanrecht op.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De expo bestaat uit foto's, digitaal afgedrukt op biologisch katoen of met een inkjet printer op papier. De portretten zijn in zwart-wit afgedrukt en meestal door de maker zelf geleverd met het verfproces dat hij gebruikt of heeft uitgevonden. Op die manier laten we zien op hoeveel manieren stof kan worden geleverd. Elk proces creëert een andere kleur. Wij hebben gekozen voor 100% biologisch katoen omdat dit duurzamer is en omdat katoen kleuren goed weergeeft.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het verven van stof is, samen met de afwerking, het meest vervuilende proces in de textielketen (Quantis, 2018). Met dit project willen we laten zien dat er duurzamere manieren zijn om kleding te verven, zonder chemicaliën of zware metalen. Vervagende, ongelijke kleuren maken kleding uniek, net zo uniek als ieder van de makers.

Deze expo werd mogelijk gemaakt met de financiële steun van de Europese Unie. De inhoud ervan valt uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van de auteur en weerspiegelt niet noodzakelijk de standpunten van de Europese Unie.

KLEUR BEKENNEN / A CONFESSION OF COLOUR

SARAH VAN LOOY /
SARAH VANDOORNE

Sarah Van Looy / Sarah Vandoorne
2021

textile / natural dyes

many thanks to the designers who welcomed us into their homes and offices: Tjeerd Veenhoven, Ilse Kremer, Anke Van Asbroeck, Hans Jackmaert, Hannes Hulstaert, Dian-Jen Lin, Maria Boto, Heleen Sintobin, Angela Pisani, Laurence De Craene en Anne-Marie Sust

What is your project about?

Today most clothes are dyed synthetically. Tomorrow our clothes might be dyed with algae and apples, with bacteria and fungi, with plants from the past and processes to sustain the future. With financial support from the European Union, journalist Sarah Vandoorne and photographer Sarah Van Looy set out to interview changemakers, designers and researchers who take the pollution caused by textile dyes as seriously as they do. They traveled to Haspengouw, Groningen and London to find raw materials and meet the makers, but also visited gardens full of natural dyes just around the corner and even found inspiration on their own kitchen counter.

What materials and processes are used and why?

The expo consists of photographs, either digitally printed on organic cotton or inkjet printed on paper. Most prominently we will showcase 10 dyed high-key portraits of makers. The portraits are printed in black and white and, in most cases, dyed by the maker himself with the dye process they use or invented. This way, we visually show the variety in ways that are possible to dye fabric. Each process creates a different colour. We have chosen 100% organic cotton because it is more sustainable and because cotton has a good colour rendering.

How does it contribute to a better world?

Dyeing cloth, together with finishing, is the most polluting process in the textile supply chain (Quantis, 2018). With this project we want to show that there are more sustainable ways to dye clothes, without chemicals or heavy metals. Fading, uneven colours make clothes unique, just as unique as every one of the makers.

This expo was produced with the financial support of the European Union. Its contents are the sole responsibility of and do not necessarily reflect the views of the European Union.

THE SECRET OF RED

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2021

vezels / metaal / hout / zand / natuurlijke kleurstof

geproduceerd door lille3000 in het kader van de "Colors, etc." tentoonstelling in Le Tripostal

"Wist u dat de roodste kleur afkomstig is van een insect? Wist u dat dat insect op een cactus leeft? En wist u dat dat insect de wereld heeft veranderd?" - Fernando Laposse

'The Secret of Red' is een nieuwe installatie van Fernando Laposse en verwijst naar de levendigste kleur uit de big history van de wereld; de creatie vertelt een verhaal van sabotage, macht en bezit. De specialiteit van Fernando Laposse is dat hij de eenvoudigste natuurlijke materialen, zoals vaak verwaarloosde vezels, verwerkt tot gesofistikeerde designelementen. Hij verricht uitvoerig onderzoekswerk naar de materialen die hij wil gebruiken: hij bestudeert hun culturele verleden en probeert te zien welke banden ze hebben met bevolkingsgroepen die over hun natuurlijke habitat waken.

Voor 'The Secret of Red' onthult Fernando Laposse hoe een gewoon insect de geschiedenis van onze wereld, de straten waar wij door lopen, en de kleding die we dragen, veranderd heeft. Het insect in kwestie is de cochenilleluis en zijn natuurlijke habitat is de vijgcactus (ook wel woestijnvijg genoemd), een inheemse plant van Mexico en het zuidwesten van de Verenigde Staten. De vrouwelijke cochenilleluis ligt aan de oorsprong van een zeer felle kleurstof, afkomstig van de productie van karmijnzuur. Toen de Meso-Amerikanen deze kleurstof ontdekten, verleenden ze het een gewijd karakter; ze gebruikten het om niet alleen hun woonomgeving, maar ook hun lichaam te kleuren, tijdens traditionele rituelen.

Voor Fernando Laposse "houdt de installatie verband met het onderzoek dat ik heb uitgevoerd. Het is een visuele samenvatting van wat ik geleerd heb, en ze biedt me de mogelijkheid om te vertellen hoe de loop van de geschiedenis beïnvloed werd door een insect en zijn kleur."

THE SECRET OF RED

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2021

fibers / metal / wood / sand / natural dye

produced by lille3000 in the framework of "Colors, etc." exhibition at Le Tripostal

"Did you know that the brightest natural red colour comes from an insect? Did you know that this insect comes from a cactus? Are you aware that this insect changed the world?" - Fernando Laposse

'The Secret of Red' is a new installation by Fernando Laposse that deals with the history of the world's most vivid colour by telling its story of sabotage, power and possession. Laposse is a specialist in transforming the humble natural materials of overlooked fibres into sophisticated design pieces. He carries out extensive research into the materials he chooses to work with, investigating their cultural history and understanding the connections they have with the people that look after their natural habitats.

In 'The Secret of Red', Fernando Laposse has been uncovering the ways in which a mere insect has changed the world we live in, the street we walk on, and the clothes we wear. This insect is the cochineal, and its home is the nopal cactus (commonly referred to as the prickly pear cacti) that is native to Mexico and the American Southwest. Female cochineals are the source of a vibrantly alluring dye that comes from their production of carminic acid. This dye was discovered by Mesoamericans, who considered it to be sacred and used it to stain their buildings and adorn their bodies during traditional rituals.

In summary, for Laposse "the installation is like notes of the research I have done, they are the visual summary of what I have learnt and allow me to share the historical story of how the landscape of the world we live in was changed by [an insect and its colour]."

TOTOMOXTLE

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2018

Biomateriaal gemaakt van de schutbladen van inheemse Mexicaanse maïs

De maïsplant is afkomstig uit Mexico, maar het aantal inheemse variëteiten is er sterk teruggelopen. Alleen de oorspronkelijke bevolking verbouwt ze nog. In het dorp Tonahuixtla, waar veel Mixteken wonen, probeert Fernando Laposse de vaak erg kleurrijke variëteiten in stand te houden. Hij kan terugvallen op CIMYYT, 's werelds grootste zadenbank voor maïs. Na de oogst worden de schutbladen door plaatselijke vrouwen verwerkt tot een kleurrijk biomateriaal dat de naam 'Totomoxtle' kreeg, en dat onder meer geschikt is als fineer voor wandbekleding.

TOTOMOXTLE

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2018

Biomaterial made from Mexican heirloom corn husks

Maize comes from Mexico, but the number of native varieties has declined sharply. Only the original population is still growing them. In the village of Tonahuixtla, where many Mixtecs live, Fernando Laposse is trying to preserve the often very colourful varieties. He is with the support of CIMYYT, the world's largest seed bank for maize. After the harvest, the husks are processed by local women into a colourful biomaterial called 'Totomoxtle', which is suitable for, among other things, a veneer for wall cladding.

PINK BEASTS

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2020

Sisal, pigment van de Cochenilleluis (karmijn)

De cochenilleluis is een klein insect dat de Azteken verwerkten tot karmijnrood, de helderste natuurlijke kleurstof die er bestaat. Fernando Laposse gebruikte karmijn om sisal, de vezels van de agaveplant, te kleuren. De rozige tint ontstond door de toevoeging van citroensap en bakpoeder. Samen met textielkunstenaar Angela Damman creëerde hij onder meer deze hangmat in traditioneel Maya-design. De vezels zijn gemaakt en geweven door leden van een gemeenschap uit het schiereiland Yucatán.

PINK BEASTS

FERNANDO LAPOSSE

Fernando Laposse
2020

Sisal, Cochineal pigment (carmin dye)

The cochineal bug is a small insect that the Aztecs processed into carmine red, the brightest natural dye in existence. Fernando Laposse used carmine to colour sisal, the fibres of the agave plant. The pinkish hue was created by adding lemon juice and baking powder. Together with the textile artist Angela Damman, he created, among other things, this hammock in a traditional Maya design. The fibres are made and woven by members of a community from the Yucatán peninsula.

WARDROBE

SORAYA WANCOUR

Studio AMA
2020-2021

badstof / interieurstoffen / linnen / matrastijk / breiwerk

Waar gaat je project over?

Wij willen een tweede leven geven aan werkkleding die nooit gedragen is. Vaak gaat het om maten die niet door klanten zijn meegenomen of modellen die al zo lang in voorraad zijn dat we ervan uit kunnen gaan dat ze niet meer worden verkocht. Ook het feit dat het ongebruikt materiaal is, maakt het een interessante grondstof.

Vandaar dit project, dat we 'de remake sessies' hebben gedoopt. We willen laten zien hoe een remake van werkkleding eruit kan zien. Hoe een nieuw ontwerp waardevolle materialen weer tot leven kan brengen.

Alsico sloeg de handen in elkaar met Studio AMA, dat staat voor Belgische designermode die volledig circulair is gemaakt. Creatieve kracht erachter is Soraya Wancour. Zij werkt uitsluitend met gerecycleerde materialen en maakt voor haar productie gebruik van confectiebedrijven. In elk onderdeel van het proces formuleert ze een antwoord op de vraag hoe kleding zo duurzaam en ethisch mogelijk ontworpen en vervaardigd kan worden.

Voor deze samenwerking gaat zij op zoek naar de sterke punten van werkkleding en hoe die in een tweede leven, maar dan op een andere manier, kunnen worden uitgespeeld.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Soraya Wancour's oog viel op de felblauwe werkkleding, de stukken met reflecterende stroken, de overall met elastische banden. Ze kijkt en kiest, 4 hemden, 3 broeken, 3 vesten, 4 overalls. Zij zoekt naar een nieuwe invulling voor de kleding die zij heeft geselecteerd. Ze kijkt hoe ze typische elementen van werkkleding kan hergebruiken. Voor een nieuw kledingstuk, maar ook voor een totaal nieuw verhaal. "Wat maakt een kledingstuk tot werkkleding? Welke functionaliteiten zitten er in zo'n kledingstuk? En hoe wordt het gedragen?"

Het schikken en knippen leidt tot drie modellen. Een extravagante jurk, een elegante en statige jurk en een wijde mantel. Sommige van de oorspronkelijke elementen, zoals een ceintuur of een zak, behouden hun functie. Andere krijgen een totaal nieuw leven doordat ze een andere plaats en functie krijgen.

"Het mooie van deze oefening is dat je het materiaal, de kwaliteit en de techniciteit ervan kunt behouden of soms zelfs verbeteren."

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De hoeveelheid kleding die in de EU per persoon wordt gekocht, is in slechts enkele decennia met 40% toegenomen. Dit is het gevolg van een daling van de prijzen en de toegenomen snelheid waarmee vooral mode aan de consument wordt geleverd. Bedrijfskleding heeft een lagere productie, maar een vergelijkbaar effect als het gaat om de lange toeleveringsketens voor de productie van stoffen. Kleding is verantwoordelijk voor tussen 2% en 10% van de milieu-impact van de EU-consumptie. Deze impact is vaak voelbaar in derde landen, aangezien de meeste productie in het buitenland plaatsvindt.

Door de waarde van de materialen onder de aandacht te brengen, spreken de remake-sessies zich krachtig uit voor hergebruik en remake van textielproducten. Wij geloven dat de door Studio AMA getoonde verbeeldingskracht ons op weg kan zetten naar waardevol hergebruik en remake. Daar komt nog bij dat het inzamelen en sorteren van materialen zal gebeuren in onze eigen End-of-Life hub in Ronse. Daardoor zullen nieuwe taken ontstaan voor mensen in onze lokale werkplaats. En we denken dat we een deel van de negatieve impact van onze industrie in positieve zin kunnen ombuigen.

WARDROBE

SORAYA WANCOUR

Studio AMA
2020-2021

terry towel / interior fabrics / linen / mattress ticking / knit

What is your project about?

We want to give a second life to workwear that has never been worn. This often involves sizes that have not been taken up by customers or models that have been in stock for so long that we can assume they are no longer being sold. The fact that it is unused material also makes it an interesting raw material.

Hence this project, which we have called 'the remake sessions'. We want to show what a remake of workwear can look like. How a new design can bring valuable materials back to life.

Alsico joined forces with Studio AMA, which stands for Belgian designer fashion made entirely circularly. Creative force behind it is Soraya Wancour. She works exclusively with recycled materials and uses custom-made companies for her production. In every part of the process, she formulates an answer to the question of how clothes can be designed and made as sustainably and ethically as possible.

For this collaboration, she searches for the strengths of workwear and how they can be played off in a second life, but in a different way.

What materials and processes are used and why?

Soraya Wancour's eye fell on the bright blue workwear, the pieces with reflective strips, the dungarees with elasticated straps. She looks and selects, 4 shirts, 3 trousers, 3 vests, 4 dungarees.

She looks for a new interpretation for the clothes she has selected. She looks at how she can reuse typical elements of work clothing. For a new garment, but also for a totally new story. "What makes a garment workwear? What functionalities are in such a garment. And how is it worn?"

The arranging and cutting leads to three models. An extravagant dress, an elegant and stately dress and a wide coat. Some of the original elements, such as a belt or a pocket, retain their function. Others take on a totally new life because they are given a different place and function.

"The nice thing about this exercise is that you can preserve or sometimes even enhance the material, its quality and its technicality. "

How does it contribute to a better world?

The amount of clothes bought in the EU per person has increased by 40 % in just a few decades, driven by a fall in prices and the increased speed with which especially fashion is delivered to consumers. Workwear has a lower output, but a similar impact when it comes to the long supply chains of fabric production. Clothing accounts for between 2 % and 10 % of the environmental impact of EU consumption. This impact is often felt in third countries, as most production takes place abroad.

By pointing out the value of the materials the remake sessions make a firm statement for reuse and remake of textile products. We believe that the kind of imagination Studio AMA has shown can lead us to valuable reuse and remake. Add to this that the collecting and sorting of materials will take place in our own End-of-Life hub in Ronse, creating new tasks for people in our local workshop. And we think that we can turn some of the negative impacts of our industry in positive ones.

BEEBUZZINGENT

STUDENTEN ARTEVELDEHOGESCHOOL

Studenten Audiovisual design van de opleiding Grafische & digitale media in het Expertisenetwerk Communicatie, Media & Design van de Arteveldehogeschool
2021

visuele collage

met steun van Arteveldehogeschool

Waar gaat het project over?

Deze visuele collage gaat over bijen, en meer in het bijzonder over bijen die zoemen en zweven in Gent en omgeving. De studenten Audiovisual design hebben hun gevoelige microfoons en camera's natuurlijk ook gericht op de imkers: de gepassioneerde thuisverzorgers van bijen die niet enkel om de honing imkeren maar ook vanuit het besef dat een nuttige, sociale-insectensoort bedreigd is door gebrek aan levensruimte, door parasieten, te weinig planten en bloemen om zich te voeden en door insecticiden en milieuvervuiling.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

In een onderzoekende stijl, vergelijkbaar met die van de étude in de muziek, verkennen de makers van deze audiovisuele collage het terrein van thuisimkers en hun bijen in het Gentse. Ze designen zo ahw. de sfeer en activiteit met een compositie van beelden, time- en hyperlapses, in samenhang met ter plaatse opgenomen klanken, stemmen en geluiden.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De vele verschillende bijensoorten zijn letterlijk van levensbelang voor ons, de mens. Een groot deel van ons voedsel zou er niet eens zijn mochten er geen bijen zijn die op hun zoemende zoektochten op natuurlijke wijze gewassen, planten en fruit bestuiven. Dit audiovisueel werkstukje zoomt in op deze kleine helden en hun gemotiveerde verzorgers.

Deze audiovisuele exploratietoetocht is gemaakt door de studenten Audiovisual design van de opleiding Grafische & digitale media in het Expertisenetwerk Communicatie, Media & Design van de Arteveldehogeschool

BEEBUZZINGENT

STUDENTEN ARTEVELDEHOGESCHOOL

Audio visual design students in the Graphic & Digital Media programme of the Communication, Media & Design Expertise Network of the Arteveldehogeschool.
2021

visual collage

with the support of Arteveldehogeschool

What is the project about?

This visual collage is about bees, and, more specifically, buzzing and hovering in Ghent and its surroundings. Audio visual design students naturally turned their sensitive microphones and cameras to the beekeepers: the passionate carers of bees who keep them not only for their honey, but also to foster awareness of useful, social insect species threatened by a lack of living space, parasites, too few plants and flowers to feed on, and insecticides and environmental pollution.

Which materials and processes are used and why?

In an investigative style similar to that of the étude in music, the makers of this audio-visual collage explored the terrain of home beekeepers and their bees in Ghent. In doing so, they designed the atmosphere and activity virtually with a composition of images, time sequences and hyper lapses, in conjunction with locally recorded sounds, voices and noises.

How does it contribute to a better world?

The many different bee species are of vital importance to humans. A large proportion of our food would not even be here, if bees had not naturally pollinated crops, plants and fruit on their buzzing quests. This audio-visual piece of work zooms in on these little heroes and their motivated caretakers. This audio-visual exploration was made by audio visual design students in the Graphic & Digital Media programme of the Communication, Media & Design Expertise Network of the Artevelde Hogeschool.

CAREFUL HEXAGONES

STUDENTEN AUDIOVISUELE VORMGEVING VAN DE HOGESCHOOL ARTEVELDE

Studenten Audiovisuele Vormgeving van de Hogeschool Artevelde 2021

animatie

met steun van Arteveldehogeschool

Waar gaat je project over?

"Look back, move forward & do care". Wat gebeurt er als we studenten Audiovisuele Vormgeving van de Hogeschool Artevelde 31 zeshoeken en onze mantra geven om over na te denken? Het resultaat: een 10 minuten durende animatie van gedachten, emoties en perspectieven rond het thema van Design Fest Gent 2022.

Onze studenten hebben de lessen die zij tijdens hun studies Grafische en Digitale Media hebben geleerd, toegepast bij het visualiseren van hun visie, dromen en standpunt ter zake. De beste werken van motion graphics worden gepresenteerd.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Alles is gemaakt van MDF, maar de kern blijft het idee dat in een animatie wordt omgezet.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De toeschouwer krijgt inspirerende beelden te zien van hoe jongvolwassenen tegen duurzaamheid en design aankijken. Ze kunnen hun eigen perspectief vergelijken. Als deze visualisatie ook maar één persoon aan het denken zet, draagt ze al bij tot een betere wereld.

CAREFUL HEXAGONES

STUDENTS AUDIOVISUAL DESIGN AT ARTEVELDE UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Students Audiovisual Design at Artevelde University of Applied Sciences 2021

animation

with the support of Arteveldehogeschool

What is your project about?

"Look back, move forward & do care". What happens when we give students Audiovisual Design at Artevelde University of Applied Sciences an arrangement of 31 hexagons and our mantra to ponder over? The result: a 10-minute animation of thoughts, emotions and perspectives on the theme of Design Fest Gent 2022.

Our students applied the lessons learnt during their studies of Graphic and Digital Media when visualizing their vision, dreams and position on the matter. The best works of motion graphics are presented.

What materials and processes are used and why?

Everything is made of MDF, but the core remains the idea that is transformed into an animation.

How does it contribute to a better world?

The spectator gets to see inspiring visuals of how young adults perceive sustainability and design. They can compare their own perspective. If this visualisation makes even one person contemplate, it contributes to a better world.

TUNNELTAAL

MANON LAMBEENS

Manon Lambeens en buurtbewoners
2021

verschillende materialen met o.a. P6005 phospho (glow-in-the-dark verf)

Waar gaat het project over?

'Tunneltaal' staat voor typografie, verlichting, verbinding, designtools, duurzaamheid, samenwerken en het draait vooral rond het spel. Het doel van het project was om een grimmige fietstunnel om te toveren in een veilige passage. Ik zag de tunnel als een kladblok van de buurt, overal kon je graffiti teksten lezen. Ik contacteerde de gemeente en ze zagen het project meteen zitten. Het project werd georganiseerd in een periode van sociale isolatie. Niemand mocht iets—buiten gaan wandelen met vier op straat. Ik nodigde mensen, scholen, jeugdverenigingen van de buurt uit om hun boodschap—zonder censuur—op de tunnel te plaatsen. Ik zie vormgeving als een brug die verschillende disciplines verbindt op een spelende manier. 'Tunneltaal' is meer dan gezellig met een hoop mensen wat teksten schrijven. De teksten gaan in dialoog met elkaar, wat leeft er in de buurt? Het ging om plezier maken, samen een bijdrage brengen aan onze lokale gemeenschap en om de tunnel een veilige plek te maken voor iedereen.

Welke materialen en processen worden er gebruikt en waarom?

Toen ik op zoek was naar verschillende manieren om de tunnel op een duurzame manier te verlichten dacht ik aan glow in the dark verf. Tijdens mijn zoektocht kwam ik de ontwerper Daan Roosegaarde tegen die werkte met glow in the dark pigmenten voor een fietspad. De "glow in the dark" verf die we gebruikten voor 'Tunneltaal' is een thermoplast genaamd P6005 phospho geproduceerd door het bedrijf ACB-group. We werkten niet rechtstreeks met de glow verf op de tunnel. De glow had eerst een witte onderlaag nodig. Deze thermoplast gebruiken ze ook als wegdekverf, perfect voor op een tunnel dus. Het was voor ACB-group de eerste keer dat de thermoplast verticaal werd ingezet. In het begin ondervonden we snel dat het te lopend was, ze paste speciaal voor het project de textuur van de thermoplast aan zodat wij deze makkelijk konden plamuren op de tunnel. De stencils moesten bestand zijn tegen de verf. Daarom koos ik voor stencils gemaakt uit polypropyleenfolie. Ik wou stencils die ik na dit ene project kon hergebruiken en die niet in de vuilbak moesten na één project.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Een betere wereld krijg je volgens mij van samenwerkingen en door andere disciplines en personen te appreciëren. In die week van tunneltaal was er een plaats voor iedereen. Je kon de tekst bedenken, creatief omgaan met het ontwerpen van de letters, foto's nemen, pannenkoeken maken voor de dagelijkse helpers ... Er werd gezocht naar duurzame oplossingen voor onze obstakels—de grimmige tunnel en de isolerende periode. Zelf wou ik de tunnel verlichten door recente gebeurtenissen waar vrouwen ongewenst worden lastig gevallen, achtervolgd worden ... Want jammer genoeg is dit een herkenbaar scenario voor veel vrouwen. Als je nu als vrouw door deze tunnel fietst, verlicht door je mede buurtbewoners voelt het al een pak veiliger. We maakten lokaal een verschil door in dialoog te gaan met de buurtbewoners. Ik denk dat dit al een goede start is voor een betere wereld om lokaal het startschot te geven. We hebben die week gespeeld en spelen is iets wat we soms wat meer mogen doen.

TUNNELTAAL

MANON LAMBEENS

Manon Lambeens and local residents
2021

different materials with a.o. P6005 phospho (glow-in-the-dark paint)

What is the project about?

'Tunneltaal' (tunnel language) stands for typography, lighting, connection, design tools, sustainability, collaboration: it is all about the game. The aim of the project was to transform a grim bicycle tunnel into a safe passage. The tunnel reminded me of notebook of the neighbourhood: you could read graffiti texts everywhere. I contacted the municipality and they immediately saw the need for the project. It was organised during a period of social isolation. No one was allowed to go out, except for a maximum of four people going for a walk on the street. I invited people, schools, youth associations in the neighbourhood to place their message -- without censorship -- in the tunnel. I see design as a bridge that connects different disciplines in a playful manner. 'Tunneltaal' is more than just a group of people writing texts. The texts enter into a dialogue with each other, what is happening in the neighbourhood. It is about having fun, making a contribution together to the local community and creating a safe place for everyone.

What materials and processes are used and why?

When I was looking for different ways to illuminate the tunnel in a sustainable way, I thought of glow-in-the-dark paint. During my search, I came across the designer Daan Roosegaarde, who was working with glow-in-the-dark pigments for a bicycle path. The glow-in-the-dark paint we used is a thermoplastic called P6005 phospho, produced by the company ACB Group. We did not apply the glow paint directly on the tunnel walls, but started with a white undercoat. This thermoplastic is also used as road paint, which makes it ideal for tunnels. As it was the first time that this thermoplastic was used vertically, it was too runny, so the company adapted the texture especially for the project for easy application. The stencils had to be resistant to the paint. Therefore, I chose stencils made from polypropylene film. I wanted stencils that I could re-use and not would be thrown away after one project.

How does it contribute to a better world?

In my opinion, a better world is created by working together and appreciating other disciplines and people. During the tunnel language week, there was a place for everyone. You could make up your own text, be creative with letter design, take pictures, make pancakes for the daily helpers, and so much more. We were looking for sustainable solutions to obstacles: the grim tunnel and isolation. I wanted to light up the tunnel and make it safe due to recent events such as women being harassed. Unfortunately, this is all too familiar for many women. We made a difference locally by entering into dialogue with the local residents. I think this is already a good start for a better world by setting change in motion. We played; playing is something we should do more often.

OBJECTS OF CELEBRATION

STAND VAN ZAKEN 220421

DOORZON INTERIEUR ARCHITECTEN / THEO DE MEYER / BRAM VANDERBEKE

2022

In situ installatie

What is your project about?

A collaboration between Doorzon Interieurarchitecten, Theo De Meyer and Bram Vanderbeke, where the initial idea 'to build something on the courtyard', turned out into an installation where different constructed volumes are forming a landscape in the outside spaces of the museum. Different volumes that each still show the act of building through subtle connections and additions. Bigger constructions function as a roof, a bar, a balie, and a light in a relation to smaller autonomous pieces that function as benches, platforms and planters.

What materials and processes are used and why?

Because of its availability a lot of materials from previous scenography's in the museum were re-used. Materials such as sheet materials, bricks, corrugated sheets, and shelvings, are used to construct the bigger volumes. Smaller autonomous pieces are made out of materials like pvc, wood and concrete. Materials that are used a lot in each individual practice.

How does it contribute to a better world?

The installation can be seen as an introduction to the new museum. By adding an extra entrance in the Drabstraat we want to welcome everyone into the beautiful public courtyard and hope that it can become a well used part of the public space in Ghent in the future.

(ONT)MAKEN

STUDENTEN TEXTIELONTWERP KASK & CONSERVATORIUM (HOGENT - HOWEST) × DE SOCIALE KRUIDENIER

Studenten Textielontwerp KASK & Conservatorium
(HOGENT - Howest) × De Sociale Kruidenier
2021

textiel

Irene Raeymaekers / Iva Aga / Joke Van Hoyweghen / Eva Jacobs /
Sophie Schmidt / James Bourgaux / Irene Jans / Kille-Ingeri Liivoja / Leen
Stoffels / Mona Olbrechts / Steffi Haeck / Zsa-Zsa Oosterlynck / Cinte
Wittoek / Aurelia Sebastiani / Meg Wyckmans / Niels Muyliaert / Diane
Steverlinck / Joanna Reuse / Anita Kars / Clara Vankerschaver

"Van deconstructie tot heropbouw van textiel"

Een 3-daagse samenwerking met de Sociale Kruideniers
Gent, de drie bachelor jaren en de master studenten
Textiel Ontwerp KASK. De workshop brengt de
verschillende deelnemers samen rond het grote
overschot aan afgedankt textiel. Met als leidraad de
handelingen van het sorteren, het ontmaken en het
maken, activeren we verbredende dynamieken.

Sociale Kruideniers Gent vzw is een organisatie actief in
het kader van de armoedebestrijding. De kerntaak is om
voor en samen met minder bedeelden uit de samenleving
sociale kruideniers (winkels) op te zetten waar kansarmen
tegen sterk gereduceerde tarieven basisproducten
(levensmiddelen, onderhouds- en verzorgingsproducten)
kunnen kopen. Aanvullend heeft de vzw sinds meer
dan 10 jaar ook een tweedehandskledingwinkel.
Deze winkel bestaat dankzij de giften van kleren. Van alle
kledingstukken die aangeleverd worden ten behoeve van de
tweedehandskledingwinkel, geraakt 2/3 niet meer verkocht
ofwel omdat de kwaliteit niet meer voldoet ofwel omdat er
geen koper voor te vinden is. Via herwaardering verwachten
we een deel van deze overschotten terug te waarderen.

Textiel Ontwerp afdeling KASK – School of Arts Gent:
Recente ontwikkelingen, zowel op vlak van technologie
als materie, verbreden en vernieuwen het werkveld van
de textielontwerper voortdurend. Tegelijk confronteert
de huidige maatschappelijke context de ontwerper
met specifieke sociale en ecologische uitdagingen.
De afstudeerrichting textielontwerp is dan ook in
constante evolutie en omvat vandaag veel meer dan
basistechnieken zoals weven, breien en printontwerp.
Traditionele methodes worden in een actuele context
geplaatst en vertaald naar een hedendaagse praktijk. Een
conceptuele benadering resulteert in het samenvoegen en
herinterpreteren van textieltechnieken. De mogelijkheden
en beperkingen van de technologie worden in de
praktijk onderzocht en aandacht voor duurzaamheid
stuurt in steeds grotere mate de ontwerp keuzes

<https://ontmaken.hotglue.me>

BEE DESIGN

VOLMAAKT.BE I.S.M. / I.C.W. ARTEVELDEHOGESCHOOL

volmaakt.be
2021

Little bee - Ubbe Vandenameele
Beemo - Nathaphon Sulimphumi
Nidus - Studio Lauka

For people and the planet

Bees and the service they provide are essential to life on this planet. These animals are a vital part of our ecosystem and have been shaping our natural environment for millions of years. But now, because of human impact, their place in this world is threatened. Volmaakt explores how we can inspire people to solve this global challenge in a playful and accessible way. We invited three designers to create their own bee home and hope to offer a vision of how design can help rebalance our relationship with the planet. The bee hotels are made at social workplaces. Through this collaboration we create sustainable employment for people from disadvantaged groups.

"one single bee house could give life to hundreds of solitary bees, offering a link in the chain that can contribute to the survival of flowers, trees, animals and our ecosystems as a whole"

Why solitary bees?

The mission is to design a house for solitary bees – the most prolific pollinator you have probably never heard of. There are around 20.000 - 30.000 bee species in the world. While the most recognised and talked about is the western honeybee, the vast majority of bee species are solitary. Unlike honeybees, solitary bees do not live in hives or produce honey. Instead, they mostly live alone, and spend their days gathering pollen and collecting food for their next generation of offspring. Solitary bees are phenomenal pollinators. A single solitary bee can provide as much pollination as 120 honeybees.

How to design a home for bees?

Whether you are designing a home for humans or bees, the point of departure is the same: what are the needs? After thorough research in collaboration with Honey bee Valley - UGent and long conversations with bee experts, we naturally came to a point where we felt confident about what solitary bees require.

Little bee - Ubbe Vandenameele

Little bee fits in the smallest space and is easy to implement in any garden. You can hang it in a tree and on the wall or it can stand on its elegant legs in the grass.

Beemo - Nathaphon Sulimphumi

Inspired by contemporary architecture, these modular shapes can easily be composed into a beehome tailored to various needs and environments. The abstract shape with personalized frontplate allows you to make endless combinations.

Nidus - Studio Lauka

Nidus consist of three objects that are based on the three preconditions of the existence of the solitary bee: a water reservoir (1), a flower box (2) and a nesting place (3). The objects can exist on their own or can form a microclimate in their constellation. Grasses and flowers can grow underneath by means of slender legs that lift the objects off the ground, while the stainless steel absorbs and reflects the colors of the context. In this way, they allow maximum adjustment to various needs and environments (a roof terrace, a small city garden or a flower meadow).

ON CIRCULAR MATERIALS AND PROCESSES

STUDENTEN KU LEUVEN ONDER BEGELEIDING VAN LAURENS BEKEMANS & CATHERINE MENGÉ I.S.M. BC ARCHITECTS

KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel
2021-2022

met steun van KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel

Deelnemende studenten: Lexi Lauwers / Ewout Gijbels / Maria Lahni / Juan Pizarro Paez / Océane Baskens / Jonathan Roelandts / Femke Van der Meulen / Hannah Marie Herrmann / Niels Francq / Cecelia Elizabeth Vincent / Fabrice Doutriaux / Eva Cicvaric / Marcos Suelves / Luna Coesens / Dylan Kumps / Olivier Vandeportaele / Yuhan Huang / Yue Tian / Dries Dupré / Zacharias Hatziloukas / Samuel Hoornaert / Bowen Zhang / Florent Oosterlynck

Architectuurstudenten ontwikkelden experimentele ongebakken bouwmaterialen met lokale en ecologische (afval)grondstoffen, gebruik makend van traditionele ambachtelijke kennis en hedendaagse innovatieve technologie. Daarmee werden klimaatvriendelijke projecten ontworpen voor verlaten kleiputten in Vlaanderen en voormalige natuursteengroeves in Wallonië.

Klimaatmitigatie (maatregelen bedoeld om de omvang of snelheid van opwarming van de aarde te beperken) vereist een nieuwe houding ten opzichte van materialen en innovatie op het gebied van ecologische en milieutechniek. Architecten moeten onderzoek doen naar bouwmaterialen en het bouwproces. De aarde is een gesloten, circulair systeem, en ons verblijf hier is slechts tijdelijk. Daarom moeten wij ons verantwoordelijk gedragen en bewust omgaan met alles wat ons verblijf op deze planeet mogelijk maakt. We hebben echter een systeem gecreëerd dat gericht is op een voortdurende, exponentiële groei, wat betekent dat producten in steeds grotere hoeveelheden moeten worden geproduceerd. Daarom pleiten veel mensen er al voor om onze economie fundamenteel anders in te richten, waarbij het niet meer gaat om 'nemen, maken en verspillen', maar om een circulaire economie waarin we producten hergebruiken, waar afval een 'nieuwe' grondstof wordt, waar lokaal (bio)sourced materialen mainstream zijn en waarbij design gedacht wordt aan de lange termijn.

Circulaire economie is noodzakelijk en veelbelovend. Door de energie-, materialen- en klimaattransitie zal onze milieuwetgeving binnenkort strenger worden. Lange transportketens zullen de prijs van producten opdrijven. Reststoffen en afval zullen de grondstoffen moeten worden voor de economie van morgen. Dit biedt kansen voor kortere en gesloten productieketens. Deze circulaire ketens zijn het meest kansrijk op plekken waar veel mensen wonen: in en rond de stad. Daarom ontwikkelden architectuurstudenten, in opdracht van KU Leuven, experimentele ongebakken bouwmaterialen met lokale en ecologische (afval)grondstoffen.

ON CIRCULAR MATERIALS AND PROCESSES

STUDENTS KU LEUVEN UNDER THE GUIDANCE OF LAURENS BEKEMANS & CATHERINE MENGÉ I.C.W. BC ARCHITECTS

KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel
2021-2022

with the support of KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel

Participating students: Lexi Lauwers / Ewout Gijbels / Maria Lahni / Juan Pizarro Paez / Océane Baskens / Jonathan Roelandts / Femke Van der Meulen / Hannah Marie Herrmann / Niels Francq / Cecelia Elizabeth Vincent / Fabrice Doutriaux / Eva Cicvaric / Marcos Suelves / Luna Coesens / Dylan Kumps / Olivier Vandeportaele / Yuhan Huang / Yue Tian / Dries Dupré / Zacharias Hatziloukas / Samuel Hoornaert / Bowen Zhang / Florent Oosterlynck

Architecture students developed experimental unfired construction materials with local and ecological (waste) raw materials, using traditional craft knowledge and contemporary innovative technology. They designed climate-friendly projects for abandoned clay pits in Flanders and former natural stone quarries in Wallonia.

Climate mitigation requires a new attitude to materials and innovation in ecological and environmental engineering. Architects must research building materials and design the process of construction as much as its architectural outcome. The earth is a closed system, and our stay here is only temporary. That's why we need to behave responsibly and consciously deal with everything that makes our stay possible on this planet. However, we have created a system that focuses on continuous, exponential growth, which means that products have to be produced in a more and more increasing amount. That is why many people already argue to organize our economy in a fundamentally different way: where it is no longer about 'take, make and waste' but about a circular economy where we re-use products, where waste becomes a 'new' raw material, where locally (bio)sourced materials are mainstream and where design is thought for the longterm.

Circular economy is necessary and promising. Due to energy, materials and climate transition, our environmental laws will soon become stricter. Long transport chains will push up the price of products. Residuals and waste will need to become the resources for tomorrow's economy. This offers opportunities for shorter and closed production chains. These circular chains are most promising in places where many people live: in and around the city. In this context, architecture students developed experimental unfired construction materials with local and ecological (waste) material.

RE-VIVE

STUDIO RENS

Studio RENS
2014-2021

geproduceerd door lille3000 in het kader van de "Colors, etc." tentoonstelling
in Le Tripostal

met steun van de Nederlandse ambassade

RENS biedt een nieuw leven voor de tapijttegels van Tarkett (DESSO). Met de kleurrijke Re-vive behandeling zijn verouderde collecties van dit functionele en zeer flexibele product nu ook verkrijgbaar in talloze tinten en gradiënten. Het geeft een vleugje kleur aan elk kantoor- of thuisinterieur. Door de verouderde collecties met de hand te verven, worden de tapijttegels opnieuw gekleurd met rode kleurstof. De kleur rood maakt een duidelijk statement en laat zien dat textiel niet verspild mag worden. Alle kwaliteiten en kleuren van de originele tapijttegel passen nu perfect bij elkaar dankzij de kleur rood als verbindende factor.

RE-VIVE

STUDIO RENS

Studio RENS
2014-2021

produced by lille3000 in the framework of "Colors, etc." exhibition
at Le Tripostal

with support of the Dutch Embassy

RENS offers a new lease of life for Tarkett's (DESSO's) carpet tiles. With the colourful Re-vive treatment, obsolete collections of this functional and highly flexible product now come in myriad shades and gradients too. Adding a dash of colour to every office or home interior. By using a manual dyeing process on the obsolete collections, the carpet-tiles are re-coloured with red dye. The colour red makes a bold statement signaling to people that textile materials should not be wasted. Every quality and colour of the original carpet-tile fits perfectly together now because it's united by the colour red.

HITCH

ESTHER LAGA

Alle gebruikte materialen werden gerecupereerd uit het museum

Generous sponsored door Jan De Geest & Harry Van Hoyweghen

HITCH is een verhaal over verbindingen. Met de HITCH-tools is het kinderspel om allerlei plaatmaterialen met elkaar te verbinden en zo tal van tijdelijke oplossingen te creëren die in een mum van tijd ge(de-)monteerd kunnen worden.

HITCH fungeert ook als een platform om lokale creatievelingen met elkaar te verbinden. Door andere ontwerpers te betrekken, ontdekken we gaandeweg hele waaiers aan nieuwe mogelijkheden. Voor deze speciale gelegenheid inviteerden we enkele Gentse architectes die via HITCHLab aan de slag gingen met de connectoren.

Alle onderdelen van de setups zijn 100% herbruikbaar voor toekomstige doeleinden. Een eenvoudige tool in roestvrij staal om te recupereren, bouwen & herbouwen zonder schade na te laten aan de gebruikte materialen. Stay tuned, want we werken momenteel aan een heleboel variaties om nog meer modulaire bouw mogelijkheden aan te bieden.

Ons productieproces verbindt een verscheidenheid aan lokale belanghebbenden in een circulair dienstenmodel. We streven naar betere onderlinge partnerschappen en vlotter gestroomlijnde processen tussen deze verschillende actoren. Zo willen we afvalstromen minimaliseren, materialen op ambitieuze schaal terugwinnen & de supply-chain inkorten.

Interesse om met ons samen te werken?
Say Hi! hi@hitchconcept.be

HITCH is een initiatief van Esther Laga, een Gentse interieur-architecte, gepassioneerd in het onderzoeken van de status quo over hoe we met objecten, ruimtes, en non-plaatsen omgaan.

Via HITCH wordt een handige tool aangereikt om plaatmaterialen gemakkelijk om te vormen tot modulaire alternatieven voor allerhande tijdelijke opstellingen. Door bovendien lokale belanghebbenden in de supply-chain aan elkaar te koppelen, streven ze naar het terugwinnen van aanzienlijke afvalstromen voor herhaaldelijk hergebruik op lange termijn.

HITCH

ESTHER LAGA

All materials used were recovered from the Museum

Generously sponsored by Jan De Geest & Harry Van Hoyweghen

HITCH is a story about connections. Our HITCH-tools make it child's play to connect all kinds of sheet materials in order to create numerous temporary solutions that can be (dis-) assembled in no time.

HITCH also acts as a platform to connect local creatives. By inviting others to the playground, we gradually discover a whole range of new possibilities. For this special occasion, we called in a few Ghent-based architects who started experimenting with the connectors via the HITCHLab.

All parts of the setups are 100% re-usable for any future purposes. A straightforward tool in stainless steel to recuperate, build & rebuild without harming any of the used materials. Stay tuned, as we are currently working on a bunch of variations to provide plenty more modular building possibilities.

Our production process connects a variety of local stakeholders in a circular service model. We strive for improved partnerships and better streamlined processes amongst these different actors to further minimize waste, reclaim materials on a broader scale & shorten the supply chain.

Interested in working with us?
Say Hi! hi@hitchconcept.be

HITCH is an initiative by Esther Laga, a Ghent-based interior architect, passionate about examining the status quo on how we use objects, spaces, and non-places.

Through HITCH, a handy tool is provided to easily transform sheet materials into modular alternatives for all kinds of temporary setups. By additionally matching up local stakeholders in the supply chain, they're pursuing the recovery of significant waste flows for longterm re-usage.

HITCH

BELGIAN
ART
DESIGN
&
FAIR

START TO
COLLECT
een initiatief van Belgian Art & Design Fair

A FESTIVE WELCOME

VICTOR VERHELST

Victor Verhelst
2022

in situ installatie / riso

In samenwerking met IGEPA BENELUX voor het papier, RISO en met de steun van LUCA | School Of Arts en de Vlaamse overheid

In het kader van Design Fest Gent manipuleerde grafisch ontwerper Victor Verhelst het logo van Design Fest Gent in zijn kleurrijke beeldtaal. Hij presenteert dit in de inkomhal door de muren te behangen A2-vellen die gedrukt zijn met een Riso-Duplicator. Riso is een machinale drukpers op basis van soja-inkt en is een zeer ecologisch proces bij mechanisch printen. Daarnaast is dit vervaardigd kunnen worden doordat LUCA | School Of Arts de allereerste Riso-pers heeft in België op A2-Formaat (420 x 594mm).

Dit werk is vervaardigd met 4 Riso-kleurentrommels en Lessebo White 150 gr.

A FESTIVE WELCOME

VICTOR VERHELST

Victor Verhelst
2022

in situ installation / riso

In collaboration with IGEPA BENELUX for the paper, RISO and the support of LUCA | School Of Arts and the Flemish Government

As part of Design Fest Gent, graphic designer Victor Verhelst manipulated the logo of Design Fest Gent into his colorful visual language. He presents this in the entrance hall by wallpapering the walls A2 sheets printed with a Riso Duplicator. Riso is a machine printing press based on soy ink and is a very ecological process in mechanical printing. In addition, LUCA | School Of Arts has the very first Riso press in Belgium on A2 Format (420 x 594mm).

This work has been produced with 4 Riso color drums and Lessebo White 150 gr.

CLUB B2B

VICTOR VERHELST / THOMAS WATERZOOI

Victor Verhelst / Thomas Waterzooi
2022

generative art / game

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + LUCA | School of Arts

Victor Verhelst & Thomas Waterzooi nemen u in het designmuseum mee naar een geremixt universum. Dit werk vertrekt van Victor's geesteskind "Trippy Vegas", een wereld die zich voornamelijk afspeelt in een zelfontworpen stad, en hergebruikt de bestaande beelden en beeldtaal om via generative art (een digitaal proces waarbij een set van regels wordt toegepast om een theoretisch oneindige variatie aan werk te creëren) aan upcycling te doen.

Het 'Club B2B'-project vertrekt vanuit het idee om het Trippy Vegas-universum verder digitaal uit te breiden en door middel van het upcyclen van de reeds bestaande patronen/architecturale elementen door generative art en interactive technology zijn eigen leven te laten leiden. De stad wordt digitaal samengenaaid als een patchwork van bestaande patronen kan door het aangeboden materiaal, zelf vormen of stad scènes creëren tot in het oneindige. Dit presenteren Thomas en Victor in de voorziene ruimte door gebruik te maken van een Ipad dat dient als bestuurs element en een beamer/projectiescherm die het nog eens vergroot voor de ultieme belevenis.

Thomas Waterzooi (°1986, Henry Van de Velde-winnaar voor BabelAR) is gespecialiseerd in generative art and playful interactions en maakt gebruik van game-technologie om Victor's Trippy Vegas-universum een nieuw digitaal leven te bezorgen en het te laten groeien naar ongekende hoogtes. Het werk zal niet alleen zorgen voor nieuwe beelden van Trippy Vegas maar voorziet ook in de mogelijkheid om deze nieuwe beelden van de stad opnieuw te gaan verwerken tot unieke riso's, het medium waar Victor Verhelst vooral mee werkt om zijn stad te presenteren. Zo creëren we een (oneindige) circulaire economie.

De game kan bediend worden door middel van de tablet die in verbinding staat met het projectiescherm.

'Club B2B' is deel van het Trippy Vegas-universum

CLUB B2B

VICTOR VERHELST / THOMAS WATERZOOI

Victor Verhelst / Thomas Waterzooi
2022

generative art / game

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + LUCA | School of Arts

Victor Verhelst & Thomas Waterzooi take you to a remixed universe in the design museum. This work starts from Victor's brainchild "Trippy Vegas", a world that mainly unfolds in a self-designed city, and reuses the existing images and visual language to engage in up-cycling through generative art (a digital process that applies a set of rules to create a theoretically infinite variety of work).

The 'Club B2B' project starts from the idea of digitally expanding the Trippy Vegas universe and letting it live its own life by up-cycling the already existing patterns/architectural elements through generative art and interactive technology. The city is digitally stitched together as a patchwork of existing patterns, and through the material offered, can create its own forms or city scenes ad infinitum. Thomas and Victor present this in the designated space by using an iPad that serves as a control element and a beamer/projection screen that magnifies it for the ultimate experience.

Thomas Waterzooi (°1986, Henry Van de Velde award winner for BabelAR) specialises in generative art and playful interactions, and uses gaming technology to give Victor's Trippy Vegas universe a new digital life and make it grow to unprecedented heights. The work will not only create new images of Trippy Vegas but also provides the opportunity to rework these new images of the city into unique risos, the medium Victor Verhelst uses primarily to present his city. This is how we create an (infinite) circular economy.

The game can be operated by means of the tablet that is connected to the projection screen.

'Club B2B' is part of the Trippy Vegas universe

OLD IS THE NEW YOUNG

SUSANA ANTÓNIO

Susana António (Grandma Came to Work)
2022

garen

i.s.m. iDROPS en met een liefdevolle vermelding naar Fermenta

Op 25 april staat empowerment van senioren door design in de spotlights, een dag rond activistisch design met, door en voor senioren. Want leeftijd is een kracht die ontketend moet worden. Elke oudere persoon heeft een individueel talent of passie die we koesteren en stimuleren.

In twee ambachtelijke workshops tonen acht Portugese oma's hun unieke handgemaakte ontwerpen. Stuk voor stuk producten gevormd door individuele liefde en zorg zoals alleen oma's die zo gul kunnen schenken. Dit is het resultaat van grootmoeders kunnen.

En vergeet niet: Old is the New Young!

OLD IS THE NEW YOUNG

SUSANA ANTÓNIO

Susana António (Grandma Came to Work)
2022

yarn

i.c.w. iDROPS and special thanks to Fermenta

On 25 April, empowerment of seniors through design is in the spotlight, a day of activist design with, by and for seniors. Because age is a force to be unleashed. Every older person has an individual talent or passion that we cherish and stimulate.

In two craft workshops, eight Portuguese grandmothers show their unique handmade designs. Each one shaped by individual love and care as only grannies can give so generously. This is the result of grandmothers' skills.

And don't forget: Old is the New Young!

Design Fest Gent

TIJDELIJKE REDACTIE (PONTON)

DESIGNREGIO KORTRIJK & Z33

2022
in situ drukkerij

Tijdens Design Fest Gent werken DesignRegio Kortrijk en Z33 Huis voor Actuele Kunst, Design & Architectuur hier aan een dagkrant met inhoudelijke verslaggeving over het festival. Dit kadert in hun initiatief om eenmalig een proefnummer van Ponton te lanceren. Ponton is een tijdschrift voor en door designers in Vlaanderen.

Op 27/04 om 20:00 gaat Annelies Thoelen (Z33) in gesprek met Thomas Lommée (ontwerper OpenStructures, winnaar Henry Van de Velde Award Ecodesign 2022) en Bram Vanderbeke (ontwerper en mede-oprichter BRUT collectief) over de inhoud van dergelijk medium. Waar is er inhoudelijk nood aan? Wat hadden ze de voorbije jaren graag gelezen? En hoe kan hun werk een duwtje in de rug krijgen middels geschreven woord?

HUIS VOOR
ACTUELE KUNST
DESIGN & ARCHITECTUUR

TEMPORARY EDITORIAL BOARD (PONTON)

DESIGNREGIO KORTRIJK & Z33

2022
in situ drukkerij

During Design Fest Gent, DesignRegio Kortrijk and Z33 House for Contemporary Art, Design & Architecture are working here on a daily newspaper with content report about the festival. This is part of their initiative to launch a one-off trial issue of Ponton. Ponton is a magazine for and by designers in Flanders.

On 27/04 at 20:00 Annelies Thoelen (Z33) will talk to Thomas Lommée (designer OpenStructures, winner Henry Van de Velde Award Ecodesign 2022) and Bram Vanderbeke (designer and co-founder BRUT collective) about the content of such a medium. What is needed in terms of content? What would they have liked to read over the years? And how can their work be boosted by written word?

CORK

JASPER MORRISON

Jasper Morrison voor Moooi
2002

kurk

Collectie Design Museum Gent

Waar gaat uw project over?

'Cork' is ontworpen door Jasper Morrison voor Moooi (NL). Het draagt de typische signatuur van Morrison, die bekend staat om zijn esthetische eenvoud en alledaagse functionaliteit.

Het ontwerp kan worden gebruikt als een laag bijzettafeltje, als krukje of als voetenbank.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De 'Cork Stools' zijn gemaakt uit kurkagglomeraat, een natuurlijk materiaal.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Kurk is een natuurlijk verantwoorde keuze aangezien het verschillende voordelen heeft: kurk is een warm materiaal dankzij zijn hoge thermische waarden, het is van nature waterdicht en enorm taai. De 'Cork Stools' zijn daarom perfect voor een verscheidenheid aan toepassingen.

CORK

JASPER MORRISON

Jasper Morrison for Moooi
2002

cork

Collectie Design Museum Gent

What is your project about?

'Cork' was designed by Jasper Morrison for Moooi (NL). It bears Morrison's typical signature, known for its aesthetic simplicity and everyday functionality.

The design can be used as a low side table, as a stool or as a footstool.

Which materials and processes are used and why?

The 'Cork Stools' are made of cork agglomerate, a natural material.

How does it contribute to a better world?

Cork is a naturally responsible choice as it has several advantages: it is a warm material thanks to its high thermal values, it is naturally waterproof and tremendously sturdy. 'Cork Stools' are therefore perfect for a variety of applications.

GROWING ALGAE IN WASTEWATER

LABORATORIUM

Maria Boto / LIWET
2019

afvalwater / algen / pigment

i.s.m. LIWET, UGent

Waar gaat je project over?

Microalgen staan bekend om hun grote capaciteit om efficiënt nutriënten uit afvalwater te gebruiken, en ook als bron van waardevolle chemicaliën en andere producten. In dit onderzoek combineert Laboratorium deze twee eigenschappen door bepaalde microalgen te selecteren om afvalwater te zuiveren, en uit hun biomassa pigmenten te extraheren, die vervolgens worden toegepast voor printdoeleinden.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Verscheidende microalgen werden gekweekt in industrieel afvalwater, waarbij de omstandigheden voor de pigmentproductie werden geoptimaliseerd.

Microalgenpigmenten werden vervolgens gebruikt als kleurend substraat in aangepaste drukmedia voor digitale en niet-digitale druk op textiel en papier, en bieden zo een duurzaam alternatief voor de drukkerijsector.

Deze innovatie sluit nauw aan bij het concept van de circulaire biobaseerde economie: het afvalwater wordt gebruikt om microalgen te kweken, die vervolgens worden gebruikt om pigmenten te produceren die later door de industrie worden toegepast, waardoor er minder afval ontstaat en dus ook minder moet worden verwerkt.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Wij willen niet alleen het probleem van het afvalwaterbeheer aanpakken, maar ook een ander ecologisch probleem dat verband houdt met de ontwerpindustrie: de voetafdruk van het aanbrengen van inkt en verf. De impact van synthetische kleuren vraagt dringend om de ontwikkeling van duurzame en ethische bedrijfspraktijken, zoals producten met een natuurlijke oorsprong. In dit geval heeft het gebruik van microalgenpigmenten, verkregen na een proces van bioremediatie, een dubbel effect op deze industrieën en past het in het kader van de circulaire economie, waarin afval wordt verwerkt en als waardevol product in het systeem wordt teruggebracht.

GROWING ALGAE IN WASTEWATER

LABORATORIUM

Maria Boto / LIWET
2019

wastewater / algae / pigment

i.c.w. LIWET, UGent

What is your project about?

Microalgae are known to have a great capacity to efficiently utilize nutrients from wastewaters, as well as being the source of valuable chemicals and other products. In this research, Laboratorium combines these two characteristics by selecting certain microalgae to treat wastewater, and extracting pigments from their biomass, which is then applied for printing purposes.

What material and processes are used and why?

Several microalgae were cultivated in industrial wastewater, while optimizing conditions for the pigment production.

Microalgae pigments were then used as colouring substrate in adapted printing mediums for digital and non-digital printing on textile and paper, offering a sustainable alternative for the printing industry.

This innovation is very much aligned with the circular biobased economy concept: the wastewater is used to cultivate microalgae, which is then used to produce pigments to be later applied by the industry, reducing the waste generated and therefore the need for its treatment.

How does it contribute to a better world?

We aim to address not only the problem of wastewater management but also another ecological problem linked to the design industry: the footprint of ink and paint application. The impact of synthetic colours urgently demands the development of sustainable and ethical business practices, such as products with a natural origin. In this case, the use of microalgae pigments obtained after a process of bioremediation has a double effect on these industries and fits within the circular economy framework, in which waste is transformed and is returned to the system as a valuable product.

STRUCTURAL COLOURS

LABORATORIUM

Maria Boto / Heleen Sintobin
2020-2022

glas / keramiek / papier

i.s.m. EON / UGent en met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + UGent

Waar gaat je project over?

In de natuur komen kleuren ofwel uit pigmenten ofwel uit structuren voort. 'Structural Colours' kunnen bv. worden gevonden in de veren van een pauwenstaart die bruin gepigmenteerd zijn (melanine), maar de interferentie van licht weerkaatst ook blauw, turkoois en andere iriserende kleuren. Door de interactie van het licht is het natuurlijke kleurenpalet breder dan dat van pigmenten en is het verantwoordelijk voor verschijnselen als iriserende of snel veranderende kleuren die resulteren in adaptieve camouflage.

Geïnspireerd door de natuur richt het "Ecology of Colour"-onderzoek zich op methodologieën om structurele kleuren van melanine-nanostructuren op verschillende materialen te laten groeien.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De structurele kleuren worden rechtstreeks op het materiaal aangebracht door microscopisch gestructureerde nanovlakken in lagen die fijn genoeg zijn om met zichtbaar licht te interfereren. Deze structuren worden gemaakt van melanine, een biomateriaal dat veel voorkomt in de natuur, biologisch afbreekbaar is, en een oneindige reeks van iriserende kleuren creëert. In het laboratorium worden structuren gekweekt op glas, keramiek, papier en textiel.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Vandaag de dag vereist de ruime verspreiding van kleur in ons dagelijks leven de uitbuiting en vernietiging van de natuur. De textielindustrie en de inkt- en verfindustrie produceren giftige chemicaliën, laten gassen vrijkomen, gebruiken enorme hoeveelheden water en verontreinigen het. De impact van synthetische kleuren vraagt dringend om onderzoek naar kleurprocessen en methodologieën met een natuurlijke oorsprong. Structurele kleuren bieden een duurzaam en innovatief alternatief.

STRUCTURAL COLOURS

LABORATORIUM

Maria Boto / Heleen Sintobin
2020-2022

glass / ceramic / paper

i.c.w. EON / UGent and with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + UGent

What is your project about?

In nature colours come either from pigments or from structures. 'Structural Colours' can be found e.g. in the feathers of a peacock tail which are pigmented brown (melanin), but the interference of light also reflects blue, turquoise and other iridescent colors. By light interaction, the natural color palette obtained is wider to the one obtained from pigments and is responsible for phenomena such as iridescence or rapid color changes which results in adaptive camouflage.

Inspired by nature, the 'Ecology of Colour' research focuses on methodologies to grow structural colors from melanin nano structures onto different materials.

What material and processes are used and why?

The structural colors are produced directly onto the material by microscopically structured nano surfaces in layers fine enough to interfere with visible light. Those structures are made from melanin, a biomaterial highly abundant in nature, biodegradable, and create an infinite range of iridescent colors. In the lab structures are grown onto glass, ceramic, paper and textile.

How does it contribute to a better world?

Today the wide distribution of color in our daily lives requires the exploitation and destruction of nature. The textile industry and the ink and paint industry produce toxic chemicals, release gas, use massive amounts of water and contaminate it. The impact of synthetic colors urgently demands research into color processes and methodologies with natural origins. 'Structural Colours' offer a sustainable and innovative alternative.

RED MUD VASES

STUDIO THUSTHAT

Studio ThusThat
2021

bauxietresidu keramiek / bauxietresidu glazuur

Materialen: Keramiek uit bauxietresidu, glazuur uit bauxietresidu

Red Mud, ook bekend als "bauxietresidu", is een afvalstof van de aluminiumindustrie. Voor elk deel aluminium dat wordt gemaakt, wordt ook twee en een half keer zoveel rode modder geproduceerd. Het resultaat is een productie van 150 miljoen ton per jaar, die ongebruikt wordt achtergelaten op gigantische gevaarlijke stortplaatsen, zo groot dat ze vanuit de ruimte te zien zijn.

Dit project peilt naar onze afkeer van gevaarlijk afval en de realiteit van de nasleep van productie. Naarmate onze hulpbronnen uitgeput raken en de vraag toeneemt, moeten nieuwe benaderingen van extractieve productiewijzen worden overwogen. Het 'Red Mud-project' stelt de vraag: is er schoonheid te vinden in de achtergelaten woestenijen?

In samenwerking met fabrieken en onderzoekslaboratoria transformeert ThusThat het industriële residu in keramische objecten en glazuren. De resulterende collecties zijn over de hele wereld tentoongesteld waaronder op de Biennale Arte 2019 in Venetië. Ze zijn onderdeel van de permanente collectie van het Design Museum London. Dit leidde tot voortdurende samenwerking in de ontwikkeling van architectonische componenten met verschillende architectonische en ontwerpstudio's. Dit leidde voor ThusThat ook tot toonaangevende projecten met verschillende mijnbouwbedrijven en hun R&D-teams, in een poging om hun benadering van afvalmaterialen te heroriënteren, bekeken door de bril van een ontwerper.

RED MUD VASES

STUDIO THUSTHAT

Studio ThusThat
2021

bauxite residue ceramic / bauxite residue glaze

Materials: Bauxite residue ceramic, bauxite residue glaze

Red Mud, also known as 'bauxite residue', is a waste of the alumina industry. For every part of aluminium made, two and half times more red mud is also produced. The result is 150 million tonnes produced each year, and left unused in giant hazardous landfills, so large they can be seen from space.

This project probes at our aversion to hazardous waste and the realities of production aftermaths. As our resources deplete and demand increases, new approaches to extractive modes of production must be considered. 'The Red Mud' project asks: can beauty can be found within the wastelands left behind?

Working with factories and research labs, ThusThat transforms the industrial residue into ceramic bodies and glazes. The resulting collections have been exhibited across the world including at Biennale Arte 2019 in Venice, is part of the permanent collection of the Design Museum London, and has led to ongoing collaborations in the development of architectural components with various architectural and design studios. The pieces have also led ThusThat to leading projects with various mining companies and their R&D teams, in an effort to redirect their approach to waste materials through a designer's lens.

TC CONSOLE (THIS IS COPPER SERIES)

STUDIO THUSTHAT

Studio ThusThat
2021

koper recycling slak / geopolymer beton / batterij-recycling afwerkingslak / koper

Materials: Geopolymeer van koper-recyclingslak, afwerking met batterij-recyclingslak en kopermetaal.

Koper is het oudste metaal dat door de mensheid is gebruikt. Vandaag de dag is het alomtegenwoordig in onze geëlektrificeerde, moderne wereld. Maar de productie - en zelfs het recyclen - van dit oude metaal brengt grote hoeveelheden afval voort; één daarvan is "slak". Slak is een zwart, glasachtig materiaal dat tijdens het smeltproces wordt weggegooid. Het is een soort door de mens gemaakte lava. Sinds het industriële tijdperk zijn er bergen slak bijgekomen, en in het tijdperk van de elektriciteit zijn die alleen maar toegenomen.

In een voortdurende verkenning van slak in de 'This is Copper' serie, herenigt ThusThat het metaal met zijn minder begeerlijke tegenhanger om een completer verhaal te vertellen over een metaal dat onzichtbaar ons dagelijks leven binnendringt. Ze hopen zo een licht te werpen op het materiële gewicht van onze anders immateriële elektrische wereld.

In de 'This is Copper'-reeks wordt koperslak gebruikt als geopolymerbeton, een alternatief voor cement met een tot 80% lagere eCO₂-voetafdruk. ThusThat heeft, in samenwerking met de materiaalwetenschappers van de KU Leuven, de mogelijkheden van geopolymerisatie van slak onderzocht. Het ontwikkelde een reeks aanmaaktechnieken die het potentieel ervan in de bebouwde omgeving weerspiegelen. De geopolymeermortel wordt met de hand gevormd op een kolfachtige manier, waardoor een textuur ontstaat die de gesmolten oorsprong van de slak weerspiegelt. Het resultaat is een reeks monolithische vormen, die doen denken aan de terrils die verspreid liggen in de postindustriële landschappen van Cornwall en de Benelux. Het koper is gehamerd en getextureerd met behulp van aangepaste vormen van traditionele koperslagkunst, die vroeger gebruikelijk waren in diezelfde landschappen, en die zich rond de koperslakhopen wikkelen als de residubekken van de mijnen.

TC CONSOLE (THIS IS COPPER SERIES)

STUDIO THUSTHAT

Studio ThusThat
2021

copper recycling slag / geopolymer concrete / battery-recycling slag finish / copper metal

Materials: Copper-recycling slag geopolymer, battery-recycling slag finish, and copper metal.

Copper is the oldest metal used by humankind. Today, it has become ubiquitous to our electrified, modern world. But the production – and indeed even the recycling – of this ancient metal produces large amounts of waste; one of which is 'slag'. Slag is a black, glassy material that is cast aside during the smelting process – a sort of man-made lava. Mountains of slag have grown since the industrial era, with new mountains emerging in the age of electrics.

In a continuing exploration of slag in the 'This is Copper series', ThusThat reunites the metal with its less desirable counterpart in order to tell a more complete story about a metal that invisibly permeates our everyday lives. They hope to shed light on the material weight of our otherwise immaterial electric world.

In the 'This is Copper series', slag is used as a geopolymer concrete, an alternative to cement with up to 80% lower eCO₂ footprint. ThusThat, in collaboration with the material scientists of KU Leuven, explored the possibilities of geopolymerisation of slag, developing a range of making techniques that speak to its potential in the built environment. The geopolymer mortar is formed by hand in a cob-style manner, leaving a texture that reflects the slag's molten origins. The result is a series of monolithic shapes, echoing some of the slag heaps scattered across the post-industrial landscapes of the Cornwall and Benelux regions. The copper is hammered and textured using adapted forms of traditional coppersmithing, once common to those very same landscapes, wrapping around the slag mounds like the tailing ponds of the mines.

CAVO

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2017

gips

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

Waar gaat het project over?

Dit werk begon als een visueel en technisch experiment dat voortkwam uit oude zandgiettechnieken en een fascinatie voor mierennesten. In deze periode had ik ook een lichte frustratie tegenover gecontroleerde 3D-printtechnologieën... Dus probeerde ik deze onvoorspelbare en vloeibare vormen te creëren waarbij de uiteindelijke vorm een resultaat is van het ongecontroleerde.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

Voor dit experiment werd gips gebruikt om vloeibare maar vaste vormen te creëren.
Zand werd gebruikt als bedding en diende als gietvorm.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Tijdens het creatieproces ging het over het loslaten van verwachtingen. We leven in een hypergecontroleerde omgeving en ik hou er maar al te graag van om dat tegen te gaan. Door dit object wilde ik het belang van organische stroom, onvolmaaktheid en afstemming op de natuurlijke taal benadrukken.

CAVO

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2017

plaster

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

What is the project about?

This piece started as a visual and technical experiment deriving from old sand casting techniques and a fascination for ant nests. In this period I also had a light frustration towards controlled 3D-printing technologies...So I tried to create these unpredictable and liquid forms where the final shape is a result of the uncontrolled.

Which materials are used and why?

Plaster was used to create liquid yet solid shapes for this experiment.
Sand was used as a bedding and serving as the casting mold.

How does it contribute to a better world?

Within the process of creation there was this thing about letting go of expectations. We live in a hyper controlled environment and I surely love to counter that. Through this object wanted state the importance of organic flow, imperfection and alignment with the natural language.

DAKI

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2021

oude dakleien / staal / silicone

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

Waar gaat het project over?

De Daki serie begon bij deze meditatiekruk, die een ruimte voor zelfbewustzijn opeiste, tegen de snelheid van ons dagelijks leven in. Toen ik dit prachtige ruwe materiaal vond, had ik vrijwel meteen een idee van wat het wilde worden. Er zijn zoveel nog bruikbare materialen die uit afvalcontainers kunnen worden opgevoerd en door opwaardering een tweede leven kunnen krijgen. Het doel hier was om een eenvoudige en speelse manier te vinden om te componeren met behoud van de identiteit van het materiaal en zijn geschiedenis.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

Het gebruik van steen als zitmeubel geeft een extra gevoel van verbondenheid met de aarde.

Ons nog meer uitlijnen met onze verticale as die de kern van de aarde met de ruimte verbindt. Elk werk krijgt zijn coördinaten die aangeven waar de leien vandaan komen.

Staal is gebruikt als duurzame ondersteunende structuur en voor het afwerkingsdetail in het centrum. Een leuke anekdote hierbij is dat het ijzeratoom (het hoofdbestanddeel van staal) werd gevormd door kernfusie in het centrum van sterren en op onze planeet aankwam na het opduiken van supernova's.

Silicium wordt hier gebruikt om de leien bijeen te houden en als schokdemper.

Door de fysieke structuur van de leisteen (dunne vlakke lagen van verschillende mineralen) kan het silicium met enige kracht gemakkelijk van de steen worden gescheiden.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Als een geupcycled object is het ontworpen om gemakkelijk gerecycleerd en gerepareerd te worden. De Daki serie zijn krukken met een geminimaliseerd en toch gemaximaliseerd comfort. Het licht gebogen zitvlak corrigeert de wervelkolom in een gezondere positie. Binnen de filosofie van het object dat voor jou zorgt, ben ik altijd van plan om iets terug te doen. Daarom voorzie ik de meeste van mijn jongere objecten van een document met een after-life beheer dat het object en de materialen helpt om de tijd te doorstaan.

DAKI

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2021

old slates / steel / silicone

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

What is the project about?

The Daki series started with this meditation stool, claiming a space for self-awareness, opposing the speed of our daily lives. Once I found this beautiful raw material I almost instantly had an idea of what it wanted to become. There are so many, still useful materials that can be mined out of dumpsters and be given a second life through revaluation. The goal here was to find a simple and playful way of composing while maintaining the identity of the material along with its history.

Which materials are used and why?

The use of stone as a seating brings an extra sense of grounding. Aligning us even more with our vertical axis connecting the earth's core and outer space. Each work receives its coordinates indicating where the slates came from.

Steel has been used as a durable supporting structure and for the finishing detail at the centre. A fun anecdote here is that the Iron atom (steels main component) was formed by nuclear fusion at the centre of stars and arrived at our planet after the occurrence of supernovas.

Silicon is used here to hold the slates together and as a shock absorber.

Because of the slate's physical structure (thin plane layers of different minerals) the silicon can easily be separated from the stone with some force.

How does it contribute to a better world?

As an upcycled object it is designed to be easily recycled and repaired. The Daki series are stools with a minimised yet maximised amount of comfort. The slightly angled seating surface corrects the spine into a healthier position. Within the philosophy of the object taking care of you, I always intend to return the favour. Therefore I provide a document in most of my younger objects containing an (after-)life agency which helps the object and materials to endure time.

SEASLATE O.666

STUDENTEN ONTWERP- EN PRODUCTIE- TECHNOLOGIE VIVES

Studenten Ontwerp- en Productietechnologie VIVES
2021

staal / kunststof

met steun van Hogeschool VIVES

Waar gaat het project over?

Ontwerp van een machine op maat voor O.666 waar je met gerecycleerde kunststofdeeltjes uit strandafval een gevellel mee kan produceren

Sun, Sea & plastic:

Onze stranden liggen vol met afval afkomstig uit het toerisme of door wat is gestrand uit de plastic soup. Vandaag ruimt een heel netwerk aan organisaties, zoals de propere strandlopers, elke dag opnieuw het kunststof afval uit het zand. Daarnaast sorteren en wassen ze het gerecupereerde kunststof en nemen actie om het transformeren tot nieuwe producten met een ecologische en sociale meerwaarde.

Onze uitdaging:

We willen als opleiding die ook kunststoffen aanbiedt in het lessenpakket mee een oplossing bieden aan deze plastic soup. Hoe kunnen we dit beter doen dan onze technisch-creatieve kennis in te zetten bij het helpen vertalen van ideeën in concrete oplossingen? De gevel van O.666 wordt het uitgangsbord voor hun werking en activiteiten. Daarom gaan wij mee de uitdaging aan om een machine te ontwerpen waarmee we met kunststof gerecupereerd op het strand, gevelleien gaan produceren. De uiteindelijke productie zal gebeuren door participatie met de buurt.

Welke materialen worden er gebruikt en waarom?

We gebruiken kunststofafval van op het strand. Hierin hebben we en onderzocht welke bruikbaar zijn om gemakkelijk te herwerken en welke veelvuldig aanwezig zijn. In dit geval betreft het Polypropreen (PP) en Polyetheen (PE).

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Studenten komen in contact met de problematiek van onze huidige lineaire economie

Studenten werken actief mee naar een omslag naar een circulaire economie

We inspireren wat mogelijk is om de circulaire transitie mee mogelijk te maken

We ondersteunen organisaties in het helpen bereiken van hun doelstellingen

We zetten de problematiek van Ocean plastics en de vervuiling van onze stranden mee in de aandacht

SEASLATE O.666

STUDENTEN ONTWERP- EN PRODUCTIE- TECHNOLOGIE VIVES

Studenten Ontwerp- en Productietechnologie VIVES
2021

steel / plastic

with the support of Hogeschool VIVES

What is the project about?

Design of a custom-made machine for O.666 to produce a facade slate from recycled plastic particles from beach waste.

Sun, Sea & Plastic:

Our beaches are littered with waste from tourism or from the plastic soup. Today, a whole network of organisations, such as the clean beach walkers, cleans up the plastic waste from the beach sand every day. They also sort and wash the recovered plastic and take action to transform it into new products with an ecological and social added value.

Our challenge:

As a school that also offers plastics as part of its curriculum, we want to help solve the problem of plastic soup. What better way to do this than to use our technical-creative knowledge to help translate ideas into concrete solutions? The façade of O.666 will exemplify their operations and activities. That is why we are taking on the challenge of designing a machine to produce facade slates using plastic recovered from the beach. The final production will be done through participation with the neighbourhood.

What materials are used and why?

We use plastic waste from the beach. We investigated which type of waste can be used for easy reprocessing and which is available in abundance. In this case, Polypropylene (PP) and Polyethylene (PE).

How does it contribute to a better world?

Students come into contact with the problems of our current linear economy

Students actively work towards a change to a circular economy

We inspire what is possible to help enable the circular transition

We support organisations in helping them to achieve their goals

We highlight the issue of Ocean plastics and the pollution of our beaches

HOLD ON CORK

LIVABLE PLATFORM

Sofalca
2022

geëxpandeerde kurk

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Waar gaat het project over?

Hold on Cork is een visuele en tactiele uitnodiging als verkenning van het ecosysteem van de kurkeik (*Quercus suber L.*). Bio-gebaseerde toepassingen van eeuwenoude materialen als deze openen nieuwe perspectieven voor de komende generaties. Hold on CORK vormt enerzijds een documentaire van een nieuwsgierige ontwerper, op zoek naar de oorsprong, mogelijkheden en uitdagingen voor de toekomst van de kurkeik bossen in Portugal. Hierbij ontmoet Sep Verboom een jonge generatie van makers die samen met de kurk verwerkende industrie op zoek gaan naar innovatieve toepassingen. Naast het beeldend verhaal neemt een fysieke installatie de bezoeker mee in de tactiele wereld van kurk, met al zijn geuren en kleuren. Geëxpandeerde kurk wordt gemaakt van nevenstromen uit de kurk verwerking. Dit supermateriaal, biedt een hele reeks mogelijkheden voor ontwerpers en architecten. Naast een materiaal met uitstekende thermische en akoestische eigenschappen vormt het ook een volledig bio gebaseerd koolstofreservoir dat een belangrijke rol speelt in het opslaan van CO₂. Een documentaire door Glenn Verdickt. Een installatie i.s.m Sofalca. Een invitatie van Livable Platform.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Kurk is een materiaal waarvan de toepassingen al bekend zijn sinds de Oudheid (Feniërs en Grieken), voornamelijk als drijvend voorwerp en als afdichtingsmiddel, waarvan de markt zich sinds het begin van de 20e eeuw enorm heeft uitgebreid. Natuurkurk is de onderlaag van de kurkeik, die de bedekking vormt van zijn stam en takken.

Kurk heeft een cellulaire of alveolaire structuur die voornamelijk bestaat uit Suberine, Lignine, Polysacchariden, Ceriden en Tanninen. Deze eigenschappen maken kurk licht, elastisch, ondoordringbaar voor vloeistoffen en gassen, een uitstekende thermische en akoestische isolator en met een hoge weerstand tegen vuur. Geëxpandeerde kurk wordt gemaakt van nevenstromen uit de kurk verwerking. Verbrande kurk door bosbranden of restkurk afkomstig van het snoeien en onderhouden van kurkeiken wordt vermalen tot granulaten. Deze granulaten worden door middel van een autoclaaf onder druk en stoom geperst (een technologie ontwikkeld door Sofalca). Hierdoor zetten de granulaten uit en agglomereren ze met de aanwezige harsen (suberine) die als natuurlijk bindmiddel dienen. Dit resulteert in een solide blok kurk met een donkere chocolade kleur.

Bij de productie van de stoom wordt biomassa gebruikt die ontstaat bij het malen en reinigen van de takken. Dit zorgt voor een autonoom energiebeleid.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Hold on CORK focust zich op de waarde van het gehele kurk ecosysteem. Het geeft een transparante blik op productieprocessen, die voor consumenten vaak niet zichtbaar zijn. Geëxpandeerde kurk vormt een volledig biogebaseerd (alternatief) bouw materiaal waar geen toxische verlijmingen aan te pas komen. De natuurlijke eigenschappen van kurk worden ten volle benut, zowel bij het productieproces alsook in de gebruiksfase. In een opwarmend klimaat vormen de landschappen van de kurkeik tevens een cruciaal element. De kurken schors vormt een natuurlijke bescherming bij bosbranden en houdt daarnaast heel wat biodiversiteit in stand. De trage groei en de daaraan gekoppelde langetermijnvisie creëert een respectvolle balans tussen natuurlijke en menselijke belangen.

HOLD ON CORK

LIVABLE PLATFORM

Sofalca
2022

expanded cork

Creation project for Design Fest Ghent with support of the Flemish government

What is the project about?

Hold on Cork is a visual and tactile invitation to explore the ecosystem of the cork oak (*Quercus suber L.*). Bio-based applications of age-old materials like this open new perspectives for future generations. Hold on CORK is a documentary about a curious designer in search of the origins, possibilities and challenges for the future of the cork oak forests in Portugal. Sep Verboom meets a young generation of creators who, together with the cork processing industry, are looking for innovative applications. Besides the visual story, a physical installation takes the visitor into the tactile world of cork, with all its scents and colours. Expanded cork is made from by-products of cork processing. This super material offers a whole range of possibilities for designers and architects. Besides being a material with excellent thermal and acoustic properties, it is also an entirely bio-based carbon reservoir that plays an important role in CO₂ storage. A documentary by Glenn Verdickt. An installation in collaboration with Sofalca. An invitation by Liveable Platform.

Which materials and processes are used and why?

Cork is a material whose applications have been known since antiquity (Phoenicians and Greeks), mainly as a floating object and as a sealant, the market for which has expanded enormously since the beginning of the 20th century. Natural cork is the bark of the cork oak, which covers its trunk and branches.

Cork has a cellular or alveolar structure consisting mainly of Suberin, Lignin, Polysaccharides, Cerides and Tannins. These properties make cork light, elastic, impervious to liquids and gases, an excellent thermal and acoustic insulator and with a high resistance to fire. Expanded cork is made from by-products of cork processing. Cork burnt by forest fires or residual cork from the pruning and maintenance of cork oaks is ground into granules. These granules are compressed under pressure and steam in an autoclave (a technology developed by Sofalca). This causes the granules to expand and agglomerate with the resins (suberin) present, which act as natural binders. The result is a solid block of cork with a dark chocolate colour.

Biomass from the milling and cleaning of the branches is used to produce the steam. This ensures an autonomous energy policy.

How does it contribute to a better world?

Hold on CORK focuses on the value of the entire cork ecosystem. It provides a transparent look at production processes, which are often not visible to consumers. Expanded cork is an entirely bio-based (alternative) building material that does not involve toxic glues. The natural properties of cork are fully exploited, both in the production process and during use.

In a warming climate, the landscapes of the cork oak are also a crucial element. The cork bark forms a natural protection against forest fires and also preserves a lot of biodiversity. The slow growth and the associated long-term vision create a respectful balance between natural and human interests.

LAMPIRONG SPECTACLES

LIVABLE PLATFORM / SEP VERBOOM

Breezm
2022

capiz-schelpen / polycarbonaat / titanium

Waar gaat het project over?

De Lampirong, ook wel bekend als de Capiz-oester, is in overvloed te vinden rond de zeevruchtenhoofdstad van de Filippijnen (Capiz, Roxas). De Capiz-schelpen, bekend als de enige transparante schelpen, waren ooit een bloeiende voorloper van glas en werden gebruikt in schuiframen tijdens de Spaanse bezetting in de 19e eeuw. Meer recentelijk werden de schelpen gebruikt bij de vervaardiging van decoratieve voorwerpen.

De unieke Capiz-schelpen leven in brak water en zijn een belangrijke aanwezigheid in het vitale ecosysteem. Als filtervoeders kunnen ze tot 40 liter per uur reinigen. Ze eten plankton en organisch afval uit de rivieren die stroomopwaarts stromen. Het zijn echter turbulente tijden voor de schelpen. Bodemvisserij, dynamietvisserij en opwarmende wateren zijn de hoofdoorzaken voor de afnemende populaties. Gemeenschappen zijn echter afhankelijk van de schelpen voor hun levensonderhoud en een evenwichtig milieu.

Welke materialen en processen worden er gebruikt en waarom?

Om de mogelijkheden van dit hele ecosysteem te benadrukken, gebruikte Sep Verboom de transparante eigenschap van capiz in een metaforisch gebruik van lenzen om zo de allereerste 'Lampirong-bril' te verwezenlijken. Het frame zelf is gemaakt uit laser gesneden titanium, de vorm is een verwijzing naar de tweedelige oesterkleppen. Het gebruik van organische lenzen dateert uit de 12e eeuw in Oost-Azië, waar de eerste lenzen gemaakt werden uit gepolijst kwarts.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

De 'Lampirong-bril' biedt een nieuw perspectief door de lenzen van deze oesterschelp. Het nodigt de creatieve gemeenschap uit om het gebruik van capiz-schelpen te herzien, dit vitale ecosysteem te beschermen en te stimuleren. Het is de zoektocht naar een evenwichtige oplossing tussen industrie, gemeenschap en omgeving.

LAMPIRONG SPECTACLES

LIVABLE PLATFORM / SEP VERBOOM

Breezm
2022

capiz shells / polycarbonate / titanium

What is the project about?

The Lampirong, also known as the Capiz oyster, can be found in abundance around the seafood capital of the Philippines, Capiz, Roxas. Known as the only transparent shells, the Capiz were once a flourishing precursor to glass, used in sliding windows during the Spanish occupation in the 19th century. More recently, the shells are used to make decorative objects.

The unique Capiz oysters live in brackish water, and are an important presence in the vital ecosystem. As filter feeders, they can clean up to 40 litres per hour. They eat plankton and organic waste from the rivers that flow upstream. However, these are turbulent times for the shellfish. Bottom fishing, dynamite fishing and warming waters are the main causes of declining populations. However, communities depend on the shells for their livelihood and a balanced environment.

What materials and processes are used and why?

To emphasise the potential of the entire ecosystem, Sep Verboom used the transparent properties of the Capiz metaphorically, by using shell for the lenses. This is the very first pair of 'Lampirong glasses'. The frame itself is made of laser-cut titanium: the shape is a reference to the two oyster valves. The use of organic lenses dates back to the 12th century in East Asia, where the first lenses were made from polished quartz.

How does it contribute to a better world?

'Lampirong spectacles' offer a new perspective through the lenses of this oyster shell. It invites the creative community to rethink the use of Capiz shells, but also to protect and encourage this vital ecosystem. It is the search for a balanced solution between industry, community and environment.

SERVIES. MEER MET FIJN STOF

REPUBLIEK BRUGGE

I.C.W. SOPHIE WATELLE / TINE

DEWEERDT / IRIS DE KIEVITH

× ANNEMARIE PISCAER (LAB AIR) /

RENÉE SANDERSE / KLAAS DE BUYSSER

2018-2022

porcelein / steengoedklei / roet / gietklei / hout

Video door Klaas De Buysser

Elke dag ademen we fijnstof in, zonder te weten wat in dit onzichtbare goedje zit en wat het met onze gezondheid doet. Met het project 'SerVies' ontwikkelen we een servies dat wordt gekleurd met een glazuur van fijnstof! Omdat een soepkom of koffietas even alledaags en intiem is als ademen, willen we via servies de fijnstofproblematiek zichtbaar en zelfs tastbaar maken.

Ons doel is bereikt wanneer we geen servies meer kunnen maken omdat er niet genoeg grondstof is!

SERVIES. MEER MET FIJN STOF

REPUBLIEK BRUGGE

I.C.W. SOPHIE WATELLE / TINE

DEWEERDT / IRIS DE KIEVITH

× ANNEMARIE PISCAER (LAB AIR) /

RENÉE SANDERSE / KLAAS DE BUYSSER

2018-2022

porcelain / stoneware clay / soot / casting clay / wood

Video by Klaas De Buysser

Every day we inhale particulate matter, without knowing what this invisible substance contains and what it does to our health. With the 'SerVies' project, we are developing a service that is coloured with a glaze made of particulate matter! Because a soup bowl or coffee bag is as everyday and intimate as breathing, we want to make the particulate matter problem visible and even tangible through tableware.

We will have reached our goal when we can no longer make crockery because there is not enough raw material!

DROOM-MACHINES

MYMACHINE

MyMachine

verschillende machines / several machines:

De Billenkletser

De Ruzie-Oplosser 2.0

Pieksie, de vriend

De Pandamachine

myBOO, de verjaag-slechte-spoken-machine

De Billenkletser

Een machine om plagende broers/zussen een leuke klets op hun billen te geven. Wie niet horen wil, moet (zachtjes) voelen!

De Ruzie-Oplosser 2.0

De ruziemakers worden vastgeboeid aan deze machine. Pas wanneer ze elkaar een lange en welgemeende handdruk of kus geven kan de machine hen bevrijden van de handboeien!

Pieksie, de vriend

Pieksie zorgt ervoor dat ouders en kinderen nog meer tijd met elkaar doorbrengen. De kinderen hebben Pieksie gevoed met zelf bedachte opdrachten. Aan de hand van de visuele prikkels van de levensring, de emoties en de haren stimuleert Pieksie ouders en kinderen tot samen tijd doorbrengen.

De Pandamachine

Een bijzondere lichttafel in de vorm van een panda. Door middel van een jukeboxsysteem kunnen de leerlingen een kleurplaat kiezen, in de tafel schuiven, overtekenen op een blad en inkleuren. De tafel doet ook dienst doen als lichttafel met letters en cijfers die oplichten om het leren nog aangenamer te maken. Wrijf je over de neus van de panda dan verschijnt een potlodenset voor elk van de 4 leerlingen. En een scherpe punt krijg je door je potlood in de mond van de panda te stoppen.

myBOO, de verjaag-slechte-spoken-machine

Via speciale kleurtechnieken verjaagt myBOO alle slechte spoken, én zorgt hij er ook voor dat goede spoken blijven en je beschermen tijdens de nacht! Hij doet dit volautomatisch gedurende 15 minuten, terwijl jij in slaapt valt. Maar telkens je hem aanraakt verandert hij ook van kleur. Zo is hij tegelijkertijd ook een intrigerend speeltje.

TERRAGRAPHY_01

CINZIA ROMANIN / THOMAS NOCETO

Cinzia Romanin / Thomas Noceto
2021

earde (pigment uit Hinse, BE) / awagami kozo / reeds papier
(unieke print) / houten kader

TERRAGRAPHY_02

CINZIA ROMANIN / THOMAS NOCETO

Cinzia Romanin / Thomas Noceto
2021

earde (pigment uit Brussel, BE) / awagami kozo / reeds papier
(unieke print) / houten kader

Als een onderdompeling in het bouwlandschap nodigt dit project uit om het gefabriceerde terrein te onderzoeken en ons vragen te stellen over de toekomst van de architecturale wereld via het onderwerp van de materialen, hun oorsprong, hun hergebruik en hun milieu-impact.

Dit project is gericht op de aarde en onderzoekt de verschillende mogelijkheden van deze lokale grondstof die in grote hoeveelheden beschikbaar is op bouwplaatsen. Geïnspireerd door Lavoisiers idee dat "niets verloren gaat, niets wordt gecreëerd, alles wordt getransformeerd", stelt dit onderzoek voor om dit materiaal als een levend en creatief lichaam op te waarderen en te valoriseren. In die zin, door deze landschappen vast te leggen met handgemaakte negatieve kleifilms, wordt het onderwerp het object als een substantieel fragment van de werkelijkheid.

Dit project was ook de gelegenheid om nieuwe gevoelige verkenningen te wagen en uit te vinden door pigmenten uit Belgische bodem te gebruiken voor het afdrukken van deze visuele exploraties. Omwille van de ambachtelijke aanpak en de affiniteit met het lichtgevoelige fotografische procedé, werd de benaming 'Terragraphy' uitgevonden om deze empirische praktijk te beschrijven die elk omkaderd landschap door zijn eigen materialiteit onthult. Deze visuele creaties hebben de neiging hun representatieve functie te overstijgen en een creatieve vorm van communicatie te worden die een beroep doet op een sensibilisering voor bouwmaterialen en territoriale mutaties.

TERRAGRAPHY_01

CINZIA ROMANIN / THOMAS NOCETO

Cinzia Romanin / Thomas Noceto
2021

earth (pigment from Hinse, BE) / awagami kozo / reeds paper
(unique print) / wood frame

TERRAGRAPHY_02

CINZIA ROMANIN / THOMAS NOCETO

Cinzia Romanin / Thomas Noceto
2021

earth (pigment from Brussels, BE) / awagami kozo / reeds paper
(unique print) / wood frame

As an immersion in the construction landscape, this project invites to investigate the manufactured territory to question ourselves on the future of the architectural world through the subject of the materials, their origins, their reuse and their environmental impact.

Focused on the earth, this project explores more precisely the various potentials of this local raw substance available in large quantity in construction sites. Inspired by Lavoisier's idea that "Nothing is lost, nothing is created, everything is transformed", this research proposes to enhance and value this material as a living and creative body. In this sense, by capturing these sceneries with handcrafted negative clay-made films, the subject becomes the object as a substantial fragment of reality.

This project was also the opportunity to dare and invent new sensitive explorations by using pigments made out of Belgian soils to print these visual explorations. Due to its handcrafted approach and affinity with the light-sensitive photographic process, the denomination 'Terragraphy' has been invented in order to describe this empirical practice that reveals each framed landscape through his own materiality. These visual creations tend to go beyond their representative function, to become a creative form of communication that appeals to a sensitisation to construction materials and territory mutations.

LAVENTA II

DENNIS CEYLAN

Dennis Ceylan
2021

keramiek (1160°C) / engobe

met steun van LUCA | School of Arts

Binnen mijn praktijk is ook het maakproces belangrijk. Om deze kunstwerken te beeldhouwen, gebruik ik mijn eigen lichaam, die mijn beeldhouwinstrument is. Zo creëer ik maskers direct op mijn gezicht, gooi ik de klei van een afstand of sla en schop tot dat ik een herkenbare vorm zie. Als iemand die snel zweet blijf ik arbeidsintensief te werk te gaan.

Het proces kan op die manier worden gezien als iets dat zwaar steunt op serendipiteit, waarvan ik geen gelijk of ongelijk kan geven. Ik geneer me soms ook niet een beeld op de grond te smijten en zwaartekracht te werk te laten. Ik probeer op deze manier mijn materie te respecteren en het plastische te vertalen in deze sculpturen. Als iemand die snel zweet, blijf ik arbeidsintensief bezig te zijn als ik aan mijn sculpturen schop en sla. Een letterlijke strijd met mijn eigen beelden. Zweeten is iets dat als vuil wordt aanschouwd, of toch in mijn geval ben ik er geen grote fan van. Het is een vuil kenmerk van de mens dat er nu eenmaal is, en bij mij draait het juist rond dit lelijke eigenschap. Een lichaam als het mijne zie ik zelf ook als niet aantrekkelijk tegenover de ideale standaarden in de huidige maatschappij. Het schoppen en slaan versterkt dit lelijke gevoel voor mij. Het is een lelijk element die er altijd zal zijn en ons aantoont dat wij beesten van mensen niet zo ideaal zijn als de beeldhouwkunst van de Oude Grieken en Romeinen (die ook niet perfect zijn). Mijn beelden vertrekken daarom altijd uit het idee van het volgende oxymoron: een lelijke schoonheid. Ik streef niet naar mooie beelden maar naar interessante beelden. Sculpturen die je laten schrikken wegens zijn monsterlijke gestalte of doen lachen omdat ie een 'djoef' zijn neus heeft gekregen.

Kunst als communicatief medium geeft mij de mogelijkheid om het normaliseren van lichamen van elke vorm te bestempelen. Het zou maar saai zijn als iedereen hetzelfde lichaam had. Als daar nu gendernormen, seksualiteit of "people of color" aan wordt gelinkt, des te beter! In mijn ideaalbeeld is dit mijn bijdrage om de wereld een beetje fijner te maken als artiest.

LAVENTA II

DENNIS CEYLAN

Dennis Ceylan
2021

ceramic (1160°C) / engobe

with the support of LUCA | School of Arts

In my practice, the manufacturing process is also important. To sculpt these works of art, I use my own body, which is my sculpting instrument. I create masks directly on my face, throw the clay from a distance or hit and kick until I see a recognisable form. As someone who sweats easily, I seem to be working very hard.

The process can thus be seen as something that relies heavily on serendipity, of which I can neither be right nor wrong. Sometimes I have no qualms about throwing a sculpture on the ground and letting gravity do the work. In this way, I try to respect my matter and translate the visual vocabulary in these sculptures. As someone who sweats easily, I seem to be working very hard when I kick and pound my sculptures. A literal battle with my own sculptures. Sweating is something that is considered dirty, or at least in my case I am not a big fan of it. It is an ugly feature of human beings that just happens to be, and for me it is all about this ugly feature. I don't consider a body like mine to be attractive compared to the ideal standards of today's society. Kicking and punching reinforces this ugly feeling for me. It is an ugly element that will always be there and shows us that we humans are beasts that are not as ideal as the sculpture of the Ancient Greeks and Romans (who were not perfect either). My sculptures therefore always start from the idea of the following oxymoron: an ugly beauty. I do not strive for beautiful sculptures but for interesting ones. Sculptures that frighten you because of their monstrous form or make you laugh because they have been given a thump on the nose.

Art as a communicative medium gives me the opportunity to normalise bodies of every shape. It would be boring if everyone had the same body. If gender norms, sexuality or "people of colour" are now linked to it, so much the better! In my ideal image, this is my contribution to making the world a little nicer as an artist.

LAND 2.2

STRTGM

strtgm
2022

PLA

Co-productie: Ljudmila Art and Science Laboratory met de steun van het Departement voor Cultuur van de gemeente Ljubljana.

Webpaginaontwikkelaar: Marko Damiš. Dank aan Maja Burja.

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

Waar gaat je project over?

Project Land 2.2 verkent de productie- en distributiemechanismen van vandaag in relatie tot de toekomst van onze planeet. Het ontwikkelt speculatieve instrumenten die deze toekomstmogelijkheden voorstellen als de resultaten van de huidige politieke en economische kaders door zich te concentreren op één soort object - driedimensionale digitale voorstellingen van stenen. Het project onderzoekt hoe politieke en economische omstandigheden zich verankeren in alledaagse objecten en hoe ze mogelijk deel kunnen gaan uitmaken van onze nieuw gecreëerde landschappen. Land 2.2 bestaat uit een webpagina, een fysieke installatie en een productieproces. De webpagina bevat een verzameling "stenen" die zijn gewonnen op online marktplaatsen en die zijn gereconstrueerd tot een platform waarop bezoekers objecten van de pagina kunnen bestellen om deel uit te maken van de fysieke installatie door middel van het productieproces van 3D-printen. Bezoekers worden uitgenodigd om deel te nemen aan de creatie van een groeiend landschap van kunstmatig materiaal, waardoor ze zich de resultaten van onze dagelijkse consumptie kunnen voorstellen in een groeiend landschap van stenen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Het project maakt gebruik van digitale modellen die afkomstig zijn van online marktplaatsen en zet deze om in fysieke objecten, waarbij digitale informatie wordt omgezet in fysiek materiaal. Door het 3D-printproces worden de verrichtingen van marktplaatsen getransformeerd in een materiële installatie die zich gedraagt volgens de wetten van vraag en aanbod, aangezien de bezoekers deelnemen en bijdragen aan dit proces als een soort economische speler, die de groei van het materiële landschap voedt door consumptie. De geselecteerde objecten worden geprint in PLA-materiaal en vormen zo een uitgestrekt landschap van plastic, bedoeld om de sedimenten van onze toekomst op te roepen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het project onderzoekt hoe alledaagse objecten ingebed zijn in politieke en economische systemen, en bovendien hoe diezelfde systemen ook in die objecten tot uiting komen. Door het bestaande landschap te ontwrichten met de voortdurende uitbreiding van materiaal, vervaagt het werk de grenzen tussen hedendaagsheid en de productie ervan en de toekomst van de geologie van de aarde. Deze objecten en hun materialiteit worden zo deel van een opkomend landschap en een opkomende werkelijkheid. Door te functioneren als een kritisch instrument dat zich al bestaande mechanismen toe-eigent om zich onze potentiële toekomstbeeld(en) voor te stellen en door de deelnemers te betrekken bij de creatie van een zich uitbreidend kunstmatig landschap, visualiseert en roept het project op tot een heroverweging van niet alleen de vertakkingen van de dagelijkse consumptie, maar vooral van de politieke, economische en technologische kaders die deze consumptie mogelijk maken.

LAND 2.2

STRTGM

strtgm
2022

PLA

Co-production: Ljudmila Art and Science Laboratory with the support of the Department for Culture of the Municipality of Ljubljana.

Webpage development: Marko Damiš. Acknowledgements: Maja Burja

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

What is your project about?

Project Land 2.2 explores the production and distribution mechanisms of today in relation to the future of our planet. It develops speculative tools that imagine these possible futures as the results of current political and economic frameworks by focusing on the case of one kind of object – three-dimensional digital representations of stones. The project explores how political and economic conditions embed themselves in everyday objects and how they could potentially become part of our newly created landscapes. Land 2.2 is composed of a webpage, a physical installation, and a production process. The webpage houses a collection of "stones" mined from online marketplaces, reconstructed into a platform that allows visitors to order objects from the page to become part of the physical installation through the production process of 3D printing. Visitors are invited to participate in the creation of an expanding landscape of artificial material, enabling them to imagine the results of our everyday consumption into an expanding landscape of stones.

What materials and processes are used and why?

The project uses digital models taken from online marketplaces and turns them into physical objects, transforming digital information into physical material. Through the process of 3D printing, the operations of marketplaces get transformed into a material installation that behaves according to the laws of demand and supply, as the visitors participate and contribute to this process as a kind of economic agent, fuelling the growth of the material landscape through the act of consumption. The selected objects are printed in PLA material creating and building a vast landscape of plastic, intended to evoke the sediments of our future.

How does it contribute to a better world?

The project looks at how everyday objects are embedded in political and economic systems, and furthermore how these same systems are also articulated within these objects. Disrupting the existing landscape with the continuous expansion of material, the work blurs the boundaries between contemporaneity and its production and the future of Earth's geology. These objects and their materialities thus become part of an emergent landscape and an emergent reality. By functioning as a critical tool that appropriates pre-existing mechanisms to imagine our potential future(s) and by engaging the participants to take part in the creation of an expanding artificial landscape, the project visualizes and calls for a rethinking of not only the ramifications of everyday consumption but especially the political, economic and technological frameworks that facilitate it.

TECHNOFOSSILS – REMAINS OF THE HUMAN EPOCH

LOUISE SILFVERSPARRE

Louise Silfversparre
2020

digitale kunst

Waar gaat je project over?

In mijn project verken ik de overblijfselen op lange termijn van wat bekend staat als het Antropoceen of het Menselijke tijdperk. De mensheid heeft zo'n grote invloed gehad op de natuurlijke wereld dat de natuur voorwerpen heeft geschapen die er zonder onze inmenging niet zouden zijn geweest - voorwerpen die zullen blijven bestaan lang nadat wij er niet meer zijn. De voorwerpen die zullen voortbestaan in het antropoceen tijdperk, voorwerpen die zijn ontstaan in de loop van de menselijke ontwikkeling, staan bekend als technofossielen. In tegenstelling tot gewone fossielen, die afkomstig zijn van levende wezens, zijn technofossielen ontstaan door of als gevolg van menselijke activiteit. Een mineraal dat is gevormd door gesmolten plastic dat op stranden is aangespoeld, radioactieve glazen knikkers van uranium die zijn ontstaan bij de eerste atoombomtest - dit soort dingen laten we achter voor toekomstige generaties. Wij zijn gewend te praten over de gevolgen voor het klimaat in de nabije toekomst, maar ik geloof dat wij het vanuit een ander perspectief moeten bekijken dat nog verder in de tijd kijkt.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Ik heb ervoor gekozen om de technofossielen en de omgevingen waarin ze voorkomen in 3D te creëren. Deze mineralen zijn nauwelijks eerder gedocumenteerd. Werken met digitale hulpmiddelen gaf me de mogelijkheid om er een concrete interpretatie van te maken op basis van de kleine hoeveelheid materiaal die ik heb gevonden. Door ze in 3D te creëren, kreeg ik de mogelijkheid om hun unieke kwaliteiten echt te versterken en een bijna surrealistisch gevoel aan het project toe te voegen, ook al is het allemaal gebaseerd op feiten. Het voelde ook passend om ze digitaal te maken aangezien het onderwerp van het project de toekomst is en wat we als beschaving achterlaten. Wie zal zeggen dat het iets fysieks zal zijn? Het kunnen net zo goed objecten zijn die alleen in een digitale ruimte bestaan.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dat mijn project bijdraagt tot een betere wereld is veel gezegd. Mijn project laat zien wat we achterlaten als we niets veranderen. Praten over de toekomst en of we er wel of niet deel van zullen uitmaken, kan eng lijken. Door het te beperken en slechts een paar specifieke gevolgen van onze tijd te laten zien, hoop ik dat het onderwerp gemakkelijker te benaderen en te begrijpen zal zijn. Ik weet niet zeker of mijn project bijdraagt tot een betere wereld, maar hopelijk helpt het mensen om een zwaar onderwerp te benaderen en de wereld te zien in wat hij vandaag betekent.

TECHNOFOSSILS – REMAINS OF THE HUMAN EPOCH

LOUISE SILFVERSPARRE

Louise Silfversparre
2020

digital art

What is your project about?

In my project I explore the long-term remnants of what is known as the Anthropocene, or the Human Epoch. Humanity has had such a profound impact on the natural world that nature has created objects that wouldn't exist if it weren't for our interference – objects that will remain long after we are gone. The objects that are going to endure from the Anthropocene era, objects that have emerged in step with human development, are known as technofossils. Unlike regular fossils, which are derived from living things, technofossils have been created by or as a result of human activity. A mineral that has been formed by melted plastic washed up on beaches, radioactive uranium glass marbles created by the first atomic bomb test – these are the kinds of things we're leaving behind for future generations to find. We are accustomed to talking about climate impact in the near future, but I believe we need to see it from a different perspective that looks even further ahead in time.

What materials and processes are used and why?

I chose to create the technofossils and the environments in which they occur in 3D. These minerals hardly have any previous documentation, working with digital tools gave me the opportunity to create a concrete interpretation of them based on the small amount of material I've found. By creating them in 3D I got the possibility to really enhance their unique qualities and add an almost surreal feel to the project, even though it's all based on facts. It also felt fitting to create them digitally since the subject of the project is the future and what we're leaving behind as a civilization, who's to say that it will be something physical? It might as well be objects that only exist in a digital space.

How does it contribute to a better world?

Saying that my project contributes to a better world is a big statement. My project shows what we leave behind after we're gone if we don't change our ways. Talking about the future and whether or not we'll be in it can seem scary. By narrowing it down and only showing a few specific consequences of our time, I hope that the topic will be easier to tackle and understand. I'm not sure if my project contributes to a better world, but hopefully it helps people approach a heavy subject and see the world for what it is today.

INDUSTRIA (BOZZETTI)

MATHIAS PRENEN

Mathias Prenen
2022

pigmentprint op hahnemühle phot rag 308gsm

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

INDUSTRIA

MATHIAS PRENEN

Mathias Prenen
2021

keramiek / tie-wraps

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

Waar gaat je project over?

Industria gaat over lokaal omgaan met materialen. Het put uit het gebruik van keramiek in zowel sacrale als seculiere culturen, waardoor de ontwerpgeschiedenis van energievaten, bewegwijzering en hedendaagse constructiemethoden worden onderzocht.

Wat hebben prehistorische wierookbranders en de moderne nucleaire industrie met elkaar gemeen? Het project legt een verband tussen hun formele kenmerken en verbindt ideeën over fysieke en spirituele energie en de productie ervan.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Het project werd aangewakkerd door de keramiekcultuur in het Spaanse Andalusië tijdens een verblijf van twee maanden in Arteventura, Spanje in 2019. Mijn bezoeken aan bewoners in Corteconcepcion, lokale winkels en bars waar de tapgrepen zouden worden gemaakt van eenvoudige geglazuurde klei en alle borden en potten dezelfde ruwe afwerking hadden, gemaakt voor gebruik, gemakkelijk te vervangen en goedkoop te produceren. Dit alomtegenwoordige materiaal werd door de geschiedenis heen gebruikt voor het ad hoc oplossen van problemen. Terwijl ik keramiek in deze regio observeerde en onderzocht, realiseerde ik me dat het materiaal werd gebruikt om zowel spirituele als fysieke energie te delven, op te slaan, te sturen, te herdenken en zelfs op te wekken. Om het materiaal beter te begrijpen besloot ik de klei zelf uit de grond van het residentiedomein te halen en te verwerken. Uit het ontginnen van het materiaal ontstond een relatie die een meer intuïtief creatieproces op gang bracht. Ik doorboorde de zijkanten van de keramische objecten om ze aan elkaar te ritsen, zodat ik de vormkenmerken van de keramiek in elkaar kon laten grijpen. Zo werden ze een semi-modulair systeem dat eeuwenoude kennis verbindt met hedendaagse constructiemethoden.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dit werk pleit voor materiële 'agency' en stelt voor ons gebruik van technologie dicht bij de natuur te brengen bij het vormgeven van de toekomst.

INDUSTRIA (BOZZETTI)

MATHIAS PRENEN

Mathias Prenen
2022

pigment print on hahnemühle phot rag 308gsm

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

INDUSTRIA

MATHIAS PRENEN

Mathias Prenen
2021

ceramics / tie-wraps

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT / Howest)

What is your project about?

Industria is about local material agency. It draws on the use of ceramic in both sacred and secular cultures through which the design history of energy vessels, signage and contemporary construction methods are investigated. What do prehistoric incense burners and modern nuclear industry have in common? The project interlinks their formal features, connecting ideas on physical and spiritual energy and its production.

What materials and processes are used and why?

The project was sparked by the ceramic culture in Andalusia, Spain during a two-month residency at Arteventura, Spain in 2019. My visits to neighbors in Corteconcepcion, local stores and bars where the draft handles would be made out of simple glazed clay and all the plates and pots had the same chunkiness about them, made for use, easy to replace and cheap in the making. This ubiquitous material was deployed throughout history for any ad hoc problem solving. While I was observing and researching ceramic in this region I realized that the material was used to mine, store, direct, commemorate and even generate, both spiritual and physical energy. In order to understand the material better I decided to source and process the clay myself from the soil of the residency domain. Mining the material created a relation that sparked a more intuitive creation process. I pierced the sides of the ceramic objects in order to zip-tie them together so I could interlock the formal features of the ceramics. This turned them into a semi-modular system that connects ancient knowledge with contemporary construction methods.

How does it contribute to a better world?

This work argues for material agency and proposes a closeness to nature in our use of technology as we formulate the future.

LE CAFÉ PRIMITIF – CARPET / STOOL / BOWL / COFFEE TABLE

VITAL LAINÉ

Vital Lainé / Olivier Galand / Association TERRE 35
2021

aarde

met steun van de Franse ambassade

In de loop van miljarden jaren zijn deze bodems, gevormd door de slijtage van het vaste gesteente, nu geërodeerd, gebroken, opgelost en gereduceerd tot "aarde".

Onze grond wordt gevormd door dit hele proces van bodemontleding, opgebouwd uit korrels van verschillende vorm. Deze gesteenten zijn echter niet alleen van de aarde afkomstig. Na een lange reis zullen ze terugkeren naar hun oorspronkelijke staat. Steen, grind, zand, slib, klei zijn dus slechts vergankelijk en vormen een overgangstoestand van de minerale materie.

Het is door de levenscycli die verbonden zijn met de wereld die wij waarnemen, beleven en voorzien, dat het begrip tijd zin krijgt. De structuur is bedoeld om geëngageerd te zijn, om tijd en materie te zien als de geboorte van een innerlijk tafereel gemaakt met aarde. Dit natuurlijke element is verdeeld door de tijd. Gemodelleerd door de hand van de mens, neemt het de vorm aan van kunstmatig gesteente, als een verlengstuk van de constructies van de mens. De manier waarop dit tafereel wordt getoond, is bedoeld om de bezoeker uit te nodigen en hem te confronteren met het element. Door de symbiose met de omgeving wordt deze structuur versterkt door een constructiemethode, maar dient zij ook de introspectie van de bezoeker, biedt zij een plaats om uit te rusten en stimuleert zij discussie en ontdekking.

Deze structuur is bedoeld als luxueus en archaisch om het primitieve aspect van de materie te complimenteren. De structuur stelt dus onze relatie met de biotoop in vraag om de boodschap aan het publiek over te brengen. Het stuk is bedoeld om efemer te zijn, waardoor het project in een tentoonstellingsperiode wordt geplaatst, waarna het stuk het einde van zijn cyclus bereikt. Net als de materie zelf zal deze nuttige materie terugkeren naar de aarde, en de korrels zullen hun weg terugvinden in de geologische geschiedenis van de planeet.

Symbool van het korte verblijf van de mens op de planeet.

LE CAFÉ PRIMITIF – CARPET / STOOL / BOWL / COFFEE TABLE

VITAL LAINÉ

Vital Lainé / Olivier Galand / Association TERRE 35
2021

soil

with the support of the French Embassy

Throughout billions of years, these soils moulded by the wear and tear of the bedrock are now eroded, broke, dissolved, and reduced to 'earth'.

Our ground is constituted by this whole process of soil decomposition, constructed with grains of different shapes. However, these rocks are not only the earth's origin. After a long travel, they will return to their initial state. Thus, stone, gravel, sand, silt, clay are only ephemeral and constitute a transitory state of the mineral matter.

This is through the life cycles attached to the world we perceived, lived, and anticipated, that the notion of time makes sense. The structure aims to be engaged, it is meant to think of time and matter as giving birth to an inside scene made with earth. This natural element is divided by time. Modelled by Man's hand, it is taking the shape of artificial rock, like an extension of humans' constructions. The way this scene is displayed is meant to invite the visitor, confronting him to the element. Through its environment symbiosis, this structure is enhanced by a construction method, as well as serving the visitor's introspection, offering a place to rest, encouraging discussion and discovery.

This structure is meant to be luxurious and archaic for complimenting the primitive aspect of the matter. So the structure is questioning our relation with biotope in order to bring the message forward to the audience. The piece is meant to be ephemeral, placing the project into an exhibition time frame, then the piece reaches the end of its cycle. Like the matter's own composition, this useful matter will return to the Earth, and the grains will find their way back in the geological history of the planet.

Symbolizing the brief stay of humans on the planet.

CONVERSING WITH MATTER

BENEDETTA POMPILI

Benedetta Pompili
2021

aardewerk / steen / behandeld asbest

Waar gaat het project over?

Het project onderzoekt de ontginning van klei en manieren om de impact van de winning te verminderen door onderzoek te doen naar plaatselijke rivierklei en de behandeling en het hergebruik van asbest als vulmiddel. Het onderzoek over deze hedendaagse kwesties en doelstellingen gebeurt door het heroverwegen van traditionele technieken, zoals werken met de pottenbakkersschijf en agaatwerk.

Welke materialen en processen en waarom?

In het eerste deel van het onderzoek stabiliseert het industrieel gewonnen en bewerkte witte steengoed WB04256 het rivieraardewerk door middel van een marmeringstechniek, die van oudsher voor decoratieve doeleinden wordt toegepast. Dit maakt het mogelijk twee contrasterende extractieve verhalen te vertellen en te vergelijken. De voorwerpen worden gegoten op de draaischijf van de pottenbakker, waardoor de klei zijn persoonlijkheid kan onthullen door een dialoog met de handen van de maker. Aangezien pottenbakkers zeggen dat heel veel oefening kunst baart, heeft de ontwerper honderd voorbeelden van dialogen geleid.

In het tweede deel, dat betrekking heeft op het hergebruik van asbest na behandeling, wordt een reeks tegels voor binnen en buiten ontwikkeld. De rivierklei wordt gemengd met het vooraf chemisch behandelde asbest en vermalen tot poeder. De chemische behandeling zelf, die gebeurt in samenwerking met het onderzoekscentrum en het bedrijf Asbetter Acids, hergebruikt afvalchemicaliën uit Rotterdam en produceert geen afval. Het behandelde asbest verleent de klei isolerende eigenschappen en maakt hem lichter, waardoor nieuwe toekomstmogelijkheden voor het materiaal ontstaan en de koolstofuitstoot als gevolg van zwaar transport wordt verminderd.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Eenzijds is de klei van de Maas, een rivierklei, in voortdurende vorming. De winning maakt het mogelijk de oevers schoon te maken en te regenereren. Zo gaat er meer aandacht naar wat in de watermassa's terecht komt en vervolgens in de klei wordt opgenomen, en vermindert de vervuiling die anders door het lange transport zou worden veroorzaakt, aanzienlijk. Anderzijds maakt de behandeling van asbest en het hergebruik ervan als vulstof het mogelijk afval te recupereren dat afkomstig is van een ongewenst gestigmatiseerd materiaal en de hoeveelheid gedolven klei te verminderen. Na de behandeling behoudt asbest gedeeltelijk zijn hittebestendigheid, waardoor het isolatievermogen en de lichtheid van de klei vergroot. Wanneer asbest gewoon wordt gestort, blijft het gevaarlijk in het landschap, wat hoge onderhoudskosten veroorzaakt, het leven van de werknemers in gevaar brengt en voorkomt dat kostbare materialen worden teruggewonnen op stortplaatsen. Bovendien wordt door de behandeling en het hergebruik van asbest illegaal ontslag als gevolg van de hoge verwijderingskosten tegengegaan.

CONVERSING WITH MATTER

BENEDETTA POMPILI

Benedetta Pompili
2021

earthenware / stoneware / treated asbestos

What is the project about?

The project investigates the mining behind clay and ways to lessen the extractive impact by researching local river clays and the treatment and reuse of asbestos as a filler. The research over these contemporary issues and aims happens through rethinking traditional techniques, such as throwing on the potter's wheel and agateware.

What materials and processes and why?

In the first section of the research, the white stoneware WB04256, industrially mined and processed, stabilises the river earthenware throughout a marbling technique, traditionally applied for decorative aims, and allows to tell and compare two contrasting extractive stories. The objects are thrown on the potter's wheel, which enables the clay to reveal its personality through a mutual conversation with the maker's hands. Since potters say that to start understanding the material it is crucial to throw at least one hundred posts, the designer has led one hundred samples of conversations.

The second part, concerning the reuse of asbestos after treatment, develops a series of outdoor and indoor tiles. The river clay is mixed with the asbestos already chemically treated and crushed into powder form. The chemical treatment itself, done in collaboration with the research centre and company Asbetter Acids, reuses waste chemicals from Rotterdam and produces no waste. The treated asbestos gives insulating characteristics and lightness to the clay, opening up new futures for the material and reducing the carbon emissions due to heavy transportation.

How does it contribute to a better world?

On the one hand, the clay from the Maas, being a river-clay, is in continuous formation. The harvesting act allows to clean and regenerate the riverbanks. It promotes care for what gets dispersed in water bodies and then absorbed into the clay, and considerably reduces the pollution otherwise produced by long transportation. On the other, the treatment of asbestos and the reuse as a filler allows to recoup waste coming from an unwanted stigmatised material and decrease the amount of mined clay. After the treatment, asbestos partly keeps its heat resistance, adding insulating properties and extra lightness to the clay. Asbestos, when merely dumped, stays dangerous in the landscape, causing high maintenance costs, threatening the life of the workers, and preventing the recoup of precious materials from landfills. Moreover, treating and reusing asbestos counteracts illegal dismissals induced by the high removal costs.

ESCAPISM

NINA PLANTEFÈVE-CASTRYCK

Nina Plantefève-Castryck
2022

geglazuurd keramiek / beton / cement / gips

met steun van LUCA | School of Arts

Het brute, het natuurlijke en het handgemaakte.

Voor het werk 'Escapism' vertrekt Nina vanuit materialen zoals keramiek, beton, gips en glas. Ze produceert er ronde vormen mee die ze op alle mogelijke manieren stapelt. Elke vorm maakt ze volledig met de hand, waarbij ze speelt met de eigenschappen van het materiaal: het brute van beton, de soepelheid of juist de breekbaarheid die verschillende soorten klei in zich dragen, de tinten die ontstaan bij het bakken van glazuur.

Elke mogelijkheid om het materiaal vorm te geven, benut ze. Beton en gips worden in verschillende mallen gegoten, keramiek wordt met de hand geboetseerd, maar kan evengoed in een mal geperst worden. Hierbij wordt het ambachtelijk karakter versterkt door de zichtbare naden die voortkomen uit het werken in deze mallen. Elke methode om een materiaal te vormen, is toegelaten. En dat geldt eveneens voor het glazuur waarmee ze te werk gaat. Zogenaamde 'glazuurfouten' probeert Nina niet te vermijden maar zoekt ze juist op, oneffenheden en kleurverschillen kunnen net veel meer diepte aan het glazuur geven en daarmee ook aan de vorm van een object. Deze zichtbare maakbaarheid van het werk is een belangrijk aspect in haar artistieke praktijk. Zo is Nina op zoek naar een werkwijze waarin ze het materiaal in zijn puurste vorm en puurste schoonheid kan tonen.

Tegenstellingen verbinden

De ronde vormen combineert Nina tot modulaire stapelingen. Hoe kan ik de verschillende materialen in hun pure vorm samen brengen tot objecten waarin ze met elkaar een verbinding aangaan? Daarnaar is ze op zoek als ze vormen op elkaar en naast elkaar plaatst. Dat 'verbinden' definieert ze met name in tegenstellingen: hoe kun je hard en zacht bij elkaar brengen, glad en ruw, transparantie en dichtheid, 'rijk' en 'arm'?

Nina brengt haar cilindrische vormen bij elkaar in modulaire installaties die naargelang de ruimte steeds andere composities krijgen. Als een levend organisme of zelfs een landschap dat verandert met de lichtinval in de verschillende seizoenen, met groei, bloei en verval in de opeenvolgende fases.

ESCAPISM

NINA PLANTEFÈVE-CASTRYCK

Nina Plantefève-Castryck
2022

ceramic glaze / concrete / cement / plaster

with the support of LUCA | School of Arts

The brutal, the natural and the handmade.

For the work 'Escapism', Nina starts from materials such as ceramics, concrete, plaster and glass. She uses them to produce round shapes which she stacks in every possible way. She makes each shape completely by hand, playing with the properties of the material: the brutality of concrete, the suppleness or, on the contrary, the fragility of different kinds of clay, the shades that are created when firing glaze.

She uses every means to shape the material. Concrete and plaster are cast in different moulds, ceramics are modelled by hand, but can just as well be pressed into a mould. Here, the hand-crafted character is reinforced by the visible seams that result from working in these moulds. Any method of shaping a material is allowed. And that also applies to the glaze with which she works. Nina doesn't try to avoid so-called 'glaze flaws', but actively seeks them out; imperfections and colour differences can give much more depth to the glaze and therefore also to the shape of an object. This visible malleability of the work is an important aspect in her artistic practice. Nina is looking for a working method in which she can show the material in its purest form and beauty.

Connecting opposites

Nina combines the round shapes into modular stacks. How can I bring the different materials together in their pure form into objects in which they connect with each other? That is what she is looking for when she places shapes on top of and next to each other. She defines that 'connecting' in opposites: how can you bring hard and soft together, smooth and rough, transparency and density, 'rich' and 'poor'?

Nina brings her cylindrical shapes together in modular installations that take on different compositions depending on the space. Like a living organism or even a landscape that changes with the light in the different seasons, with growth, flowering and decay in the successive phases.

CRAFT PORTRAIT: DOROZOME

SATOMI MINOSHIMA / PAULINE AGUSTONI

Satomi Minoshima / Pauline Agustoni
2021

dorozome-geverfde textiel / aluminium ring / motor

in samenwerking met Kanai Kougei

In de traditie van Dorozome - een traditionele Japanse modderverftechniek - krijgt alleen de uiteindelijke zwarte kleur een naam. De proceskleuren blijven anoniem, even onzichtbaar als de complexiteit van dit fascinerende hedendaagse ambacht.

Ontwerpers Satomi Minoshima & Pauline Agustoni wilden een dergelijke simplificatie van hedendaags vakmanschap uitdagen. Hoe kunnen we verder kijken dan het eindproduct van zo'n volledig en complex proces om de rijke achtergrond van Dorozome te communiceren?

Hun installatie accentueert de herhaling van de bewegingen van de ambachtslieden tijdens de voltooiing van hun ambacht, en belicht de achtergrondprocessen en de kleuren achter de schermen van het ambacht. Hun onderzoeksboek vult de installatie aan met 11 interviews van Dorozome ambachtsslui met wie ze in Japan hebben gewerkt.

Waar gaat je project over?

Ambachtelijk Portret: Dorozome is een project over het traditionele Japanse modderverfambacht Dorozome. Het omvat een textielinstallatie en een onderzoekspublicatie die bestaat uit 11 getuigenissen van hedendaagse Dorozome-ambachtsslui, vergezeld van een fotoserie.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Dorozome is een modderverftechniek waarbij witte garens herhaaldelijk worden geverfd - de techniek vergt meer dan 85 verfstadia - tot zij een diepzwarte kleur hebben bereikt. In de traditie van Dorozome krijgt alleen de uiteindelijke zwarte kleur een naam en wordt ze als een officiële kleur beschouwd. De andere proceskleuren blijven anoniem, even onzichtbaar als de complexiteit van dit fascinerende hedendaagse ambacht. Ontwerpers Satomi Minoshima & Pauline Agustoni wilden een dergelijke simplificatie van hedendaags vakmanschap uitdagen. Hoe kunnen we verder kijken dan het eindproduct van zo'n volledig en complex proces om de rijke achtergrond van Dorozome te communiceren? Hun installatie accentueert de herhaling van de bewegingen van de ambachtslieden tijdens de voltooiing van hun ambacht, en belicht de achtergrondprocessen en de kleuren achter de schermen van het ambacht. Hun onderzoeksboek vult de installatie aan met 11 interviews van Dorozome-ambachtsslui met wie ze in Japan hebben gewerkt.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Met Craft Portrait: Dorozome, willen Pauline Agustoni & Satomi Minoshima communiceren over het rebelse potentieel van vakmanschap als het gaat om het heroverwegen van productieprocessen en materiaalcreatie. Zij geloven in het vakmanschap als een methode om goederen te creëren die evenwichtig zijn, met respect voor het milieu en voor de mens, en de dragers van een zeer specifieke schoonheid. Al deze elementen maken het vakmanschap in hun ogen tot een alternatieve en rebelse techniek, een complex proces dat zij met hun werk willen communiceren en een podium geven.

CRAFT PORTRAIT: DOROZOME

SATOMI MINOSHIMA / PAULINE AGUSTONI

Satomi Minoshima / Pauline Agustoni
2021

dorozome dyed textiles / aluminium ring / motor

in collaboration with Kanai Kougei

In the tradition of Dorozome - a traditional Japanese mud-dyeing technique - only the final black colour is given a name. The process colours remain anonymous, as invisible as the complexity of this fascinating contemporary craft.

Designers Satomi Minoshima & Pauline Agustoni wanted to challenge such simplification of contemporary craftsmanship. How to see beyond the final product of such a full and complex process to communicate the rich backdrop of Dorozome?

Their installation accentuates the repetition of the artisans' movements throughout the completion of their craft, highlighting the background processes and behind-the-scenes colours of the craft. Their research book complements the installation by introducing 11 interviews of Dorozome artisans they worked with in Japan.

What is your project about?

Craft Portrait: Dorozome is a project about traditional Japanese mud-dyeing craft Dorozome. It includes a textile installation and a research publication constituted of 11 testimonies of contemporary Dorozome artisans accompanied by a photo series.

What materials and processes are used and why?

Dorozome is a mud-dyeing technique during whose process white yarns are repeatedly dyed - the technique requires more than 85 dyeing steps - until they reach a deep black colour. In the tradition of Dorozome, only the final black colour is given a name and considered as an official colour. The other process colours remain anonymous, as invisible as the complexity of this fascinating contemporary craft. Designers Satomi Minoshima & Pauline Agustoni want to challenge such simplification of contemporary craftsmanship. How to see beyond the final product of such a full and complex process to communicate the rich backdrop of Dorozome? Their twisting textile installation accentuates the repetition of the artisans' movements throughout the completion of their craft, highlighting the background processes and behind-the-scenes colours of the craft. Their research book complements the installation by introducing 11 interviews of Dorozome artisans they worked with in Japan.

How does it contribute to a better world?

With Craft Portrait: Dorozome, Pauline Agustoni & Satomi Minoshima want to communicate about the rebel potential of craftsmanship when it comes to rethinking production processes and material creation. They believe in craftsmanship as a method to create goods that are balanced, respectful of the environment and of people, and the holders of a very specific beauty. All these elements make craftsmanship an alternative and rebel technique in their eyes, a complex process that they desire to communicate and give a stage for with their work.

PARAMETRIC SAND POTS

PETER DONDEERS

Voxeljet
2020

zand / hars

Waar gaat je project over?

Parametrisch ontwerp gemaakt in een niet zo voor de hand liggend materiaal en techniek.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Het proces is 3D-printen en het materiaal is zand. Zeer complexe geometrie is geen probleem. Zanddruk wordt gewoonlijk gebruikt voor negatieve mallen voor metaalgieten, in dit geval zijn de afdrukken de positieve vorm versterkt met hars.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het object/ zand kan zeer gemakkelijk worden hergebruikt, geen afval. Groot formaat bedrukking mogelijk (4x2x1 meter). Laag stroomverbruik, goede isolatie.

PARAMETRIC SAND POTS

PETER DONDEERS

Voxeljet
2020

sand / resin

What is your project about?

Parametric design made in a not so obvious material and technique.

What materials and processes are used and why?

The process is 3D printing and the material is sand. Very complex geometry is no problem. The sand printing is normally used for negative molds for metal casting, in this case the prints are the positive shape reinforced by resin.

How does it contribute to a better world?

The object / sand can be reused very easily, no waste. Big size printing possible (4x2x1 meter). Low power consumption, good insulation, ...

GRAVITY CLAZE SERIES

HELEEN SINTOBIN

Heleen Sintobin
2021

porselein

ontworpen i.h.k.v. het programma Format met ondersteuning van Z33

Waar gaat je project over?

'Gravity Claze Series' is een reeks 3D-geprinte objecten waarbij het finale resultaat afwijkt van de digitaal ontworpen vormen. Een serie vormelijke experimenten onderzoekt hoe de zelfontwikkelde klei zich onderwerpt aan de zwaartekracht tijdens het bakproces.

Welke materialen worden er gebruikt en waarom?

Een keramische 3D-printer print artefacten met een zelf-ontwikkelde klei die onder hoge temperatuur expandeert en de vorm van de oorspronkelijke digitale print wijzigt. De precisie van het printen wordt ingezet om de onvoorspelbaarheid van de materiaalexperimenten te begrijpen. Het werk verkent de relatie tussen materialiteit, ontwerp en 'happy accidents'.

Hoe draagt het bij aan betere wereld?

Het project bouwt bruggen tussen digitale processen en de wereld van ambacht en zoekt hoe imperfectie en alchemistische glitches ook deel kunnen uitmaken van een digitaal gecontroleerde omgeving.

Dit project werd gemaakt binnen het traject 'Format' met de support van Z33.

GRAVITY CLAZE SERIES

HELEEN SINTOBIN

Heleen Sintobin
2021

porcelain

designed in the Format program with the support of Z33

What is your project about?

'Gravity Claze Series' is a series of 3D printed objects where the final result deviates from the digitally designed forms. A series of shape experiments explores how the self-developed clay submits to gravity during the firing process.

What materials are used and why?

A ceramic 3D printer prints artefacts with self-developed clay that expands under high temperature and changes the shape of the original digital print. The precision of the printing is used to understand the unpredictability of the material experiments. The work explores the relationship between materiality, design and 'happy accidents'.

How does it contribute to a better world?

The project bridges the gap between digital processes and the world of crafts and seeks out how imperfection and alchemical glitches can also be part of a digitally controlled environment.

This project was made within the 'Format' programme with the support of Z33.

COMMON SANDS - FORITE TILES

STUDIO PLASTIQUE / SNØHETTA

Fornace Brioni
2021

glas

Waar gaat je project over?

'Common Sands-Forite' is een collectie van glazen tegels gemaakt van hergebruikte glazen onderdelen van afgedankte ovens en magnetrons. De tegels zijn ontwikkeld en ontworpen door Studio Plastique in samenwerking met Snøhetta en Fornace Brioni en zijn het resultaat van meer dan 3 jaar onderzoek en experimenteren. Het project wil duurzame, slimme en verfijnde architecturale producten creëren en scheidt zodoende nieuwe waarde voor een overvloedige maar onontgonnen groep materialen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Glazen restanten van e-afval die momenteel geen context voor hergebruik hebben, worden opnieuw gesmolten, waardoor een nieuwe waarde wordt gecreëerd voor een overvloedige maar nog onontgonnen groep materialen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

E-waste glasresten hebben momenteel geen context van hergebruik en dus geen waarde. De huidige industriële glasproductie heeft moeite om deze materialen in haar cyclus op te nemen vanwege afwijkende eigenschappen. 'Common Sands-Tiles' verandert de paradigma's door de inherente eigenschappen van microgolfglasresten te omarmen en ze om te zetten om te komen tot toegevoegde waarde van de producten in termen van unieke kleuren, texturen en functies. 'Common Sands-Tiles' is een eerste echte seriële productiecontext voor microgolfglas. Uiteindelijk draagt dit niet alleen bij tot de positionering van de tegels als een mooi, zinvol en levensvatbaar product voor de architectuur, maar ook tot het vooruitzicht dat een constante hoeveelheid van het e-glasafval nieuwe toepassingen en waarde vindt. Dit spaart natuurlijke hulpbronnen en energie en creëert tegelijkertijd een nieuwe esthetische en productiecontext die voor veel bedrijven een voorbeeld kan zijn.

COMMON SANDS - FORITE TILES

STUDIO PLASTIQUE / SNØHETTA

Fornace Brioni
2021

glass

What is your project about?

'Common Sands–Forite' is a collection of glass tiles made of repurposed glass components from discarded ovens and microwave ovens. The tiles are developed and designed by Studio Plastique in collaboration with Snøhetta and Fornace Brioni as the result of more than 3 years of research and experimentation. With the aim of creating sustainable, smart and refined architectural products, the project creates new value for an abundant yet unexploited group of materials.

What materials and processes are used and why?

E-waste glass residues that currently have no context of re-use are remolten, creating new value for an abundant yet unexploited group of materials.

How does it contribute to a better world?

E-waste glass residues currently have no context of re-use and hence no value. With current industrial glass production struggling to implement those materials in their cycle due to off-standard properties, 'Common Sands–Tiles' changes paradigms by embracing the inherent properties of microwave glass residues by turning them into the added value of the products in terms of unique colours, textures and function. 'Common Sands–Tiles' is a first time real serial production context for microwave glass. Ultimately, this contributes not only to the positioning of the tiles as a beautiful, meaningful and viable product for architecture, it also contributes to the prospect of consistent amounts of the e-waste glass to find a new application and value. This saves natural resources and energy and simultaneously create a novel aesthetic and production context that could lead the way for many companies to follow the example.

TONK / WAX ON – WAX OFF SERIES

NICOLAS ERAUW

Kunstgieterij DCG / Gent Glas
2022

brons / glas

Waar gaat je project over?

Het werk dat zal worden voorgesteld op Design Fest Gent zal deel uitmaken van de lopende reeks Wax on - Wax off. Deze reeks is een verzameling van experimenten met verlorenwastechnieken en wasdompelprocessen. Het wasdompelen gebeurt met een zelfgemaakte machine genaamd TONK. TONK, een machine gebaseerd op de oude techniek van het kaarsdompelen, werd gecreëerd om vormen te verkennen via een nieuw medium. Door de TONK te combineren met de verlorenwastechniek ontstaat telkens weer een uniek stuk.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De belangrijkste materialen die worden gebruikt zijn was (paraffine) en metaal, in dit geval brons of aluminium. De processen die worden gebruikt zijn de wasdompeltechniek (kaarsdompeltechniek met een zelfbouwmaschine) en de verlorenwastechniek. De reden dat deze materialen en technieken worden gebruikt is dat het hele concept van dit project is begonnen met het idee om deze twee oude technieken te combineren. Door de techniek van het kaarsdompelen aan te passen, ben ik in staat een verscheidenheid van vormen en voorwerpen in was te creëren die worden vereeuwigd door gebruik te maken van de verlorenwastechniek.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het gebruik van oude ambachten en technieken helpt ons de logica erachter te begrijpen. Met behulp van moderne technologie kunnen we ambachten reconstrueren om iets nieuws te creëren, terwijl we ons bewust blijven van de oorsprong.

TONK / WAX ON – WAX OFF SERIES

NICOLAS ERAUW

Kunstgieterij DCG / Gent Glas
2022

bronze / glass

What is your project about?

The piece that will be presented at Design Fest Gent will be part of the ongoing series, Wax on – Wax off. These series are a collection of experiments of lost-wax casting and wax-dipping processes. The wax dipping is done with a self-made machine called TONK. TONK, a machine based on the old technique of candle dipping, was created to explore shapes and forms through a new medium. When combining TONK with the lost wax casting technique, a unique piece is produced every single time.

What materials and processes are used and why?

The main materials that are used are wax (paraffine) and metal, in this case bronze or aluminum. The processes that are being used are wax dipping (candle dipping technique with a self-build machine) and the lost wax casting technique. The reason that these materials and techniques are being used is because the whole concept of this project started with the idea of combining these two ancient techniques. With adapting the technique of candle dipping I am able to create a diversity of shapes and objects in wax that are being immortalized by using the lost wax casting technique.

How does it contribute to a better world?

Using ancient crafts and techniques helps us to understand the logic behind it. With the use of modern technology we can reconstruct crafts to create something new while staying aware of the origin.

LANDS END (2014)

THEO HARPER

Theo Harper / Laurens Scott (camera) / Corin Harper-Davis (geluid)
2014 (re-edited 2021)

film

Het polijsten bestaat aan de kust van Cornwall en verbindt het proces met de plaats. Het keert langzaam terug naar zijn oorspronkelijke met korstmos bedekte oppervlak. Er is nu een lichtjes omgeleide route van het kustpad gemaakt door nieuwsgierige wandelaars. Het werk is gebaseerd op natuurlijke/ onnatuurlijke processen en tegenstrijdigheden die we tegenkomen in onze natuurlijke en door de mens gemaakte omgeving.

Het Cornish graniet werd in 3 dagen gepolijst met water dat uit de zee werd gepompt. 'Lands' End' bestaat als een permanente ingreep in het landschap. Het maken ervan werd op camera vastgelegd en tot deze film gemonteerd tijdens de Britse lockdown in 2021. Aanvankelijk werd het polijsten uitgevoerd voor een project dat deel uitmaakte van een breder verhaal dat werd getoond als een reeks met de hand ontwikkelde kleurenfotoprints, samen met een opstelling van sculpturale artefacten.

Het draagt bij tot een betere wereld omdat het gaat over de vervaardigingsmogelijkheden. De processen zijn zorgzaam, maar ook destructief. Het weerspiegelt de kracht van de zee en de onderliggende geologische processen waarin de mens leeft.

LANDS END (2014)

THEO HARPER

Theo Harper / Laurens Scott (camera) / Corin Harper-Davis (sound)
2014 (re-edited 2021)

movie

The polishing exists on the Cornish coast and connects the process to place. It is slowly returning back to its original lichen covered face. There is now a slightly diverted route from the coastal path made by inquisitive ramblers. The work draws on natural/ unnatural processes and contradictions that we encounter in our natural and man-made environments.

The Cornish granite was polished over 3 days using water pumped from the sea. 'Lands' End' exists as a permanent intervention in the Landscape. Its making was recorded on camera and edited into this film during the UK lockdown in 2021. Initially the polishing was created for a project that formed part of a wider narrative that was shown as a series of hand developed colour photographic prints together with an arrangement of sculptural artefacts.

It contributes to a better world by touching on the possibilities of making. Its processes are caring, but also destructive. It mirrors the power of the sea and the underlying geologic processes that humans live within.

STEEL-PLATES – NEW FACTORY

staal

MUDPRINT 08 – #01

staalframe / museumglas / fotoafdruk gemaakt met modder

MUDPRINT 12 – #01

staalframe / museumglas / fotoafdruk gemaakt met modder

LUCAS LEFFLER

Lucas Leffler
2021

Waar gaat je project over?

'Zilverbeek' is een onderzoeksproject dat een verhaal vertelt over de vervuiling van de stad Antwerpen in de 20e eeuw. Sinds de jaren 1920 heeft de Belgische fabriek "Gevaert" per ongeluk tonnen zilver weggegooid als nevenproduct bij de productie van fotografische film. Deze uitstroom kwam terecht in de "Grensbeek". Omdat het slib zwart kleurde door het zilver, werd de beek in de volksmond "Zwarte gracht" of "Zilverbeek" genoemd. De mythe begint in 1927, toen een gereedschapsmaker die in de fabriek werkte, zich realiseerde wat voor fortuin de fabriek dagelijks wegspoelde. Hij liet de beek stiekem leeglopen en vervoerde het gedroogde slib naar een plaatselijke metallurgische fabriek waar het zilver werd gewonnen. De man won tot een halve ton zilver per jaar, meer dan genoeg voor een riant salaris. Een jaar later gaf de man zijn baan bij de fabriek op, omdat zijn bijverdienste al winstgevender was. Dit verhaal fascineerde Lucas Leffler (BE), die zich ontpopte tot een onderzoeker. Hij vond archiefmateriaal, krantenknipsels en historische documenten, en fotografeerde de fabriek en de beek. En tenslotte haalde hij modder van de bodem van de Zilverbeek, om te proberen sporen van zilver te vinden, net als de pionier voor hem. Dit onderzoek werd in 2019 gepubliceerd met "The Eriskay Connection" (Breda, NL). Sindsdien gebruikt Lucas Leffler de modder om "modderprints" te maken door middel van een foto-proces in een donkere kamer en het gebruik van chemicaliën.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Ik begon een afdruktechniek te ontwikkelen terwijl ik onderzoek deed naar dit verhaal. Wanneer ik denk aan modder die sporen van zilver bevat, speculeer ik op het mogelijke idee dat we het kunnen gebruiken om er een beeld op af te drukken. Helaas is dit idee eigenlijk niet mogelijk omdat deze beek vandaag de dag niet meer vervuild is. Ik vond het idee om de modder van de beek te gebruiken om beelden van de beek zelf te materialiseren een poëtische manier om dit verhaal van vervuiling uit het verleden te reactiveren. Om dit mogelijk te maken voeg ik zilvergelatineproduct toe aan de modder om het lichtgevoelig te maken.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dit verhaal over vervuiling is een weerspiegeling van de manier waarop de fotografie zich vandaag met de digitale technologie en het internet heeft ontwikkeld. We lozen geen chemicaliën meer in beken, maar we hebben nooit zoveel middelen nodig gehad om gedematerialiseerde beelden te maken. Elke drie minuten maken we evenveel foto's als de hele beeldproductie in de 19e eeuw. Deze dematerialisatie vormde de manier waarop we beelden gebruiken en produceren die nu vergankelijk lijken en voortdurend worden vervangen door andere. Mijn werk neemt vandaag daarentegen een standpunt in door het beeld lichamelijke en permanentie te geven. De fotofietechneik is een product van de industriële revolutie van de 19e eeuw. Die techniek is niet intrinstiek ecologisch. Ik stel mij een toekomst voor waarin de individuele bijdrage van fotografen niet zozeer ligt in het onderwerp dat zij afbeelden, maar veeleer in een zoektocht naar "nieuwe manieren" om beelden te maken.

STEEL-PLATES – NEW FACTORY

steel

MUDPRINT 08 – #01

steel-frame / museum glass / photo print made with mud

MUDPRINT 12 – #01

steel-frame / museum glass / photo print made with mud

LUCAS LEFFLER

Lucas Leffler
2021

What is your project about?

"Zilverbeek" is a research-based project which relates a story of pollution which happens in the city of Antwerp during the 20th century. Since the 1920s the Belgian factory "Gevaert" accidentally disposed tons of silver as a by-product of the production of photographic film. This outflow ended up in the "Grensbeek". For its sludge coloured black by the silver, the creek was popularly called "Zwarte gracht" (Black Ditch) or "Zilverbeek" (Silver Creek). The myth starts in 1927 when a tool maker working at the factory realised the kind of fortune the factory was washing away on a daily basis. He secretly drained the stream, and transported the dried sludge to a local metallurgical plant where the silver was extracted. The man recovered up to half a ton of silver a year, more than enough for a generous salary. One year later the man quit his job at the factory, as his side business was already more profitable. This story fascinated Lucas Leffler (BE), who turned himself into a researcher. He found archive material, newspaper clippings and historical documents, and photographed the factory and the creek. And then, finally, he took mud from the bottom of the Zilverbeek, trying to find traces of silver, just like the pioneer before him. This research was published in 2019 with "The Eriskay Connection" (Breda, NL). Since then Lucas Leffler used the mud to make "mud prints" by means of a darkroom photographic process and the use of chemicals.

What materials and processes are used and why?

I started to develop a printing technique while I was doing this research on this story. When I think about a mud which contains silver-element I speculate on the possible idea that we can use it to print an image on it. Unfortunately this idea is actually not possible because this creek is not polluted anymore today. I thought this idea of using the mud from the creek to materialise images of the creek itself was a poetic way to reactivate this past story of pollution. In order to make it possible I add silver-gelatine product in the mud to make it photosensitive.

How does it contribute to a better world?

This story of pollution has a reflection on how the industry of photography developed today with digital technology and the internet. We don't dispose of chemicals in creeks anymore but we never needed so many resources to create dematerialized images. Every three minutes we take as many photographs as the whole image production made during the 19th century. This dematerialization shaped the way we use and produce images which seem now impermanent, continuously replaced by another. On the contrary my work takes position today by giving a physicality and a permanency to the image. The photography technique is a product of the industrial revolution of the 19th century, but is not intrinsically ecological. I like to conceive a future where the individual contribution of photographers won't lie in the very subject they will depict but will rather be a search for 'new ways' to make images.

VARIATIONS IN EARTH

UNFOLD

Unfold
2021

ongebakken klei uit verschillende regio's

voor de expo Variations in Earth in Valerie Traan Galery

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Waar gaat jullie project over?

Voor de tentoonstelling Variations in Earth in Galerie Valerie Traan presenteerden we een reeks vaartuigen gemaakt van vier verschillende soorten aarde. De klei voor deze vaartuigen is afkomstig van hun reizen tussen 2014 en 2019 in Zion Canyon (USA), Stockholm (SE), Zagreb (CR) en Le Crotoy (FR).

Welke materialen en processen zijn gebruikt en waarom?

We gebruikten klei vermengd met zand om deze vaartuigen te maken. Normaal gesproken bakken we onze voorwerpen van klei. Deze keer hebben we de klei niet gebakken, maar hebben we een lasergraveur gebruikt om het oppervlak van de vaartuigen te bewerken. De laser transformeert de klei aan het oppervlak en brandt en smelt oppervlakkig. Elke klei - afhankelijk van de oxiden en chemicaliën in de klei - reageert anders op de laser waardoor het oppervlak op verschillende manieren verkleurt. De vier vaartuigen laten de verscheidenheid aan kleuren en tinten zien die met deze techniek kan worden bereikt.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Ongebakken klei is een circulair materiaal. Je kunt het in water leggen en het wordt weer bruikbaar. Het bakken van keramiek kost veel energie, en gebakken keramiek is niet recycleerbaar. Kijken naar hoe goed de objecten blijven zonder ze te bakken, geeft ons een inzicht in het gebruik van ongebakken klei en aarde voor gebruiksvoorwerpen. Alle aarde werd door Unfold meegenomen tijdens onze reizen. De prijs van elk stuk werd berekend rekening houdend met het gewicht en de afstand tot Antwerpen. Dat is de reden waarom het kleine vaartuigje uit de USA zeer prijzig is.

VARIATIONS IN EARTH

UNFOLD

Unfold
2021

unfired clays from different regions

for the expo Variations in Earth at Valerie Traan Galery

Creation project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government

What is your project about?

For the exhibition Variations in Earth at Gallery Valerie Traan, we presented a series of vessels made of four different types of earth. The clays that they used for these vessels were taken during their travels between 2014 and 2019 in Zion Canyon (USA), Stockholm (SE), Zagreb (CR) and Le Crotoy (FR).

What materials and processes are used and why?

We used clay mixed with sand to make these vessels. Normally, we fire our clay objects. This time, we did not fire the clay, but used a laser engraver to work the surface of the vessels. The laser transforms the clay on the surface and superficially burns and melts it. Each clay - depending on the oxides and chemicals in the clay - reacts differently to the laser causing the surface to color in various ways. The four vessels show the variety of colours and shades that can be achieved with this technique.

How does it contribute to a better world?

Unfired clay is a circular material. You can put it in water, and it becomes re-usable again. The firing of ceramics uses a lot of energy, and fired ceramics is not recyclable. Looking at how well the objects stay without firing them, gives us an insight in the use of unfired clay and earth for utilitarian objects. All earth was taken by Unfold during our trips. The price of each piece was calculated taking into account the weight and the distance to Antwerp. That's why the tiny vessel from the USA is very pricy.

POSSIBLE PATTERNS

ELISE EERAERTS

Grond Studio
2021

stampleem

Dit project was onderdeel van variations in earth (2021), een tentoonstelling van valerie_traan gecocureerd door BC materials

Waar gaat je project over?

Possible Patterns is een ruimtelijke interventie geconceptualiseerd voor de tentoonstelling 'Variations in Earth'. BC en valerie_traan gallery nodigden 8 ontwerpers, kunstenaars en architecten uit om de verschillende kwaliteiten en potenties van aarde te onderzoeken. Ze verdiepen zich in dit verhaal en gaan samen met lokale ambachtsslui op zoek naar de essentie van het materiaal. Possible Patterns is opgebouwd uit modulaire elementen. Ze vormen een groot volume dat tevoorschijn komt als een fragment van bebouwde ruimte. De modulaire elementen waaruit de interventie bestaat, zijn gemaakt van gestampte aarde. Er zijn 5 verschillende vormen die intermodulair functioneren als een groep. Sommige daarvan vormen een opgeschaalde/verkleinde versie van zichzelf. Possible Patterns komt voort uit onderzoek naar de standaardisatie en aanpassing van vormen, geometrie en compositie. Door de modulariteit van het werk kan een veelheid aan configuraties worden (herop)gebouwd. Binnen deze modulaire eenheden wordt een bijkomend experiment gematerialiseerd door de creatie van openingen in het midden. Deze openingen hebben een visuele impact en vormen kleine vensters om 'Possible Patterns' van verschillende kanten te bekijken. Ze brengen echter ook kwetsbaarheid naar voren in termen van de materiële stabiliteit van gestampte aarde. Gewoonlijk bevatten lemen bakstenen geen openingen binnen hun eigen volume. Door hun kenmerkende evenwicht tot het uiterste te drijven, worden de zintuigen en de ervaring van de toeschouwer uitgedaagd en geactiveerd.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Possible Patterns is gemaakt van gestampte aarde. Vaak is mijn werk bedoeld als een kanaal voor de interactie tussen menselijke constructie en natuur. Ik verken materiële transformaties die voortkomen uit het landschap, zoals grond die een muur wordt, of modder die een baksteen wordt. Bovendien symboliseert de esthetiek door het contrast van ruwe, natuurlijke materialen (zoals in dit geval aarde) en betonnen, door de mens gemaakte objecten onze menselijke geschiedenis, waarbij het landschap door de tijd heen is veranderd, tot aan het Antropoceen toe.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Sommige soorten aarde, met name leemaarde, kunnen worden omgevormd tot gestampte aarde, een bouw materiaal dat geen kunstmatige toevoegingen nodig heeft. Possible Patterns toont de realiteit van het potentieel van leemaarde en de veelzijdigheid ervan als ecologisch bouw materiaal. De voorwerpen en ruimten die ons omringen zijn meestal het resultaat van verborgen massaproducties waartoe wij weinig toegang hebben. In een maatschappij waar industrialisatie, digitalisering en globalisering nogal lange en complexe processen lijken voort te brengen, wordt het steeds zeldzamer om zich vertrouwd te voelen met of in contact te komen met directe en zelfbeheerste scheppingsprocessen. De oude methoden daarentegen zijn vaak zeer rechtlijnig, waarbij het begin - de ruwe grondstof - en het einde - het product - in zeer nauwe relatie staan. Objecten of ruimten worden gemaakt in de nabijheid en onmiddellijke nabijheid van de plaats waar de grondstoffen zich bevinden en worden betrokken. Ik ben bijzonder geïnteresseerd in het herleiden van sculpturale componenten tot de grondstoffen. In mijn werk laat ik expliciet zien waar ik deze grondstoffen in de natuur vind om objecten of ruimtes te creëren.

POSSIBLE PATTERNS

ELISE EERAERTS

Grond Studio
2021

stam mud

This project was part of variations in earth (2021), an exhibition by valerie_traan curated by BC materials

What is your project about?

'Possible Patterns' is a spatial intervention conceptualized for the exhibition 'Variations in Earth'. BC and valerie_traan gallery invited 8 designers, artists and architects to explore the different qualities and potentials of earth. They delve into this story and search for the essence of the material together with local craftsmen. 'Possible Patterns' is comprised of modular elements. They make up a large volume that emerges as a fragment of built space. The modular elements that the intervention consists of are made of rammed earth. There are 5 different shapes that function intermodularly as a group. Among these, some establish a scaled up/down version of themselves. 'Possible Patterns' originates from research into the standardization and customization of shapes, geometry and composition. Through the work's modularity a multitude of configurations could be (re)built. Within these modular units an additional experiment is materialized through the creation of openings in the middle. These openings have a visual impact, constituting small windows to look through 'Possible Patterns' from different sides. Yet they also bring forward fragility in terms of the material stability of rammed earth. Usually, mud bricks do not contain openings within their own volume. Pushing their distinctive balance to its limit, challenges and activates the senses and experience of the viewer.

What materials and processes are used and why?

Possible Patterns is made of rammed earth. Often my work is meant to be a conduit for interrelating human construction and nature. I explore material transformations that originate from the landscape, such as soil becoming a wall, or mud becoming a brick. Moreover the esthetic through the contrast of raw, natural materials (such as in this case soil) and concrete, manmade objects symbolizes our human history, modifying the landscape throughout time, up until having entered the Anthropocene.

How does it contribute to a better world?

Some types of earth, specifically loam soil, can be transformed into rammed earth, a construction material that does not require any artificial additives. "Possible Patterns' shows the reality of loam earth's potential and its versatility as an ecological construction material. Typically the objects and spaces that surround us, are a result of hidden mass- productions that we have little access to. In a society where industrialization, digitalization and globalization seem to produce rather long and complex processes, it becomes more rare to feel familiar or in touch with direct and self-controlled processes of creation. In contrast, ancient methods are often very straightforward, where the beginning - raw substance - and the end - the product - are in very close relation. Objects or spaces are made in proximity and immediacy of the site where the raw materials are located and sourced. I am particularly interested in tracing down sculptural components to raw materials. In my work I explicitly show where I find these raw materials in nature in order to create objects or spaces.

VARIATIONS IN EARTH

THOMAS LOMMÉE (OS_STUDIO)

Het Leemniscaat
2021

stampleem

Dit project was onderdeel van variations in earth (2021), een tentoonstelling van valerie_traan gecocureerd door BC materials

Een OS-compatibele houtkachel - met modulaire ringen van gestampte aarde.

Ontwikkeld door OS_Studio en gemaakt van lokale aarde, bestaat hij met meer of minder ringen, afhankelijk van de grootte van de ruimte die hij moet verwarmen. Aarde is een materiaal dat iedereen kent en is bovendien een gezonde primaire grondstof. Ze kan worden omgevormd tot koolstofneutrale gestampte aarde, een stevig materiaal waarmee volumes, structuren en huizen kunnen worden gebouwd.

VARIATIONS IN EARTH

THOMAS LOMMÉE (OS_STUDIO)

Het Leemniscaat
2021

rammed earth

This project was part of variations in earth (2021), an exhibition by valerie_traan curated by BC materials

An OS compatible wood-stove - with modular rings out of rammed earth.

Developed by OS_Studio and made from local earth, it comes with more or less rings, acc. to the size of the space it needs to heat. Earth is a material known to everyone and also a healthy primary resource. It can be transformed into carbon-neutral rammed earth, a solid material with which volumes, structures and houses can be built.

HONGERHUIDS

ANNABELLE CASSIMAN / NERI DE MEESTER

Studio Narture / Under Thy Skin - 2022

fungi op brood

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

NARTURE maakt pigmenten uit broodoverschotten envormt deze om tot duurzame en gebruiksvriendelijke kleurstoffen. In België gaat jaarlijks 3,8 miljoen ton eetbaar voedsel verloren, verantwoordelijk voor een extra lading CO₂-emissie. Het grootste verlies gebeurt tijdens de productie en verwerking. Voor burgers aan het einde van de voedingskringloop blijft dit vaak onbekend terrein omdat het buiten hun gezichtsveld gebeurt. Ook de textielsector worstelt met duurzaamheid door een gebrek aan transparantie en het complexe web waarin uitdagingen voor het milieu aan elkaar hangen. Kleur vormt daarin een complex hoofdstuk. Ten eerste ontstaan zij dankzij pigmenten. Ondanks dat zij talrijk terug te vinden zijn in de natuur, wordt 99% van de gebruikte pigmenten synthetisch aangemaakte pigmenten om een langere kleurvastheid en intenser kleurenpalet te bekomen tegen een spotprijs. Zij komen echter uit fossiele brandstoffen zoals aardolie, zijn daardoor niet-hernieuwbaar en scoren toxicologisch zeer slecht. Ten tweede worden pigmenten gehecht aan een drager en zijn stoffen behandeld met een fixatief om de kleur voor een lange tijd te laten hechten. Vele dragers zijn echter gebaseerd op microplastics, en zelfs fixatieven met een milieuvriendelijker profiel zijn rijk aan zware metalen of zetten het milieu onder druk door een exploitieve ontginning. Bijgevolg zijn de meeste kleurstoffen die vandaag onze kledij, meubels, gordijnen,... kleuren niet alleen schadelijk voor de mensen die ermee werken, maar ook voor de natuur. Gemiddeld stroomt één derde van de aangebrachte kleurstoffen uit naar zeeën en rivieren waar zij fauna en flora vergiftigen (3). De zoektocht naar duurzame, hernieuwbare en betaalbare kleuren is dringender dan ooit. We leven in een tijd waarin we geen klimaatprobleem meer kunnen aankaarten zonder er meteen een oplossing voor te bedenken. De wereld van voeding en textiel lijken intrinsiek niet met elkaar verbonden; ze versterken elkaar net wanneer je ze verbindt. Daar start het verhaal van Narture.

- Narture gebruikt schimmels en gisten, ook gekend als 'fungi', als onderschatte bron voor pigmenten. Zij groeien namelijk zeer snel en voeden zich met eenvoudige koolhydraatrijke voedingsbodems... zoals brood. De keuze voor broodoverschotten maakte Narture niet zomaar: met 69 miljoen kg verlies is dit de belangrijkste voedselreststroom in Vlaanderen, of 25% van alle brood dat gebakken wordt. In de toekomst wilt Narture dit ook uitbreiden naar melasse, aardappelschillen en andere reststromen.
- Narture ziet designers en creatives als een belangrijke motor van verandering in onze maatschappij omdat zij niet onze maatschappij op verschillende niveaus inspireren, vanaf het individu tot in bedrijven. Daarom zet Narture volop in op co-creatie: door expertise uit voeding, biodesign, textiel en kunst te laten versmelten, kunnen wij sneller tastbare concepten neerleggen om een breder publiek te bereiken.
- Narture wilt dat kleurstoffen als geheel het milieu zo weinig mogelijk schaden. Zo voert Narture ook onderzoek naar milieuvriendelijkere fixatieven en dragers, en doelt het op kleurstoffen die minstens 95% bio-afbreekbaar zijn. Hiermee willen wij op termijn ook andere pigmentbedrijven ondersteunen voor de omzetting naar kleurstoffen.
- Narture zet bewust in op biodesign. Dit wilt zeggen dat we natuurmechanismen gebruiken als inspiratie voor een nieuwe ontwikkeling, wat toelaat om de natuurlijke habitat van pigmenten nabootsen om stabielere en duurzame kleuren te bekomen. Via een innovatieve en schaalbare technologie kon Narture op laboschaal rode pigmenten kweken opbrood; we slaagden erin om hiermee natuurlijk textiel te kleuren. Als volgende stap willen wij de combinatie van pigmenten en hulpstoffen omzetten naar een gebruiksklare kleurstof voor cellulosevezels. Op langere termijn breidt Narture het kleurenpalet verder uit.

HONGERHUIDS

ANNABELLE CASSIMAN / NERI DE MEESTER

Studio Narture / Under Thy Skin - 2022

fungi of bread

Creation project for Design Fest Gent with the support from the Flemish Government

In Belgium, about 3.8 million tons of edible food is spilled per year. The majority occurs during the production & processing, hiding the magnitude of the loss for the public eye. With 69 million kg (23%), bread products are the largest food group wasted in Flanders. Unfortunately, only few solutions allow the 'waste' to be converted in a more valuable way than animal feed.

Studio Narture fights food waste by connecting the industry with textile, another sector struggling with sustainability. The startup, based in Gent, ferments local bread waste selectively to high-quality red textile dyes as an environmentally friendly alternative to pigments from fossil fuels and toxic fixatives. Because of the current oil crisis and the longlasting pollution both industries entail, this forms a hot topic on the agenda.

Studio Narture offers innovation from the following perspectives:

- the obtained dyes are more resistant to fading than vegetable alternatives. As a result Narture's dyes aim to facilitate the sustainable conversion in fashion and textile colouring.
- 1 kg of bread produces about 5 times more pigment than similar vegetable resources. Moreover, the pigment is fullgrown within a few days, while it takes months for algae and plants. The process also requires less water.
- no waste is produced in the process, as the remaining bread particles play an important role in colour binding. Since the selected fungi are able to easily renew themselves, the input of raw materials is minimal.

At Design Fest Gent, we showcase the first coloured prototypes called 'Hongerhuids' (hunger underneath the skin), accompanied by a mountain of bread to visualize the magnitude of industrial food waste for the public. Hongerhuids is a collaboration with the Gientian lingerie label Under Thy Skin, known for its keen eye for details and recycled materials, in order to get to the core of the problem in the textile industry. On one hand, for lingerie brands, the transition to more sustainable pigments is the fastest way to become more sustainable on short term as only synthetic textiles, such as elastane, provide the stretchability the application requires. On the other hand, market research shows that mainly women* (i.e. all who feel feminine) reach out to a sustainable lifestyle. A more eco-friendly lingerie therefore stands a perfect example for a product-market fit. It also offers powerful means of communication in line with body consciousness.

In short, Studio Narture aims to raise public awareness about food losses outside our living rooms while presenting a creative solution that also fits within their world. We want to show evidence how a simple residual flow such as bread can be valorized into a high-quality end product as the start of a circular and scalable business model. At last, we want to prove that it is possible to make our clothing more sustainable by choosing innovative processes and intersectoral approaches. Studio Narture is open to future collaborations of any kind.

ARC NOUVEAU – AKOESTISCHE PANELEN

ELLEN COMHAIRE

Mycelia
2021

stro / vlas / hennep / mycelium / houten kader

Waar gaat je project over?

De Arc Nouveau akoestische panelen zijn 100% circulair: ze zijn volledig gemaakt met reststromen uit de landbouw en kunnen na gebruik perfect thuis gecomposteerd worden. Door hun modulair ontwerp kan de gebruiker zelf creatief zijn en een unieke tekening maken met zijn panelen. De naam Arc Nouveau is een knipoog naar de art nouveau stijl, zowel omwille van het asymmetrische, glooiende lijnengebruik als de link naar het organische ontwerp, omwille van de volledig natuurlijke opbouw en productie van het ontwerp. Mycelium (zwamdraden van paddenstoelen) is het essentiële onderdeel van de panelen en verleent zijn voornaamste eigenschappen aan het materiaal: sterk, licht in gewicht, waterafstotend, brandvertragend en zowel thermisch als akoestisch isolerend. Ondanks dat het volledig biologisch gegroeid en biologisch afbreekbaar is, net zoals onbehandeld hout bijvoorbeeld, gaat het binnenskamers lang mee. Deze panelen werden speciaal ontworpen voor de polyvalente zaal van Mycelia, een Oost-Vlaams bedrijf dat gespecialiseerd is in de kweek van mycelium voor verschillende doeleinden. Medewerkers van Mycelia hebben zelf de panelen geproduceerd, de paddenstoelsoorten gekozen en samengesteld tot één geheel.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

De panelen zijn biologisch gegroeid op basis van reststromen uit de lokale landbouw. Een mix van stro, vlas en hennep zorgt voor een sterke vezelbasis waar paddenstoelen zich graag mee voeden. Door ze te bevochtigen en samen met stukjes mycelium in een mal aan te brengen, boots je de ideale leefomgeving van paddenstoelen na. De kleine zwamdraden zoeken voedsel en maken daarvoor meer en meer verbindingen tussen alle stukjes in de mal. Hierdoor ontstaat een zeer sterk verbonden driedimensionaal netwerk waarbij alle aparte deeltjes letterlijk samengroeien tot één geheel in de vorm van de mal. In deze samenstelling zijn vier verschillende paddenstoelsoorten gebruikt, die zorgen voor de variatie aan kleuren. Eens de panelen volgroeid zijn, worden ze volledig uitgedroogd, waardoor het groeiproces stopt en de paddenstoelen 'dood' zijn. Je hoeft dus geen schrik te hebben dat je huis binnen de kortste keren vol paddenstoelen staat.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Dit ontwerp toont dat het mogelijk is om op een verantwoorde manier laagwaardige organische reststromen op te waarderen tot een hoogwaardig product zonder gebruik te maken van fossiele of uitputbare grondstoffen. De Arc Nouveau panelen bevatten geen enkel toxisch element of vluchtige stof (zoals bv. verf, hars, bindmiddel, additief, enzovoort) die schadelijk is voor de natuurlijke of menselijke leefomgeving. Dit in tegenstelling tot het merendeel van producten die we in huis halen. Maar ook aan het einde van hun gebruik kan je de panelen perfect thuis composteren of als mulchlaag tussen je groenten aanbrengen.

ARC NOUVEAU – ACOUSTIC PANELS

ELLEN COMHAIRE

Mycelia
2021

straw / flax / hemp / mycelium / wooden frame

What is your project about?

The Arc Nouveau acoustic panels are 100% circular: they are made entirely with residual flows from agriculture and can be perfectly composted at home after use. Their modular design allows the user to be creative and create a unique design with his panels. The name Arc Nouveau is a nod to the art nouveau style, both because of the asymmetrical, undulating lines and the link to organic design, because of the completely natural construction and production of the design. Mycelium (mushroom threads) is the essential component of the panels and gives the material its main properties: strength, light weight, water repellence, fire retardant and both thermal and acoustic insulation. Despite the fact that it is entirely organically grown and biodegradable, like untreated wood for example, it lasts a long time indoors. These panels were specially designed for the multipurpose hall of Mycelia, an East Flanders company specialising in the cultivation of mycelium for various purposes. Mycelia employees produced the panels, chose the mushroom varieties and assembled them into one whole.

Which materials are used and why?

The panels are organically grown on the basis of waste flows from local agriculture. A mix of straw, flax and hemp provides a strong fibre base that mushrooms love to feed on. By moistening them and applying them together with pieces of mycelium in a mould, you can mimic the ideal habitat of mushrooms. The tiny threads of fungus search for food and, in order to do so, make more and more connections between all the pieces in the mould. This creates a highly connected three-dimensional network in which all the separate pieces literally grow together into one whole in the shape of the mould. Four different mushroom varieties are used in this composition, which create the variation in colours. Once the panels are fully grown, they are dried out completely, which stops the growth process and the mushrooms are 'dead'. So you don't have to worry that your house will soon be full of mushrooms.

How does it contribute to a better world?

This design shows that it is possible to responsibly upgrade low-quality organic waste flows into a high-grade product without using fossil or exhaustible raw materials. The Arc Nouveau panels do not contain any toxic elements or volatile substances (such as paint, resin, binder, additive, etc.) that are harmful to the natural or human environment, unlike the majority of products we use in our homes. But even at the end of their useful life, the panels can be perfectly composted at home or used as a mulch layer between your vegetables.

PROTOTYPING CIRCULAIR

UGENT CAMPUS KORTRIJK (DESIGN. NEXUS // CENTRE FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT) × GLIMPS.BIO × SWITCHRS

DIY samples gemaakt door 3e jaar UGent / IO studenten
2019-2022

divers

Waar gaat het project over?

Ooit al eens stilgestaan bij hoe een product tot bedacht en gecreëerd wordt? Meestal komen er heel wat prototypes aan te pas vooraleer een product in productie gaat. Studenten Industrieel Ingenieur, Industrieel Ontwerpen (UGent) leren producten ontwikkelen door het maken van prototypes. Deze prototypes worden na het semester weggegooid en zijn vaak uit een niet ecologisch en soms zelfs schadelijk materiaal gemaakt. In het project Prototyping circulair gaan UGent design.nexus, Glimps en SWITCHRS op zoek naar hoe een bio-circulaire mindset kan geïmplementeerd worden in het curriculum van design studenten. Hiervoor starten we bij de leefomgeving van de studenten; het atelier waar ze deze prototypes maken. Het atelier van de toekomst is een waar lokale biologische reststromen binnenkomen, omgezet worden tot prototypes, hergebruikt worden en na hun einde leven gecomposteerd worden. UGent Campus Kortrijk breidde hun werkplaats uit met een nieuw "Bio-makerspace" waar de studenten zelf bio-based materialen kunnen creëren. Ook onderzoeken we welke bestaande circulaire en bio-based alternatieven al op de markt zijn als mogelijk alternatief voor prototyping materiaal.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De materiaal bibliotheek demonstreert enerzijds deze industriële circulaire en/of bio-based materialen. Anderzijds toont het de resultaten van de door studenten zelfgemaakte biologisch circulaire materialen. Deze zelfgemaakte DIY bio-based materialen tonen een verscheidenheid aan experimenten en dus aan materialen. Soms wordt er gewerkt met een reststroom (houtresten van de CNC-machines, maar resten van duizendknoop, een invasieve plant, ...) die gemengd wordt met een biologische lijm (agar agar, xanthaan, ...). Deze materialen worden in een mal gegoten, geperst of achteraf bewerkt (schuren, frezen, ..) Andere materialen worden in de "bio-makerspace" in de juiste omgeving gegroeid. Zo wordt er een leer-achtig materiaal gemaakt van SCOBY, een mengeling van bacteriën en gisten (die het kombucha drankje zijn smaak geven) of groeit mycelium, het netwerk van schimmeldraden, op plantresten en vormen deze samen een harde blok.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De studenten komen tijdens hun opleiding in contact met bio-based materialen. Ze weten hoe het is om zelf materialen te creëren. Ze krijgen de opdracht om materialen in vraag te stellen. Ze worden uitgedaagd om zelf circulaire systemen op te zetten en krijgen een basis systeemdenken mee. Dit zijn allemaal skills en leerinzichten die ze in hun latere professionele leven kunnen toepassen om die bedrijven te helpen in hun transitie naar een duurzamere wereld.

PROTOTYPING CIRCULAIR

UGENT CAMPUS KORTRIJK (DESIGN. NEXUS // CENTRE FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT) × GLIMPS.BIO × SWITCHRS

DIY samples created by 3rd year UGent / IO students
2019-2022

divers

What is the project about?

Have you ever thought about how a product is conceived and created? Usually there are a lot of prototypes before a product goes into production. Students of Industrial Engineering, Industrial Design (UGent) learn to develop products by making prototypes. These prototypes are thrown away after the semester and are often made of a non-ecological and sometimes even harmful material. In the project Prototyping circular, UGent design.nexus, Glimps and SWITCHRS are looking for ways to implement a bio-circular mindset in the curriculum of design students. For this we start from the living environment of the students; the workshop where they make these prototypes. The workshop of the future is one where local biological waste flows come in, are turned into prototypes, are reused and are composted after their useful life. UGent Campus Kortrijk extended their workshop with a new "Bio-maker space" where students can create their own bio-based materials. We also investigate which existing circular and bio-based alternatives are already on the market as a possible alternative for prototyping material.

Which materials and processes are used and why?

On the one hand, the material library demonstrates these industrial circular and/or bio-based materials. On the other hand, it shows the results of the bio-circular materials made by the students. These DIY bio-based materials showcase a variety of experiments and materials. Sometimes a waste flow is used (wood residues from the CNC machines, mowing residues of knotweed, an invasive plant, ...) which is mixed with a biological glue (agar agar, xanthaan, ...). These materials are poured into a mould, pressed or processed afterwards (sanding, milling, ...). Other materials are grown in the "bio-maker space" in the right environment. A leather-like material is made from SCOBY, a mixture of bacteria and yeasts (which give the kombucha drink its flavour), or mycelium, the network of fungal threads, grows on plant residues and together form a hard block.

How does it contribute to a better world?

During their studies, students come into contact with bio-based materials. They know what it is like to create their own materials. They are told to question materials. They are challenged to set up circular systems and are taught basic system thinking. These are all skills and learning insights that they can apply in their later professional lives to help these companies in their transition to a more sustainable world.

ARCH SIDE TABLE

ARCH STOOL

CÉDRIC ETIENNE

Studio Corkinho
2022

gebrande kurk

Waar gaat je project over?

Studio Corkinho heeft diepgaand onderzoek verricht naar de manier waarop het huis dichterbij Moeder Aarde kan worden gebracht. Zoals de schors de kern van een boom beschermt, zo gebruikt Studio Corkinho de architectonische voorwaarden om een heiligdom voor de geest te scheppen, een plaats van stilte, gevormd door de goddelijke voorwaarden van de natuur zoals proportie, textuur en patina. We presenteren hier twee meubelstukken die de waarden van onze ontwerpfilosofie weerspiegelen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Studio Corkinho ontwerpt vanuit een circulair engagement. Verbrande kurkbast wordt vermalen tot korrels. Na compressie wordt dit een massieve materie. Elk ingrediënt van begin tot eind belichaamt onze zero waste-mentaliteit. Alle processen zijn handgemaakt. Afwerkingen zijn organisch afkomstig van Moeder Aarde.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De energie die in onze creaties is gegraveerd, verheft de ervaring naar een staat van innerlijke rust in de woonomgeving. Het is een vorm van biofiel design, waarbij ervaringen van de natuurlijke wereld worden geïntegreerd in de moderne gebouwde omgeving. Een gevoel van eenheid zal de geest wekken, als dienaar van het hart, binnen een universum waar de tijd de ruimte oogst, om te landen op de bestemming van het tijdloze nu.

ARCH SIDE TABLE

ARCH STOOL

CÉDRIC ETIENNE

Studio Corkinho
2022

burnt cork

What is your project about?

Studio Corkinho carried out a profound research on how to bring the home closer to Mother Earth. Like a bark protecting the core of a tree, Studio Corkinho uses architectural conditions to give birth to a sanctuary of the mind, a place of stillness, shaped by nature's divine conditions like proportion, texture and patina. We present here two furniture pieces, reflecting the values of our design philosophy.

What materials and processes are used and why?

Studio Corkinho designs from a circular engagement. Burnt cork bark is grinded into granules. Which becomes a massive matter after compression. Every ingredient from start to end embodies our zero waste mindset. All process is handmade. Finishings are organically sourced from Mother Earth.

How does it contribute to a better world?

As a result, the energy engraved in our creations will lift up the experience towards a state of inner peace in the home environment. It is a form of biophilic design, where experiences of the natural world are integrated in the modern built environment. A feeling of oneness will awake the mind, as servant of the heart, within a universe where time harvests space, to land on the destination of the timeless now.

6'4" ROTOR RED WESTERN CEDAR WOOD & CORK SURFBOARD

PHILIPPE MARTENS

SINUM Surfboards
2016

rood 'western' cederhout & kurk / biobased epoxy / glas

courtesy of SINUM Surfboards

Waar gaat je project 'SINUM-surfboards' over?

Na een paar jaar zelf traditionele schuimsurfplanken te hebben gevormd, vroeg Philippe Martens zich af waarom we genieten van surfen, een magische activiteit gedreven door de natuur, op een stuk uitrusting gemaakt van materialen die een enorme bedreiging vormen voor de natuur. Dus startte hij SINUM-surfboards met de ambitie om surfen een beetje duurzamer te maken door het vormgeven van je perfecte, mooie, holle houten surfplank, met de hand gemaakt van natuurlijke materialen.

Een paar keer per jaar organiseert SINUM-workshops om te leren hoe je je eigen houten surfplank kunt vormen. Je kiest welk type surfplank je wilt maken en in 4 tot 5 dagen bouw je stap voor stap je eigen board. Je leert allerlei houtbewerkingstechnieken en vaardigheden en alles wat je moet weten om thuis een surfplank te kunnen bouwen.

Vanwege de coronamaatregelen heeft SINUM een aantal workshops moeten annuleren en is het begonnen met het ontwikkelen van DIY houten surfplankkits. Deze kits bevatten alle benodigde onderdelen, informatie en begeleiding om thuis je eigen houten surfplank te bouwen.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

SINUM-surfplanken zijn gemaakt van een holle houten kern, bedekt met een huid van paulownahout en kurken rails. De surfplanken zijn afgewerkt met een laag biogebaseerde epoxy.

PAULOWNAHOUT

Paulownahout heeft ongelooflijke eigenschappen! In de eerste plaats is het een van de lichtste houtsoorten ter wereld (vergelijkbaar met balsa). Vervolgens en bovenal heeft dit hout de eigenschap geen water op te nemen! Het hout maakt de planken bijzonder bestand tegen deuken.

KURK

Kurk is schokbestendig, licht en van nature waterafstotend, en maakt het board buigzaam.

BIOGEBASEERD EPOXY

Dankzij de mechanische eigenschappen van kurk en paulownahout worden onze planken eenvoudig afgewerkt met een dunne laag epoxy, gemaakt van hernieuwbare, plantaardige ingrediënten en bijproducten.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

SINUM Surfboards wil surfen duurzamer maken door de surfplank van je dromen te ontwerpen, te vormen en je te helpen ze te bouwen. 100% handgemaakt van natuurlijke materialen.

6'4" ROTOR RED WESTERN CEDAR WOOD & CORK SURFBOARD

PHILIPPE MARTENS

SINUM Surfboards
2016

red western cedar wood & cork / biobased epoxy / glass

courtesy of SINUM Surfboards

What is your project 'SINUM surfboards' about?

After shaping a couple of years traditional 'backyard' foam surfboard, Philippe Martens was wondering why we enjoy surfing, a magical activity driven by nature, on a piece of equipment made by materials which a huge threat to nature. So, he started SINUM surfboards with the ambition is to make surfing a bit more sustainable by shaping your perfect beautiful hollow wooden surfboard, crafted by hand from natural materials.

A couple of times a year SINUM organizes workshops to learn how to shape your own wooden surfboard. You choose which type of surfboard you want to make and in 4 to 5 days you build your own board step by step. You will learn all sorts of woodworking techniques and skills and everything you need to know to build any surfboard at home.

Because of the corona measures, SINUM had to cancel some workshops and started developing DIY wooden surfboard kits. These kits contain all the necessary parts, information and guidance to build your own wooden surfboard at home.

What materials are used and why?

SINUM surfboards are made of a hollow wooden core, covered with a skin of paulownia wood and cork rails. Boards are finished with a coat of bio-based epoxy.

PAULOWNIA WOOD

Paulownia wood has incredible properties! First of all, it is one of the lightest wood species in the world (comparable to balsa). Then and above all, this wood has the ability not to absorb water ! The wood makes the boards particularly resistant to dings.

CORK

Shock resistant, light and naturally hydrophobic, cork brings flexibility to the board.

BIO-BASED EPOXY

Thanks to the mechanical properties of cork and paulownia wood, our boards are simply finished with a thin coat of epoxy made of renewable, plant based ingredients and by-products.

How does it contribute to a better world?

SINUM Surfboards wants to make surfing more sustainable by designing, shaping and helping you to build your dream surfboard. 100% Handcrafted from natural materials.

HEMP-IT-YOURSELF

HANNAH SEGERKRANTZ

Hannah Segerkrantz
2021

hennepbeton

Waar gaat je project over?

Hennep is een veelzijdig en duurzaam materiaal, dat per hectare meer CO2 absorbeert dan om het even welk bos of commercieel gewas. Door hennepsnippen te combineren met een kalkbindmiddel wordt kalkhennep gemaakt, dat de sterkte van beton en de flexibiliteit van klei heeft. Het materiaal wordt veel gebruikt in duurzaam bouwen, maar wordt op kleinere schaal nog weinig toegepast.

'Hemp-it-yourself' verkent het potentieel van het materiaal verder. Het creëert een nieuwe methode om kalkhennep toe te passen in een collectie meubelstukken. Daarbij wordt de materiaalkennis gecombineerd met een low-end benadering om tegemoet te komen aan de huidige waarden van duurzaamheid. Het semimodulaire systeem bestaat uit zes vormen die in vormstukken worden gegoten en onderling kunnen worden gemengd en gecombineerd om objecten met verschillende hoogtes, volumes en functies te creëren.

In het kader van een democratische ontwerpfilosofie zijn de bijzettafels gebaseerd op een handleiding en kunnen ze lokaal worden geproduceerd, waardoor de macht bij de gebruiker komt te liggen. Wanneer verschillende mensen over de hele wereld een bijzettafeltje maken volgens de 'Hemp-it-yourself' handleiding, ontstaat een netwerk van makers, waardoor de focus verschuift van de individuele ontwerper naar een collectieve, mondiaal lokale praktijk. Op die manier wil het project het gebruik van natuurlijke materialen en on-demand productie aanmoedigen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De vormen zijn volledig gemaakt van kalkhennep, een koolstofnegatief bouw materiaal dat bestaat uit hennepsplinters, kalk en water. De componenten worden gemengd, in een textielmal geperst en drie weken gedroogd. Aangezien het project gebaseerd is op democratische ontwerpprincipes, wordt textiel gebruikt als bekistingsmateriaal vanwege de toegankelijkheid en flexibiliteit ervan. Restjes zijn composteerbaar, waardoor het productieproces volledig zero-waste is.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Hennep als plant kan bijna overal ter wereld groeien, waardoor kalkhennep een wereldwijd lokaal, koolstofnegatief materiaal is. Sinds de jaren 1980 wordt kalkhennep steeds meer gebruikt in ecologisch bouwen. Met zijn natuurlijke vermogen om warmte en vocht te reguleren, is het een ideaal alternatief voor conventionele isolatie. Door dit materiaal uit de muur te halen, zijn de 'Hemp-it-yourself'-vormen een fysieke manifestatie van het potentieel en de schoonheid die natuurlijke materialen in zich dragen. Ontwerpen met een neutraal en niet-schadelijk materiaal draagt duidelijk bij aan een gezonder milieu, en een gezondere planeet in het algemeen.

HEMP-IT-YOURSELF

HANNAH SEGERKRANTZ

Hannah Segerkrantz
2021

hemcrete

What is your project about?

Hemp is a versatile and sustainable material, absorbing more CO2 per hectare than any forest or commercial crop. When combining hemp shivs with a lime binder, hemcrete is made which has the strength of concrete and the flexibility of clay. The material is widely used in sustainable building, but has little application on a smaller scale.

Further exploring the potential of the material, 'Hemp-it-yourself' creates a new method of applying hemcrete into a collection of furniture pieces by merging material knowledge with a low-end approach to meet current values of sustainability. The semi-modular system consists of six shapes that are casted into fabric form-works and can be mixed and matched together to create objects with various heights, volumes and functions.

Inspired by the democratic design philosophy, the side tables are based on a manual and can be produced locally, giving the power to the user. When various people around the world make a side table according to the 'Hemp-it-yourself' manual, a network of makers is created, shifting the focus from the individual designer to a collective, globally local practice. Through this the project aims to encourage the usage of natural materials and on-demand production.

What materials and processes are used and why?

The shapes are made entirely out of hemcrete, a carbon negative building material composed of hemp shivs, lime and water. The components are mixed together, pressed into a textile mold and dried for three weeks. As the project is based on democratic design principles, textile is used as a formwork material due to its accessibility and flexibility. Any leftovers can be discarded in compost, making the production process completely zero-waste.

How does it contribute to a better world?

Hemp as a plant can grow almost anywhere in the world, making hemcrete a globally local, carbon negative material. Since the 1980s, hemcrete has increasingly been used in ecological building – with its natural ability to regulate heat and moisture, it is an ideal alternative to conventional insulation. Taking this material from the wall, the 'Hemp-it-yourself' shapes are a physical manifestation of the potential and beauty natural materials hold. Designing with a neutral and non-harmful material evidently contributes to a healthier environment, and a healthier planet at large – the more

REK

RIKKERT PAAUW

Rikkert Paauw
2020

hout / glas / messing
wood / glass / brass

courtesy of valerie_traan gallery

Waar gaat het project over?

Het rek is gemaakt als voorraadkast die vrij kan staan in een ruimte, zodat het ook kan dienen als/ kamerscherm, en dwingt tot een ordening en presentatie van objecten, voorraad of voedsel

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Het is gevonden materiaal die ik op voorraad had in mijn atelier, de messing glas laminaat plaat komt uit een afvalbak van een Gucci etalage in Brussel. Deze plaat heeft de verhouding bepaald aangezien die niet kon worden verzaagd. Op het moment van productie was mijn materiaalvoorraad nog beperkt en heb ik stukken plank moeten verlengen om tot de gewenste verhoudingen te komen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Door geen nieuwe materialen te gebruiken maar al aanwezige en geproduceerde Materialen. Al zal op zo een kleine schaal geproduceerd zal het niet veel bijdragen aan een betere wereld. Behalve dan de laten zien dat je niet veel nodig hebt om iets te maken wat je nodig hebt.

Rikkert Paauw is een Nederlandse autodidact, uitvoerend ruimtelijk ontwerper, wonend en werkend in Brussel. Zijn werk wordt beïnvloed door de aanwezige materialen die te ordenen en met zo min mogelijk bewerkingen het maximale resultaat te behalen met een respect voor de al eerder bewerkte materialen en de omgeving.

HYPERMINER_EXTRACTED EARTH

STUDIO FREDERIK DE WILDE

Studio Frederik De Wilde
2021

video

met dank aan / thanks to Daphe Dragona × Michelle Kasprzak, Scanworld × Google Earth

gerealiseerd i.k.v. 'Geographies of an AI' residentie georganiseerd door de Onassis Stegi Foundation, 2020/21

realised as part of the 'Geographies of an AI' residency organised by the Onassis Stegi Foundation, 2020/21

HYPERMINER_EXTRACTED EARTH is a speculative audiovisual artwork critically questioning the HYPER EXTRACTION of natural and economically valuable resources using advanced mining acceleration technologies by the means of hyperspectral imaging, artificial intelligence and data-driven decision making.

WHAT DO YOU SEE

In the artwork we see how deposits are allocated, extracted (speculative) and used to create a new geode composed of the most valuable natural resources found on Earth.

TRIPTYCH

Screen one: a cubesat in orbit is scanning Earth for rare earth deposits.

Screen two: valuable natural deposits are allocated by the means of machine learning, hyperspectral imaging and detection.

Valuable natural elements like rare earth metals are mined.

Screen three: rare earth elements are used to create a geode (extracted earth).

PROJECT CONTEXTUALISATION

Hyperspectral data from CUBESATS equipped with machine vision in outer space are used to allocate deposits and natural resources on Earth with unprecedented accuracy and vision. As major discoveries of near-surface mineral deposits are declining globally, new methods are needed to detect economical deposits at great depths. However, this is challenging due to the relatively small size of ore deposits, the limited number of existing geological data at depth, and limitations of the geophysical methods used for their detection. Machine learning can aid in developing better models for the prediction of rock type and economical mineral deposit locations for extraction purposes without engaging in time and resource-intensive approaches.

GENERAL CONTEXTUALISATION

The need for monitoring environmental dynamics is now even more urgent given the acknowledged impact of climate change, sustainable food sources, and intensified need for green energy. Different visualisation tools exist for geospatial data, however, these are not suited to capture the complexity of hyperspectral imagery. This makes our project relevant, trans-sectoral and trans-disciplinary.

TECHNICAL INFO

The audiovisual artwork is made in Touchdesigner.

The installation can run realtime or presented as a video (2K/4K/8K).

Realtime data from Google Earth is combined with hyperspectral images from satellites with embedded machine learning.

BEYOND LUXURY

UNFOLD I.S.M. HERMÉS PETIT H

Unfold i.s.m. Hermés Petit h
2020

materiaaloverschot van Hermés
leftover materials of Hermés

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid en Design Academy Eindhoven.

Creation project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government and Design Academy Eindhoven.

met steun van / with the support of
DAE Morning Studio (formerly the Well-Being department)
geleid door / lead by
Thomas Lommée

Docenten / Tutors:
Claire Warnier, Dries Verbruggen, Sander Wassink & Earlwyn Covington

Studenten (tentoongesteld door):
Students (works shown):
Digital Window - Lina Chi, Totem Tools - Eléna Hervé Caro, Future Fossils - Dana Savic, Unravelling the Carré - Anabel Poh, Le Rite de passage de petit h - Adam Bialek, The Craft of Living Orange - Barbora Stredova, Weaving postures - Zoa Rosenkranz

Beyond Luxury – how to reimagine leftover materials from one of the world's most respected luxury houses? BA students from DAE's Morning Studio collaborated with Hermès' Petit h initiative, creating new and unexpected products with the waste from its ateliers and exploring ways of preserving and surfacing the crafts at the heart of the brand's processes.

Petit h is a project started by Hermès in 2010 that invites designers to find new ways of using the leftover materials from its ateliers. Its previous collaborators include famous designers as well as design schools.

BA students from DAE's Morning Studio, led by Thomas Lommée, joined the initiative in 2020 as part of DAE's ongoing Friend programme, which seeks to connect students to industry.

Under the leadership of tutors Claire Warnier, Dries Verbruggen, Sander Wassink and Earlwyn Covington, students developed a range of products and other outcomes, including digital platforms for the archiving and preservation of crafts and materials, workshops and more.

Warnier and Verbruggen, founders of Unfold, are among the six co-curators of Design Fest Gent, which will include exhibits by several DAE alumni including Erez Nevi Pana, Christien Meindertma and Irene Stracuzzi.

PIÈCE UNIQUE 01/12-12/12

HITCH × ATELIER LEDA

HITCH x Atelier Leda
2022

gerecupereerde multiplex grenen plaat 12mm
met coating / 8 inox HITCH-verbinders / 100%
katoen op mousse / restmateriaal parketdeur

Start to Collect en Belgian Art & Designfair

Waar gaat het project over?

Een eerste experiment rond co-creatie en herbestemming tussen veelzijdig textielontwerpster Leda Devoldere en het modulaire verbindingssysteem, HITCH Concept.

Via dit project onderzoeken twee Gentse ontwerpsters hoe ze hun restmateriaal een tweede leven kunnen inblazen door ze te herbestemmen en d.m.v. nieuwe toepassingen te herdefiniëren. Deze gezamenlijke zoektocht vertaalt zich in een kleurrijke capsulecollectie van 12 unieke en demonteerbare HITCH krukjes met gestoffeerde zitting in de karakteristieke Atelier Leda kleuren.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Een collectieve missie om met restmaterialen aan de slag te gaan, lag aan de basis van deze samenwerking.

Met trots onthullen we dan ook dat er voor deze capsule collectie bewust geen nieuwe materialen geproduceerd werden, maar dat we integraal focusten op de terugwinning van wat reeds voorhanden was uit beide productieprocessen.

Via HITCH werden gerecupereerde grenen-panelen aangeleverd die kleine imperfecties vertonen. Gents maatwerkbedrijf weerwerk nam ze onder handen om er nieuw leven in te blazen. Door de HITCH-connectors' innovatieve bevestigingswijze, blijven de platen steeds intact en kunnen ze in de toekomst vlot hergebruikt worden voor andere toepassingen.

Ook langs Leda's kant loopt er onvermijdelijk soms wat fout tijdens het productieproces. Zo komt een product niet altijd perfect uit de breimachine. Die plaids met kleine mankementen hield Leda toch bij om ze later een nieuwe functie te geven. Via deze samenwerking doen ze nu opnieuw dienst als stoffering van de zitting voor de HITCH krukjes. Door de techniek van de plaids rond een mousse op een simpele legplank te bevestigen, zijn de zittingen eveneens eenvoudig afneembaar waardoor het hele meubel steeds integraal te demonteren valt en zo vlot opgeborgen of verhuisd kan worden.

Gebruikte materialen

- gerecycled grenen, 12mm - 40x40cm met nieuwe coating in lila, blauw of donkere beits. (4 platen/kruk) - inox HITCH-connectors incl. inox m6 vijzen. (8 verbinders/kruk)
- 1 x 100% katoenen plaid rond mousse (1 zitting/kruk)
- legplank als zitting, restmateriaal van lokale parketteur

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Een project met als duidelijk doel om bestaande reststromen en imperfecte producten van beide ontwerpsters een tweede leven te geven. Door deze zoektocht in co-creatie herbestemmen we beide restmaterialen en herdefiniëren we ze door er nieuwe toepassingen mee te ontwikkelen.

De kruk is volledig demonteerbaar waardoor hij vlot te verhuizen valt en eenvoudig opgeborgen kan worden. Via de slimme bevestigingsmanier van de HITCH-verbinders blijft het gebruikte plaatmateriaal steeds volledig intact en kunnen alle onderdelen van de kruk apart gerepareerd of aangepast worden. Alle onderdelen zijn via deze methode 100% herbruikbaar en zo kunnen we ze elk afzonderlijk van een veel langere levensduur voorzien.

De gerecupereerde platen werden heropgewaardeerd door het Gentse weerwerk, een maatwerkbedrijf dat kansen biedt in de sociale economie.

FLAX CHAIR

CHRISTIEN MEINDERTSMA

Christien Meindertsma
2016

vlas / PLA (biologisch afbreekbaar plastic)
flax / PLA (biodegradable plastic)

Collectie / Collection Design Museum Gent

Waar gaat uw project over?

Deze stoel bouwt als type meubel voort op de moderne, lichtgewicht stoel maar is wel 100% biogebaseerd.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

'Flax Chair' is gemaakt van de lokale grondstof vlas. De stoel is gemaakt uit een mat van vlasvezels-PLA (PLA: polymelkzuur, een biologisch afbreekbaar polymeer). Nadat de mat in een 3D-mal is vormgegeven, wordt ze tot een zitschaal en poten versneden. De Flax stoel is zo ontworpen dat deze gemaakt kan worden van één plaat composiet van 70 x 110 cm, met heel weinig snijafval.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De stoel is 100 % biologisch afbreekbaar en gemaakt uit lokale materialen.

BB2021.SEP.19 (BLEACHED)

EREZ NEVI PANA

Erez Nevi Pana
2021

zout / hout / luffa (plant)
salt / wood / luffa

met steun van de Israëlische ambassade × Collectie Design Museum Gent
with the support of the Embassy of Israel × Collection Design Museum Gent

What is your project about?

Bleached - Every year twenty-million tons of salt sink to the bottom of the Dead Sea's fifth pond in the south basin, an area where twenty hotels flourish. These acts affect the Sea and the surrounding environment: the hotels are facing flooding and collapse, water levels at the natural side continue to drop due to the excessive pumping, while the exposure of the sea floor causes sinkholes that are extremely dangerous to both humans and wildlife. This imbalance, shaped by the industrialization of a natural resource, led me to contemplate – What can be done with the salt? For the project, I created totemic objects that were dipped in the fifth pond of the Dead Sea. Each object, constructed of recycled wood and joined by vegan glue (that I concocted) then covered with locally-sourced luffa. Once submerged in the sea, the sponge-like fiber soaks up the salt and the object itself acts as a salt pump. The luffa becomes a habitat for the growing crystals which in turn, strengthen the ties between the wooden elements by consolidating them into one strong piece and supporting the vegan glue that doesn't hold for long. Aside from the overarching metaphors inherent to salt, the salt plays a technical role as binder.

What materials and processes?

Salt Wood Luffa
Crystallizing

How does it contribute to a better world?

"Bleached" encompasses the idea that everything is interconnected: The shrinking of the dead sea, the extraction of potash to fertilize the soil for agriculture from which we feed cattle, the gas emissions from animal farming such as methane and carbon dioxide, the global warming and the bleached corals – all are linked to one another in a ripple effect of human actions.

2SPACES / CONNECT2NATURE

ANNE MARIE MAES / MIEKE FRANQUET / DAN VERCAMMEN

Anne Marie Maes / Mieke Franquet / Dan Vercammen / 2Spaces
2022

The Serif TV met dank aan / and thanks to Samsung Belgium

i.o.v. Arteconomy × iDROPS
commissioned by Arteconomy × iDROPS

De workshop Connect2Nature kadert binnen het project 2Spaces. 2Spaces onderzoekt hoe kunst en digitale technologie kunnen bijdragen aan het welzijn van AYAs, jonge kankerpatiënten. Daarvoor worden Design Thinking en Art Thinking gecombineerd. Er zijn in België drie kunstenaar-curatoren gekozen die elk andere kunstenaars bij hun workshop betrekken, zodat er variatie is in het gebruik van disciplines en benaderingen. Op een online platform zullen aan het eind van het traject de verhalen en creaties ontsloten worden, zodat AYAs over de hele wereld contact ervaren met hun peers door middel van kunst en technologie.

In het traject Connect2Nature, geleid door Anne Marie Maes, Mieke Franquet en Dan Vercammen, willen we werken aan een evenwicht tussen lichaam en geest door (terug) te connecteren met de Natuur. Dit doen we tijdens de workshops zowel op fysisch als op psychisch niveau: care for body & mind.

Connect2Nature is opgebouwd uit 3 delen: we starten met een wandeling aan zee, de bedoeling is om deel te worden van de natuur. Daarvoor gaan we Tai Chi -innerlijke bewegingskunst- doen op het strand en met de zee en haar geruis als backdrop en klankband. De Tai Chi brengt ons ook bij de chinese kalligrafie. We exploreren hoe de chinese karakters verbonden zijn met de natuur, en laten ons meenemen door het meditatieve effect van kalligrafie. Daarna verzamelen we organische materialen die we achteraf zullen gebruiken bij het creëren van biofabrics op basis van agar agar en met designs van algen. Deze bioplastics zijn voorbeelden van circulaire design: locale componente, totaal herbruikbaar én composteerbaar. We onderzoeken ook hoe we alen en microalgen kunnen verzerken in herboristerie producten en in voeding.

Materialen:

Bioplastics en biotextielen op basis van agar agar, macro- en micro-algen, organische componenten als schelpen, planten, zand... , natuurlijke kleurstoffen als campèche, hibiscus, madder, alkanet en spirulina.
Chinees calligrafie op rijstpapier, met zelfgemaakte organische inkten.

AnneMarie Maes is een kunstenares die artistiek onderzoek combineert met wetenschap. Ze is ook herboriste en imker. Ze heeft een grote interesse in DIY technologie en in biologie, en ze werkt met biologische, digitale en traditionele media, waaronder levende organismen, o.a. bijen, algen en bacteria. Haar onderzoeksprojecten (Connected OpenGreens, Bee Agency en the Lab for Form&Matter) bieden een kader voor het ontwikkelen van haar werken: installaties, sculpturen, fotowerken, objecten en boeken.

Mieke Franquet heeft drie grote passies: natuur, China en schoonheid, in willekeurige volgorde en heel vaak overlappend. Ze is sinologe en herboriste. Mieke is ervan overtuigd dat de mens dringend de verbinding met de natuur moet herstellen om gezonder, evenwichtiger en respectvoller te worden ten opzichte van zichzelf en van alle levende wezens.

Dan Vercammen is sinoloog en TaiChi Master. Hij is oprichter van het China Arts College in Antwerpen.

2SPACES - SHOWCASE - MY STAMP

IDROPS I.S.M. / I.C.W. ONBETAALBAAR, ARTECONOMY, WAAG, BEYOND THE SPOKEN, STAMPILON & JORIS VAN OOSTERWIJK

iDROPS in samenwerking met ONBETAALBAAR, Arteconomy, Waag, Beyond the Spoken, Stampilon en Joris van Oosterwijk 2022

Met de steun van de Vlaamse Gemeenschap, Levensloop, Stad Gent en de Nationale Loterij

With the support of the Flemish Government, Levensloop, Stad Gent and the Nationale Loterij

Met 2Spaces willen we het psychosociaal welzijn van AYA's (Adults and Young Adults) in behandeling of nazorg van kanker bevorderen en zo bijdragen aan hun genezingsproces. We zetten in op stimuleren van sociale interactie met lotgenoten d.m.v. kunst. De Aya's creëren onder begeleiding van Sarah Eechaut (stampilon) en Sophie De Somere (ONBETAALBAAR) een eigen creatief proces. Vanuit hun blik op de wereld, via hun eigen verhaal, hun emoties en ervaringen maakten ze getekende ontwerpen die omgezet werden in echte stempels. Het effect van de 'kracht van de eigen verbeelding' is hierbij essentieel. Onder begeleiding van Barbara Raes (Beyond the Spoken) maakte kunstenaar Joris Oosterwijk vervolgens ook van elke AYA een zelfafdruk.

Voor je deze afdruk maakt, is het belangrijk even te bezinnen over wat je precies wil achterlaten? En dan... je neerleggen in de verf! Alles achterlaten op het doek. Af-druk. Afdrukken is loslaten en loslaten is ruimte creëren. Je geeft iets af aan de aarde. Het gaat heel langzaam. Ook het douchen achteraf hoort erbij. Af-spoelen van de inkt, van wat je niet meer nodig hebt. Het resultaat is nooit wat je verwacht had...'

We exploreren in dit project hoe kunst en later ook nog de digitale technologie kunnen bijdragen aan het welzijn van de AYA. Dit doen we door de combinatie van design thinking en art thinking.

iDROPS in samenwerking met ONBETAALBAAR, Arteconomy, Waag, Beyond the Spoken, Stampilon en Joris van Oosterwijk

iDROPS is een team van social innovators. Met Human Centered Design trajecten creëren we communities, geven we workshops, maken we toolkits, online platformen... om mensen te verbinden, in hun zelfbewustzijn te sterken of gedragsveranderingen te scheppen.

ONBETAALBAAR is een onderzoeksproject geboren uit liefde voor objecten. Het is zowel werkplaats als denktank, een plek waar werkers en denkers – elkaar vinden in een materialisme met emotie.

Arteconomy verbindt kunst, creatieve industrieën, wetenschap, technologie, economie en onderwijs met elkaar om nieuwe ideeën, nieuwe producten, nieuwe diensten en een andere kijk op de organisatie cultuur en/of -structuur te creëren.

Waag versterkt kritische reflectie op technologie, ontwikkelt technologische- en maatschappelijke ontwerpvaardigheden en stimuleert sociale innovatie.

Uit liefde voor textuur en inkt richtte kunstenaar Sarah Eechaut haar eigen stempelatelier Stampilon op met de nadruk op authentiek handschrift en ambacht.

Beyond The Spoken Creëert unieke rituelen, op maat gemaakt vanuit een artistieke invalshoek, om zin te geven aan overgangsmomenten in het leven. Dit met een cocreatieve aanpak; een persoonlijke, kunstzinnige insteek en een duurzaam karakter.

Kunstenaar Joris van Oosterwijk maakt en verzamelt levensgrote afdrukken van mensen. Hij legt je voorzichtig in de verf, en als je daarna opstaat, zie je dat er een heel gedetailleerde momentopname is ontstaan.

FENCE

BERT VILLA

Bert Villa / Anco de Jonge
2022

in situ werk

In de ochtend van 6 april snijden Bert Villa & Anco de Jonge met slijpschijven een gat in het hek van het Design Museum Gent en infiltreren ze het gebouw. Tijdens hun bezoek vervaardigen ze nieuwe deurklinken uit stukken afgeslepen hek en installeren ze die op verschillende deuren van het museum, waardoor vijandige architectuurelementen getransformeerd worden tot verwelkomende gebaren. Het open geslepen hek aan de achterkant van het museum wordt tijdens het Design Fest een clandestiene ingang, en kondigt tevens de toekomstige ingang van de nieuwe vleugel van het Design Museum Gent aan.

Bert Villa (*Gent 1991) is een Gentse fenomenologische kunstenaar-architect. Hij werkt rond de codes in menselijk geschapen landschappen en de perceptie daarvan. Zijn praktijk schippert tussen het bedenken en produceren van contextuele installaties, scenografieën, architectuur en support structures.

Villa is mede oprichter van ConstructLab Belgium VZW, lid van kunstenaarscollectief 019 en docent aan KU Leuven en LUCA | School of Arts.

FENCE

BERT VILLA

Bert Villa / Anco de Jonge
2022

in situ installation

In the morning of the 6th of April Bert Villa & Anco de Jonge cut a hole in the fence of Design Museum Gent with angle grinders and infiltrated the building. During their visit new door handles were produced out of the cutout fence bars and were installed in several doors in the museum, transforming hostile architecture elements into welcoming gestures.

In the fence a new entry at the backside of the museum is shaped by the cuts, announcing the future entrance of Design Museum's new wing.

Bert Villa (*Ghent 1991) is a phenomenological artist-architect from Ghent. He works on the codes in human-made landscapes and their perception. His practice hovers between conceiving and producing contextual installations, scenographies, architecture and support structures.

Villa is co-founder of ConstructLab Belgium VZW, member of artists collective 019 and teaches at KU Leuven and LUCA | School of Arts.

BANTU DUNE × NAUTULA × MONTI

FUTURE FOOTWEAR FOUNDATION | COLLAB TOEHOLD COMMUNITY × FFF TEAM

BASF Heidelberg 3D printing labo
2021

thermoplastic Polyurethane - Ultrasint TPU01

Sculpteo / Materialise / BASF Heidelberg

met de steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) /
with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest)

Waar gaat het project over?

Future Footwear Foundation @ Design Festival Gent presenteert 3D2WALK.

3D2WALK, een van de projecten van FFF, richt zich op datagedreven productontwerp voor op maat gemaakt 3D-geprint schoeisel. De basisschoenontwerpen, die op maat worden gemaakt voor een bepaalde persoon, zijn gebaseerd op inheems schoeisel dat lijkt op lopen op blote voeten (2015, PhD Willems). FFF onderhoudt een nauwe samenwerking met de betrokken inheemse schoenmakers. Zodra het proof-of-concept gevalideerd is, zullen de inkomsten gedeeld worden met de respectieve gemeenschappen (vanaf midden '22). Het onderzoek wordt gefinancierd door het Industrieel Onderzoeksfonds, Associatie Universiteit Gent, België, met materiaal gesponsord door Forward AM, het merk van BASF 3D Printing Solutions.

Willems' team heeft minimale schoenprototypes ontwikkeld waarmee elk paar schoenen kan worden aangepast op basis van de unieke morfologie van elke voet in een gesloten fabricageproces. In samenwerking met Vivobarefoot, in Londen, onderzoekt FFF hoe het product op de markt kan worden gebracht.

3D ontwerpt 100% gepersonaliseerd 3D-geprint schoeisel gebaseerd op kenmerken van handgemaakt schoeisel. Concept door Catherine Willems, 3D-ontwerp door Aisha Kuijk, voetmanipulaties door Manuel da Silva Pinheiro, 3D-software ontwerp en omzettingen door Raf Schoenmaekers en Midge Sinnaeve. ©Future Footwear Foundation

Welke materialen en processen worden gebruikt?

We gebruiken technieken en structuren die even complex, functioneel en elegant zijn als de natuur. Het ontwerp richt zich op monomaterialen en op lokale schoentechnieken van schoenmakers waar FFF mee samenwerkt. Het door FFF ontwikkelde algoritme zal in licentie worden gegeven, maar alleen voor inheemse ontwerpen en met de belofte de royalty's terug te geven aan de gemeenschappen.

Voor elk individu wordt een 3D-scan geïmporteerd in een softwarepakket, waarna biomechanische markers worden geïdentificeerd (tenen, voetboog) en aangepast in de richting van meer 'blootsvoets'. De aangepaste scan wordt vervolgens samengevoegd met een van de voorgestelde 3D-schoeiselmodellen.

Printtechniek: selective laser sintering (SLS), een techniek voor additieve vervaardiging waarbij een laser als krachtbron wordt gebruikt om materialen tot een gewenst model te sinteren. Het gebruikte materiaal is thermoplastisch Polyurethaan-TPU01 - Ultrasint - een zeer fijnkorrelig poeder met een hoge flexibiliteit en duurzaamheid. Schoeisel dat met dit materiaal wordt vervaardigd, biedt een goede flexibiliteit en de mogelijkheid om zeer fijne structuren heel gedetailleerd te bedrukken.

OPMERKING OVER HET DUURZAME KARAKTER VAN HET MATERIAAL

Wij zijn ons bewust van het belang van het materiaal bij de implementatie van duurzame productie van schoeisel. 3D2WALK streeft ernaar een concept te valoriseren dat alles in zich draagt om de productie zo groen mogelijk te maken. Materiaal is één aspect dat in overweging moet worden genomen wanneer men het over duurzame productie heeft. Monomateriaal, additieve vervaardiging, link producent/consument en recycling van materialen zijn allemaal elementen die het niveau van duurzaamheid verhogen. Recycling in dezelfde toepassing is technisch nog niet haalbaar. End of life-analyse wordt momenteel uitgevoerd door Forward AM. Downcycling van het materiaal wordt vergemakkelijkt door het monomateriaal-karakter van de schoen. In conventioneel schoeisel worden bijvoorbeeld gemiddeld 15 verschillende materialen gebruikt. Die moeten allemaal op een andere manier worden gerecycleerd, wat zelden gebeurt. Belangrijker is dat men zich bewust is van het verbruik en dat de potentiële licentiehouder verantwoordelijk zal zijn voor het inzamelen van de gebruikte schoenen en het opnemen ervan in een materiaalrecyclingstroom. FFF is zich bewust van het belang van de materiaaleigenschappen van de 3D-print en volgt de laatste ontwikkelingen in niet op olie gebaseerde alternatieven op de voet.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Lopen en vervaardigen zijn fundamentele aspecten van wie wij als mensen zijn. Actief samenwerken met schoenmakers en betrokken zijn bij verschillende productie-eenheden over de hele wereld is de kern van het onderzoek van de FFF.

"Wat het onderzoek in "Future Footwear" zo aantrekkelijk maakt, is de belofte om meer dan 150 jaar industrialisatie, met alle gevolgen van dien - vernietiging van het milieu, uitputting van natuurlijke hulpbronnen, extreme ongelijkheid in de wereld - achter ons te laten en ons rechtstreeks naar een schonere en rechtvaardigere toekomst te leiden, waarbij we ons laten inspireren door oude kennis en ambachten. Het onderzoek brengt drie ongelijksoortige gebieden samen: traditioneel schoeisel in zeer verschillende inheemse culturen (Kolhapuri in India, Sami in Finland, en Jul'hoansi in Namibië), de biomechanica van de menselijke voet en geavanceerde technologie voor 3D meten en printen. De diepgang en ernst van de verkenning op elk terrein resulteert in een rijkdom aan gegevens en informatie die nog maar net zijn eerste resultaten begint op te leveren".- Christine De Baan, in Willems C. & Roeland E. (eds.), 2018, Do you want your feet back APE (ISBN 9789490800994)

BANTU DUNE × NAUTULA × MONTI

FUTURE FOOTWEAR FOUNDATION | COLLAB TOEHOLD COMMUNITY × FFF TEAM

BASF Heidelberg 3D printing labo
2021

thermoplastic Polyurethane - Ultrasint TPU01

Sculpteo / Materialise / BASF Heidelberg

met de steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) /
with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest)

What is the project about?

Future Footwear Foundation @ Design Festival Gent presents 3D2WALK.

3D2WALK, one of the projects of FFF, focuses on data driven product design for made to measure 3D printed footwear. The basic shoe designs, that are tailored to a particular person, are based on indigenous footwear which resembles barefoot walking (2015, PhD Willems). FFF keeps a close collaboration with the indigenous cobblers involved. Once the proof-of-concept is validated revenue will be shared with the respective communities (mid '22 onwards). The research is funded by the Industrial Research Fund, Association University Ghent, Belgium, with material sponsored by Forward AM, the brand of BASF 3D Printing Solutions.

Willems' team has developed minimal footwear prototypes that allow for each shoe pair to be customized based on each unique foot morphology in a closed loop manufacturing process. In collaboration with Vivobarefoot, in London, FFF is exploring how to bring the product to the market.

3D designs 100% personalized 3D-printed footwear based on features of handmade footwear. Concept by Catherine Willems, 3D design by Aisha Kuijk, foot manipulations by Manuel da Silva Pinheiro, 3D software design and renders by Raf Schoenmaekers and Midge Sinnaeve. ©Future Footwear Foundation

What materials and processes are used?

We use techniques and structures that are as complex, functional, and elegant as nature. The design focuses on mono materials and on local footwear techniques of cobblers FFF collaborates with. The algorithm FFF developed will be licensed out, but only in relation to the indigenous designs and commit the royalties back to the communities.

For each individual a 3D scan is imported in a software package after which biomechanical markers get identified (toes, arch) and adjusted towards more barefoot. The adjusted scan is then merged with one of the suggested 3D footwear models.

Print technique: selective laser sintering (SLS), an additive manufacturing technique using a laser as the power source to sinter materials into a desired model.

The material used is thermoplastic Polyurethane—TPU01 - Ultrasint—a very fine granular powder, which has high flexibility and durability. Footwear produced with this material offers good flexibility, and the possibility to print very fine structures with a high level of detail.

REMARK ON THE SUSTAINABLE CHARACTER OF THE MATERIAL We are aware of the importance of material when implementing sustainable production of footwear. 3D2WALK strives to valorize a concept that carries all keys to make the production as green as possible. Material is one aspect to be considered when talking about sustainable production. Mono material, additive manufacturing, link producer/consumer and recycling of materials are all elements that enhance the level of sustainability. Recycling in the same application is technically not yet feasible. End of life analysis is currently executed by Forward AM. Down-cycling of the material is facilitated by the mono-material nature of the shoe. In conventional footwear, for example, an average of 15 different materials is used. All need to be recycled differently which happens rarely. More important, consumption awareness is part of the project, and the potential licensee will be responsible for collecting the used shoes and entering them into a material recycling stream. FFF takes notice of the importance of the material properties of the 3D print and follows the latest evolutions in non-oil based alternatives.

How does it contribute to a better world?

Walking and making are fundamental parts of who we are as human beings. Active collaboration with cobblers and being engaged with different production units all over the world is at the core of FFF's research.

"What makes the research at "Future Footwear" so appealing is its promise to leapfrog more than 150 years of industrialization, with all its attendant afflictions—environmental destruction, depletion of natural resources, extreme global inequality—and bring us straight into a cleaner and fairer future, while taking cues from ancient knowledge and craft. The research brings three disparate fields together: traditional footwear in very different indigenous cultures (Kolhapuri in India, Sami in Finland, and Ju|'hoansi in Namibia), the biomechanics of the human foot, and advanced technology for 3D measuring and printing. The depth and seriousness of the exploration in each field results in a richness of data and information which has only just started to yield its first outcomes".— Christine De Baan, in Willems C. & Roeland E. (eds.), 2018, Do you want your feet back APE (ISBN 9789490800994)

CUSTOM TERRITORY

**BEN HAGENAARS / BERRE BRANS /
MIGUEL WARMENBOL / CÉDRIC VAN
HOOL / RONALD CLAYS / MATHIAS DE
WINTER / ESTHER HOEDEMAKERS**

Ambiorix
2020

industriële en postconsumptie reststromen

met steun van LUCA | School of Arts

Wereldwijd worden jaarlijks naar schatting 24 miljoen schoenen geproduceerd, goed voor meer dan 250 miljard dollar aan inkomsten. De meeste van die schoenen en vooral sneakers zijn niet ontworpen en gebouwd om lang mee te gaan. Deze massaproductiemarkt volgt een 'take-make-dispose'-patroon dat grondstoffen in een steeds sneller tempo in afval doet veranderen. Binnen deze snelle economie is er geen ruimte voor interactie tussen ontwerpers, makers en dragers, wat resulteert in generieke producten die niet in staat zijn aan te sluiten bij de lokale context en identiteit. Als er een nieuwe hype komt, vervangt die gemakkelijk de vorige, met achterlating van een grote hoeveelheid ongewenste schoenen. Dit lineaire proces is zeer lucratief, maar laat een enorme voetafdruk achter op het milieu. De grenzen van dit lineaire systeem zijn al lang bereikt, maar business as usual heerst nog steeds.

CUSTOM TERRITORY

**BEN HAGENAARS / BERRE BRANS /
MIGUEL WARMENBOL / CÉDRIC VAN
HOOL / RONALD CLAYS / MATHIAS DE
WINTER / ESTHER HOEDEMAKERS**

Ambiorix
2020

industrial and post consumer waste flows

with the support of LUCA | School of Arts

An estimated 24 million shoes are produced around the world annually generating over 250 billion dollars in revenue. The majority of those shoes and especially sneakers are not designed and built to last. This mass production market follows a take-make-dispose pattern that turns resources into waste with an increasingly faster pace. Within this fast paced economy there is no room for interaction between designers, makers and wearers, resulting in generic products that are unable to connect with the local context and identity. When a new hype comes along it easily replaces the previous one, leaving behind a large amount of unwanted shoes. This linear process is very lucrative but leaves an enormous footprint on the environment. The limits of this linear system have long been reached but business as usual still prevails.

HALL14, HOW TO SPEAK AS MANY?

TAAT

TAAT
2022

film

i.s.m. Amandine David / Pichaya Puapoomcharoen / Siebren Nachtergaele / iDROPS / Freinetschool 't Groen Drieske / Howest

TAAT maakt deel uit van het Neurodiversity Learning Network, geïnitieerd door iDROPS, met steun van Grensverleggers. TAAT wordt structureel gesteund door SoAP Foundation in Maastricht (NL) en aangesloten bij de RAAD research group (maakt deel uit van KU Leuven, en het departement van architectuur in Gent).

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid.

Waar gaat je project over?

'HALL14' wordt ontwikkeld als een kunstinstallatie die ontmoetingen mogelijk maakt tussen mensen en anders-dan-mensen. Er wordt gestreefd naar een regeneratief ontwerpproces: het ontwikkelen van een architectuur die bijdraagt aan een gezonde planeet. HALL14' wordt vormgegeven als een co-creatieproces waarbij ontwerpers, studenten en planten in een wederkerige en meerstemmige dialoog betrokken zijn. HALL14' maakt deel uit van TAAT's langlopende onderzoeksproject HALL33, en is onderdeel van een netwerk van 'ontmoetingsportalen' die worden ontwikkeld in Vilnius (LI), Akniste (LV), Athene (GR) en Landgraaf (NL). Het project maakt deel uit van een wereldwijde beweging voor 'non-extractive architectures', die wil ontwerpen zonder uitputting van menselijke, natuurlijke en culturele hulpbronnen. Deze film is opgevat als een do-it-together documentaire opgenomen via het TAAT Live Archive, een database voor TAAT's regeneratieve kunstpraktijk en meer.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

In de initiatieffase, getoond op Design Fest 2022, verkent TAAT de milieu- en sociale omstandigheden om HALL14' te laten 'groeien' als een 'portaal voor ontmoetingen met anders-dan-menselijke entiteiten'. Dit houdt een samenwerking in met lokale riet- en wilgenbomen, twee inheemse planten die deel uitmaken van het 'natuurculturele' weefsel waarin we opereren. Weef- en enttechnieken worden onderzocht om een dialogisch materiaalproces vorm te geven. Het project kan worden bestempeld als een vorm van bio-gebaseerd design, waarbij de nadruk ligt op een lowtech benadering. TAAT gebruikt performatieve werkinstrumenten (stille wandelingen, materiële dialogen) en scripting methodologieën (instructies, reflectie) voor het vastleggen van de veranderende relatie van deelnemers met anders-dan-menselijke entiteiten, die we maar al te vaak beschouwen als 'materiële hulpbronnen' in plaats van als 'co-scheppers'.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

TAAT's regeneratieve ontwerpbenadering is gericht op het herstellen van een holistisch bewustzijn ten opzichte van andere-dan-menselijke entiteiten. Deze benadering helpt ons de toekomst vorm te geven door de erkenning en versterking van biodiversiteit, culturele diversiteit en neurodiversiteit. Het project is opgezet als een collaboratief leertraject (samen met een lokale basisschool) dat zijn onderzoeksresultaten verspreidt naar de artistieke en praktijkgerichte onderzoeksgemeenschap. Door in heel Europa ervaringen uit te wisselen over niet-extractive architectuur en regeneratief ontwerpen, draagt het werk van TAAT bij tot een verschuiving van onze mensgerichte ontwerphouding naar een regeneratieve en holistische benadering. De performance- en installatiewerken die TAAT produceert, genereren belichaamde ervaringen voor zowel ontwerpers, studenten als het grote publiek. Dit zijn 'geënceneerde belichaamde ontmoetingen' die een kritisch bewustzijn genereren van onze mensgerichte positie in de wereld en alternatieve manieren van co-existentie voorstellen.

HALL14, HOW TO SPEAK AS MANY?

TAAT

TAAT
2022

film

i.c.w. Amandine David / Pichaya Puapoomcharoen / Siebren Nachtergaele / iDROPS / Freinetschool 't Groen Drieske / Howest

TAAT forms part of the Neurodiversity Learning Network, internated by iDROPS, with the support of Grensverleggers. TAAT is structurally with the support of SoAP Foundation in Maastricht (NL) and affiliated with the RAAD research group (part of KU Leuven, department of Architecture in Ghent)

Creation project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government.

What is your project about?

HALL14' is being developed as an art installation that facilitates encounters between humans and other-than humans. It is aiming for a regenerative design process: developing an architecture that contributes to a healthy planet. HALL14' is shaped as a co-creation process involving designers, students and plants in a reciprocal and multi-vocal dialogue. HALL14' is part of TAAT's longterm research project HALL33, and is part of a network of 'encounter portals' that are being developed in Vilnius (LI), Akniste (LV), Athens (GR) and Landgraaf (NL). The project is part of a global movement for 'non-extractive architectures' that wants to design without the depletion of human, natural and cultural resources. This film is conceived as a do-it-together documentary recorded through the TAAT Live Archive, a database for TAAT's regenerative art practice and beyond.

What materials and processes are used and why?

In the initiation phase, shown at Design Fest 2022, TAAT explores environmental and social conditions to 'grow' HALL14' as a 'portal for encounters with other-than-human entities'. This entails a collaboration with locally sourced reed and willow trees, two indigenous plants that are part of the 'naturecultural' tissue we operate in. Weaving and grafting techniques are explored to shape a dialogical material process. The project can be labelled as a form of bio-based design, that focusses on a low-tech approach. TAAT implements performative working tools (silent walks, material dialogues) and scripting methodologies (instructions, reflection) to capture participants' changing relationship with other-than-human entities that we too often consider as 'material resources' instead of 'co-creators'.

How does it contribute to a better world?

TAAT's regenerative design approach aims to restore a holistic awareness towards other-than-human entities. This approach helps us to shape the future through the recognition and reinforcement of biodiversity, cultural diversity and neurodiversity. The project is set up as a collaborative learning trajectory (together with a local primary school) that disseminates its research outcomes to the artistic and practice-led research community. By sharing experience on non-extractive architecture and regenerative design throughout Europe, TAAT's work helps to shift our human-centred design attitude into a regenerative and holistic approach. The performance scoring and the installation works that TAAT produces generate embodied experiences for both designers, students and the general audience. These are 'staged embodied encounters' that generate critical awareness of our human-centred position in the world and proposes alternative ways of co-existence.

ON MIGRATING HERITAGE

AARON LAPEIRRE / SOFIE VERCLYTE / ARTISANTS SHATILA

Aaron Lapeirre
2021

print fotopapier / borduurwerk / kaders

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent. KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) met steun van de Vlaamse overheid

Traumatische ervaringen worden niet altijd op een verbale manier geuit. Zeker in het geval van conflict en verplaatsing roepen ingrijpende gebeurtenissen vaak op tot andere vormen van expressie. Shatila is een vluchtelingenkamp ten zuiden van Beiroet. Al decennia is de taal van borduren aanwezig onder Palestijnse bewoners, die er sinds de jaren veertig huisvesten. Het is een dagelijkse praktijk, geworteld in de rijke traditie in de regio. Sinds de oorlog in buurland Syrië, is er met de komst van Syrische vluchtelingen, een opflakking van de borduurpraktijken in het kamp. Naast een manier om een inkomen te genereren is borduren een manier om persoonlijke verhalen vorm te geven.

In het onderzoek 'On Migrating Heritage' verdiept Sofie Verclyte zich in deze ontwerppraktijken als canvas om ervaringen in conflict en verplaatsing vorm te geven. In het onderzoek gaat ze, via borduren, in dialoog met de makers. Door te focussen op deze aanwezige ontwerppraktijken met naald en draad, krijgen stemmen zichtbaarheid die anders onderbelicht blijven.

Freelancefotograaf Aaron Lapeirre brengt dit interactief proces in beeld aan de hand van een fotoreportage. Hiervoor combineert hij documentaire- en portretbeelden in de dagdagelijkse omgeving van de vrouwen in Shatila. De tentoongestelde borduurwerken van Syrische makers vertellen bijvoorbeeld over olijfbomen, rozenstruiken, familie, verlies, oorlog, maar ook over hoop en dromen voor de toekomst. De verschillende materialen, kleuren, motieven en borduurtechnieken, zoals de 'cross-stitch' of de 'round stitch', spelen een belangrijke rol in het tot stand komen van deze verhalen. Ook wordt de materiaalkeuze bepaald door hetgeen voor handen is, in een land gekenmerkt door een economische crisis.

ON MIGRATING HERITAGE

AARON LAPEIRRE / SOFIE VERCLYTE / ARTISANTS SHATILA

Aaron Lapeirre
2021

print photo paper / embroidery / frames

Creation project for Design Fest Gent. KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) with the support the Flemish Government

Traumatic experiences are not always expressed verbally. Particularly in the case of conflict and displacement, drastic events often call for other forms of expression. Shatila is a refugee camp south of Beirut. For decades, the language of embroidery has been present among Palestinian residents, who have been living there since the 1940s. It is a daily practice, rooted in the rich tradition of the region. Since the war in neighbouring Syria, with the arrival of Syrian refugees, there has been a boom of embroidery practices in the camp. In addition to generating income, embroidery is a way to shape personal stories.

In her research project, "On Migrating Heritage", Sofie Verclyte explored these design practices as a canvas to shape experiences in conflict and displacement. She entered into dialogue with the makers through embroidery. By focusing on these existing design practices with needle and thread, voices that would otherwise remain silent are now heard.

Freelance photographer, Aaron Lapeirre depicted this interactive process in a photo reportage. He combined documentary and portrait images in the everyday surroundings of the women in Shatila. The exhibited embroideries of Syrian makers depict olive trees, rose bushes, family, loss, war, but also about hopes and dreams for the future. The different materials, colours, motifs and embroidery techniques, such as cross-stitch and round stitch, play an important role in the creation of these stories. The choice of materials is also determined by what is available, in a country characterised by economic crisis.

CARE COLLECTION

SUPER LOCAL FOR SAKARANTA

Super Local for Sakaranta
2015

video

met de steun van de Nederlandse ambassade

Waar gaat je project over?

Malawi heeft nauwelijks een eigen verwerkende industrie. Bedrijven, instellingen en zelfs ziekenhuizen moeten daarom hun apparatuur uit Europa, Amerika en Azië importeren. Deze geïmporteerde apparatuur is vaak erg duur, te ingewikkeld of van slechte kwaliteit. Daarom staan veel ziekenhuizen in Malawi vol met verwaarloosde apparatuur.

In opdracht van de Malawische sociale onderneming Sakaramenta hebben wij een nieuwe collectie ziekenhuisapparatuur ontwikkeld, waardoor ziekenhuizen in Malawi betaalbare producten met garantie kunnen kopen en tegelijkertijd arbeidsplaatsen worden geschapen en de economie van het land wordt gestimuleerd. Om een beter inzicht te krijgen in de bestaande toestand van de Malawische gezondheidszorg en gezondheidszorguitrusting werkten we samen met vijf verschillende ziekenhuizen, waarvan sommige in meer ontwikkelde steden en andere op het platteland. We spraken met deskundigen, verpleegkundigen en patiënten, woonden liveoperaties bij en documenteerden grondig hoe hun bestaande apparatuur werd gebruikt.

Tijdens ons onderzoek ontdekten wij dat de meeste apparatuur ofwel te geavanceerd was voor het werk ofwel van slechte kwaliteit. Bedden moesten bijvoorbeeld van elektriciteit worden voorzien om ze te kunnen verstellen, of ze zakten in elkaar doordat familieleden op de rand ervan naast de patiënten gingen zitten. Omdat de meeste apparatuur afkomstig was van buitenlandse donaties, was er geen garantie op en was het bijna onmogelijk om ze ter plaatse te repareren. Samen met de deskundigen in de ziekenhuizen hebben wij de belangrijkste en meest noodzakelijke apparatuur uitgekozen en alles zorgvuldig opnieuw ontworpen, zodat het voldeed aan de normen en omstandigheden van de ziekenhuizen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Op basis van het onderzoek en de samenwerking met de ziekenhuizen ontwierpen wij een volledige reeks apparatuur, waaronder ziekenhuisbedden, operatiekrukken, operatietafels en -trolleys, kamerscheidingen, infuusstandaards, zwenktafeltjes en wasgoedkarretjes - alles lowtech, betaalbaar, sterk en plaatselijk repareerbaar.

We hebben samengewerkt met de sociale onderneming Sakaramenta om de nieuwe productlijn te ontwerpen en te produceren. De samenwerking met de ambachtslieden van Sakaramenta was ongelooflijk. Vanaf onze eerste 3D-computermodellen en technische tekeningen begonnen ze onmiddellijk met het maken van hoogwaardige prototypes. Na vele tests en aanpassingen zijn we samen uiteindelijk uitgekomen op een complete lijn ziekenhuisapparatuur. Het handhaven van een constante kwaliteit is zeer belangrijk voor alle apparatuur, maar vooral bij producten voor de gezondheidszorg. Om ervoor te zorgen dat de kwaliteit gehandhaafd blijft, hebben wij voor elk product matrijzen gemaakt en een compleet boekje met technische tekeningen en kwaliteitscontrolelijsten opgesteld.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Met de voltooiing van deze uitrustingslijn kan Sakaramenta nu de productie voortzetten en tegelijkertijd professionele garanties bieden. Het bedrijf heeft zijn collectie gepresenteerd op nationale beurzen en is de belangrijkste producent in Malawi geworden van standaard ziekenhuisapparatuur van hoge kwaliteit.

De collectie biedt ziekenhuizen in Malawi een alternatief voor dure, laagwaardige importproducten uit Azië en de mogelijkheid producten te kopen die de lokale economie ondersteunen en lokale werkgelegenheid scheppen.

CARE COLLECTION

SUPER LOCAL FOR SAKARANTA

Super Local for Sakaranta
2015

video

with support of the Dutch Embassy

What is your project about?

Malawi barely has its own manufacturing industry. Businesses, institutions and even hospitals must therefore import their equipment from Europe, America and Asia. This imported equipment is often extremely expensive, too complex or of poor quality. This is why many hospitals in Malawi are filled with derelict equipment.

Commissioned by the Malawian social business Sakaramenta, we developed a new collection of hospital equipment, giving hospitals in Malawi the opportunity to purchase affordable products with a warranty, and at the same time creating jobs and benefiting the nation's economy.

In order to better understand the existing state of Malawian healthcare and healthcare equipment we teamed up with five different hospitals, with some located in more developed cities and others in rural areas. We talked with experts, nurses and patients, attended live surgeries and thoroughly documented how their existing equipment was being used.

Throughout our research we found that most of the equipment was either too sophisticated for the job or of poor quality. For example, beds would either need electricity just to be adjusted, or they would collapse from family members merely sitting on the edge next to the patients. Because most equipment came from foreign donations, it came without warranty and was almost impossible to repair locally. With the experts in the hospitals, we decided upon the most important and sorely needed equipment and carefully redesigned everything so that it satisfied the hospitals' standards and circumstances.

What materials and processes are used and why?

Based on the research and collaboration with the hospitals we designed a full range of equipment including hospital beds, theatre stools, surgical tables and trolleys, room dividers, IV-bag stands, over-bed tables and laundry trolleys—all made to be low tech, affordable, strong and locally repairable.

We teamed up with the social business Sakaramenta to design and produce the new line of products. The collaboration with the craftsmen of Sakaramenta was incredible—from our first 3D computer models and technical drawings they immediately started making high quality prototypes.

After many tests and adjustments, together we finally ended up with a complete line of hospital equipment. Upholding consistent quality is very important for all equipment, but especially when producing for the healthcare industry. In order to ensure that quality will be upheld, we produced moulds for every product and made a complete booklet with technical drawings and quality checklists.

How does it contribute to a better world?

With the completion of this line of equipment, Sakaramenta is now able to continue production while providing professional warranties. It has presented its collection at national fairs and has become Malawi's foremost producer of high quality standard hospital equipment.

The collection offers hospitals in Malawi an alternative for expensive, low quality imported products from Asia and the opportunity to purchase products that support the local economy and create local job opportunities.

DIGITAL TWINS IN HEALTHCARE

CHRISTEL DE MAEYER

Christel De Maeyer - Doctoral Candidate, Industrial Design, Future Everyday, TU/e Nederland i.s.m. Jules De Pauw / Kattoo Hillewaere 2022

video

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid en de Eindhoven University of Technology (TU/e)

Waar gaat je project over?

In deze video wordt het concept van digitale tweelingen in de gezondheidszorg uitgelegd. Verder worden twee mogelijke visualisaties toegelicht als cases, gebaseerd op onderzoek van gebruikersontwerp tijdens het PhD-traject. Digitale tweelingen verwijzen naar digitale replica's van potentiële en werkelijke fysieke entiteiten, mensen, systemen of apparaten, die zeer relevant zijn voor de toekomst van digitale gezondheid.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De focus van dit doctoraat ligt op digitale tweelingen in de gezondheidszorg, het onderzoekt de visie van experts op digitale tweelingen en de gebruikersperspectieven. Dit laatste is minder onderzocht in dit domein, in termen van wat gebruikers willen en hoe ze voorgesteld willen worden of hoe ze een digitale tweeling thuis zien. De video is gebaseerd op speculatief design en probeert de ideeën te vertalen die gebruikers tijdens diepte-interviews en workshops naar voren brachten.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Als onderzoeker geloof ik dat digitale tweelingen de gezondheidszorg dichterbij de burgers kunnen brengen. Burgers zullen beter geïnformeerd zijn over hun gezondheid, kunnen mondiger zijn, indien aangeboden in een vertrouwde omgeving die rekening houdt met de ethiek en privacy die gezondheidszorg vereist.

DIGITAL TWINS IN HEALTHCARE

CHRISTEL DE MAEYER

Christel De Maeyer - Doctoral Candidate, Industrial Design, Future Everyday, TU/e Nederland i.s.m. Jules De Pauw / Kattoo Hillewaere 2022

video

Creation of a project for Design Fest Ghent with support from the Flemish Government and Eindhoven University of Technology (TU/e)

What is your project about?

This video explains the concept of digital twins in healthcare, further explains two possible visualisations as cases based on user design research during PhD trajectory. Digital twins refer to digital replica of potential and actual physical assets, people, systems, or devices, which are highly relevant for the future of digital health.

What materials and processes are used and why?

This PhD' focus is on digital twins in healthcare, it exams experts' views on digital twins and user perspectives, the latter is less researched in this domain, in terms of what user want and how they want to be presented or how they envision a digital twin at home. The video is based on speculative design and tries to translate the ideas user shad during in-dept interviews and workshops.

How does it contribute to a better world?

As researcher, I believe that digital twins in healthcare can bring healthcare closer to citizens, it will allows citizens being better informed about their health, have possible more empowerment if offered in a trusted environment considering the ethics and privacy healthcare demands.

QUICK FIX V2

DRIES DEPOORTER

Dries Depoorter
2019-2022

Hardware

Raspberry Pi 3B+ / Arduino / power supply's / coin acceptor / buttons / LCD (I2C)

Software

python 3 / Firebase Cloud Firestore database

commissioned by Pixelache x KIKK Festival

Verkoopmachine van likes en volgers

Quick Fix is een interactieve installatie. Het kunstwerk maakt het mogelijk om in een paar seconden volgers of likes te kopen. Voor een paar euro heb je al 200 likes op Instagram.

"Quick Fix" is gemakkelijk te gebruiken. Kies je product, betaal en vul je social media-gebruikersnaam in. Je ontvangt de likes of volgers al na een paar seconden. De accounts die je leuk vinden of beginnen te volgen zijn nepaccounts.

De producten in de machine zijn gemakkelijk te veranderen. Het verkoopt likes en volgers voor de volgende platforms: Instagram, Facebook, YouTube, Twitter. De munteenheid kan zo worden ingesteld dat hij elke valuta ter wereld accepteert.

Elke bestelling wordt opgeslagen in een database met de locatie van de tentoonstelling, datum, stad, land.

Quick Fix V1 is gemaakt in opdracht van Pixelache in Helsinki en werd geproduceerd in Dries zijn studio in Gent, België. Quick Fix ging in première op het Pixelache festival op 19 mei 2019 in Helsinki. Een tweede versie werd uitgebracht op 4 november 2021 in opdracht van het KIKK Festival in Namen voor de 10e editie.

Hardware

Raspberry Pi 3B+, Arduino, voedingen, muntautomaat, knoppen, LCD (I2C)

Software

python 3, Firebase Cloud Firestore database.

QUICK FIX V2

DRIES DEPOORTER

Dries Depoorter
2019-2022

Hardware

Raspberry Pi 3B+ / Arduino / power supply's / coin acceptor / buttons / LCD (I2C)

Software

python 3 / Firebase Cloud Firestore database

commissioned by Pixelache x KIKK Festival

Machine selling likes and followers

Quick Fix is an interactive installation. The artwork makes it possible to buy followers or likes in just a few seconds. For a few euros you already have 200 of likes on Instagram.

"Quick Fix" is easy to use. Choose your product, pay and fill in your social media username. You receive the like or followers just a few seconds later. The accounts that like or starting to follow you are fake accounts.

The products in the machine are easy to change. It can sell likes and followers for the following platforms: Instagram, Facebook, YouTube, Twitter. The coin acceptor can be setup so it accepts any currency in the world.

Every order is saved in a database and its saved with the location of the exhibition, date, city, country.

Quick Fix V1 is commissioned by Pixelache in Helsinki and was produced in Dries his studio in Ghent, Belgium. Quick Fix premiered at Pixelache festival on 19 May 2019 in Helsinki. A second version was released on 4 Nov 2021 commissioned by KIKK Festival in Namur for the 10 year edition.

Hardware

Raspberry Pi 3B+, Arduino, power supply's, coin acceptor, buttons, LCD (I2C)

Software

python 3, Firebase Cloud Firestore database,

SITTING MIGHT JUST BE WHAT KILLS YOU

ALEXANDRE HUMBERT

Written and directed by Alexandre Humbert / Production: Studio Alexandre Humbert / Research production: Lou Hacquet-Delepine / Original music composition: Arnaud Pujol 2021

video

Sitting might just be what kills you
Film, 2021
Duur: 2min38s

Waar gaat je project over?

Tijdens de pandemie werden overal ter wereld overheidsorganisaties, culturele instellingen, medische centra, scholen, theaters, restaurants, stadions, vervoersstructuren en particuliere bedrijven door sociale afstand gedwongen om met spoed grafische tekens te produceren om de helft van de zitplaatsen op de planeet niet te gebruiken. 1000 van deze ongekende intensieve productieresultaten zijn verzameld in deze film die ons confronteert met de vraag: wat moeten we doen als gewoon zitten ons kan doden?

Deze film is het begin van een langlopend onderzoek naar de intieme relatie tussen mensen en stoelen, die in januari 2020 abrupt werd verstoord.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Hoe een beeld van een object zelf een object kan worden? Film is het materiaal dat wordt gebruikt om cinematografische objecten te construeren als onderdeel van mijn praktijk die in 2016 begon. Met de uitbreiding van schermen en digitale ruimtes binnen het designveld, online en binnen tentoonstellingen, schrijf, regisseer en produceer ik films om emotionele functies op te bouwen met alle dingen die ons omringen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Door in 2 min 38s duizend pictogrammen te bekijken, word je geconfronteerd met een emotie. Je geeft toegang tot een onderzoek dat is opgebouwd om het publiek in een gemoedstoestand te brengen waarin het afstand neemt van zijn leven en nadenkt over de hoeveelheid zitplaatsen die er al bestaan.

SITTING MIGHT JUST BE WHAT KILLS YOU

ALEXANDRE HUMBERT

Written and directed by Alexandre Humbert / Production: Studio Alexandre Humbert / Research production: Lou Hacquet-Delepine / Original music composition: Arnaud Pujol 2021

video

Sitting might just be what kills you
Film, 2021
Duration: 2min38s

What is your project about?

During the pandemic, all over the world, social distancing pushed governmental organizations, cultural institutions, medical centers, schools, theatres, restaurants, stadiums, transportation structures and private companies to urgently produce graphic signs in order for half of the seats on the planet not to be used. 1000 of this unprecedented intensive production is gathered in this film confronting us to this question: What should we do if sitting might just be what kills us?

This film marks the beginning of a long-term research, focusing on the intimate relation existing between Humans and Seats that was abruptly disrupted in January 2020.

What materials and processes are used and why?

How an image of an object can become an object itself? Film is the material used to construct cinematographic objects as part of my practice that started back in 2016. With the expansion of screens and digital spaces within the design field, online and inside exhibitions, I write, direct, and produced films to construct emotional functions with all the things that surround us.

How does it contribute to a better world?

In 2min38s, by watching 1000 pictograms, you face an emotion. You give access to a research that is constructed to put the audience in a state of mind of taking distance with their life and reflecting on the amount of seat already existing.

CROSSING PARALLELS

AMANDINE DAVID / ESMÉ HOFMAN / JORIS VAN TUBERGEN

Amandine David / Esmé Hofman / Joris Van Tubergen
2018-2021

polyester / plastic buizen / PLA (biologisch afbreekbaar plastic) /
katoenen touw / zeegrass / filaflex / gevormd hout / schuim /
flexibele TPU / centercane

door Amandine David, ontwerpster, Esmé Hofman, meester in het manden-
vlechten & Joris Van Tubergen, ambachtsman in 3D-printen.

'Crossing Parallels' verkent de wisselwerking tussen de techniek van manueel mandenvlechten en 3D-printen. Beide technieken bouwen objecten via hetzelfde constructieprincipe, waarbij de ene vezel - of het nu natuurlijke vezels zijn of gesmolten plastic - op de andere wordt gelegd. Door materiaalonderzoek uit te voeren op het kruispunt tussen ambacht en digitaal handwerk, wil dit project bijdragen tot een meer genuanceerde definitie van ambacht als collaboratieve praktijk.

Dit onderzoek profiteert van de inbreng en het technisch meesterschap van mandenvlechster Esmé Hofman en 3D-printkunstenaar Joris van Tubergen. Het doel is om de samenwerking meer waarde te geven dan alleen de productie van het uiteindelijke object, om de kennis van de ambachtslieden vanaf het begin te betrekken en uit te dagen, en om creatieve experimenten aan te moedigen tussen de twee technieken en tussen ambacht en design.

CROSSING PARALLELS

AMANDINE DAVID / ESMÉ HOFMAN / JORIS VAN TUBERGEN

Amandine David / Esmé Hofman / Joris Van Tubergen
2018-2021

polyester rope / plastic tube / PLA (biodegradable plastic) / cotton
rope / seagrass / filaflex / turned wood / foam / flexible TPU /
centercane

by Amandine David, designer, Esmé Hofman, basket weaving master & Joris
Van Tubergen, 3D printing artisan.

'Crossing Parallels' explores the interaction between the basketry technique of hand coiling and 3D-printing. Both techniques build objects through the same construction principle, laying one filament—whether natural fibre or melted plastic—on top of another. By conducting material research at the crossroads between handicraft and digital craft, this project aims to contribute to a more nuanced definition of craft as collaborative practice.

This research benefits from the contribution and technical mastery of basket weaver Esmé Hofman and 3D printing artisan Joris van Tubergen. The goal is to give value to the collaboration beyond the production of the final object, to involve and challenge the knowledge of the craftsmen from the outset, and to encourage creative experimentation between the two techniques and between craft and design.

MARBLED SALTS

ROXANE LAHIDJI

Roxane Lahidji
2017

zout / grafiet / natuurlijke gom / natuurlijke hars

Collectie Design Museum Gent

Waar gaat het project over?

'Marbled Salts' onderzoekt mogelijkheden om zout te herontdekken als duurzaam materiaal. Het maakt gebruik van de unieke fysieke kwaliteiten ervan als zelfbindend composietmateriaal om een set van tafels en stoelen te ontwikkelen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Door het zout te vermengen met hars krijgt het geheel vorm en sterkte. Koolstofpoeder en natuurlijke kleurvariaties in het zout, roepen de esthetiek van marmer op.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Zeezout is een goedkope en milieuvriendelijke grondstof voor designobjecten.

MARBLED SALTS

ROXANE LAHIDJI

Roxane Lahidji
2017

salt / graphite / natural gum / natural resin

Collection Design Museum Gent

What is the project about?

'Marbled Salts' explores possibilities to rediscover salt as a sustainable material. It uses its unique physical qualities as a self-binding composite material to develop a set of tables and chairs.

Which materials and processes are used and why?

Mixing salt with resin gives it shape and strength. Carbon powder and natural colour variations in the salt evoke the aesthetics of marble.

How does it contribute to a better world?

Sea salt is a cheap and environmentally friendly, raw material for design objects.

EXTENDED SYNTHESIS

ROSIE BROADHEAD

Skin Series
2021

voscose / seacell / elastaan / probiotische behandeling

i.s.m. Prof. dr. ir. Chris Callewaert en met steun van UGent

Onzichtbaar voor het blote oog herbergt ons lichaam miljoenen micro-organismen. Dit levende ecosysteem aan ons huidoppervlak is voor zijn werking afhankelijk van probiotische bacteriën. De huid is het grootste orgaan van het menselijk lichaam en fungeert als primaire afweer, zintuig en uitscheidingsorgaan. Wat we op en naast onze huid aanbrengen, heeft dus een directe invloed op ons lichaam. Onze gezondheid wordt dan ook bepaald door onze omgeving. Het huidbioom wordt op de proef gesteld door de obsessie van de maatschappij voor reinheid en het stadsleven heeft voor deze organismen een moeilijke omgeving gecreëerd om te overleven. Antimicrobiële afwerkingen die vaak in de mode-industrie en in cosmetica voor huidverzorging worden gebruikt, kunnen giftige chemicaliën bevatten die de diversiteit van de bacteriën op onze huid verstoren. Dit maakt ons vatbaarder voor huidgevoeligheid en andere huidgerelateerde ziekten. Textiel maakt integraal deel uit van ons leven en deze inzichten in bacteriecelgemeenschappen op onze huid hebben ons ertoe aangezet ons af te vragen in welke kleren we leven en wie er op ons leeft, en hoe dit een rol speelt in onze algemene gezondheid.

'Skin Series', in samenwerking met de Universiteit Gent, onderzoekt de voordelen van het inkapselen van probiotische bacteriën in de vezels van kleding. Die worden geactiveerd wanneer ze in contact komen met het vocht op onze huid, waardoor ze andere, minder nuttige bacteriën kunnen overheersen. Verschillende delen van de huid bevatten hun eigen ecosysteem van micro-organismen, waarbij de samenstelling van de gemeenschap nauw samenhangt met de gezondheid van het lichaam als geheel. Verschillende probiotica kunnen worden geplaatst om een gezond microbiom in deze verschillende delen van het lichaam in evenwicht te brengen en te stimuleren. Deze ingekapselde bacteriën hebben allemaal een ontstekingsremmende werking, bevorderen de celvernieuwing en verbeteren de barrièrefunctie van de huid. Het probiotica-ondergoed is ontworpen met het oog op ziektepreventie voor de intieme gezondheid van de vrouw dankzij de antipathogene werking. In de basislaag zijn huidcommensale bacteriën ingekapseld, die de lichaamsgeur van de draagster verbeteren. Dit onderzoek vervangt niet alleen de noodzaak van antibacteriële en chemische afwerkingen in onze kleding, maar bevordert ook de gezondheid en het welzijn van de drager, industriële innovatie en verantwoorde consumptie. Skin Series belichaamt de noodzaak van co-habitatie van menselijke en niet-menselijke cellen en hoe de verstregeling van deze ecologieën in ons voordeel kan werken.

EXTENDED SYNTHESIS

ROSIE BROADHEAD

Skin Series
2021

voscose / seacell / elastane / probiotic surface treatment

i.c.w. Prof. dr. ir. Chris Callewaert and with the support of UGent

Invisible to the naked eye, our bodies play host to millions of microorganisms. This living ecosystem on the surface of our skin depends on the probiotic bacteria to function. The skin is the largest organ of the human body, serving as a primary defence, a sensory and an excretory medium. Therefore, what we put on and next to our skin has a direct impact on our bodies. As such, our health is shaped by our environment. The skin biome is being challenged by societies' obsession with cleanliness, and urban living has created a difficult environment for these organisms to survive. Antimicrobial finishes commonly used in the fashion industry and skincare cosmetics can contain toxic chemicals, which disrupt the diversity of bacteria living on our skin. This leaves us more susceptible to skin sensitivity, other skin related diseases. Textiles are an integral part of our lives, and these insights into bacterial cell communities on our skin have led us to question the clothes we live in and who is living on us, and how this plays a role in our overall health.

'Skin Series', in collaboration with Ghent University, explores the benefits of encapsulating probiotic bacteria into the fibres of clothing. These are activated when they come into contact with the moisture on our skin, allowing them to dominate other less beneficial bacteria. Different areas of the skin contain their own microorganism ecosystem, in which the community composition is closely connected to the health of the body overall. Various probiotics can be placed to balance and encourage a healthy microbiome in these different areas of the body. These encapsulated bacteria are all associated with their anti-inflammatory effect, encouraging cell renewal, improving the skin's barrier function. The probiotics underwear are designed for disease prevention for female intimate health due to its anti-pathogenic action, and the base layer is encapsulated with skin commensal bacteria which improves the body odour of the wearer. This research not only replaces the need for anti-bacterial and chemical finishes in our clothing but promotes the health and wellbeing of the wearer, industry innovation and responsible consumption. Skin Series embodies the necessity for the co-habitation of human and non-human cells and how the entanglement of these ecologies can work for our benefit.

STRUCTURAL COLOURS

LABORATORIUM

Maria Boto / Heleen Sintobin
2020-2022

glas / keramiek / papier

i.s.m. EON / UGent en met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + UGent

Waar gaat je project over?

In de natuur komen kleuren ofwel uit pigmenten ofwel uit structuren voort. 'Structural Colours' (structurele kleuren) kunnen bv. worden gevonden in de veren van een pauwenstaart die bruin gepigmenteerd zijn (melanine), maar de interferentie van licht weerkaatst ook blauw, turkoois en andere iriserende kleuren. Door de interactie van het licht is het natuurlijke kleurenpalet breder dan dat van pigmenten en is het verantwoordelijk voor verschijnselen als iriserende of snel veranderende kleuren die resulteren in adaptieve camouflage.

Geïnspireerd door de natuur richt het "Ecology of Colour"-onderzoek zich op methodologieën om structurele kleuren van melanine-nanostructuren op verschillende materialen te laten groeien.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De structurele kleuren worden rechtstreeks op het materiaal aangebracht door microscopisch gestructureerde nanovlakken in lagen die fijn genoeg zijn om met zichtbaar licht te interfereren. Deze structuren worden gemaakt van melanine, een biomateriaal dat veel voorkomt in de natuur, biologisch afbreekbaar is, en een oneindige reeks van iriserende kleuren creëert. In het laboratorium worden structuren gekweekt op glas, keramiek, papier en textiel.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Vandaag de dag vereist de ruime verspreiding van kleur in ons dagelijks leven de uitbuiting en vernietiging van de natuur. De textielindustrie en de inkt- en verfindustrie produceren giftige chemicaliën, laten gassen vrijkomen, gebruiken enorme hoeveelheden water en verontreinigen het. De impact van synthetische kleuren vraagt dringend om onderzoek naar kleurprocessen en methodologieën met een natuurlijke oorsprong. 'Structural Colours' bieden een duurzaam en innovatief alternatief.

STRUCTURAL COLOURS

LABORATORIUM

Maria Boto / Heleen Sintobin
2020-2022

glass / ceramic / paper

i.c.w. EON / UGent and with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) / UGent

What is your project about?

In nature colours come either from pigments or from structures. 'Structural Colours' can be found e.g. in the feathers of a peacock tail which are pigmented brown (melanin), but the interference of light also reflects blue, turquoise and other iridescent colors. By light interaction, the natural color palette obtained is wider to the one obtained from pigments and is responsible for phenomena such as iridescence or rapid color changes which results in adaptive camouflage.

Inspired by nature, the 'Ecology of Colour' research focuses on methodologies to grow structural colors from melanin nano structures onto different materials.

What material and processes are used and why?

The structural colors are produced directly onto the material by microscopically structured nano surfaces in layers fine enough to interfere with visible light. Those structures are made from melanin, a biomaterial highly abundant in nature, biodegradable, and create an infinite range of iridescent colors. In the lab structures are grown onto glass, ceramic, paper and textile.

How does it contribute to a better world?

Today the wide distribution of color in our daily lives requires the exploitation and destruction of nature. The textile industry and the ink and paint industry produce toxic chemicals, release gas, use massive amounts of water and contaminate it. The impact of synthetic colors urgently demands research into color processes and methodologies with natural origins. 'Structural Colours' offer a sustainable and innovative alternative.

BACTERIA LAMP

JAN KLINGLER

Jan Klingler
2018

hars / niet-levensvatbare bacteriën / LED-verlichting /
wandarmatuur

Waar gaat je project over?

We bestaan allemaal uit 10 keer meer bacteriën dan menselijke cellen. Elk levend wezen en elke plaats heeft zijn eigen unieke en persoonlijke microbiologische vingerafdruk. In een kruising tussen wetenschap, kunst en industrieel ontwerp creëerde ik de bacterielamp, die dit feit gebruikt om opvallende conversatiestukken te creëren.

Monsters worden genomen van mensen, plaatsen of dingen die een belangrijke positie innemen, en worden verwerkt tot een uniek stuk in de vorm van een werk in opdracht. Of het nu gaat om de locatie van een eerste afspraakje, een persoonlijk souvenir van een gedenkwaardige reis, of de herinnering aan een geliefde ver weg - de mogelijkheden zijn net zo individueel als ieder van ons. De bacterielamp verandert de perceptie van bacteriën als drager van ziekte in een drager van betekenis.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Om het proces van een werk in opdracht te beginnen, stuur ik een kleine monsterkit op die een steriel wattenstaafje en een steriele oplossing in een flacon bevat. Zodra je zachtjes over de huid van een persoon of een fysieke plaats van belang hebt gezwabberd, stuur je de flacon naar me terug, en zal ik het eerst op kleine petrischaaltjes laten groeien.

De kleuren zijn afhankelijk van de soort van het micro-organisme en van de voedingsbodem. Bij de vervaardiging van een werkstuk wordt de klant nauw bij dit proces betrokken: hij kan kiezen tussen de kleuren die groeien of hij kan een zuivere mix van alle kleuren krijgen. Na een groeiperiode van 24 tot 48 uur worden de micro-organismen niet-levensvatbaar gemaakt en volledig verzegeld in een harsschijf om ze voor de eeuwigheid te bewaren als een modern fossiel. Het glazen vaatje is met de mond geblazen in 'de Glasfabriek' in Boda, Zweden, een regio die beroemd is om dit ambacht, wat bijdraagt tot de waarde van elk stuk. Een LED-lichtbron verwerkt in een op maat gemaakte siliconen plug belicht de visuele kwaliteit van het groeipatroon en de kleuren van bovenaf of van onderaf.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

In onze maatschappij van snelle consumptie was ik op zoek naar een manier om sterke en langdurige relaties te creëren tussen mijn creaties en hun toekomstige eigenaars, om er metgezellen voor het leven van te maken. De bacterielamp is een vat vol persoonlijke herinneringen, op een abstracte manier belicht via bacteriën. Het project, dat ook een educatief aspect heeft, kan een uitgangspunt zijn om meer te weten te komen over deze meest overvloedige vorm van leven op aarde en onze essentiële relatie ermee.

BACTERIA LAMP

JAN KLINGLER

Jan Klingler
2018

resin / non-viable bacteria / LED light / wall fixture

What is your project about?

We all consist of 10 times more bacteria than human cells. Every living being and place has its own unique and personal microbiological fingerprint. In a crossover between science, art, and industrial design, I created the bacteria lamp, which uses this fact to create stand out conversational pieces.

Samples are taken from people, places, or things that hold a position of importance, and are grown into a unique piece in the form of commissioned work. May it be the location of a first date, a personal souvenir from a memorable journey, or the reminder of a loved one far away - the possibilities are as individual as each one of us.

The bacteria lamp changes the perception of bacteria from being a carrier of disease to being a carrier of meaning.

What materials and processes are used and why?

To start the process of a commissioned work, I will send a little sample kit that contains a sterile cotton swab and sterile solution in a flask. Once you have gently swabbed over the skin of a person or a physical place of importance, you will send the flask back to me, and I will grow it on small Petri dishes first.

The colors are dependent on the species of the microorganism as well as the nourishment ground. When producing a piece, the customer is very much involved in this process, getting to choose between the colors that grow or having a pure mix of all of them. After a growth period of 24 to 48 hours, the microorganisms are made non-viable and fully sealed within a resin disk to preserve them for eternity as a modern fossil. The glass vessel is mouth blown at 'the Glass Factory' in Boda, Sweden, a region famous for this craft, adding to the value of each piece. An LED light source incorporated into a custom silicone plug highlights the visual quality of the growth pattern and colors from above or below.

How does it contribute to a better world?

In our society of fast consumption, I was looking for a way to create strong and long-lasting relationships between my creations and their new future owners to make them companions for life. The bacteria lamp is a vessel for personal memories, highlighted in an abstract way via bacteria.

Incorporating an educative aspect, the project can be a starting point to learn about this most abundant form of life on the planet and our essential relationship with it.

CORPS-VIES (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | SOPHIE WATELLE

Republiek Brugge | Sophie Watelle
2021

porselein

Waar gaat het project over?

'Corps-vies' is een kruisbestuiving van het project "SerVies" en de reeks "porseleinenhuid". Hierin tast ik de wisselwerking af tussen onze buiten- en binnenwereld.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Het gebruikte materiaal is porselein, hoog gebakken en éénzijdig geglaazuurd met transparant glazuur in combinatie met vlekvormig glazuur op basis van fijn stof. Porselein straalt voor mij tegelijk schoonheid en kwetsbaarheid uit.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Met dit werk beoog ik om vragen op te roepen. We zijn elementen in vele ecosystemen op verschillende schaalniveaus, zoals ons lichaam, onze omgeving, onze wereld, ... systemen die veel schoonheid bezitten, maar ook heel kwetsbaar zijn. Hoe beïnvloedt ons denken en handelen onze ecosystemen? Hier concreet verbeeld, wat is de invloed van fijn stof, veroorzaakt door onze keuzes van verwarming, transport, industrie, ... op onze lichamen.

CORPS-VIES (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | SOPHIE WATELLE

Republiek Brugge | Sophie Watelle
2021

porcelain

What is the project about?

'Corps-vies' - a cross-pollination of the SerVies project and the "porcelain skin" series - explores the interaction between our outer and inner worlds.

Which materials and processes are used and why?

The material used is porcelain, high-fired and glazed, on one side, with transparent glaze in combination with spotty glaze based on fine dust. Porcelain radiates beauty and vulnerability at the same time.

How does it contribute to a better world?

With this work, I wish to raise questions. We are elements in many ecosystems on different scales, such as our body, our environment, our world: all systems that have much beauty, but are also very vulnerable. How do our thoughts and actions affect our ecosystems? Here in concrete terms, what is the influence of fine dust, caused by our choices of heating, transport and industry on our bodies?

ROETVAZEN (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | TINE DEWEERDT

Republiek Brugge | Tine Deweerdt
2022

steengoedklei / roet

Waar gaat het project over?

De 'RoetVazen' ontstonden in het kader van SerVies Brugge 2021. Uit het onderzoek naar het gebruik van fijn stof ontstond een nieuwe vraagstelling en een nieuw onderzoek. Het gebruik van roet uit houtkachels en pelletkachels ipv het gebruik van fijn stof. As is reeds eeuwenlang een basisgrondstof voor keramische glazuren. De link tussen as en roet is dus heel nauw. Uit dit onderzoek naar het gebruik van roet ipv fijn stof groeide de ontwikkeling van een glazuur welke enkel bestaat uit ROET en KLEI. Het gebruik van deze afvalstof (roet- als hoofdingrediënt van een glazuur) was voor mij een echte ontdekking. De sobere vormgeving van de vazen verwijst naar de vorm van schouwen, schoorstenen...

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De basis van de keramische vaas is steengoedklei. Gedraaid en samengesteld op de draaischijf. Gekleurd en geglazuurd met steengoedklei en roet uit pelletkachels en houtkachels. Elektrisch gestookt op 1260°C.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De bijdrage tot een betere wereld is het hergebruiken van afval of restmateriaal. Hier is ROET de basisgrondstof voor het glazuur en dit om de vazen kleur te geven en een glaslaag. De grondstoffen voor de productie van deze vazen werd dus herleid tot klei en roet. Geen andere kleurtoevoegingen of smeltmiddelen werden gebruikt.

ROETVAZEN (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | TINE DEWEERDT

Republiek Brugge | Tine Deweerdt
2022

stoneware clay / soot

What is the project about?

The 'RoetVazen' (SootVases) were created within the framework of SerVies Brugge 2021. A new question and study arose from the research into the use of fine dust, namely the use of soot from wood-burning and pellet stoves instead of particulate matter. For centuries, ash has been a basic raw material for ceramic glazes. Ash and soot are closely linked. This research into the use of soot instead of fine dust led to the development of a glaze that consists only of soot and clay. The use of this waste material (soot) as the main ingredient of a glaze was a real discovery. The restrained design of the vases refers to the shape of fireplaces, chimneys and many more objects.

Which materials and processes are used and why?

The basis of the ceramic vase is stoneware clay, turned and created on the turntable. Coloured and glazed with stoneware clay and soot from pellet stoves and wood-burning stoves. Electrically heated at 1260°C.

How does it contribute to a better world?

The contribution to a better world is the re-use of waste or residual material. Soot is the basic raw material for the glaze, giving colour and a glass layer. The raw materials for the production of these vases were reduced to clay and soot. No other colour additives or melting agents were used.

SERVIES (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | IRIS DE KIEVITH × ANNEMARIE PISCAER (LAB AIR)

Republiek Brugge | Iris de Kievith x Annemarie Piscaer (Lab Air)
2018-2022

porselein

De luchtkwaliteit is niet best. We ademen iedere dag ongemerkt roet, stikstofoxiden en fijnstof in, waar we zelf de producenten van zijn. Designers Iris de Kievith en Annemarie Piscaer vonden een manier om fijnstof te oogsten en te gebruiken als glazuur voor keramiek. Daarmee ontwikkelen ze een nieuw servies. Met de kleur die het fijnstof geeft wordt zo de slechte luchtkwaliteit zichtbaar gemaakt, en zelfs tastbaar. Omdat het gebruik van servies, je ontbijtbordje en je koffiekop, in alledaagsheid en intimiteit verwant is aan ademen is gekozen voor een servies als medium voor bewustwording van de luchtvervuiling. Onderdeel van het project is het 'participative urban mining'; je kan meedoen aan het oogsten van het stof. Dat kan zeker in steden waar de luchtkwaliteit onder de aandacht gebracht moet worden, in binnen- en buitenland. De wind waait het stof immers overal heen.

SERVIES (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | IRIS DE KIEVITH × ANNEMARIE PISCAER (LAB AIR)

Republiek Brugge | Iris de Kievith x Annemarie Piscaer (Lab Air)
2018-2022

porcelain

The air quality is not good. Every day, we inhale undetected soot, nitrogen oxides and fine dust, of which we are the producers. Designers Iris de Kievith and Annemarie Piscaer found a way to harvest fine dust and use it as glaze for ceramics, which they used to develop a new dinner service. With the colour that the fine dust gives, the bad air quality is made visible and even tangible. Since the use of crockery, your breakfast plate and your coffee cup, is related to breathing in, its everydayness and intimacy, crockery was chosen as the medium for raising awareness of air pollution. Part of the project is "participatory urban mining"; you can participate in harvesting the dust. This is certainly possible in cities where air quality needs to be highlighted, at home and abroad. After all, the wind blows the dust everywhere.

UNTITLED (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | RENÉE SANDERSE

Republiek Brugge | Renée Sanderse
2021

gietklei / roet / hout

Waar gaat het project over?

Het gaat om de luchtkwaliteit waarvan de auto's de grootste bijdrage leveren aan roet en fijnstof in de lucht. Maar in heel Vlaanderen is houtverbranding de belangrijkste bron van fijnstof.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Aangezien stad Brugge te "proper" was qua fijnstof, kregen we opdracht om te werken met roet uit de houtkachel. Zo is deze schaal vervaardigd, door middel van gietklei die in een mal werd gegoten, na het drogen en biscuit bakken (950°C) werd de binnenkant en buitenrand ingesmeerd met een transparant glazuur die aangelengd werd door gezeefd hout as. Dit werd dan weer gestookt op 1250°C. Met de houten tak bekomen we een object met het begin en eindproduct.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het project is ontstaan in Rotterdam dat door Handmade in Brugge naar Vlaanderen werd gebracht, om samen met bewoners en makers een Brugs Servies te creëren. Zo werd de problematiek van fijnstof duidelijker gemaakt in de hoop naar het zoeken van oplossingen.

UNTITLED (SERVIES)

REPUBLIEK BRUGGE | RENÉE SANDERSE

Republiek Brugge | Renée Sanderse
2021

casting clay / soot / wood

What is the project about?

It is about air quality, with cars making the largest contribution to soot and particulate matter in the air. In Flanders, wood burning is the main source of fine dust.

Which materials and processes are used and why?

As the city of Bruges was too "clean" in terms of fine dust, we were instructed to work with soot from the wood stove. This is how this bowl was made, by means of casting clay that was poured into a mould, after drying and baking (950°C), the inside and outside edges were smeared with a transparent glaze that was mixed with sieved wood ash. This was then fired again at 1250°C. With the wooden branch, we obtain an object with a beginning and an end.

How does it contribute to a better world?

The project originated in Rotterdam and was brought to Flanders by Handmade in Bruges to create a Bruges Dinner Service together with residents and makers. In this way, the problem of fine dust was emphasised in the hope of finding solutions.

VATA

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2022

recup hout / staal / keramiek / acryl / windmolen

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest)

Waar gaat het project over?

Het verbindt en vertaalt de buitenkant met de binnenkant, waarbij groene energie (windmolen) wordt gebruikt om het object leven in te blazen. Zo maakt het ons op speelse wijze bewust van de klimatologische krachten die buiten gaande zijn. De windmolen met zelfgemaakte doe-het-zelf dynamo levert energie aan het object en is onderdeel van het ontwerp, maar stelt me ook in staat om energie van het net op te wekken. Voortkomend uit de drang om zelfvoorzienend te worden.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

Gerecycleerde eik, padoek en Amerikaanse linde voor het lichaam
Keramiek voor het hoofd
wilgentakken
staal voor afwerkingen en technische doos
acrylverf,
ledlicht,
transformator

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dit is een werk dat zelfvoorzienend is in energie en samengesteld is uit lokale materialen. 95 procent van de body ervan bestaat uit geupcycled materiaal. Hoewel het geen product is dat voor iedereen toegankelijk is, inspireert het zeker en zendt het een positieve boodschap uit.

VATA

ANTHONY LEENDERS

Anthony Leenders
2022

recup wood / steel / ceramics / acrylic / windmill

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest)

What is the project about?

Connecting and translating the outside with the inside, using green energy (windmill) to breathe life into the object. Thus it playfully makes us aware of the climatological forces that are going on outside. The windmill with a self-made DIY dynamo, provides energy to the object and is part of the design yet also allows me to generate energy of the grid. Coming forward out of the urge of becoming self sufficient.

Which materials are used and why?

Recycled oak, padouk and basswood for the body
Ceramic for the head
willow branches
steel for finishings and technical box
acrylic paint,
led light
transfo

How does it contribute to a better world?

This is a work that is self-sufficient in energy and composed with local materials, 95 percent of its body is upcycled matter. Although it is not a product that is accessible for everybody, it surely does inspire and sends a positive message.

RAW-ROWS

HORS-STUDIO / REBECCA FEZARD / ELODIE MICHAUD

hors-studio
2021

mossels / oesters

met de steun van de Franse ambassade

Waar gaat je project over?

hors-studio presenteert 'Raw Rows', een ornamentale zuil die materiaalontwerp en parametrisch ontwerp combineert. In het verlengde van hun onderzoekswerk stellen Elodie en Rebecca met 'Raw Rows' een toepassing voor van materialen die ontstaan dankzij het afval van de schelpdierenteelt. Inherent aan hun artistieke benadering om het decoratieve erfgoed aan te grijpen, herontdekt hors-studio hier de zuil, een combinatie van generatief design met een klassieke culturele vorm. Het ornamentale repertoire is een spiegel van de wereld, die put uit de natuur of uit de geometrie. Het is door het gebruik van deze twee soorten middelen - zowel materieel als intellectueel - dat de installatie haar betekenis krijgt, dat ze de levenscyclus van het materiaal, zijn duurzaamheid en zijn constructiewijze in vraag stelt.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Dankzij parametrische en algoritmische hulpmiddelen kan een modulaire en innovatieve assemblage van eco-ontworpen bakstenen worden gecreëerd. De bakstenen van de zuilen zijn volledig biologisch afbreekbaar en worden gemaakt van afval van schelpen (oesters, mosselen en sint-jakobsschelpen) en gebonden met zeewier. Dankzij deze knowhow van hergebruik van afval/hulpbronnen (gerecupereerd in de omliggende restaurants of schelpdierindustrie) en de associatie van een bio-collageen, kunnen de gebruikte materialen worden teruggebracht naar hun oorspronkelijke habitat zodra ze in water zijn opgelost. Met deze installatie buiten de studio stellen we een alternatieve oplossing voor efemere scenografieën voor, waarbij het gecreëerde decor kan terugkeren naar zijn natuurlijke staat.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Deze installatie toont ook de bruggen die functioneren tussen kunst en wetenschap en het belang van samenwerking. De talrijke in open source gepubliceerde onderzoeken op het gebied van biomaterialen en organisch design zijn een kostbare hulp geweest bij de creatie van de zuilen. hors-studio heeft samengewerkt met Aurélien Jeanjean, werktuigbouwkundig en bouwkundig ingenieur, gespecialiseerd in parametrisch tekenen op het Rhino-Grasshopper ontwikkelplatform. 'Raw Rows' legt deze gevoelige link tussen de praktijk van het ontwerpen en de omringende natuur die ons mogelijkheden biedt om te bouwen en te creëren.

RAW-ROWS

HORS-STUDIO / REBECCA FEZARD / ELODIE MICHAUD

hors-studio
2021

mussels / oysters

with the support of the French Embassy

What is your project about?

hors-studio presents 'Raw Rows', an ornamental column combining material design and parametric design. In the continuity of their research work, Elodie and Rebecca propose with 'Raw Rows' an application to materials created thanks to shellfish farming waste. Inherent to their artistic approach of seizing the decorative heritage, hors-studio revisits here the column, combining generative design with a classic cultural form. The ornamental repertoire is a mirror of the world, drawing its source from nature or from geometry. It is by using these two types of resources - whether material or intellectual - that the installation takes on its meaning, that it questions the life cycle of the material, its durability and its mode of construction.

What materials and processes are used and why?

The contribution of parametric and algorithmic tools allows the creation of a modular and innovative assembly of eco-designed bricks. Entirely biodegradable, the bricks that make up the columns are made from waste shells (oysters, mussels and scallops) and bound with seaweed. Thanks to this know-how of re-use of waste/resources (recovered either in the surrounding restaurants or shellfish industries) and the association of a bio-collagen, the materials used can be restored to their original habitat once dissolved in water. With this out-of-studio installation, we propose an alternative solution for ephemeral scenographies, where the created decor could return to its natural state.

How does it contribute to a better world?

This installation also shows the bridges that operate between art and science and the stakes of collaborative work. The numerous researches in bio-materials and organic design published in open-source have been a precious help for the creation of the columns. hors-studio has collaborated with Aurélien Jeanjean, mechanical and construction engineer, specialized in parametric drawing on the Rhino-Grasshopper development platform. 'Raw Rows' establishes this sensitive link between the practice of design and the surrounding nature that offers us possibilities to build and create.

SEMIOPHORE

HORS-STUDIO / BOLD-DESIGN

hors-studio / bold-design / 8fablab
2021

3D-geprinte schelpen / algen

Courtesy of hors-studio x bold-design x 8fablab| The pieces were made possible thanks to the support of the publishing house Boutures d'Objets, Patricia Lerat/ PLC Consulting, the Fun lab of Tours and the companies Entre Mer & Terre and Louis François.

Waar gaat je project over?

*Stéréome / *Minerale structuur die het zachte weefsel bij een stekelhuidige ondersteunt. Deze structuur wordt door ingenieurs bestudeerd voor industriële toepassingen op basis van biomimicry. In het kader van een workshop in het 8 Fablab (drôme) hebben hors-studio en Bold Designers geëxperimenteerd met 3D-printen met biomaterialen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Door de keramische 3D-printer anders te gebruiken, worden de onderdelen gemaakt van buigzame schelpenpasta (zeeoor, mosselen en sint-jakobsschelpen) en een bindmiddel op basis van zeewier.

De werken werden mogelijk gemaakt dankzij de steun van uitgeverij Boutures d'Objets, Patricia Lerat/PLC Consulting, het Fun lab van Tours en de bedrijven Entre Mer & Terre en Louis François.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dit eerste vruchtbare onderzoek tussen de twee duo's stelt hen in staat de 3D-printer te beschouwen als een formidabel werktuig en metgezel om nieuwe vormen, nieuwe objecten, nieuwe ruimtes te bouwen met het afval/de hulpbronnen van het grondgebied. Wat 3D-printen betreft, het is een manier om zich te bevrijden van een groot deel van de productiebeperkingen door een nieuwe esthetiek te introduceren. Het maakt het mogelijk een structuur te optimaliseren en slechts de hoeveelheid materiaal te gebruiken die nodig is. Sinds deze eerste ervaring zetten hors-studio en bold-design hun samenwerking voort. In september 2022 zullen ze in het kader van Mondes Nouveaux een 3D-geprinte micro-architectuur met robotarmen voorstellen in een nieuw innovatief materiaal dat gemaakt is van de lederresten van lokale bedrijven.

SEMIOPHORE

HORS-STUDIO / BOLD-DESIGN

hors-studio / bold-design / 8fablab
2021

3D printed shells / algae

Courtesy of hors-studio x bold-design x 8fablab| The pieces were made possible thanks to the support of the publishing house Boutures d'Objets, Patricia Lerat/ PLC Consulting, the Fun lab of Tours and the companies Entre Mer & Terre and Louis François.

What is your project about?

*Stéréome / *Mineral structure that supports the soft tissue of an echinoderm. This structure is being studied by engineers for industrial applications based on biomimicry. As part of a workshop at the 8 Fablab (drôme), hors-studio and Bold Designers experimented with biomaterial 3D printing.

What materials and processes are used and why?

By diverting the use of the ceramic 3D printer, the parts are made of ductile shell paste (abalone, mussels and scallops) and a seaweed-based binder.

The pieces were made possible thanks to the support of the publishing house Boutures d'Objets, Patricia Lerat/PLC Consulting, the Fun lab of Tours and the companies Entre Mer & Terre and Louis François.

How does it contribute to a better world?

This first fruitful research between the two duos allows them to consider the 3D printer as a formidable tool and companion to build new forms, new objects, new spaces with the waste/resources of the territory. As for 3D printing, it is a way to free oneself from a large part of the manufacturing constraints by bringing a new aesthetic. It allows to optimize a structure and to use only the quantity of material that is necessary. Since this first experience, hors-studio and bold-design continue their collaboration. In September 2022, as part of Mondes Nouveaux, they will propose a 3D printed micro-architecture with robot arms in a new innovative material made from the leather scraps of local companies.

DE VLOTTE STIEMER EXPEDITIE

CONSTRUCTLAB I.S.M. STRIEMERLAB

Emma Ribbens / Juul Prinsen / Lucas Devolder
2021

PE jerrycans / PES banden / gerecycled stalen rekken

Striemerlab is een citizen science of burgerwetenschappelijk project dat de waterkwaliteit van de Stiemerbeek in Genk in kaart wil brengen. Het is een samenwerking tussen LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde – UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) met steun van de Vlaamse overheid. Courtesy of ConstructLab x Valerie van Leersum | Special thanks to Simon Verschelde, Victoria Van Kan x Cami Laureyssens

Waar gaat je project over?

In het burgerwetenschapsproject Striemerlab worden tests gedaan om de "gezondheid" van de Stiemer in de gaten te houden. De tests die daar nu worden uitgevoerd, verschillen niet veel van hoe wij het menselijk lichaam onderzoeken. Zelfs na wetenschappelijk onderzoek is het echter vaak moeilijk om de conditie te beoordelen. Vooral omdat het moeilijk is om al die verschillende resultaten terug te brengen tot één beeld of resultaat. De vraag rijst of wij niet alle onderzoeken bij elkaar moeten brengen en de zaken van tijd tot tijd in een minder wetenschappelijk licht moeten zien.

Wat als we het van nog dichterbij konden bekijken, van binnenuit? Zou dat ons geen beter beeld geven dat we kunnen communiceren? Het is moeilijk om in de menselijke slagaders te kruipen, maar in de Stiemer kunnen we een diepe duik nemen. Met ons onderzoeksschip, dat speciaal is aangepast om onder ideale omstandigheden de Stiemerbeek te bevaren, kunnen we de hele ader van dichtbij bekijken. Het is immers moeilijk om secties over te slaan als we er eenmaal in zitten. Door alle informatie bij elkaar te brengen en met vlaggen te seinen, kunnen we heel lokaal de situatie bepalen. Het schip en de stemming van de bemanning zijn ook een goede toetssteen. Het logboek is een nauwgezet verslag van de activiteiten van het schip, maar als de omstandigheden niet ideaal zijn en het schip aan de grond loopt, zullen we ons moeilijk kunnen verbergen. Op die momenten hebben we hulp van buitenaf nodig, van de mensen van Genk. Als daarentegen het water aantrekkelijk wordt om in te zwemmen, zal de bemanning zich niet inhouden, en ook dat gaat niet onopgemerkt voorbij.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De "gezondheid" van de Stiemer wordt rechtstreeks beïnvloed door het afval dat in de stroom terechtkomt. Door op lokale vuilnisbelten materialen te verzamelen voor de basis van ons onderzoeksschip, verkleinen we onze voetafdruk en bestrijden we afval met afval. Gelukkig vonden we een metalen frame waarmee we een modulair vlot konden maken dat kan worden omgebouwd tot een slaap-, eet- en rustplaats.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De (schijnbaar) ludieke optocht nodigde voorbijgangers uit om in contact te komen met het expeditieteam en deel uit te maken van het groeiende ondersteuningsteam van de lokale bevolking. Zo kwamen ze direct in contact met de Stiemer en werd hopelijk het slechte imago van het riviertje doorprikt. Op deze manier proberen we een gemeenschap te versterken die zorg wil dragen voor haar waterwegen. Wij geloven dat je de gezondheid van een gemeenschap kunt voelen door naar haar waterlopen te kijken.

Striemerlab (<https://stiemerlab.be/>) is een citizen science of burgerwetenschappelijk project dat de waterkwaliteit van de Stiemerbeek in Genk in kaart wil brengen. Het is een samenwerking tussen LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde – UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) met steun van de Vlaamse Overheid. Het getoonde werk werd gerealiseerd naar aanleiding van een open oproep voor ontwerpers, kunstenaars en collectieven om, middels een residentie, een artistieke interventie in of rond de publieke ruimte van de Stiemervallei uit te werken dat de data over de waterkwaliteit als uitgangspunt neemt. De residentie werd mogelijk gemaakt door LUCA | School of Arts en het S+T+ARTS4Water consortium.

DE VLOTTE STIEMER EXPEDITIE

CONSTRUCTLAB I.S.M. STRIEMERLAB

Emma Ribbens / Juul Prinsen / Lucas Devolder
2021

PE jerrycans / PES straps / recycled steel racks

Striemerlab is a citizen science project that aims to map the water quality of the Stiemerbeek in Genk. It is a collaboration between LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde – UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) with support from the Flemish Government. Courtesy of ConstructLab x Valerie van Leersum | Special thanks to Simon Verschelde, Victoria Van Kan x Cami Laureyssens

What is your project about?

In the citizen science project Striemerlab, tests are being done to monitor the "health" of the Stiemer. The tests that are now carried out there are not that different from how we examine the human body. But even after scientific examination, it is often difficult to assess the condition. Especially since it is difficult to reduce all these different results to one image or result. The question arises whether we should not bring all the tests together and see things in a less scientific light from time to time.

What if we could take an even closer look, observe it from the inside? Wouldn't that give us a better picture that we could communicate? It is difficult to crawl into the human arteries, but in the Stiemer we can take a deep dive. With our research vessel, which is specially adapted to navigate the Stiemerbeek in ideal conditions, we can take a closer look at the entire vein. After all, it is difficult to skip sections once we are in. We can determine the situation very locally by bringing all the information together and signaling with flags. The ship and the mood of the crew are also a good touchstone. The logbook is a meticulous record of the ship's activities, but if the conditions are not ideal and the ship becomes aground, we will find it hard to hide. At those moments we need help from outside; from the people of Genk. If, on the other hand, the water becomes attractive for swimming, the crew will not hold back, and that does not go unnoticed either.

What materials and processes are used and why?

The "health" of the Stiemer is directly influenced by the waste ending up in the stream. By scavenging materials in local trash collection sites for the basis of our research vessel we reduce our footprint and combat waste with waste. As luck would have it, we found a metal frame that permitted us to make a modular raft which converts to a sleeping, eating and resting place.

How does it contribute to a better world?

The (seemingly) ludic procession, invited by-passers to interact with the expedition team and become part of the growing support team of locals. This made them engage directly with the Stiemer and hopefully punctured the bad image the little stream has. In this way we try to strengthen a community that wants to take care of their waterways. We believe that you can sense the health of a community by looking at its water.

WAT EEN BEEK WEET | DE BRON VAN DE BEEK × DE VRIJE BEEK

VALERIE VAN LEERSUM

Valerie van Leersum i.s.m. Stiemerlab
2022

mixed media 3D collage op houten plaat

De residentie kaderde binnen het citizen-scienceproject Stiemerlab, een samenwerking tussen LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde - UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), met steun van de Vlaamse Overheid.

Afgelopen periode heeft Valerie van Leersum grote delen van de Stiemer vallei bewandeld. Soms alleen, soms met biologen, historici, landschapsexperts of tijdelijke passanten. Ze heeft planten verzameld, water stalen meegenomen, gefotografeerd, Stiemerproducten opgespoord en is in gesprek gegaan met bijzonder aardige Stiemerlabbers (burger wetenschappers die de waterkwaliteit monitoren).

Tijdens deze wandelingen en ontmoetingen heeft ze in het gebied vijf gezichten herkend. Namelijk; 'De Bron van de Beek', 'De Rechte Beek', 'De Vrije Beek', 'De Beek als Doorstroommoeras' en 'De Vervindende Beek'.

Deze gezichten heeft ze geportretteerd. De verzamelde foto's, gevonden voorwerpen, objecten en teksten vormen de ingrediënten voor het werk.

Het zijn vijf opstellingen/ 3D-collages die de diverse gezichten van het gebied onthullen. Portretten die het niet direct zichtbare, zichtbaar maken. De bezoeker en passant uitnodigen te luisteren naar hetgeen 'Wat een Beek Weet'.

Elk werk is verbonden met een legenda waar de verhalen achter het zichtbare worden onthuld.

Het geheel zou je kunnen zien als de oude biologie-schoolplaten van M.A. Koekoek waar delen van de natuur zorgvuldig werden geïllustreerd. Het delen van kennis, enthousiasme en verborgen verhalen maakt men betrokken en helpt herinneren dat alles met elkaar verbonden is.

Stiemerlab (<https://stiemerlab.be/>) is een citizen science of burgerwetenschappelijk project dat de waterkwaliteit van de Stiemerbeek in Genk in kaart wil brengen. Het is een samenwerking tussen LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde – UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) met steun van de Vlaamse Overheid. Het getoonde werk werd gerealiseerd naar aanleiding van een open oproep voor ontwerpers, kunstenaars en collectieven om, middels een residentie, een artistieke interventie in of rond de publieke ruimte van de Stiemervallei uit te werken dat de data over de waterkwaliteit als uitgangspunt neemt. De residentie werd mogelijk gemaakt door LUCA | School of Arts en het S+T+ARTS4Water consortium.

WAT EEN BEEK WEET | DE BRON VAN DE BEEK × DE VRIJE BEEK

VALERIE VAN LEERSUM

Valerie van Leersum i.c.w. Stiemerlab
2022

mixed media 3D collage on woorden panel

De residentie kaderde binnen het citizen-scienceproject Stiemerlab, a cooperation between LUCA | School of Arts, VITO, Centrum voor Milieukunde - UHasselt, Stad Genk, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), with support of Vlaamse overheid.

Recently, Valerie van Leersum hiked through the Stiemer Valley. Sometimes alone, sometimes with biologists, historians, landscape experts or occasional passers-by. She collected plants, took photographs of water samples, tracked down Stiemer products and conversed with convivial Stiemerlabbers (citizen scientists who monitor the water quality).

During these walks and encounters, she recognised five faces in the area: 'The Source of the Brook', 'The Straight Brook', 'The Free Brook', 'The Brook as a Flowstone' and 'The Redemptive Brook'.

She portrayed these faces by way of collected photos, found objects and texts, which are the ingredients of the work.

There are five installations/3D collages that reveal the diverse faces of the area. Portraits that make what is not immediately visible, visible. Inviting the visitor and passer-by to listen to what 'A Brook Knows'.

Each work is linked to a legend that reveals the stories behind the visible.

The entire artwork harks back to old-fashioned biology school slides by M.A. Koekoek where parts of nature were carefully illustrated. Sharing knowledge, enthusiasm and hidden stories gets people involved and reminds them that everything is connected.

Stiemerlab (<https://stiemerlab.be/>) is a citizen science project that aims to map the water quality of the Stiemerbeek in Genk. This is a collaboration between LUCA | School of Arts, VITO, Centre for Environmental Sciences - UHasselt, the City of Genk, and Flemish Environment Agency (VMM) with support from the Flemish Government.

The work on display was realised in response to an open call for designers, artists and collectives to develop an artistic intervention in or around the public space of the Stiemer Valley, using data on water quality as its starting point, during their residency. This was made possible by LUCA | School of Arts and the S+T+ARTS4Water consortium.

CARTES TABLE

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2020

overstock stalen buis / stalen tablet

CARTES

'Cartes' is een klein tafeltje of bureau dat het midden houdt tussen sculpturaliteit en functionaliteit. Het stuk is het resultaat van een intuïtieve zoektocht naar evenwicht, spanning en zuiverheid. De Cartesiaanse twijfel of methodische twijfel is in de filosofie van René Descartes een manier om zekerheid te zoeken door aan alles te twijfelen. De buis is gemaakt van overtollig staal uit de gasindustrie. Het oppervlak is gezandstraald, geborsteld en gevernist staal.

CARTES TABLE

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2020

overstock steel pipe / steel tablet

CARTES

'Cartes' is a small table or desk which lies somewhere between sculpturality and functionality, The piece is the result of an intuitive search to equilibrium, tension and purity. The Cartesian doubt or methodical doubt is in the philosophy of René Descartes a way of seeking certainty by doubting everything. The tube is made out of surplus steel which is over ordered from the gas industry, it is sandblasted, brushed and varnished. The surface is sandblasted, brushed and varnished steel.

BREAZEA (BREATHE IN/ BREATHE OUT)

CRAFTING PLASTICS! STUDIO I.S.M. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

gemengd biopolymeer

met steun van Polestar

'BreaZea' is een 3D-geprint modulair kamerscherm gemaakt van bioplastics dat je Circulaire Economie laat ervaren. De subtiele geur van 'BreaZea' helpt de consument om 'BreaZea' te onderscheiden van op benzine gebaseerde kunststoffen door de aroma-actieve stoffen van de grondstof te versterken. De modules zijn gemaakt van 100% hernieuwbare grondstoffen en zijn 100% biologisch afbreekbaar. 'BreaZea' kan op verschillende manieren worden gecombineerd en hergebruikt en is ontwikkeld voor de horeca en werk- en woonomgevingen.

BREAZEA (BREATHE IN/ BREATHE OUT)

CRAFTING PLASTICS! STUDIO I.C.W. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

biopolymer blend

with the support of Polestar

'BreaZea' is a 3D-printed modular room divider made from bioplastics that lets you experience Circular Economy. The subtle smell of 'BreaZea' helps the consumer to distinguish 'BreaZea' from petrol-based plastics by enhancing the aroma-active substances of the raw material. The modules are made from 100% renewable resources and are 100% biodegradable. 'BreaZea' can be combined and reused in various ways and has been created for the hospitality industry and working and living environments.

CLUB B2B

VICTOR VERHELST / THOMAS WATERZOOI

Victor Verhelst / Thomas Waterzooi
2022

generative art / game

met steun van KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + LUCA | School of Arts en de Vlaamse overheid

Victor Verhelst & Thomas Waterzooi nemen u in het designmuseum mee naar een geremixt universum. Dit werk vertrekt van Victor's geesteskind "Trippy Vegas", een wereld die zich voornamelijk afspeelt in een zelfontworpen stad, en hergebruikt de bestaande beelden en beeldtaal om via generative art (een digitaal proces waarbij een set van regels wordt toegepast om een theoretisch oneindige variatie aan werk te creëren) aan upcycling te doen.

Het 'Club B2B'-project vertrekt vanuit het idee om het Trippy Vegas-universum verder digitaal uit te breiden en door middel van het upcyclen van de reeds bestaande patronen/architecturale elementen door generative art en interactive technology zijn eigen leven te laten leiden. De stad wordt digitaal samen-genaaid als een patchwork van bestaande patronen kan door het aangeboden materiaal, zelf vormen of stad scènes creëren tot in het oneindige. Dit presenteren Thomas en Victor in de voorziene ruimte door gebruik te maken van een Ipad dat dient als bestuurs element en een beamer/projectiescherm die het nog eens vergroot voor de ultieme belevenis.

Thomas Waterzooi (°1986, Henry Van de Velde-winnaar voor BabelAR) is gespecialiseerd in generative art and playful interactions en maakt gebruik van game-technologie om Victor's Trippy Vegas-universum een nieuw digitaal leven te bezorgen en het te laten groeien naar ongekende hoogtes. Het werk zal niet alleen zorgen voor nieuwe beelden

van Trippy Vegas maar voorziet ook in de mogelijkheid om deze nieuwe beelden van de stad opnieuw te gaan verwerken tot unieke riso's, het medium waar Victor Verhelst vooral mee werkt om zijn stad te presenteren. Zo creëren we een (oneindige) circulaire economie.

Het 'Club B2B'-project wordt gepresenteerd in het designmuseum door middel van een box al op zich volledig te bekleden met riso's die dienen als behangpapier en om de toeschouwer mee in het universum te zuigen. Op het behangpapier hangen er unieke riso's (variërend van A3 formaat tot A2) vanuit dat universum. één muur in het midden van deze box is vrijgehouden om daar door middel van projectie de samenwerking tussen Thomas en Victor tentoon te stellen.

De game kan bediend worden door middel van de Ipad die in verbinding staat met het projectiescherm.

Het behangpapier is gemaakt met een Riso Duplicator. Een Riso Duplicator is een geautomatiseerde zeefdruk machine uit Japan die werkt met inkt op basis van soja. Dit procédé is een zeer milieuvriendelijke manier van printen. LUCA School Of Arts heeft vanaf 2022 ook een A2 duplicator waarmee zij zich pionieren als de enigste in heel België. Deze zou ook ingezet worden bij dit project naast de eigen duplicator van Victor Verhelst. De Risodruktechniek staat gekenmerkt door zijn levendige kleuren.

'Club B2B' is deel van het Trippy Vegas-universum

CLUB B2B

VICTOR VERHELST / THOMAS WATERZOOI

Victor Verhelst / Thomas Waterzooi
2022

generative art / game

with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) + LUCA | School of Arts and the Flemish Government

Victor Verhelst & Thomas Waterzooi take you to a remixed universe in the design museum. This work starts from Victor's brainchild "Trippy Vegas", a world that mainly unfolds in a self-designed city, and reuses the existing images and visual language to engage in up-cycling through generative art (a digital process that applies a set of rules to create a theoretically infinite variety of work).

The 'Club B2B' project starts from the idea of digitally expanding the Trippy Vegas universe and letting it live its own life by up-cycling the already existing patterns/architectural elements through generative art and interactive technology. The city is digitally stitched together as a patchwork of existing patterns, and through the material offered, can create its own forms or city scenes ad infinitum. Thomas and Victor present this in the designated space by using an iPad that serves as a control element and a beamer/projection screen that magnifies it for the ultimate experience.

Thomas Waterzooi (°1986, Henry Van de Velde award winner for BabelAR) specialises in generative art and playful interactions, and uses gaming technology to give Victor's Trippy Vegas universe a new digital life and make it grow to unprecedented heights. The work will not only create new images of Trippy Vegas but also provides the opportunity to rework these new images of the city into unique risos, the medium Victor Verhelst uses primarily to present his city. This is how we create an (infinite) circular economy.

The 'Club B2B' project is presented in the design museum by means of a box completely covered with risos that serve as wallpaper and draw the viewer into the universe. On the wallpaper hang unique risos (ranging from A3 size to A2) from that universe. One wall in the middle of this box is kept free in order to exhibit the partnership between Thomas and Victor by means of projection.

The game can be operated by means of the iPad that is connected to the projection screen.

The wallpaper is made with a Riso Duplicator. A Riso Duplicator is an automated screen printing machine from Japan that uses soya-based ink. This process is a very environmentally friendly way of printing. LUCA | School of Arts also has an A2 duplicator as of 2022 with which they are pioneering as the only one in the whole of Belgium. This would also be used in this project alongside Victor Verhelst's own duplicator. The Riso printing technique is characterised by its vivid colours.

'Club B2B' is part of the Trippy Vegas universe

CURRENT AGE - LAMP

STUDIO PLASTIQUE

Bernd Weinmayer
2021

glas / elektronica

Waar gaat je project over?

Current Age at Z33 bekijkt onze afhankelijkheid van hulpbronnen, waarbij elektriciteit de drijvende kracht is achter de huidige manier van leven van de mensheid. Zonder elektriciteit zouden de wereld, onze productiesystemen, ons sociaal leven en de manier waarop we samenleven niet kunnen bestaan. Communicatie, voedselbereiding, festiviteiten, productie, verkeersbeheer, gegevensopslag, enz. zouden allemaal heel andere vormen aannemen. Elektriciteit geeft vorm aan onze westerse samenleving zoals wij die vandaag kennen. Ze maakt onze huidige identiteit als (westerse) mens mogelijk en voedt ze. Tegelijkertijd is ze direct of indirect betrokken bij veel van de 'wicked problems' in ons huidige antropoceen-tijdvak. Elektriciteit draagt bij aan en vormt zelfs onze huidige manier van leven, maar ze versterkt en stimuleert ook de destructieve krachten die we vandaag in de wereld zien. Opwekking van elektriciteit is verbonden met klimaatverandering, de distributiesystemen via kabels en opslag in batterijen met moderne slavernij en de uitputting van zeldzame aardmetalen, en het gebruik in huishoudelijke apparaten en industrie met vervuiling en afval, ... De huidige tijd ontwerpt scenario's om elektriciteit op alternatieve manieren te verbruiken en te distribueren. Wat zijn de toekomstige opties voor het opwekken, gebruiken en distribueren van elektriciteit die milieuvriendelijker zijn of meer losgekoppeld van het huidige elektriciteitsnet?

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Een elektrische stroom wordt zichtbaar wanneer deze door de met gas gevulde buis loopt. Wanneer het voorwerp wordt aangeraakt, zal de elektrische stroom worden beïnvloed en in wisselwerking treden met het lichaam.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Vandaag zijn de elektrische stromen getemd en lopen ze via kabels over land, onder de grond, onder water, in de muren van onze huizen en de printplaten van onze aangesloten apparaten.

Omdat veel van de fascinerende magie en schoonheid van elektriciteit verborgen bleef, werd de lamp ontworpen als een manier om opnieuw een tastbare en intuïtieve band met elektriciteit tot stand te brengen. Een elektrische stroom wordt zichtbaar wanneer hij door de met gas gevulde buis loopt. Wanneer het object wordt aangeraakt, zal de elektrische stroom worden beïnvloed en in wisselwerking treden met het lichaam.

CURRENT AGE - LAMP

STUDIO PLASTIQUE

Bernd Weinmayer
2021

glass / electronics

What is your project about?

Current Age at Z33 looks at our resource dependency with electricity being the driving force of the current way of living of human kind. Without electricity, the world, our production systems, our social lives and the way we live together would not be able to exist. Communication, food preparation, festivities, production, traffic management, data storage, etc. would all take on very different forms. Electricity shapes our Western society as we know it today. It enables and feeds our current identities as (Western) human beings. At the same time it is involved directly or indirectly in many of the wicked problems in our current Anthropocene world. As electricity contributes to, and even constitutes our current way of living, it also enhances and drives the destructive forces we see happening in the world today. The generation of electricity is linked to climate change, it's distribution systems through cables and storage in batteries to modern slavery and the exhaustion of rare earth materials, and it's usage in household appliances and the industry to pollution and waste,... Current Age designs scenario's to consume and distribute electricity in alternative manners. What are the future options of generating, using and distributing electricity that are more environmentally friendly or more disconnected from the current grid?

What materials and processes are used and why?

An electric current becomes visible when running through the gas-filled tube. When touching the object, the electric current will be influenced and interact with the body.

How does it contribute to a better world?

Today electric currents have been tamed and run through cables overland, underground, underwater, in the walls of our houses and the circuitboards of our connected devices.

With much of the fascinating magic and beauty of electricity hidden away, the lamp was designed as a way to re-establish a tangible and intuitive connection with electricity. An electric current becomes visible when running through the gas-filled tube. When touching the object, the electric current will be influenced and interact with the body.

MARS - MODULAR ARTIFICIAL REEF STRUCTURE

REEF DESIGN LAB

Reef Design Lab
2013

video

MARS is een keramisch 3D-geprint modulaair systeem voor het bouwen van rifhabitats zonder dat zware apparatuur nodig is. Het systeem werd oorspronkelijk ontworpen door Alex in 2013 om te worden gebruikt in combinatie met koraalkweek en rifherstelprojecten.

De schade aan koraalriffen wereldwijd is een goed besproken en gedocumenteerde realiteit, veroorzaakt door een groot aantal vormen van milieubelasting. Deze omvatten verzuring van de oceaan, afvloeiing van riviersedimenten, destructieve visserijpraktijken, invasieve soorten en het meest kritieke van alles is het verbleken van koralen door de opwarming van de oceaan als gevolg van de klimaatverandering.

Eén methode die gemeenschappen over de hele wereld gebruiken om beschadigde koraalriffen te herstellen, is het ontwikkelen van onderwaterboerderijen/kwekerijen waar verschillende koraalsoorten kunnen worden gekweekt om uiteindelijk te worden teruggeplaatst in de natuurlijke rifstructuur. Deze kwekerijen hebben niet overal ter wereld evenveel succes gehad, maar de meeste hebben toch een betekenisvolle impact gehad. Nieuwe kweekmethoden worden voortdurend ontwikkeld en zijn afhankelijk van de criteria van het gebied en de soorten koraal die worden gekweekt. Het is gebruikelijk om onderwaterstructuren te gebruiken om gefragmenteerd koraal op te kweken, zoals koraalbomen, bio-rotsstructuren, stalen tafels, pijpen en betonblokken.

MARS stelt zich deze kweekstructuren voor als een driedimensionaal raster dat vanuit kleine boten kan worden ingezet en door duikers kan worden geïmplementeerd, vergelijkbaar met een onderwater lego set. Hierdoor zijn er geen zware machines nodig (waar veel gemeenschappen geen toegang toe hebben), maar kan er wel een sterke structuur worden gebouwd met minimaal materiaal. Het systeem wordt vervolgens gebouwd naargelang de behoeften van de koraalplantage of het hersteldoel. Elke eenheid heeft een speciaal ontworpen oppervlakgeometrie om de natuurlijke aanwas van jong koraal te stimuleren en het gemakkelijker te maken voor getransplanteerd koraal om aan te slaan. Deze oppervlakken zijn 3D-geprint en gegoten in keramiek met behulp van het slip casting proces. De holle vormen worden vervolgens gevuld met zeebeton en stalen wapening. Keramiek is een van de beste transplantatiematerialen omdat het volledig inert is en kan worden gegoten met ruwe oppervlakken. Eenmaal geïmplementeerd biedt het systeem een permanente stijve structuur voor het verplanten van koraal, maar fungeert het ook als habitatbescherming voor andere soorten in het gebied.

Het MARS-project loopt nog en wij testen hoe het systeem kan worden gebruikt voor een verscheidenheid van andere restauratietoepassingen in verschillende omgevingen. We testen ook hoe verschillende elementen van het project kunnen worden uitgebreid tot nieuwe onderzoeksgebieden, zoals het verminderen van de energievoetafdruk van materialen die voor dergelijke structuren worden gebruikt.

Het is ook belangrijk op te merken dat zonder een aanzienlijke vermindering van de wereldwijde CO₂-uitstoot de gezondheid van de koraalriffen in de wereld zal blijven verslechteren.

MARS - MODULAR ARTIFICIAL REEF STRUCTURE

REEF DESIGN LAB

Reef Design Lab
2013

video

MARS is a ceramic 3D printed modular system for constructing reef habitat without the need for heavy duty equipment. The system was originally designed by Alex in 2013 to be used in conjunction with coral farming and reef restoration projects.

The damage to coral reefs globally is a well covered and documented reality caused by a myriad of environmental pressures. These include ocean acidification, river sedimentation runoff, destructive fishing practices, invasive species and most critically of all is coral bleaching caused by warming ocean temperatures as a result of climate change.

One method that communities around the world are using to restore areas of damaged coral reef is to develop underwater farms/nurseries where various coral species can be grown and eventually be relocated back to natural reef structure. These farms have had varying success around the world yet the majority have made a meaningful impact. New farming methods are constantly being developed and are dependent on the criteria of the area and species of coral being grown. It is common practice to use underwater structures to grow fragged corals on such as coral trees, bio rock structures, steel tables, pipes and concrete blocks.

MARS reimagines these farming structures as a three dimensional lattice that can be deployed from small boats and implemented by divers similar to an underwater lego set. This completely eliminates the need for heavy-duty machinery (which many communities do not have access to) but allows for a strong structure using minimal material. The system is then built depending on the needs of the coral farm or the restoration goal. Each unit has specially designed surface geometry to encourage natural recruitment of juvenile coral and to make it easier for transplanted coral to take hold. These surfaces are 3D printed and moulded in ceramic using the slip casting process. The hollow forms are then filled with marine concrete and steel reinforcement. Ceramic is one of the best transplanting materials as it is completely inert and can be moulded with rough surfaces. Once implemented the system provides a permanent rigid structure for transplanting coral but also acts as habitat protection for other species in the area.

The MARS project is ongoing and we are testing how the system can be used for a variety of other restoration applications in different environments. We are also testing how various elements from the project can be expanded to form new areas of research such as reducing the energy footprint of materials used for such structures.

It is also an important fact to note that without a significant reduction in global CO₂ emissions we will continue to see a decline in the health of the worlds coral reefs.

OLD IS THE NEW YOUNG

SUSANA ANTÓNIO

Susana António (Grandma Came to Work)
2022

garen

i.s.m. iDROPS en met een liefdevolle vermelding naar Fermenta

Op 25 april staat empowerment van senioren door design in de spotlights, een dag rond activistisch design met, door en voor senioren. Want leeftijd is een kracht die ontketend moet worden. Elke oudere persoon heeft een individueel talent of passie die we koesteren en stimuleren.

In twee ambachtelijke workshops tonen acht Portugese oma's hun unieke handgemaakte ontwerpen. Stuk voor stuk producten gevormd door individuele liefde en zorg zoals alleen oma's die zo gul kunnen schenken. Dit is het resultaat van grootmoeders kunnen. En vergeet niet: Old is the New Young!

Design Fest Gent

OLD IS THE NEW YOUNG

SUSANA ANTÓNIO

Susana António (Grandma Came to Work)
2022

yarn

i.c.w. iDROPS and special thanks to Fermenta

On 25 April, empowerment of seniors through design is in the spotlight, a day of activist design with, by and for seniors. Because age is a force to be unleashed. Every older person has an individual talent or passion that we cherish and stimulate.

In two craft workshops, eight Portuguese grandmothers show their unique handmade designs. Each one shaped by individual love and care as only grannies can give so generously. This is the result of grandmothers' skills. And don't forget: Old is the New Young!

PROJECT TOTO EEN ENKEL-VOETORTHESE VOOR KINDEREN IN MADAGASKAR

**MATTIS HOENDERBOOM / ZENO
MOREL / RENS MUSTERS / DANNY
STOOP O.L.V. PIETER TIELEMAN /
KRISTOF VAES / VINCENT NULENS**

UAntwerpen, Faculteit Ontwerpwetenschappen, Departement
Productontwikkeling / UAntwerpen, Faculty of Design Sciences,
Department of Product Development
2022

bamboe / leder / hout / metaal
bamboo / leather / wood / metal

met steun van UAntwerpen / with the support of University of Antwerp

Aan de opleiding Productontwikkeling van de Faculteit Ontwerp-
wetenschappen van de Universiteit Antwerpen bedenken
studenten innovatieve producten en product-dienstcombinaties
met een meerwaarde die verder gaat dan enkel de 'look & feel'.
Vanuit drie wetenschappelijke disciplines: de menskundige,
technologische én economische wetenschappen, worden
ontwerppopportunities aangepakt. Dat gebeurt steeds op een
methodische en interdisciplinaire manier. Samenwerken met
experten binnen de wetenschappelijke domeinen is daarbij
onontbeerlijk.

In 2017 neemt masterstudent Mattis Hoenderboom een boeiende
uitdaging aan op vraag van de vzw 'De Lach van Joella' en
'Fanarenana', een revalidatiecentrum voor minderbedeelde
kinderen in Madagaskar.

De opdracht houdt in om een voor de specifieke context in
Madagaskar aangepaste enkel-voetorthese te ontwerpen die met
ter plaatse courant verkrijgbare materialen efficiënt en goedkoop
realiseerbaar is door plaatselijke ambachtsslui. De kostprijs van de
orthese dient zo laag mogelijk zijn en de gebruiksperiode moet
verlengd worden door een hoge mate van verstelbaarheid in
te bouwen. De orthese moet als het ware een hele tijd kunnen
meegroeien met de patiënt.

Op basis van interdisciplinair onderzoek, ondersteund door
specialisten van de opleiding Revalidatiewetenschappen en
Kinesithérapie (REVAKI), wordt in de eerste fase van de masterthesis
een ontwerpvoorstel geformuleerd: project TOTO.

In een tweede fase reist Mattis in 2018 naar Madagascar om samen
met lokale ambachtsslui een prototype van het ontwerp te bouwen.
Na een reeks tests met patiëntjes ter plaatse blijkt het ontwerp
succesvol te zijn. Mattis studeert af en wint de Pars Pro Toto
Juvenile Design Award.

In 2021 wordt het project weer opgepikt door masterstudenten
Zeno Morel en Rens Musters. Zij nemen het product van Mattis
nogmaals onder de loep. Met de hulp van technisch assistent
Danny Stoop realiseren zij een reeks nieuwe prototypes. Ook
wordt bijkomende expertise gevonden bij Orteam, een technisch
orthopedisch centrum te Waasmunster.

Het uiteindelijke nieuwe ontwerp is lichter, heeft minder
onderdelen en biedt meer comfort. Het wordt door de specialisten
van de opleiding REVAKI en het team van 'Heder Ganglabo' in
Antwerpen getest met de hulp van een bereidwillig patiëntje.
Na deze proof of concept fase op eigen bodem zijn de prototypes
intussen mee naar revalidatiecentrum Fanarenana te Antananarivo,
de hoofdstad van Madagaskar, waar ze getest worden door 3
stagiaires van de opleiding REVAKI.

De mooie samenwerking tussen ogenschijnlijk twee heel
verschillende opleidingen van de Universiteit Antwerpen komt zo
nog lang niet tot een einde. De stagiaires zullen wellicht met een
hoop nuttige feedback en wellicht ook met ideeën voor weer
nieuwe ontwerppopportunities terugkeren.

FREE HAND ROUND WALL SHELF

THOMAS BALLOUHEY

Thomas Ballouhey (L'orfèvrerie / Collectif +/-)
2021

aluminium

met steun van de Franse ambassade
with the support of the French Embassy

What is your project about?

These shelves begin as standard sheets of aluminium that are simply cut and welded into freehand, irregular geometries. As easy as it seems, this simplicity is only possible due to the modern tools, plasma cutting, and aluminium welding techniques that are widely accessible in the 21st century. As a result, these shelves are reminiscent of sketches quickly drawn on paper, as well as aesthetically indebted to primitive objects that unfold the personal skill sets of craftsmen. Their appearance gives the viewer access to how the works are produced, and reveals a glimpse of what could take shape if we were to become producers of our daily environment.

What materials and processes are used and why?

The shelf is built from a single sheet of aluminium, and requires nothing more than a plasma cutter and a welding machine to be produced, leaving a great part of improvisation and sketching to the producer of the work. The final aesthetic of the piece is not dictated by the tools used and allows a direct transformation of the base material.

How does it contribute to a better world?

In this object the maker of the object has the lead on the final outcome. Giving an unusual freedom to the person handling the tools to influence and decide the final aesthetic of the object. The maker behind the object is not hidden behind a structured production method anymore and leaves traces of the tools and the personal choices on the final object.

HEMPANEL

ROMY DI DONATO

Romy Di Donato
2019

hennep / eikenhout

Waar gaat je project over?

'Hempanel' is een collectie natuurlijke henneppanelen die de akoestiek in uw huis verzachten. Ze passen zich perfect aan hun omgeving aan en brengen je in contact met de natuur.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Lokale hennep en eikenhout. Ik gebruik lokale en/of Europese materialen. Hennep is een materiaal dat hier groeit en indrukwekkende eigenschappen heeft. Ik benut de thermische en akoestische isolerende eigenschappen ervan om een voorwerp te creëren dat de kwaliteit van onze woningen verbetert. Het proces is nog steeds ambachtelijk, maar industriële productie moet mogelijk zijn.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Hennepvezels zijn zeer gemakkelijk te telen. Hennep groeit snel, heeft weinig water nodig en verrijkt verarmde bodems. Bovendien heeft hennep natuurlijke antibacteriële eigenschappen, is het anti-allergeen en weerkaatst het 90% van de UV-stralen. Hennep heeft veel economisch en ecologisch potentieel en heeft een veelbelovende toekomst in heel wat sectoren, ook op industriële schaal. Hennep is aanwezig in de voedings-, textiel-, plastic-, papier- en zelfs de bouwsector.

HEMPANEL

ROMY DI DONATO

Romy Di Donato
2019

hemp / oak

What is your project about?

'Hempanel' is a collection of natural hemp panels that soften the acoustics of your home. They integrate perfectly with their environment by connecting you to nature.

What materials and processes are used and why?

Local hemp and oak. I use local and/or European materials. Hemp is a material that grows here and has impressive properties. I use its thermal and acoustic insulating properties to create an object that improves the quality of our homes. The process is still artisanal but is trying to be industrialized.

How does it contribute to a better world?

Hemp fibers are very easy to grow - hemp grows quickly with little water and nourishes impoverished soils. In addition, hemp has natural antibacterial properties, is anti-allergenic and repels 90% of UV rays. Hemp offers many economic and environmental opportunities and has a promising future in a wide range of sectors including industry. Hemp is also present in the food, textile, plastics, paper and even construction sectors.

HEY JUTE

ALEXANDER MARINUS

Alexander Marinus
2017

ruwe jute / PVC / messing

Een onderzoeksproject waarin wordt nagegaan hoe we voluit de natuurlijke kwaliteiten van jute kunnen benutten, om een sensitief kwaliteitsproduct te creëren.

Jute wordt normaal gezien "weggemoffeld", als rug in tapijten en linoleum, of in een aardappelzak bijvoorbeeld. En wordt bijna nooit als esthetisch materiaal gebruikt. Dit project toont aan dat het mogelijk is de droge ruwe jutevezel met de naald te vilten. Voor het eerst is het eindresultaat een sterk en licht vilt dat de unieke kwaliteit van deze plantenvezels behoudt: hun lengte (tot 5 m!) blijft intact. Het proces en het materiaal hebben potentieel, zowel binnen de designwereld als op grotere, industriële schaal.

'Hey Jute'-kwaliteitsproducten hebben niet alleen een economische en culturele betekenis. Ze geven tevens een passend antwoord op de behoefte aan materialen die geen toegevoegde chemische elementen vergen, op een schone manier groeien (jute groeit in één enkel moessonseizoen en heeft geen extra irrigatie, bemesting of insecticiden) en kunnen worden hergebruikt.

De 'Hey Jute'-naaldvilt stukken brengen de natuur (terug) in onze leefruimtes binnenshuis, niet alleen in esthetisch opzicht, maar ook dankzij hun regulerend vermogen van akoestiek, vochtigheid en temperatuur. Als een grondstof zoveel te bieden heeft, wordt het tijd dat meer mensen de waarde ervan gaan inzien. Daarom viert 'Hey Jute' de vergeten kwaliteiten van een natuurlijk materiaal.

Naaldvilten is een additief textielproductieproces. In plaats van een groot oppervlak te weven en het in de benodigde stukken te knippen (en afval af te snijden), maakt naaldvilten het mogelijk om grondstof toe te voegen aan de losse vezelranden. Door middel van performatieve activering van in-situ vilten met op maat gemaakt gereedschap, blijft dit textielstuk groeien.

HEY JUTE

ALEXANDER MARINUS

Alexander Marinus
2017

raw jute / PVC / brass

A research project which looks at how we can work with, instead of against, the natural quality of jute to create a high-quality sensitive product.

Jute is normally used 'behind the scenes', as a backing in carpets and linoleum, or in a potato bag for example. Almost never as aesthetic material. This project shows that it is possible to needle felt the dry raw jute fibre. For the first time, the end result is a strong and light felt which maintains the unique quality of these plant fibres: their length (up to 5m!) remains intact. The process and material have potential within the design world as well as on a larger, industrial scale.

In addition to the economic and cultural significance of high-quality production, 'Hey Jute' also seems to give an appropriate answer to the need for materials that do not require any added chemical elements, grow in a clean way (jute grows in a single mousson season and does not require additional irrigation, fertilisation or insecticides) and can be reused.

The needle felted 'Hey Jute' pieces bring nature (back) into our indoor living spaces, not just in terms of aesthetics but also through their ability to regulate acoustics, humidity and temperature. When the raw material has so much to offer, it's time more people wake up to its value. That is why 'Hey Jute' celebrates the forgotten qualities of a natural material.

Needle felting is an additive textile manufacturing process. Instead of weaving a large surface and cutting it into the needed pieces (and cut-off waste), needle felting allows to add raw material on the loose fibre edges. Through performative activations of in-situ felting with custom tools, this textile piece keeps on growing.

VLAS CELLO

TIM DUERINCK

Tim Duerinck
2018 × 2022

vlasvezel composiet

met dank aan UGent / FWO / KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) +
Museum Texture Kortrijk

Waar gaat je project over?

Hout van hoge kwaliteit voor muziekinstrumenten is steeds moeilijker te vinden en wordt steeds duurder door de stijgende temperaturen wereldwijd en de overontbossing. Door composietmaterialen te gebruiken kunnen we instrumenten maken die duurzamer zijn, stabiel in verschillende klimaten en minder wegen voor rondreizende muzikanten. Dankzij de unieke materiaalkwaliteiten van vlasvezel kunnen wij instrumenten bouwen die zeer warm en rond klinken. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat deze toonkwaliteiten de voorkeur krijgen van vele luisteraars en muzikanten.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De instrumenten worden gemaakt met behulp van een combinatie van hightech technieken zoals VARTM (Vacuum Assister Resin Transfer Method) en klassieke technieken uit het ambacht van de vioolbouw. Door eeuwenoude kennis van het ambacht te combineren met hedendaagse materialen en technieken ontstaan instrumenten die het beste van twee werelden bieden. Ze worden gemaakt met vlasvezels. Deze ecologische vezel uit België is zeer lang, stijf en licht, waardoor hij perfect is als versterking voor composietmaterialen. In combinatie met een bio-epoxyhars heeft dit materiaal ook een lagere ecologische voetafdruk dan bestaande instrumenten van koolstofvezelcomposiet.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Aangezien de instrumenten duurzamer zijn dan klassieke houten instrumenten, vergen ze minder onderhoud dan conventionele instrumenten en hebben ze een langere levensduur. Ze zijn ook een ecologisch alternatief voor instrumenten uit koolstofvezel. Bovenal laten deze instrumenten het enorme potentieel zien van natuurlijke vezels zoals vlas als een ecologisch alternatief voor koolstof- en glasvezelcomposieten.

FLAX CELLO

TIM DUERINCK

Tim Duerinck
2018 × 2022

flax fiber composite

thanks to UGent / FWO / KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) +
Museum Texture Kortrijk

What is your project about?

High quality wood for music instruments is becoming increasingly difficult to find and is becoming more expensive due to rising global temperatures and over forestation. By using composite materials we can make instruments that are more durable, stable in different climates and lightweight for travelling musicians. The unique material qualities of flax fiber allow us to make instruments that sound very warm and round, which were tonal qualities preferred by many listeners and players in scientific research.

What materials and processes are used and why?

The instruments are created using a combination of high tech making techniques such as VARTM (Vacuum Assister Resin Transfer Method) and classic techniques from the craft of violin making. By combining age-old knowledge of the craft with contemporary materials and engineering we can make instruments that are the best of both worlds. The instruments are made using flax fibers, this ecological fiber local to Belgium is very long, stiff and lightweight which makes it perfect as a reinforcement for composite materials. In combination with a bio-epoxy resin this materials also has a lower ecological footprint than existing instruments made from carbon fiber composite.

How does it contribute to a better world?

Since the instruments are more durable than classic wooden instruments they require less maintenance than conventional instruments and can have a longer lifespan. They are also a more ecological alternative for instruments made from carbon fiber. Most of all, these instruments showcase the enormous potential of natural fibers like flax as a more ecological alternative for carbon and glass fiber composites.

FROM FARM TO FABRIC

CÉLINE LAMBRECHTS

Céline Lambrechts
2021-2022

schapenwol

met steun van LUCA | School of Arts

Over wat gaat het project?

'From Farm to Fabric' is een praktijkgericht onderzoek waarin men lokale wol van inheemse schapenrassen, een nederig materiaal dat als restproduct beschouwd wordt, opnieuw wil herwaarderen. Jaarlijks wordt in ons land zo'n 1,5 miljoen kilo aan wol verbrand, weggegooid, of naar China vervoerd waar het verwerkt wordt voor andere doeleinden. De verkoop van onze wol brengt simpelweg niets meer op. Dit project legt de focus op het vraagstuk waarom al onze wol geïmporteerd wordt van over de hele wereld, terwijl we zelf met enorme hoeveelheden aan dit materiaal zitten. Aan de hand van ambachtelijke maakprocessen wordt gezocht naar creatieve toepassingen om dit ondergewaardeerd materiaal opnieuw te integreren in de huidige textielwereld. Elk werk dat hieruit ontstaat is het resultaat van een uitgebreid samenwerkingsproces; de schaapsherder, scheerder, ambachtslieden en ontwerpers maken allemaal deel uit van een collectieve keten die de transformatie tot het uiteindelijke werk mogelijk maken.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Lokale wol afkomstig van inheemse schapenrassen uit eigen omgeving zal de hoofdrol spelen in dit project. Hoewel dit materiaal vroeger een hoogwaardig product was dat mee aan de basis van onze textielindustrie lag, wordt dit vandaag als afvalmateriaal beschouwd. Desondanks is het een buitengewoon materiaal, en vormt het de meest veelzijdige en krachtigste vezel onder alle natuurlijke textielvezels. Wol is erg duurzaam en heeft zo goed als geen impact op onze samenleving of milieu. De vezel groeit jaarlijks vanzelf aan, en is bovendien ook biologisch afbreekbaar. Daarnaast bevat deze natuurlijke grondstof ook een resem aan unieke eigenschappen; het is water- en vuilafstotend, heeft het vermogen om een steeds evenwichtige temperatuur en vochtigheidsgraad te regelen, is anti-allergisch, etc. Het verwerkingsproces van vuile en ruwe wol tot bruikbaar materiaal (in dit geval garens om te weven) bevat enkele stappen. Eerst en vooral wordt de wol gereinigd. Nadien wordt deze gekeerd, gesponnen en vervolgens geweven tot textiele oppervlaktes. Elke stap in dit verwerkingsproces komt op een handmatige en dus erg ambachtelijke manier tot stand. Dit arbeids- en tijdsintensief proces is een bewuste keuze: het proces is namelijk even belangrijk en waardevol als het uiteindelijke werk. Daarnaast laat dit handmatige proces toe om imperfecte en unieke stukken te creëren, iets wat industrieel niet mogelijk is.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

In 'From Farm to Fabric' tracht men op verschillende wijze bij te dragen aan een betere, mooiere wereld. Het voornaamste doel is een herwaardering van een ondergewaardeerd restmateriaal, waarbij zijn eenvoudige en pure schoonheid in de kijker wordt gezet. Het project vormt over de hele lijn een éénheid en verbinding tussen omgeving, mens en dier. Het bevat een duurzaam, verantwoord productieproces en het bevordert lokale samenwerkingsverbanden. Daarnaast tracht het inspiratie en bewondering op te wekken bij zijn gebruikers en/of toeschouwers voor datgene wat de natuur ons te bieden heeft. Elk werk brengt elementen uit het verleden samen met het heden, waardoor stukken gecreëerd worden die duurzaam kunnen zijn voor de toekomst.

FROM FARM TO FABRIC

CÉLINE LAMBRECHTS

Céline Lambrechts
2021-2022

sheep wool

with the support of LUCA | School of Arts

What is the project about?

From Farm to Fabric is a research project with practical application goals aiming to re-consider local wool from native sheep breeds, a humble material that is seen as a residual product. Every year, around 1.5 million kilogrammes of wool are burnt, thrown away or transported to China where they are processed for other purposes. The sales of our wool are not profitable. This project investigates the reasons behind Belgium importing wool from all over the world, whilst Belgium has enormous quantities of local wool. Using artisanal production processes, creative applications were sought to reintegrate this undervalued material into today's textile world. Each creation is the result of an extensive collaborative process; the shepherd, shearer, craftsmen and designers are all part of a collective chain that makes the transformation into the final product possible.

Which materials and processes are used and why?

Local wool from indigenous sheep breeds will play the leading role in this project. Although this material used to be a high-quality product, which formed the basis of our textile industry, it is now seen as waste material. Nevertheless, it is an extraordinary material: the most versatile and strongest fibre of all natural textile fibres. Wool is very durable and has virtually no impact on our society or environment. The fibre grows naturally every year and is also biodegradable. In addition, this natural raw material also has a range of unique properties: repels water and dirt; regulates a balanced temperature and humidity level, anti-allergic, etc. The process of converting dirty and raw wool into usable material (e.g. yarn for weaving) involves several steps. First, the wool is cleaned; then carded, spun and, finally, woven into textile surfaces. Each step in this process is done manually, and, thus, in a traditional way. This labour and time intensive process is a conscious choice: the process is just as important and valuable as the final product. Also, this manual process allows the creation of imperfect and unique pieces, which is not possible with mass production.

How does it contribute to a better world?

The project, From Farm to Fabric, aims to make the world better by reappraising an undervalued residual material, thus highlighting its simple and pure beauty. Overall, the project forms a unity and connection between the environment, people and animals. It incorporates a sustainable, responsible production process and promotes local partnerships. In addition, it seeks to inspire and arouse people's admiration of nature's abundant offering. Each work combines elements from the past with the present, creating pieces that can be sustainable for the future.

VEGANA BANANA BAG CHAIR (THE BANANA PROJECT)

EREZ NEVI PANA

Erez Nevi Pana
2020

bananenvezel

met steun van de Israëlische ambassade × Collectie Design Museum Gent

Waar gaat je project over?

Ik ben de uitdaging aangegaan om niet alleen veganistische benodigdheden te gebruiken, maar ook een stap verder te gaan en mijn eigen materialen te kweken, zodat ik er totale controle over kon krijgen. The Banana Project toont een serie stukken en een film. De stukken zijn gemaakt van zelfgekweekte bananenstengels en -bladeren, niet alleen om 100% duurzaam, maar ook volledig verantwoord te zijn.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Het project speelt in op de opwarming van de aarde en de onverschilligheid van de mensen. Het project stelt de toeschouwer bloot aan een weinig spectaculaire realiteit, waarin de tijd lijkt te vertragen, de maatschappij sterk gecompromitteerd is of totaal vervaagt. Traagheid, eenzaamheid en stilte overschaduwden alle mogelijke activiteiten van de mens. Zover willen we het niet laten komen.

VEGANA BANANA BAG CHAIR (THE BANANA PROJECT)

EREZ NEVI PANA

Erez Nevi Pana
2020

banana fiber

with the support of the Embassy of Israel × Collection Design Museum Gent

What is your project about?

I've challenged the idea of using, not only vegan supplies but also going one step further, growing my own materials, so that I could gain total control over them. The Banana Project exhibits a series of pieces and a movie. The pieces are made of banana stems and leaves, which I've grown myself not only to be 100% sustainable but also fully responsible.

How does it contribute to a better world?

The project corresponds with the global warming and indifference of human beings who are not. The project exposes the viewer to an unspectacular reality, in which time appears to slow down, society is highly compromised or totally canceled; slowness, loneliness, and silence overshadow any of human beings' possible activities. We don't want to reach this point.

RESONANCE

BRAM VAN BREDA

Bram Van Breda i.s.m. Tasibel Natural Fibre Flooring
2019

sisal / diverse garen

met steun van LUCA | School of Arts

'Resonance' (2019) is iets tussenin, in de ruimte die vorm krijgt tussen het industriële weefproces van Tasibel Natural Fibre Flooring en de wever die het weefgetouw bedient, waar de wever met de hand kettingdraden aan elkaar knoopt om van materiaal of ontwerp te wisselen.

Door gekleurde draden te introduceren die met de hand worden aangebracht, stelt Van Breda de relaties tussen industrie en handwerk in vraag en omarmt hij het onvoorspelbare.

Kan dit kleine gebaar van het leggen van draden op deze bijproducten verwijzen naar Van Gogh, door kleur te mengen met draden? Zou 'Resonance' dan een ander beeld kunnen suggereren dat resoneert met zijn verschillende makers, de omringende ruimte en de toeschouwer?

RESONANCE

BRAM VAN BREDA

Bram Van Breda i.s.m. Tasibel Natural Fibre Flooring
2019

sisal / various yarns

with the support of LUCA | School of Arts

'Resonance' (2019) is a drawing on the in between, the space taking shape between the industrial weaving process of Tasibel Natural Fibre Flooring and the weaver operating the loom, where the weaver knots together warp threads by hand in order to switch from material or design.

By introducing colored threads, applied by hand, Van Breda questions the relations between industry and handcraft, embracing the unpredictable.

Can this small gesture of laying threads on these by-products be a reference to Van Gogh, mixing color with threads? Might 'Resonance' than suggest an other image resonating with its different makers, surrounding space and the viewer?

BAHIA DENIM STOOL

SOPHIE ROWLEY

Sophie Rowley
2014

jeans / hars

collectie Design Museum Gent

Waar gaat het project over?

'Bahia Denim' verwijst naar een granietsoort uit de Braziliaanse deelstaat Bahia met een grotendeels marineblauwe kleur. Dit krukje is echter gemaakt uit een nieuw materiaal dat visueel lijkt op marmer. Het wordt vervaardigd uit productieafval van de mode-industrie.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De variatie in grootte, kleur en textuur van dit type afval maakt elk designobject uniek. Door het materiaal met de hand te vervaardigen, zijn eindeloze kleurcombinaties mogelijk. Het lichte en duurzame karakter van het materiaal laat diverse toepassingen toe in meubilair of in wandpanelen voor interieurs.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Dit krukje bestaat uit productieafval van de mode-industrie. Afgedankte stukken jeansstof werden gelaagd, gehecht en versneden om ingewikkelde patronen te creëren.

BAHIA DENIM STOOL

SOPHIE ROWLEY

Sophie Rowley
2014

jeans / resin

collection Design Museum Gent

What is the project about?

'Bahia Denim' is a type of granite – mostly navy blue in colour – from the Brazilian state of Bahia. However, this stool is made of a new material that visually resembles marble, using production waste from the fashion industry.

Which materials and processes are used and why?

The variation in size, colour and texture of this type of waste makes each design object unique. As the material is handmade, endless colour combinations are possible. The light and durable character of the material allows for various uses in furniture or interior wall panels.

How does it contribute to a better world?

This stool is made of production waste from the fashion industry. Discarded pieces of jeans fabric were layered, stitched and cut to create intricate patterns.

DECONSTRUCTION OF THE CARPET

MARGOT VAN DEN BERGHE

Margot Van den Berghe
2021

deadstock materiaal

met steun van LUCA | School of Arts

Waar gaat je project over?

'Deconstruction of the Carpet' is een installatie bestaande uit 2 tapijten. Deze onderzoekt de spanning tussen autonoom en toegepast. Een functioneel iets, het tapijt, wordt niet- functioneel gemaakt. Wat blijft er dan nog over? Is datgene wat overblijft genoeg?

Welke processen worden gebruikt en waarom?

Het eerste tapijt, een bruin wollen tapijt, is gemaakt met restgarens afkomstig uit het atelier van Vera Vermeersch. Motten vertoeven graag tussen natuurlijke vezels zoals wol. Ze maken de draden rond de bobijnen kapot. Deze bobijnen verliezen hun waarde omdat ze moeilijker te gebruiken zijn. Je verliest veel tijd doordat je de verschillende stukjes kapotte draad steeds opnieuw moet aanwinden. De bobijnen bevatten al bij al nog altijd 3,5 kg aan wol. Het tweede tapijt is ook gemaakt uit restgarens, maar verschillende restgarens. Geen enkel draadje gaat verloren. Restjes worden versnipperd tot pluis en vormen later een nieuw tapijt. Restmateriaal is voor mij het meest inspirerende materiaal. Waar anderen afval zien, zie ik de schoonheid van het herbestemde. Met wat extra liefde en geduld blijft restmateriaal waardevol.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Door voor mezelf uit te maken enkel met restmateriaal te gebruiken, draag ik niet mee aan de groeiende afvalberg. Er is genoeg restmateriaal aanwezig om mooie, functionele... dingen te maken.

DECONSTRUCTION OF THE CARPET

MARGOT VAN DEN BERGHE

Margot Van den Berghe
2021

deadstock material

with the support of LUCA | School of Arts

What is your project about?

'Deconstruction of the Carpet' is an installation consisting of two carpets, examining the tension between autonomy and application. A functional object, the carpet, becomes non-functional. What remains? Is that enough?

Which processes are used and why?

The first carpet, a brown wool carpet, was made with leftover yarns from Vera Vermeersch's workshop. Moths like to live among natural fibres, such as wool. They destroy the threads around the coils. These bobbins lose their value because they become difficult to use, as one has to keep rewinding the various pieces of broken thread. All in all, the spools still contain 3.5 kg of wool. The second carpet is also made of residual yarns, but different residual yarns. Not a single thread goes to waste. Leftovers are shredded into fluff, then turned into a new carpet. Residual material is the most inspiring material for me. Where others see waste, I see the beauty of repurposed material. With a little extra love and patience, residual materials remain valuable.

How does it contribute to a better world?

By deciding to use only residual materials, I am not contributing to the growing waste mountain. There is enough leftover material to make beautiful, functional things.

CHUTE

ULRIKE PITTOMVILS × ELISE VANDEN BROECKE

Atelier U + E
2020-2021

textielresten

met steun van LUCA | School of Arts

Elise Vanden Broecke en Ulrike Pittomvils begonnen samen te werken tijdens hun opleiding textielontwerp. Tijdens hun samenwerking communiceerden ze met materialiteit op een pure en eerlijke manier. In eerste instantie voegden ze textielresten uit hun studies tezamen. Hun werk vormde een herwaardering van deze textiel restanten. Ze wilden het verhaal en verleden van deze restanten hercontextualiseren.

Door resten opnieuw te gebruiken, creëerden ze een niet-reproduceerbare kijk op textiel. Dit is hun manifest om een blijvende schoonheid van afgedankte materialen te tonen, als een product dat niet noodzakelijk eindigt wanneer het zijn oorspronkelijke functionaliteit verliest. De levens duur ervan is niet lineair aan één bestaan. Zij, als kunstenaars, creëren niets nieuws, ze onthullen alleen.

Met het werk 'Chute' ontdekten ze de "handmatige naaldvilt" techniek. Dit vormde een oplossing om losse vezels en draden organisch te verbinden. Een tijdrovend proces dat door de coronalockdown kon worden gerealiseerd.

CHUTE

ULRIKE PITTOMVILS × ELISE VANDEN BROECKE

Atelier U + E
2020-2021

textile leftovers

with the support of LUCA | School of Arts

Elise Vanden Broecke and Ulrike Pittomvils started collaborating during their studies of textile design. While working together, they tried to communicate with the materials and their own materiality in a pure and honest way. They collected and gathered different textile leftovers as a starting point. Their work is a reevaluation of these textile leftovers, but the construction of the work reveals the story of its past and puts its own existence in a new light.

By repurposing discarded textile pieces they create a non-reproducible view of textile. This is their manifest to show a continued beauty of discarded materials, as a product that doesn't necessarily end as it starts to lose its initial functionality. Its lifespan is not linear to one existence. They, as artists, don't create anything new, they just reveal.

With the work 'Chute' they discovered the "needle punch by hand" technique as a long lingering answer to the problem of combining loose fibers and threads organically. A time-consuming process that could be achieved because of the corona lockdown.

HOOS

MATERIAL MASTERY | ADRIAAN DEBRUYNE

Weerwerk
2012-2022

gecoat textiel / PES riemen / metalen rivetten / POM buckles en ritsen / Forex platen

Boekentassenset

Het is wereldwijd de eerste circulaire schooltassen-set, ontwikkeld uit gebruikt reclametextiel, tweede keus autogordels, lokaal geproduceerde ritsen, gerecupereerde reclamepanelen. Die worden niet verkocht maar verhuurd aan ouders van lagere-schooll leerlingen.

Een volledige set

We ontwikkelden een set circulaire schooltassen voor de lagere school. De set bestaat uit een schooltas met pennenzak, een turnzak en een zwemzak. De tassen werden geproduceerd in het sociaal naaiatelier van Weerwerk en worden daar aan het einde van elk schooljaar indien nodig gerepareerd. Zo kunnen we het materiaal niet één maar meerdere malen hergebruiken. De set fungeert meteen ook als educatief middel. Ze brengt de circulaire economie en de noodzakelijke wijziging in aankoopgedrag letterlijk in handen van jonge mensen. 40 jaar geleden werd sorteren en recycleren door de jeugd in de gezinnen gebracht. We geloven dat het circulaire gedachtegoed op dezelfde manier bekender kan worden.

Tassenset

Uitpakken met een zak van dat onvergetelijke festival? Van die fantastische film die je zag? Van je favoriete cultuurplek? Of zoek je een tas die lokaal, sociaal én circulair is? Die vind je bij 'HOOS'. In het naaiatelier toveren de mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt reclametextiel en reststromen om tot nieuwe duurzame producten.

Zo redden we hoogwaardig materiaal van de verbrandingsoven, laten mensen van Weerwerk groeien en bouwen we aan een circulaire economie

HOOS

MATERIAL MASTERY | ADRIAAN DEBRUYNE

Weerwerk
2012-2022

coated textile / PES straps / metal rivets / POM buckles and zips / Forex sheets

School bag set

It is the world's first circular school bag set, using castoff advertising textiles, second choice car seatbelts, locally produced zips and recovered advertising panels. They are not sold: parents of primary school pupils can hire these bags.

A complete set

We developed a set of circular school bags for primary schools. The set consists of a school bag with a pencil case, a gym bag and a swimming bag. The bags were produced in Weerwerk's social sewing workshop; they are repaired at the end of the school year, if necessary. This allows us to re-use the material not once, but several times. The set also serves as an educational tool. It puts the circular economy and the need to change purchasing behaviour into the hands of young people. Forty years ago, young people introduced the idea of sorting and recycling to their families. We believe we can do the same.

Bag set

Carrying a bag from that unforgettable festival? Or fantastic film you saw? From your favourite cultural place? Or are you looking for a bag that is local, social and circular? You will find it at 'HOOS'. In the sewing atelier, where people with a disadvantage in the labour market are employed, advertising textiles and waste streams are transformed into new sustainable products.

We prevent high quality material from being incinerated and give our employees at Weerwerk an opportunity to grow and build a circular economy.

BLEND STOOL

ZAVENTEM ATELIERS

Zaventem Ateliers i.s.m. Artistaff x Renewi
2021-2022

jesmonite / afval van Zaventem Ateliersworkshops

Waar gaat je project over?

'BLEND' is een kruk bestaande uit duizenden afvalfragmenten, restanten van de productie van workshops in Zaventem Ateliers.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De productieresten van elk atelier werden zorgvuldig vermalen en vermengd met een bindmiddel om een kruk te produceren die telkens verschilt, niet in vorm maar in samenstelling. Het brengt de buitengewone fragmenten samen die door alle ateliers worden geproduceerd: leder, messing, glas, keramiek, hars, schuim, glitter, hout ... Elk atelier bewaart nauwgezet al zijn afval en het bedrijf RENEWI helpt ons het te versnipperen. Daarna worden de productieresten gemengd met jesmoniet en gebonden. Dit project zal elk jaar vernieuwd worden, alleen de kleur van het bindmiddel zal veranderen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Recyclage van afval.

BLEND STOOL

ZAVENTEM ATELIERS

Zaventem Ateliers i.s.m. Artistaff x Renewi
2021-2022

jesmonite / waste from Zaventem Ateliers workshops

What is your project about?

'BLEND' is a stool made up of thousands of fragments of waste, residues of production from workshops resident in Zaventem Ateliers.

What materials and processes are used and why?

The production scraps from each workshop have been painstakingly crushed and mixed with a binder to produce a stool each time differing, not in shape but in composition. It brings together the extraordinary fragments produced by all the workshops, leather, brass, glass, ceramics, resin, foam, glitter, wood ... Each workshop religiously conserves all its waste and the RENEWI company helps us shred it. Then the production scraps have been mixed with jesmonite and binded. This project will be renewed every year, only the color of the binder will change.

How does it contribute to a better world?

Waste recycling.

LOST PLASTICS

INTERREG 2 SEAS PLASTICITY PROJECT

2019-2023

gemengd plastic

met steun van UGent x Apollo / Saskia Westerduin / co-funded by the European Regional Development Fund under subsidy contract No. 2S05- 021 and the province of East-Flanders

Waar gaat je project over?

PlastiCity is een Interreg 2 Zeeën-project dat het percentage gerecycleerd plastic wil verhogen door zich te richten op commercieel en industrieel plastic afval uit stedelijke gebieden. PlastiCity zal praktische nieuwe strategieën en oplossingen ontwikkelen, demonstreren en implementeren om het recyclagepercentage van kunststofafval te verhogen in 4 partnerregio's in België, Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Concreet werken we aan de volgende doelstellingen: Ontwikkeling van technische strategieën voor (omgekeerde) logistiek en opwerking Gedragsverandering teweegbrengen en de capaciteit van stakeholders vergroten via stedelijke platforms Demonstreren van strategieën en oplossingen in 4 casestudy-steden (Gent, Den Haag, Southend-on-Sea en Douai) Nieuwe waardeketens creëren en nieuwe producten ontwerpen, door het volledige potentieel van "middelgrote" actoren (kmo's, kantoren, kleinhandel, scholen, enz.) te ontsluiten Een mobiele eenheid inzetten voor tests, demonstraties en sensibilisering

Meer informatie over de verschillende projectactiviteiten is te vinden op onze website: <https://www.plasticityproject.eu>

Het project focust ook op het opnieuw invoeren van eerder verloren kunststoffen in de circulaire economie, door te werken aan ontwerpen voor en vanuit recycling. Om de circulaire economie te stimuleren en de duurzaamheid van polymeertoepassingen te verbeteren, is er nood aan zowel ontwerpen voor recycling als slimme ontwerpen die gebruik en hergebruik van gerecycleerde materialen mogelijk maken. Tegenwoordig zijn de typische afzetmogelijkheden voor de restfractie van kunststof afvalstromen toepassingen zoals bijvoorbeeld parkbanken, verkeerspalen en kunststof timmerhout of verbranding. Daarom zullen we workshops aanbieden die ontwerpers, productmakers en afvaleigenaars zullen begeleiden om samen te werken en innoverende en duurzame ontwerpconcepten te vinden waarbij gebruik wordt gemaakt van bestaande gerecycleerde materiaalstromen uit niet-huishoudelijk afval.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Wij zullen werken met zogenaamde "verloren kunststoffen". Dat betekent dat deze kunststoffen dankzij de projectinspanning in een passend afvalbeheersysteem terecht zijn gekomen en nu als secundair materiaal beschikbaar zijn. Voordien waren zij wellicht "verloren" gegaan in het restafval of op een andere manier afgevoerd.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Met onze inspanningen in het project werken wij aan de verhoging van het recyclagepercentage voor plastic en pleiten wij voor het gebruik van gerecycleerd plastic bij het ontwerpen van producten.

LOST PLASTICS

INTERREG 2 SEAS PLASTICITY PROJECT

2019-2023

mixed plastics

with the support of UGent x Apollo / Saskia Westerduin / co-funded by the European Regional Development Fund under subsidy contract No. 2S05- 021 and the province of East-Flanders

What is your project about?

PlastiCity is a Interreg 2 Seas project that aims to increase plastic recycling rates by focusing on commercial and industrial plastic waste from urban areas. PlastiCity will develop, demonstrate and implement practical new strategies and solutions to increase plastic waste recycling rates within 4 partner regions in Belgium, The Netherlands, France and the United Kingdom. Concretely, we work toward the following aims: Develop technical strategies for (reverse) logistics and reprocessing Induce behavioral change and enhance the capacity of stakeholders through urban platforms Demonstrate strategies and solutions in 4 case study cities (Ghent, The Hague, Southend-on-Sea and Douai) Create new value chains and design new products, by unlocking the full potential of 'medium' sized actors (SME's, offices, retail, schools, etc.) Deploy a mobile unit for testing, demonstration and sensitization

More information on the various project activities can be found on our website: <https://www.plasticityproject.eu>

One focus of the project is also to reintroduce previously lost plastics back into the circular economy, by working on design for and from recycling. To stimulate the circular economy and improve the sustainability of polymer applications, design for recycling as well as clever design enabling the use and reuse of recycled materials are needed. Nowadays typical outputs for the rest fraction of plastic waste streams are bulk application like e.g., park benches, traffic poles and plastic lumber or incineration. Therefore, we will offer workshops that will guide designers, product makers and waste owners to collaborate and find innovative and sustainable design concepts using existing recycled material stream from non-household waste.

What materials and processes are used and why?

We will work with so-called "lost plastics". That means that these plastics have been introduced in the an appropriate waste management system thanks to the projects effort and are now available as secondary material. Previously they might have been "lost" in the residual waste or otherwise disposed.

How does it contribute to a better world?

With our efforts in the project we work on increasing plastic recycling rates and advocate for the use of recycled plastics in product design.

GROUNDSUP | THE POTENTIAL OF COFFEE WASTE

LUKAS VAN QUICKELBERGHE

Lukas Van Quickelberghe i.s.m. Coffee Based - Spaak - Kaffeeform - WoundUp - Bio-bean
2022

koffieafval

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent met steun van de Vlaamse overheid

Waar gaat het project over?

Met dit evenement wil 'Groundsup' het enorme potentieel van koffieafval laten zien. Dit willen we doen door op basis van koffieafval enkele toepassingen te tonen die gelinkt zijn aan de zintuigen (voelen, zien, ruiken, proeven en horen). Via concrete cases, prototypes en workshops proberen we de bezoeker zo goed mogelijk te prikkelen. Dit gaat samen met de sensibilisering van de bezoeker voor circulaire economie en de rol van bio-afvalstromen (hier koffie) als grondstof.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

De materialen die voor deze expositie zijn gebruikt, zijn alle gebaseerd op gebruikt koffiedik als grondstof. Elk product is via een ander soort proces tot stand gekomen. Om de basisgrondstof te verkrijgen, wordt het koffieafval eerst verzameld en gedroogd tot een stabiel product. Daarna volgt een extractieproces waarbij twee grondstoffen ontstaan: koffie-olie en droge stof. Deze nieuw ontstane grondstoffen vormen de basis voor verdere productontwikkeling.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Koffie speelt al eeuwenlang een belangrijke rol in onze samenleving. De introductie van dit zwarte goud leidde tot een explosie van productiviteit, innovatie en vooruitgang. Als we koffiezetten, belandt echter minder dan 1% ervan in ons kopje. De overige 99% (het gruis) is lange tijd als afval behandeld, en de impact ervan op het milieu staat gelijk aan de CO₂-uitstoot van 10 miljoen auto's. Toch hoeft de kracht van koffie niet bij het drinken ervan op te houden. Er is namelijk een enorm potentieel voor koffieafval als nieuwe grondstof binnen verschillende sectoren zoals kaarsvet, voeding, farmaceutica, biogebaseerde kunststoffen en cosmetica.

GROUNDSUP | THE POTENTIAL OF COFFEE WASTE

LUKAS VAN QUICKELBERGHE

Lukas Van Quickelberghe i.c.w. Coffee Based - Spaak - Kaffeeform - WoundUp - Bio-bean
2022

coffee waste

Creation project for Design Fest Gent with support of the Flemish Government

What is your project about?

With this event, 'Groundsup' wants to show the enormous potential of coffee waste. We want to do this by showcasing some applications based on coffee waste that are linked to the senses (feeling, seeing, smelling, tasting and hearing). Through concrete cases, prototypes and workshops, we try to stimulate the visitor in the best possible way. This goes hand in hand with raising awareness among the visitor about circular economy and the role of bio-waste flows (here, coffee) as a raw material.

What materials and processes are used and why?

The materials used for this exposition are all based on spent coffee grounds as a raw material. Each product was created through a different type of process. To obtain the basic raw material, the coffee waste is first collected and dried into a stable product. This is followed by an extraction process that creates two raw materials: coffee oil and dry matter. These newly created raw materials form the basis for further product development.

How does it contribute to a better world?

Coffee has played an important role in our society for centuries. The introduction of this black gold brought an explosion of productivity, innovation and progress. But when we brew coffee, less than 1% of it ends up in our cup. The other 99% (the grit) has long been treated as waste, and its environmental impact is equivalent to the CO₂ emissions of 10 million cars. Yet the power of coffee does not have to stop at the first consumption. In fact, there is a huge potential for coffee waste as a new raw material within various sectors such as candle wax, food, pharmaceuticals, bio-based plastics and cosmetics.

REX

INEKE HANS

Circuform
2021

gerecycled PA6 van kantoorstoel onderdelen, visnetten, tapijt,
industriële afval

met de steun van de Nederlandse ambassade

Het tweede leven van 'REX', de eerste Nederlandse statiegeld stoel
Een veelbekroonde stoel van Ineke Hans krijgt een tweede leven door Circuform. Circuform is een nieuw merk dat industrieel ontworpen meubels een circulair leven geeft om gebruik van nieuwe grondstoffen te minimaliseren en hergebruik te maximaliseren. 'REX' heeft vele levens en is de eerste Nederlandse statiegeld stoel.

Circuform geeft industrieel ontworpen meubels een circulair leven en brengt een prijswinnend museum ontwerp van Ineke Hans uit 2011 opnieuw uit. Het resultaat is 'REX'. Het ontwerp is constructief uitgewerkt zoals bedoeld. De spuitgietsmallen zijn opnieuw vervaardigd voor gerecycled materiaal en de stoel is duurzaam en volledig recyclebaar.

'REX' is een stoel voor kantoor, de zorg, onderwijs, horeca en thuisgebruik. De productie heeft een zo laag mogelijke ecologische impact. Zo wordt 'REX' gemaakt uit gerecycled PA6 van kantoorstoel onderdelen, visnetten en tapijt, maar ook industrieel afval.

In de projectmarkt komt - hoe graag we dat anders zouden willen - regelmatig voor dat meubels kort ingezet worden bijvoorbeeld in pop-up offices, of omdat omstandigheden veranderen.

'REX' is de eerste Nederlandse statiegeld stoel en kan altijd ingeleverd worden bij lokale Circuform inleverpunten voor een gegarandeerd statiegeld van €20,00. Ingeleverde statiegeld stoelen worden gecontroleerd, schoongemaakt, gerepareerd wanneer nodig en opnieuw verkocht, opnieuw met statiegeld. Kapotte stoelen worden geshredderd tot waardevolle grondstof voor nieuwe productie.

REX

INEKE HANS

Circuform
2021

recycled PA6 from office chairs, fishing nets, carpets, industrial waste

with support of the Dutch Embassy

The second life of 'REX': first Dutch deposit/re-usable chair
An award-winning chair (2011) by Ineke Hans is given a second life by Circuform, a new brand, which gives industrially designed furniture a circular life, by minimising the use of new raw materials and maximising re-use. 'REX' has many lives and is the first Dutch deposit/re-usable chair.

By re-issuing this award-winning museum design, Circuform gives industrially designed furniture a new, circular life. The result is 'REX'. The design and construction have been meticulously worked out. The injection moulds are remanufactured from recycled material; the chair is sustainable and fully recyclable.

'REX' can be used in many settings: office, healthcare, education, hospitality and homes. The production has the lowest possible ecological impact. 'REX' is made from recycled PA6, taken from office chair parts, fishing nets and carpet, but also industrial waste.

Much as we would like it to be different, it often happens in the market that furniture is used for a short time, for example pop-up offices or because circumstances change.

'REX' is the first Dutch deposit chair, which means that one can take the chair to a local Circuform drop-off point at any time for a guaranteed deposit of €20.00. Returned chairs are checked, cleaned, repaired when necessary and sold, again with a deposit. Broken chairs are shredded into valuable raw material for new production.

ACHTTIEN

HARING &_VOUD

haring &_voud
2018

gerecycleerd plastic

Waar gaat je project over?

in eerste instantie
ziet men lijnen, vlakken en volumes in een enkel materiaal met een terrazzo-achtig uitzicht,
het afbakenen van drie objecten met een duidelijk leesbaar gebruik,
die de archetypes van kist, kruk en plank beschrijven.
een nadere kijk onthult herkenbare restjes verpakking in het oppervlak,
en een zachtere en warmere aanraking dan men zou verwachten.
relaties tussen grootte, vorm en verhoudingen van afzonderlijke componenten worden duidelijker,
meer ingewikkelde correlaties beginnen te dagen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

achttien
is volledig gemaakt van gerecycleerde kunststoffen uit verschillende afvalstromen.
afgedankte plantenspotten, verpakkingen en PET-plastic krijgen een nieuw leven als plaatmateriaal.
De panelen meten één bij twee meter met een nominale dikte van twee centimeter.
met de hand gelegd, heeft elk paneel een unieke samenstelling en uitstraling.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

achttien
is het resultaat van een ideologische intentie die leidde tot een strikte ontwerpmethodologie.
het proces is gebaseerd op en wordt bepaald door een nul-afval principe.
door de afmetingen en kenmerken van het materiaal zijn de verhoudingen en afmetingen van het meubilair zo ingesteld dat het materiaal optimaal wordt gebruikt en afval en afknipsels dus worden geminimaliseerd.
onderdelen worden efficiënt CNC-gesneden en met de hand afgewerkt en geassembleerd.
aan het einde van hun levenscyclus kunnen de stukken gemakkelijk worden gedemonteerd en gerecycleerd.

ACHTTIEN

HARING &_VOUD

haring &_voud
2018

recycled plastics

what is your project about?

at first glance
one sees lines, surfaces and volumes in a singular material with a terrazzo-like appearance,
delineating three objects with a clearly legible use,
describing archetypes of chest, stool and shelf.
a closer look reveals recognisable scraps of packaging in the surface,
and a softer and warmer touch than one might expect.
relations between size, shape and proportions of individual components become more apparent,
more intricate correlations begin to dawn.

what materials and processes are used and why?

achttien
is made entirely out of recycled plastics from different waste streams.
discarded plant pots, packaging and PET plastics get a new life as sheet material.
panels measure one by two meters with a nominal thickness of two centimeters.
laid out by hand, every panel has a unique composition and appearance.

how does it contribute to a better world?

achttien
is a result of an ideological intention that led to a strict design methodology.
the process is based on and determined by a zero-waste principle.
determined by the dimensions and characteristics of the material,
the furniture's proportions and dimensions are set to maximise the use of material and thus minimise waste and scrap.
components are efficiently cnc-cut and finished and assembled by hand.
at the end of their life cycle, the pieces can be easily dismantled and recycled.

AMBARA

PAULIEN NABBEN

Paulien Nabben
2020

video

met steun van de Nederlandse ambassade

Video – 1:15 min

Rwanda moedigt ontwerpers en plaatselijke kledingproductie met succes aan. Deze kleding wordt echter vaak vervaardigd van geïmporteerd synthetisch textiel of katoen. Wij denken dat het gebruik van lokale hulpbronnen veel kansen inhoudt.

Ambara is een collaboratief textiellab dat samenwerkt met Rwandese ambachtslui en experts. Samen onderzoeken we de mogelijkheden om verantwoord plantaardig textiel te produceren. Ter vervanging van schadelijke technieken en materialen onderzoekt het lab het gebruik van vezels van lokale plantensoorten. Vezels die gebruikt kunnen worden voor verschillende toepassingen, variërend van kleding tot stoffering. Naast ons onderzoek proberen we lokaal produceerbaar materiaal te ontwikkelen, zodat de ontwikkelde technieken gemakkelijk gedeeld en gerepliceerd kunnen worden. Het eindresultaat moet een toegankelijke methode zijn voor lokale textielproductie die zowel het economische als het ecologische lokale welzijn waarborgt.

AMBARA

PAULIEN NABBEN

Paulien Nabben
2020

video

with the support of the Dutch Embassy

Video – 1:15 min

Rwanda is successfully stimulating designers and the local production of clothes. Though these clothes are often made with imported synthetic textiles or cotton. We think many opportunities lie in the usage of the local resources.

Ambara is a collaborative textile lab that works together with Rwandan craftsmen and experts. Together we research the possibilities of manufacturing responsible plant based textiles. Instead of using harmful techniques and materials, the lab investigates using fibres from local plant species. Fibres that can be used for various applications, ranging from clothes to upholstery. Alongside our research we try to develop locally producible equipment, so developed techniques can easily be shared and replicated. The end result must be an accessible method of local textile production that safeguards both the economic and ecological well-being of its place.

RUB:ISH - CIRCULAR COFFEE SOAP

GLIMPS.BIO

GLIMPS.bio i.s.m. Adama Zeepziederij
2022

koffiedik

Waar gaat je project over?

Over ongeveer alles wat er overblijft wanneer we koffiedrinken. Denk eens na. 's Morgens vroeg doe je wat koffie in een filter en geniet je van het aroma. Je giet heet water op en kort daarna neem je je kopje en loop je weg. Maar wacht, draai je om. Kijk. Zit er minder gemalen koffie in het filter dan voordat u het water erop goot? Nee. 99% zit er nog in, wachtend om weggegooid te worden. Natuurlijk gaat het niet alleen om jou en niet alleen om de ochtend. We kunnen zwembad na zwembad na zwembad vullen met de dagelijkse restjes van ons verzameld koffiedik.

We zijn op zoek gegaan naar een manier om al die bruine brij te gebruiken door er koffieolie uit te puren. Onze principes: hou het lokaal, hou het simpel, maak het aantrekkelijk, zoek naar een goede business case. Samenwerken. Help zoveel mogelijk mensen in het proces. Uiteindelijk hebben we onze circulaire Rub:ish zeep gemaakt. Hier in Gent. Als een samenwerkingsverband tussen bedrijven en de overheid. In een volgende stap willen we ook de sociale economie betrekken. Ons project gaat over van afval naar waarde. We tonen je hoe je je handen vuil én proper kan maken om de circulaire economie een boost te geven.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Klinkt plasticvrije, veganistische en natuurlijke zeep niet geweldig? De waarheid is dat het misschien geweldig is voor je huid, maar niet noodzakelijkerwijs zo geweldig voor het milieu. Zeep wordt meestal gemaakt van olijf- of kokosolie. Geen overvloedig voorkomende grondstof op de Oost-Vlaamse velden, dat is duidelijk. Op industrieel niveau wordt zeep gemaakt via een heet verzepingsproces. Dit proces vergt niet alleen veel energie, het heeft ook het nadeel dat het sommige kwaliteiten van de natuurlijke ingrediënten bederft. Onze Rub:ish-zeep is op twee manieren een verbetering. Ten eerste zijn we erin geslaagd om de olijfolie gedeeltelijk te vervangen door koffieolie, afkomstig van lokaal koffiedik, waardoor we de water- en koolstofvoetafdruk verkleinen. Ten tweede hebben we gekozen voor een koud verzepingsproces, wat de ecologische voetafdruk verder verkleint en ervoor zorgt dat de beste eigenschappen van de natuurlijke ingrediënten bewaard blijven. We staan momenteel voor de uitdaging om het koude verzepingsproces op grotere schaal in de praktijk te brengen. We hopen dit te kunnen doen met partners uit de sociale economie, omdat dit een mooie sociaal inclusieve laag aan de zeep zou toevoegen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Een materiaal dat anders weggegooid zou worden, wordt opgewaardeerd. Daarnaast biedt onze Rub:ish zeep een plasticvrij, veganistisch en natuurvriendelijk alternatief. Het biedt in de toekomst kansen op werk voor mensen die moeilijk hun plek vinden op de arbeidsmarkt en het creëert een eindproduct dat gemaakt is van lokaal ingekochte materialen. Het werkt als een inspiratiebron om meer circulaire economie-projecten op te zetten. Ook is het gewoon een heel lekkere zeep. Probeer ze eens.

RUB:ISH - CIRCULAR COFFEE SOAP

GLIMPS.BIO

GLIMPS.bio i.s.m. Adama Zeepziederij
2022

coffee grounds

What is your project about?

It's about all that's left when we drink coffee. Think about it. Early morning, you put some coffee in a filter - after, of course, rejoicing in the smell of it. You pour on hot water and soon after you take your cup and walk away. But wait, turn back. Look. Is there less coffee ground in the filter than before you poured the water through? Nope. 99% is still there, waiting to be chucked. Of course, it's not just you, and it's not just early morning. We could fill swimming pool after swimming pool after swimming pool with the daily leftovers of our compiled coffee grounds.

We set out to design a use for all this leftover brown mush by extracting coffee oil out of it. Our principles: keep it local, keep it simple, make it attractive, look for a good business case. Collaborate. Help as many people as possible in the process. We ended up making our circular Rub:ish soap. Right here in Ghent. As a partnership between companies and the government. In the next step we want to include the social economy. Our project is about going from trash to value. We'll show you how to get your hands dirty and clean to boost the circular economy.

What materials and processes are used and why?

Doesn't plastic-free, vegan and natural soap sound great? Truth be told, it may be great for your skin, but it ain't necessarily so great for the environment. Soap is usually made from olive or coconut oil. Not an abundant raw material when sourced in the fields of East-Flanders, it goes without saying. On an industrial level, soap is made through something called the hot saponification process. Not only does this process require a lot of energy, it also has the disadvantage of spoiling some of the qualities of the natural ingredients. Our Rub:ish soap bars are an improvement in two ways. First of, we managed to partially replace the olive oil with coffee oil sourced from local left-over coffee grounds, thereby reducing the water and carbon footprint. Secondly, we opted for a cold saponification process, further reducing the ecological footprint and ensuring the best properties of the natural ingredients are preserved. We're currently facing the challenge of executing the cold saponification process on a larger scale. We hope to do this with social economy partners, because this would add a beautiful socially inclusive layer to the soap.

How does it contribute to a better world?

It highly values a material that would otherwise be wasted. Besides that our Rub:ish soap bar offers a plastic-free, vegan and nature friendly alternative. In the future it will provide work opportunities for people who have a hard time fitting in the labor market and it creates an end-product that is made of locally sourced materials. It works as a source of inspiration to set up more circular economy projects. Also, it's just a really great soap. Try it.

QUERCUS

FORMAFANTASMA

Formafantasma
2020

video

Quercus (Cambio)

'Cambio' is een doorlopend onderzoek van Studio Formafantasma naar de winning, productie en distributie van houtproducten. De website verzamelt de onderzoeksresultaten en stelt een archief samen van documenten, video's, boeken en artikels over het onderwerp.

De film 'Quercus' is gemaakt door een Lidar-scan van een eikenbos in Virginia te manipuleren. Lidartechnologie, afgeleid van de termen "lichtdetectie en -transmissie", maakt gebruik van lasers om grote oppervlakken te scannen en te registreren. Het vindt vaak toepassing in de cartografie en de archeologie. Meer recentelijk is deze technologie overgenomen door de houtindustrie om bomen selectief te kunnen kappen. Maar net als de RADAM-kaarten in de buurt kan hij opnieuw worden gebruikt. Hier biedt hij de mogelijkheid om de mens te bekijken vanuit het standpunt van de bomen, met een voice-over geschreven door filosoof en botanicus Emanuele Coccia.

Coccia's tekst stelt ons eigen gevoel van dominantie ter discussie en observeert vanuit het perspectief van een ingebeeld bos eerder de mate waarin de mensheid afhankelijk is van de vorm en de lichamelijke van bomen. De tekst suggereert een cruciale verschuiving in perspectief als we radicalere manieren willen vinden om met deze complexe ecosystemen te leven en ze te beschermen - een verschuiving die voortkomt uit het inzicht dat mensen en bomen onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

QUERCUS

FORMAFANTASMA

Formafantasma
2020

video

Quercus (Cambio)

'Cambio' is an ongoing investigation conducted by Studio Formafantasma into the extraction, production and distribution of wood products. The website collects the research outcomes and compiles an archive of documents, videos, books and articles on the topic.

The film 'Quercus' has been produced by manipulating a Lidar scan of an oak forest in Virginia. Lidar technology, which comes from the terms 'light detection and ranging', uses lasers to scan and record large surface areas and has often been used in cartography and archaeology. More recently, it has been adopted by the timber industry in order to selectively log trees. Like the RADAM maps nearby, however, it could be repurposed – here, it provides an opportunity to consider humans from the point of view of the trees, with a voiceover written by philosopher and botanist Emanuele Coccia.

Coccia's text questions our own sense of dominance, observing rather the degree to which humanity is dependent upon the form and physicality of trees, from the perspective of an imagined forest. It suggests a crucial shift in perspective if we are to find more radical ways of living with and protecting these complex ecosystems – one that stems from the understanding that humans and trees are inextricably interlinked.

MONOZUKURI

SAMY RIO

Samy Rio
2019

bamboe

“Monozukuri” betekent “de kunst van het ontwerpen en produceren van technische voorwerpen”. Het is een Japans concept dat betrekking heeft op elk type object, ambacht en industrie. Dit project is een 3 maanden durende observatie in Kyoto rond de bamboe-industrie en -ambachten om nieuwe praktijken te ontwikkelen terwijl ze deel uitmaken van de traditie. Dit project zal aanleiding geven tot nieuwe materialen, gereedschappen en uiteindelijk objecten.

MONOZUKURI

SAMY RIO

Samy Rio
2019

bamboo

« Monozukuri » means « the art of designing and producing technical objects ». it is a Japanese concept related to every type of objects craft and industry. This project is a 3 month observation made in Kyoto around the bamboo industry and crafts to develop new practice while being part of tradition, this project will give rise to new materials as well as tools and finally objects.

PULPY BRUSHES

VINCENT DASSI

Vincent Dassi
2022

karton / papierpulp

Mijn project gaat over het maken en delen van recepten, technieken en ontwerpen van voorwerpen gemaakt met gerecycleerd papier en karton op de website www.betterpulpit.com

Door papier of karton te mengen, is het mogelijk om er weer papierpulp van te maken. Na toevoeging van wat natuurlijke lijm zoals rijstmeel, is het mogelijk om een kleiachtig materiaal te maken. Dit kan in een vorm worden gegoten of gewoon met de hand worden gevormd om uiteenlopende voorwerpen te maken die anders in plastic zouden worden vervaardigd. Als het voorwerp breekt, is het heel gemakkelijk te repareren met wat klei. De objecten lossen op in water, waardoor ze gemakkelijk en zonder energie te gebruiken kunnen worden gerecycleerd. Het doel van dit project is de zelfgemaakte creatie van lowtech objecten te promoten en het gebruik van plastic in ons dagelijks leven te verminderen.

PULPY BRUSHES

VINCENT DASSI

Vincent Dassi
2022

carboard / paper pulp

My project is about the creation and sharing of recipes, techniques, and designs of objects made with recycled paper and cardboard on the website www.betterpulpit.com

By blending paper or cardboard, it is possible to turn it back into paper pulp. After adding some natural glue as rice flour, it is possible to create a clay like material. It can be applied into mold or simply free shaped by hand for creating many types of objects that might be done in plastic otherwise. If the object is broken, it is very easy to fix it with more clay. The objects are water sensitive, allowing recycling of the objects easily and without using energy. The purpose of this project is to promote the homemade creation of low tech objects and reduce the use of plastic in our daily lives.

BILOKO

GILLES MAYK NAVANGI

Gilles Mayk Navangi
2022

papier-maché

Waar gaat je project over?

Kunstenaar Gilles Mayk Navangi stelt een collectie voorwerpen van papier-maché voor onder de naam 'Biloko'. Ze zijn geïnspireerd door de Afrikaanse cultuur en de traditionele knowhow van het continent. Verschillende componenten van het Afrikaanse voorouderlijke erfgoed zijn in zijn werk terug te vinden, waaronder wetenschap, technologie en spiritualiteit.

Hij heeft zijn onderzoek toegespitst op Afrikaanse architectuur zoals de moskee van Timboektoe, de architectuur van het grote Zimbabwe en het dorp Tiébélé met beschilderde huizen. Tegelijkertijd was hij geïnteresseerd in de relatie tussen Afrikaanse stammen en hun motieven in het dagelijks leven, zoals de versieringen voor voorwerpen, voor make-up, scarificatie, enz. Dit onderzoek heeft geleid tot 5 sculpturen, gemaakt van papier-maché en geïllustreerd door zijn grafische universum. De keuze voor papier-maché is ingegeven door de zeer rauwe toets die het biedt, terwijl het toch een moderne productietechniek is. De manuele aanpak en de relatie tussen de eenvoud van de uitvoering en de complexiteit van de vormen zijn aspecten die verwijzen naar de Afrikaanse filosofie.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Papier-maché was de optimale oplossing omdat het een ruwe visuele afspiegeling is van de materialen die in bepaalde Afrikaanse architectuurvormen worden gebruikt.

Wat de kleuren betreft, werden voor elk beeld pigmenten gebruikt. De bedoeling was de indruk te wekken dat elk beeld een verschillende textuur heeft. Het algemene kleurenschema verwijst naar de Afrikaanse bodem. Zwart verwijst naar olie, geel naar zand, rood naar aarde, wit naar steen en blauw naar diamant en kobalt. De band met de Afrikaanse bodem is een manier om de uitbuiting van mens en natuur in dit deel van de wereld aan de kaak te stellen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De belangrijkste materialen die hier worden gebruikt zijn papier, draad en pigmenten. Het realisatieproces van deze voorwerpen is niet intrusief, het gaat op zoek naar milieuvriendelijkere productiemiddelen. Zoals de "Case Obus" van Kameroen bijvoorbeeld. Deze hoge kegelvormige woningen van zongedroogde leem, zijn vooraf ontworpen en aangepast aan goede woonomstandigheden zoals ventilatie en klimaatveranderingen zoals regenval. Dit brengt ons ertoe de kennis van elders met nederigheid te bekijken, en nieuwe grafische taal te bedenken op basis van culturele ontmoetingen.

Korte beschrijving voor papier-maché sculpturen:

"Kunstenaar Gilles Mayk Navangi stelt een collectie voorwerpen van papier-maché voor onder de naam 'Biloko'. Ze zijn geïnspireerd door de Afrikaanse cultuur en de traditionele knowhow van het continent. Verschillende componenten van het Afrikaanse voorouderlijke erfgoed zijn in zijn werk terug te vinden, waaronder wetenschap, technologie en spiritualiteit."

BILOKO

GILLES MAYK NAVANGI

Gilles Mayk Navangi
2022

cardboard (papier-mâché)

What is your project about?

The artist Gilles Mayk Navangi proposes a collection of papier-mâché objects named 'Biloko' and inspired by African culture and the traditional know-how of the continent. Several components of African ancestral heritage are evoked in his work, including science, technology and spirituality.

He has focused his research on African architecture like the Mosque of Timbuktu, the architecture of the great Zimbabwe and the village Tiébélé with painted houses.

At the same time, he was interested in the relationship between African tribes and their motifs in daily life, like the ornamentation for objects, for make-up, scarification, etc.

This research has resulted in 5 sculptures, made out of papier-mâché and illustrated through his graphic universe. The choice of papier-mâché lies in the very raw touch it presents, while being a modern production technique. The manual approach and the relationship between simplicity of execution and complexity of forms are aspects that refer to African philosophy.

What materials and processes are used and why?

Papier-mâché was the optimal solution because it offers a raw visual rendering that can echo the materials used in some African architecture.

As for the colours, pigments were used for each sculpture. The purpose was to give the impression that each sculpture has a different texture. The general colour scheme refers to the African soil. Black refers to petrol, yellow to sand, red to earth, white to stone and blue to diamond and cobalt.

The link with the African soil is a way to denounce the exploitation of man and nature in this part of the world.

How does it contribute to a better world?

The main materials used here are paper, wire and pigments. The process of realization of these objects not being intrusive, it questions on means of production more respectful of the environment. Like the "Case Obus" of Cameroon for example. These high conical dwellings made of sun-dried mud, pre-designed and adapted to good housing conditions such as ventilation and climatic changes such as rainfall. This leads us to look at the knowledge from elsewhere with humility, and to imagine new graphic language based on cultural encounters.

Short description for papier mâché sculptures:

"The artist Gilles Mayk Navangi proposes a collection of papier-mâché objects named 'Biloko' and inspired by African culture and the traditional know-how of the continent. Several components of African ancestral heritage are evoked in his work, including science, technology and spirituality."

CPC SCULPTED LIGHT_15082021

CHARLOTTE JONCKHEER

Charlotte Jonckheer i.s.m. Mathijs Huyghebaert,
Olivier Coen × Lux Lumen
2021

chaud paper composite (CPC) / pinus sylvestris / geborsteld
aluminium / borosilicaatglas

Staande structuur

In 'CPC Sculpted Light 15082021' zijn vier papieren lampenkappen gevat in een delicaat frame, rustend op een hoge structuur, beide vervaardigd uit Pinus sylvestris.

De dunne papieren curven zijn gemaakt van een uniek mengsel van oud papier en steenstof - Chaud Paper Composite (CPC). Een materiaal dat Charlotte Jonckheer in 2018 begon te ontwikkelen en waarvan ze de structurele, functionele en esthetische kwaliteiten onderzocht in een reeks sculpturale objecten en studies. Voor deze werken worden ingezamelde papierresten beschouwd als een waardevolle grondstof en niet als afval. De schoonheid en unieke eigenschappen ervan staan centraal.

Hoezeer CPC het uiterlijk van steen ook benadert, het biedt mogelijkheden die met steen niet mogelijk zijn. Zo is het composietmateriaal licht en flexibel en kan het, voordat het wordt geperst en gedroogd, elke denkbare vorm aannemen. Voor 'Sculpted Light 15082021' worden de CPC-papiervellen op een specifieke manier vervaardigd om een lichte en open structuur te verkrijgen, die een speels lichteffect mogelijk maakt.

De gesculpteerde lamp kan zowel fungeren als hanglamp of als staande lamp, zoals hier gepresenteerd, aangebracht op Structuur 1. Binnen het ontwerp - door middel van een reeks verbindingen en systemen - speelt modulariteit een belangrijke rol. De meeste afzonderlijke elementen kunnen gemakkelijk worden gedemonteerd, wat de mogelijkheid biedt tot maatwerk, de verpakkingsgrootte vermindert en, indien nodig, de afzonderlijke onderdelen vlot toegankelijk maakt voor reparatie.

Materialen:

Lichtarmatuur: geborsteld aluminium & borosilicaatglas

Gesculpteerde lamp: CPC tinten en Pinus sylvestris

Structuur 1: Pinus sylvestris

Alle afzonderlijke elementen zijn in België ontworpen en gemaakt door Charlotte Jonckheer, in samenwerking met talentvolle ambachtslieden.

CPC SCULPTED LIGHT_15082021

CHARLOTTE JONCKHEER

Charlotte Jonckheer i.c.w. Mathijs Huyghebaert,
Olivier Coen × Lux Lumen
2021

chaud paper composite (CPC) / pinus sylvestris / brushed aluminium
/ borosilicate glass

Structure 1 /Standing

In the 'CPC Sculpted Light 15082021', four paper shades are held in a delicate frame, resting on a tall structure, both crafted out of Pinus Sylvestris.

The thin paper curves are made of a unique mixture of waste paper, and stone dust - the Chaud Paper Composite (CPC). A material Charlotte Jonckheer started developing in 2018, exploring its structural, functional and aesthetic qualities in a range of sculptural objects and studies. For these works the collected paper leftover, is considered as a valuable resource and not as waste, celebrated for its beauty and unique characteristics.

As much as the CPC approximates the appearance of stone, it offers possibilities that no stone could achieve. For one, the composite is light and flexible and before being pressed and dried, allows to take on any shape imaginable. For the 'Sculpted Light 15082021' the CPC paper sheets are manufactured in a specific way to obtain a light and open structure, allowing a playful light effect.

The sculpted light can both function as a pendant light or as a standing light, as presented here, elevated on the Structure 1. Within the design, and through a range of connections and systems, modularity plays an important role. Most separate elements can be easily dismantled, offering the possibility for customization, reducing the packaging size and allowing an accessible reparation of the separate parts if necessary.

Materials:

Light fixture: brushed aluminium & borosilicate glass

Sculpted light: CPC shades and Pinus Sylvestris

Structure 1: Pinus Sylvestris

All separate elements are designed and made in Belgium by Charlotte Jonckheer in collaboration with talented craftsmen.

NEWSPAPERWOOD

STUDIO MIEKE MEIJER

NewspaperWood bv
2015

NewspaperWood / zwart mdf / craftpapier backing / pvc buis

met de steun van de Nederlandse ambassade

Waar gaat je project over?

'NewspaperWood' draait een traditioneel productieproces om; niet van hout naar papier, maar van (kranten)papier naar hout.

Wanneer een blok 'NewspaperWood' wordt gesneden, lijken de lagen papier op houtnerven of groeiringen van een boom en hebben ze dus de esthetiek van echt hout.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Elke dag worden stapels kranten weggegooid en gerecycleerd tot nieuw papier. Tijdens haar studie aan de Design Academy Eindhoven bedacht Mieke Meijer een manier om dit overschot aan papier op een andere manier in te zetten en er een innovatief materiaal van te maken: 'NewspaperWood'.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

'NewspaperWood' heeft niet tot doel een grootschalig alternatief voor hout te worden of al het papierafval te recyclen tot een nieuw materiaal. Het hoofdthema van het project is 'upcycling'; we laten zien hoe een materiaaloverschot kan worden gebruikt in iets waardevollers door het in een andere context te gebruiken. Naast esthetische waarde heeft 'NewspaperWood' ook zeer sterke visuele en verhalende eigenschappen. We hopen dat dit kan helpen om duurzaamheid aantrekkelijker te maken voor het publiek.

NEWSPAPERWOOD

STUDIO MIEKE MEIJER

NewspaperWood bv
2015

NewspaperWood / black mdf / craft paper backing / pvc tube

with support of the Dutch Embassy

What is your project about?

'NewspaperWood' reverses a traditional production process; not from wood to paper, but from (news)paper to wood.

When a 'NewspaperWood' log is cut, the layers of paper appear like wood grain or growth rings of a tree and therefore resemble the aesthetics of real wood.

What materials and processes are used and why?

Every day, piles of newspapers are thrown away and recycled into new paper. During her studies at the Design Academy Eindhoven, Mieke Meijer thought of a way to use this surplus of paper in a different way and to turn it into an innovative material: 'NewspaperWood'.

How does it contribute to a better world?

'NewspaperWood' does not aim to become a large-scale alternative to wood or to recycle all paper waste into a new material. The main theme of the project is 'upcycling'; we show how a material surplus can be used in something more valuable by using it in a different context. Next to the value of beauty, 'NewspaperWood' also has very strong visual and storytelling characteristics. We hope this can help making sustainability more appealing to the public.

ON CIRCULAR MATERIALS AND PROCESSES

**KU LEUVEN,
FACULTEIT ARCHITECTUUR,
CAMPUS SINT-LUCAS BRUSSEL**

Masterstudio o.l.v. Laurens Bekemans en Catherine Mengé

Klimaatmitigatie vereist een nieuwe houding ten opzichte van bouwmaterialen en productieprocessen. In de toekomst zal het onderzoek naar duurzame bouwmaterialen en innovatieve technieken even belangrijk worden als het architecturaal resultaat.

De aarde is een gesloten systeem en ons verblijf hier is slechts tijdelijk⁽¹⁾. Daarom is het belangrijk van bewust en verantwoordelijk om te gaan met alles wat ons verblijf op deze planeet mogelijk maakt. Het huidige economisch systeem dat zich richt op continue, exponentiële groei, met een steeds toenemende vraag naar industrieel geproduceerde consumptiegoederen wordt steeds meer in vraag gesteld. Er wordt dan ook gepleit om onze economie fundamenteel anders in te richten. Het lineaire systeem met als uitgangspunt 'take, make and waste' wordt daarbij vervangen door een circulaire economie waar we producten hergebruiken, waar afval een 'nieuwe grondstof' wordt, waar lokale (bio)geproduceerde materialen mainstream zijn en waar duurzaam geproduceerd wordt voor de lange termijn.

Afval als grondstof voor de economie van morgen biedt nieuwe hoopvolle perspectieven voor een betere ecologische balans in de toekomst.

ON CIRCULAR MATERIALS AND PROCESSES

**KU LEUVEN,
FACULTY OF ARCHITECTURE,
CAMPUS SINT-LUCAS BRUSSELS**

Masterstudio led by Laurens Bekemans and Catherine Mengé

Climate mitigation requires a new attitude towards building materials and production processes. In the future, research into sustainable building materials and innovative techniques will become as important as the architectural result.

The Earth is a closed system and our stay here is only temporary⁽¹⁾. That is why it is important to be aware and responsible with everything that makes our stay on this planet possible. The current economic system, which focuses on continuous, exponential growth, with an ever-growing demand for industrially produced consumer goods is increasingly being questioned. We are therefore pleading for a fundamentally different structure of our economic model. The linear system based on 'take, make and waste' will therefore be replaced by a circular economy where we reuse products, where waste becomes a 'new raw material', where local (bio) produced materials are mainstream and where sustainable production is carried out for the long-term.

Waste as a raw material for the economy of tomorrow offers new hopeful perspectives for a better ecological balance in the future.

(1) Rau, T., Obenhuber, S., Material Matters, Het alternatief voor onze rooibouwmaatschappij, Haarlem, Bertram+de Leeuw, 2016.

THE GREATER GUT (GELUKSBACTERIE)

MATTHIJS DE BLOCK

Matthijs De Block i.s.m. Professor Marjan De Mey
2022

bacteriën

Creatie-opdracht voor Design Fest Gent. UGent en Polymath Lab (LUCA | School of Arts) met steun van de Vlaamse overheid

Vorig jaar wonnen Emmanuelle Charpentier en Jennifer Doudna de nobel prijs voor hun baanbrekende werk met de CRISPR technologie. In 2020 produceerde een Chinese wetenschapper genetische gemodificeerde baby's, kreeg daarvoor een celstraf van 3 jaar en de bekende biohacker Josiah Zayner spoot tijdens een congres DNA in zijn eigen arm om zijn spier dichtheid te veranderen. Biotechnologie ontwikkelt zich aan een sneltempo en genetische modificatie lijkt een technologie die onze toekomst grondig kan veranderen. Maar hoe moeten we hiermee omgaan? En hoe verandert dit onze relatie tot de natuur?

Het project 'The Greater Gut', kijkt naar biotechnologie en de steeds belangrijker wordende invloed van genetische modificatie. Met geluk en samenleven als sociaal-maatschappelijke onderwerpen is het doel van dit werk om debatten op te starten rond het modificeren van organismen voor menselijk gewin.

Matthijs De Block en de onderzoeksgroep van Professor Marjan De Mey ontwikkelden een genetisch gemodificeerde darmbacterie die geluk produceert door middel van het hormoon serotonine. Spelen ze voor God in een petrischaaltje?

De Block & de onderzoeksgroep van De Mey voegde 3 nieuwe stukjes DNA toe aan een E. coli bacterie zodat een van de metabolische stoffen kan worden omgezet naar het hormoon serotonine. Zo wordt de bacterie omgevormd tot een kleine levende geluksfabriek, die leeft in onze darmen.

Het project gebruikt nieuwe principes van genetische modificatie en stelt vragen over onze relatie met de natuur, micro organismen en het menselijke microbiom. Kunnen we zomaar levende dingen veranderen en binnen welk ethisch kader moet dit gebeuren?

De bacteriën zijn geproduceerd in het lab van UGent en kunnen niet geconsumeerd worden binnen de huidige EU en US GMO (Genetically Modified Organism) wetgeving.

Generation 1

Generation 1 is een artefact dat voortkomt uit het creatieproces van de geluks bacterie. Het is de eerste generatie dat de cultivatie van deze bacteriën toont, opgegroeid in een petrischaaltje.

The Greater Gut - Installatie

The Greater Gut is de centrale reactor installatie die de bacterie toont in een levende cultuur. Deze reactor is een wetenschappelijke representatie van onze darmen en toont de bacterie in zijn levende vorm. Een aluminium structuur met glas maakt de bacterie onbereikbaar.

In life and death

Een serie van 3 werken toont de verschillende levensstadia van de geluks bacteriën. Dit refereert naar een vergankelijke toestand die ook geassocieerd wordt met geluk. De verschillende stadia van de bacteriën tonen verschillende kleuren. In hun overleden conditie hebben de bacteriën bijna geen kleur meer.

Het volledige project is in samenwerking met de MEMO groep (Metabolic Engineering and Modelling of Microorganisms) en CMET (Centre for Microbial Ecology and Technology) van UGent en Polymath Lab van LUCA | School of Arts.

THE GREATER GUT (GELUKSBACTERIE)

MATTHIJS DE BLOCK

Matthijs De Block i.s.m. Professor Marjan De Mey
2022

bacteria

Creation project for Design Fest Ghent. with the support of UGent and Polymath Lab (LUCA | School of Arts) with support of the Flemish government

Last year, Emmanuelle Charpentier and Jennifer Doudna won the nobel prize for their groundbreaking work on CRISPR technology. In 2020, A chinese scientist that produced genetically altered babies got a jail sentence of 3 year and the famous biohacker Josiah Zayner injected dna in it's arm to change his muscle density. As biotechnology is advancing, genetic modification becomes more and more feasible as a new technology to change the future. But how should we handle these new technologies, and how does that change our relation to nature? The project The Greater Gut, looks at biotechnology, and the increasing influence of genetic modification. Using co-existence and happiness as societal topics, the goal of this work is to spark a debate about altering organisms for human benefits.

Matthijs de Block and the group of Professor Marjan De Mey created genetically modified gut bacteria that produce happiness through the hormone serotonin. Are they playing for God in a petri dish?

De Block & De Mey's group added 3 pieces of DNA into an E. coli bacterium so it can convert metabolic substances into the happiness hormone serotonin. The bacterium is transformed into a small happiness factory, living in our gut.

The project uses novel principles of genetic modification and asks questions about our relationship with nature, microorganisms and the human microbiome. Can we modify living things as we please, if so, within which ethical framework? The bacterium is produced in the lab of UGent and cannot be consumed within the current EU and US GMO (Genetically Modified Organisms) regulations.

The project consists of 4 works that show different perspectives of the bacteria.

Generation 1

Generation 1 is an artefact from the creation process of the happiness bacteria. The installation presents the first generation of the cultivated bacteria presented in a petri dish.

The Greater Gut - Installation

The Greater Gut is the central reactor installation showing the bacteria in a live culture. This reactor represents our gut and shows the bacteria in its living form. A aluminium structure with glass makes the bacteria untouchable.

In life and death

A series of 3 works shows the different life stages of the happiness bacteria. This references to the transit state that is sometimes associated with happiness. The different stages of the bacteria show different colors. In their deceased state, the bacteria almost have no color left.

The full project is in collaboration with the MEMO group (Metabolic Engineering and Modelling of Microorganisms) and CMET (Centre for Microbial Ecology and Technology) of UGent and the Polymath Lab of LUCA | School of Arts.

READY TO GO

ONBETAALBAAR

ONBETAALBAAR i.s.m. Glimps × materiaalproducenten
2022

toolbox

Gestapelde lades, vakjes vol duurzame schatten in een compact en verrijdbaar meubel. Ready to Go is een ecologische toolkit gemaakt om jou wegwijs te maken in de circulaire wereld. Het mobiele meubel werd ontwikkeld door Onbetaalbaar, een denktank en werkplaats waar projecten rond afgedankte materialen ontstaan, en sorteert nieuwe grondstoffen en stimuleert op die manier slimme combinaties en hergebruik. Ready to Go bevat mooie, boeiende circulaire materialen, met een eigen verhaal, klaar om geïntegreerd te worden in nieuwe projecten. Want waarom zouden we niet samenwerken en onze kennis delen om zo bij te dragen aan een 'schonere' toekomst? Ready to Go? Ongetwijfeld.

READY TO GO

ONBETAALBAAR

ONBETAALBAAR i.c.w. Glimps × materiaalproducenten
2022

toolbox

Stacked drawers, compartments full of sustainable treasures in a compact and mobile unit. Ready to Go is an ecological toolkit created to help you find your way in the circular world. The mobile furniture was developed by Onbetaalbaar, a think tank and workshop where projects are created around discarded materials, and new raw materials are sorted, thereby stimulating smart combinations and reuse. Ready to Go contains beautiful, fascinating circular materials, with their own story, ready to be integrated into new projects. After all, why shouldn't we work together and share our knowledge to contribute to a 'cleaner' future? Ready to Go? Undoubtedly.

ASTOR LAMP

ELIAS VAN ORSHAEGEN / ROBBE STEVENS

Elias Van Orshaegen / Robbe Stevens
2020

overstock staal / tweedehands glazen bouwstenen

ASTOR

Astor verlichting, een samenwerking met Robbe Stevens, is een tafellamp gemaakt van overtollige stalen buizen en glazen bouwstenen die aanvankelijk werden gebruikt in betonnen gevels. Deze glazen cilinders werden in betonnen muren geplaatst waardoor het licht kon schijnen. Omdat we hun verbinding met het licht wilden behouden, hebben we ze horizontaal in plaats van verticaal gebruikt en het licht van binnenuit naar buiten laten schijnen.

CARTES TABLE

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2020

overstock stalen buis / stalen tablet

CARTES

'Cartes' is een klein tafeltje of bureau dat het midden houdt tussen sculpturaliteit en functionaliteit. Het stuk is het resultaat van een intuïtieve zoektocht naar evenwicht, spanning en zuiverheid. De Cartesiaanse twijfel of methodische twijfel is in de filosofie van René Descartes een manier om zekerheid te zoeken door aan alles te twijfelen. De buis is gemaakt van overtollig staal uit de gasindustrie. Het oppervlak is gezandstraald, geborsteld en gevernist staal.

ASTOR LAMP

ELIAS VAN ORSHAEGEN / ROBBE STEVENS

Elias Van Orshaegen / Robbe Stevens
2020

overstock steel / second life glass bricks

ASTOR

Astor lighting a collaboration with Robbe Stevens, a table lamp made of surplus steel tubes and glass bricks which initially were used in concrete facades. These glass cylinders were inserted in concrete walls enabling light to shine through. Wanting to preserve their connection to light, we used them horizontally instead of vertically and let the light shine out from within.

CARTES TABLE

ELIAS VAN ORSHAEGEN

Elias Van Orshaegen
2020

overstock steel pipe / steel tablet

CARTES

'Cartes' is a small table or desk which lies somewhere between sculpturality and functionality, The piece is the result of an intuitive search to equilibrium, tension and purity. The Cartesian doubt or methodical doubt is in the philosophy of René Descartes a way of seeking certainty by doubting everything. The tube is made out of surplus steel which is over ordered from the gas industry, it is sandblasted, brushed and varnished. The surface is sandblasted, brushed and varnished steel.

USER CENTERED DESIGN - SUSTAINABLE DENIM SAMPLES

HANNE DANIELS / IANA VERSTRAETE / HERMIEN DEDRIE

Hanne Daniels
2021

textiel / textile

**HO
GENT**

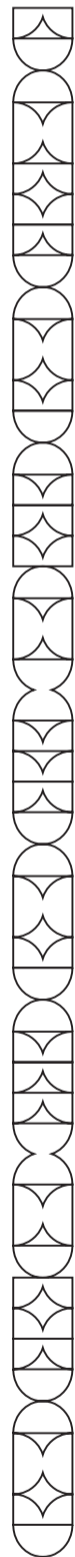
User Centered Design - Sustainable Denim Samples

Het project User Centered Design maakt deel uit van de Bacheloropleiding Textieltechnologie aan de Hogent. Tweedejaarsstudenten bestudeerden de ecologische impact van denim en de mogelijke alternatieven. Dit over de gehele waardeketen, zowel qua processen als gebruikte materialen, tot en met de end of life fase. Aangezien de denimindustrie een grote ecologische voetafdruk heeft kunnen kleine verbeteringen een aanzienlijk effect hebben.

Het project combineert een User Centered approach met eco-design. Dit laatste vormt tegenwoordig vrijwel de standaard in een proces van product- en procesinnovatie en wordt meer en meer een verwachting van de klant. De schakels in de waardeketen met een grote ecologische impact en/of een grote impact op de tevredenheid of het koopgedrag van de klant – namelijk 'grondstoffen', 'verven' en 'confectioneren' – werden in dit project onderzocht.

Literatuurstudie, experiment en klantenbevragingen vormden de input voor het project. De traditionele waardeketen van denim werd in kaart gebracht en de meest impactrijke schakels geïdentificeerd. Alternatieve producten en toepassingen werden opgelijst en getest. Het resultaat hiervan is te zien in de stalenkaarten en handgeweven weefselstalen.

De grondstoffen waarmee werd geëxperimenteerd zijn 25% Recycled Denim / 50% Tencel, 25% Recycled Denim / 25% Tencel / 50% Recycled PES, katoen en hennep. Als kleurstoffen werden natuurlijke Indigo, synthetische indigo en aniline-vrije sulferkleurstoffen met elkaar vergeleken. Diverse applicatiemethoden werden beoordeeld op basis resultaat en waterverbruik. Testen werden uitgevoerd op zowel garens als weefsel.

Design Fest Gent

Eco-innovatie binnen een achterhaald model.

Doorheen dit project werd bevestigd dat de denimindustrie, op het vlak van ecologie en mensenrechten problematisch is. Het fast-fashion model, in combinatie met lage lonen, lakse wetgeving en goedkope productietechnieken zorgt voor een enorme vervuiling en uitbuiting van mens en planeet.

Hoewel de textielindustrie reeds inspanningen levert en zeer snel evolueert, lijken de meeste stappen vooruit slechts lapmiddeltjes te zijn om een systeem dat ten dode is opgeschreven in leven te houden. We blijven namelijk zoeken en investeren in manieren om even snel, evenveel en even goedkoop te kunnen blijven consumeren. Of een proces of product 'haalbaar', 'rendabel' of 'goed' is wordt puur monetair ingevuld: "Kan ik als bedrijf op deze manier nog evenveel winst maken?" Deze concepten worden zelden vanuit een ecologisch standpunt benaderd.

Om tot een alternatieve, écht ecologische en duurzame waardeketen van denim te komen is een volledige hertekening van ons denken en produceren nodig. Het is een onafwendbare transitie die veel weerstand zal teweegbrengen en heel wat inspanningen en investeringen zal vragen van zowel overheden als bedrijven en uiteindelijk ook van de consument. Om deze transitie, van een lineair naar een circulair model, te instigeren zal Europa verder en nog harder haar rol moeten spelen. De student-onderzoekers binnen het project schuiven een 'lesser evil' waardeketen naar voor, met de duidelijke disclaimer dat het eigenlijk radicaal anders moet.

Dit resulteerde in drie slow fashion, handgeweven denimstalen met natgesponnen hennep in de ketting en respectievelijk katoen (geverfd met natuurlijke indigo), 50% Recycled Denim / 50% Tencel (geverfd met synthetische indigo) en 50% Recycled Denim / 50% Tencel (geverfd met aniline-vrije sulferkleurstoffen volgens het WEKO-spray principe).

BOX MET SAMPLES BRUSSELEIR, BRICKETTE, KASTAR & MORTIER

BC MATERIALS

BC Materials / Hanna Caroline Sergerkrantz
2020

hout (samples: leem, zand & gravel)

BC materials zet grondverzet van stadswerven om tot circulaire leembouwmaterialen in een proces van urban mining.

Bouwen vergt als eerste stap de extractie van grond. Deze is moeilijk te stockeren en vervuilend om te transporteren. Brussel en Vlaanderen graven per jaar 22,5 miljoen ton uit. Ongeveer 75% daarvan is onvervuild, en deze grond wordt voor 40% niet-circulair gebruikt in wegebouw of voor 60% gedumpt als afval in groeves.

BC materials sluit de keten van grond tot circulair bouw materiaal. We vormen grondverzet om tot lokale bouwmaterialen zoals leempleisters, leemstenen en stampleem. Deze zijn CO₂-neutraal en zorgen voor een gezond binnenklimaat. Na gebruik kan het terug aan de bodem gegeven worden of opnieuw omgevormd worden tot bouw materiaal in een oneindig circulair proces.

In het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest werken we in een vaste en beschermde infrastructuur om 3 kant en klare producten te vervaardigen (de Kastar, de Bruselleir en de Brickette). Maar we kunnen u ook een "sur mesure" dienst bieden door zich in situ, door heel België op jullie werven te verplaatsen. Daardoor blijft de infrastructuur en de logistiek van BC materials altijd dicht bij de grondstoffen en wordt het transport beperkt.

Brusseleir is een circulaire leempleister gemaakt van niet-gepollueerd, onverstoord grondverzet uit Brusselse stadswerven. Samenstelling Yperiaanse klei en/of Brabant Loessleem, Brusseliaanzand en zand, voornamelijk uit grondverzet van Brusselse stadswerven.

Brickette is een circulaire, geperste leemsteen gemaakt van niet-gepollueerd, onverstoord grondverzet uit Brusselse stadswerven. Samenstelling: Yperiaanse klei en/of Brabant Loessleem, en Brusseliaanzand, voornamelijk uit grondverzet van Brusselse stadswerven. Optioneel gestabiliseerd met 4% hydraulische kalk.

Kastar is een circulaire stampleem mengeling gemaakt van niet-gepollueerd, onverstoord grondverzet uit Brusselse stadswerven. Samenstelling: Yperiaanse klei en/of Brabant Loessleem, en Brusseliaanzand, herbruikzand en -gravel, voornamelijk uit grondverzet van Brusselse stadswerven.

Mortier is een circulaire leemmortel gemaakt van niet-gepollueerd, onverstoord grondverzet uit Brusselse stadswerven. Samenstelling Yperiaanse klei en/of Brabant Loessleem, Brusseliaanzand en herbruikzand, voornamelijk uit grondverzet van Brusselse stadswerven.

BOX WITH SAMPLES BRUSSELEIR, BRICKETTE, KASTAR & MORTIER

BC MATERIALS

BC Materials / Hanna Caroline Sergerkrantz
2020

wood (samples: loam, sand & gravel)

Every year an estimated 37 millions tons of earth is excavated in Belgium, of which the majority is not re-used but mostly dropped in mines or quarries. At the same time the construction sector is responsible for 40% of the CO₂ emissions, one third of air pollution and half of the resource (!) use.

BC materials wants to change this paradigm by blending and transforming ordinary earth streams – officially considered waste - into perfectly circular building materials, such as clay plasters, compressed earth blocks and rammed earth.

The production process is CO₂-neutral, as it does not need high heating mechanisms, contrary to other building materials, and eliminating thus the need for fossil fuels. And the products are perfectly circular: in origin, as they were originally 'waste', and in destination, as the materials are not chemically altered and can be reused an infinite number of times.

Earth materials also offer better acoustics (4 times better than classic gypsum), air quality (through humidity regulation) and thermal mass (temperature mitigation: fresher in summer and warmer in winter). Aside from transforming and selling materials, BC materials also offers consultancy, R&D options & workshops & training.

Brusseleir is a circular loam plaster made of non-polluted, undisturbed soil from Brussels city yards. Composition: Yperian clay and/or Brabant Loess loam, Brusselian sand and sand, mainly from soil from Brussels city yards.

Brickette is a circular compressed loam stone made from non-polluted, undisturbed soil from Brussels city yards. Composition: Yperian clay and/or Brabant Loess loam, and Brusselian sand, mainly from soil from Brussels urban sites. Optionally stabilized with 4% hydraulic lime.

Kastar is a circular rammed earth mixture made from non-polluted, undisturbed soil from Brussels city sites. Composition: Yperian clay and/or Brabant Loess loam, and Brusselian sand, recycled sand and gravels, mainly from soil from Brussels city yards.

Mortier is a circular loam mortar made from non-polluted, undisturbed soil from Brussels city yards. Composition Yperian clay and/or Brabant Loess loam, Brussels loess sand and recycled sand, mainly from soil from Brussels city yards.

CIRCULAIRE STENEN DING

BC MATERIALS VOOR DING

2021 - 2022

Waar gaat het project over?

De nieuwe vleugel DING (Design in Gent) van het museum wordt future-proof. Circulariteit, duurzaamheid en innovatie staan voorop. Op dit moment loopt een onderzoekstraject om (bouw)afval van de Gentenaar te verwerken tot een circulaire gevelsteen. Experts van BC Materials ontwikkelen een op maat gemaakt, koolstofarm en lokaal alternatief voor baksteen met als hoofdingrediënt bestaande Gentse afvalstromen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Deze stenen hebben allemaal gerecycleerd afval uit Gent als hoofdingrediënt, wat helpt om de milieu-impact van de steen te verminderen. Deze geperste kalkstenen hebben ook een lagere koolstofuitstoot dan gebakken stenen.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De ambitie is een circulaire gevelsteen te ontwikkelen met onder meer afvalmateriaal uit de Gentse regio.

CIRCULAR BRICKS DING

BC MATERIALS FOR DING

2021 - 2022

What is the project about?

The new museum wing DING (Design in Ghent) will be future-proof. Circularity, sustainability and innovation are paramount. An innovative research trajectory is initiated to process (construction) waste from the city of Ghent into a circular facing bricks. Experts from BC Materials are developing a custom-made, low-carbon and local alternative to brick with existing Ghent waste flows as the main ingredient.

What materials and processes are used and why?

These bricks all feature recycled waste from Ghent as the main ingredient, which helps to reduce the environmental impact of the brick. These compressed lime bricks have lower embodied carbon as they are not fired.

How does it contribute to a better world?

It is our ambition to develop a circular facing brick on the basis of waste materials from the Ghent area.

HOW TO BECOME A BAT - MULTISPECIES ESTATE CRAFT

FUTURES THROUGH DESIGN - JOB WORMS, 2022

Studenten / students: Warre Van Breusegem, Maria Stuu, Hanne Demey & Violette Potet. Uitgevoerd door / carried out by: Bert de Roo, Glenn Deliège, Giliam Ganzevles en Mirte van Aalst. Met steun van / with the support of KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest) & de Vlaamse overheid / the Flemish Government

Waar gaat je project over?

De installatie verzamelt de materiële producten van twee pogingen om een soortoverschrijdend gesprek tussen vleermuizen en mensen te beginnen. Frequency Shifts (Job Worm) onderzoekt de grenzen en gevoeligheden van perceptie vanuit een meer-dan-menselijk perspectief. Door een reeks onderling verbonden frequentieverschuivingen in zowel het hoorbare als het zichtbare domein, worden vensters gecreëerd om een wereld te verkennen waartoe we onder normale omstandigheden geen toegang zouden hebben - een wereld die is afgestemd op de delicate en onvoorstelbare zintuigen van de vleermuis. We stellen ons twee vragen: wat zie je door de ogen van een vleermuis? Wat hoor je door zijn oren? De getoonde maskers zijn onderdeel van een performance van een groep studenten die de vraag stelde: 'Wij willen met vleermuizen praten, maar willen zij met ons praten?' Tijdens de voorstelling transformeerden de studenten in hybride vleermuis/menselijke wezens om te bemiddelen tussen de twee soorten, in het volle besef dat deze bemiddelende rol zou kunnen mislukken. Dit gaf een glimp van hoe het is om een vleermuis te zijn en toonde tegelijkertijd duidelijke menselijke beperkingen in het begrijpen van vleermuis-specifieke ervaringen. Beide pogingen om het vleermuisperspectief te benaderen werden geïnitieerd door het Center of Decentering Design, dat zijn voorbeeld ontleent aan het groeiende besef dat wij mensen niet de enigen zijn met een standpunt op deze planeet. Dieren hebben dat ook. Ze ontwikkelen actief betekenisvolle relaties met het landschap dat ze bewonen, geschraagd door hun eigen geschiedenis, cultuur en individualiteit. Dat doen ze in relatie tot ons en alle andere wezens: de wereldwording is altijd een prestatie van meerdere soorten waarin de weergalmende acties van ontelbare wezens voortdurend de wereld doen ontstaan.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

In samenwerking met andere onderzoekers, ontwerpers en kunstenaars onderzoeken we hoe we kunnen omgaan met de wereld als een samenwerking van meerdere soorten. Door nieuwe multispecies-verhalen te ontwikkelen, willen we de aandacht afleiden van het idee van het landschap als een vast object, en het meer dan menselijke netwerk dat de kern vormt naar voren brengen. In deze casestudy gebruikten we een combinatie van research-through-design en speculative design, waarbij we studenten en kunstenaars vroegen om interventies te doen in het leefgebied van vleermuizen. Hoe kunnen we het soortoverschrijdend gesprek starten en hoe kunnen we de beleving van vleermuizen vertalen in een typisch Vlaams landgoed? Door deze decentrerende ervaringen te creëren, proberen we het gesprek te openen over hoe deze nieuwe perspectieven ons kunnen informeren in het vormgeven van nieuwe verstrengelde toekomsten.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Ontwerpprocessen zijn perfect afgestemd om producten, landschappen of constructies te realiseren die geoptimaliseerd zijn voor menselijk gebruik. Deze mensgerichte benadering van ontwerpen minimaliseert de directe negatieve impact op de menselijke gebruiker, en negeert de mogelijke effecten die het heeft op andere actoren in de wereld om ons heen. Toch is design altijd al verstrikt geweest met de meer-dan-menselijke wereld. We moeten methoden ontwikkelen die rekening houden met die verstrengelingslijnen, niet zozeer om onze impact te minimaliseren, maar om onze ontwerpen opnieuw het leven te laten ademen dat ze ondersteunt.

Het Centre of Decentering Design maakt deel uit van het interdisciplinaire onderzoekscentrum 'Futures Through Design' - een samenwerking tussen HOGENT en Howest. Het zet design systematisch in als een creatief, onderzoekend, participatief en oplossingsgericht proces om de veerkracht van de samenleving te vergroten en tegelijkertijd de transitie naar een duurzame toekomst te initiëren en te begeleiden.

The Center of Decentering Design is part of the interdisciplinary research center 'Futures Through Design' - a collaboration between HOGENT and Howest. It systematically employs design as a creative, investigative, participatory and solution-oriented process to increase the resilience of society, while initiating and guiding the transition to a sustainable future.

What is your project about?

The installation assembles the material products of two attempts to start a cross-species conversation between bats and humans. Frequency Shifts (Job Worms) explores the range and limits of perception from a beyond-human perspective. Through a series of interlinked frequency shifts in both the audible and visible domains, windows are opened onto a world we don't have access to under normal circumstances - the world as it is revealed to the delicate and perplexing senses of the bat. Two questions arise - what do you see through the eyes of a bat? What do you hear through its ears? The masks on display are part of a performance by a group of students who posed the question: We want to talk to bats, but do they want to talk to us? During the performance the students will transform into hybrid bat/human creatures in order to mediate between the two species, in full realisation that this mediating role might fail. This transformative performance gives a glimpse of what it's like to be a bat and at the same time displays clear human limitations in understanding bat-specific experiences. Both these attempts to approach the bat perspective were initiated by the Center of Decentering Design which takes its cue from the growing realisation that we humans are not the only ones with a point of view on this planet. Animals do too. They actively develop meaningful relationships with the landscape they inhabit, scaffolded by their own history, culture and individuality. They do so in relation to us and all other creatures: the worlding of the world is always a multispecies achievement in which the reverberating actions of myriads of creatures continuously give rise to the world.

What materials and processes are used and why?

We explore how to engage with the world as a multispecies affair in collaboration with other researchers, designers and artists. By developing new multispecies narratives, we want to shift attention away from the idea of the landscape as a fixed object and foreground the more-than-human network that sits at its core. In this case study, we employed a combination of research-through-design and speculative design, asking students and artists to suggest interventions in the habitat of bats. How can we start the cross-species conversation and how can we translate the experience of bats in a typical Flemish estate? Through creating these decentering experiences we try to open up the conversation around how these new perspectives can inform us to shape new entangled futures.

How does it contribute to a better world?

Design processes are perfectly tailored to realise products, landscapes or constructions which are optimised for human use. This human centered approach to design minimises the direct negative impact on the human user while neglecting the possible effects it has on other actors or the world around us. Yet all design is always already entangled in the more-than-human world. We need to develop methods that take into account those lines of entanglement, not so much to minimise our impact, but to once more let our designs breathe the life that sustains them.

ONTKETEN

ESTHER VAN SCHUYLENBERGH / BRENT NEVE & GIEL DEDEURWAERDER / STUDIO ATELIER PART

NIKO, Van Hoecke / ETAP - 2022

circulaire materie / biobased materiaal

met steun van Stad Gent en de Vlaamse overheid

Waar gaat het project over?

In het 'ONTketen' project bundelen cleantech start-up Circular Matters en ontwerpplatform Livable de krachten voor een circulaire en biogebaseerde toekomst. Door middel van een match-making proces, werken drie baanbrekende productiebedrijven samen met ontwerpstudio's aan alternatieve producten vrij van fossiele en gemijnde grondstoffen. Zo onderzoekt textielontwerpster Esther Van Schuylenbergh hoe ze de schakelaars en home automatisatie-producten van Niko meer tactiliteit kan geven via het circulaire materiaal, werken Brent Neve en Giel Dedeurwaerder aan een modulair kastenopbergsysteem met Van Hoecke en onderzoekt Studio - Atelier Part hoe de niet-hernieuwbare materialen kunnen worden vervangen door het regenererbare alternatief voor de noodverlichting van ETAP.

Welke materialen en processen werd gebruikt en waarom?

Met 'ONTketen' zetten de partners een cocreatietraject 2.0 op. Ze wisselen niet alleen onderling kennis uit, maar betrekken ook productiebedrijven en ontwerpers sinds de start in het proces. Aangezien het exacte product of materiaal nog niet vastlag, hadden die de vrijheid om het proces en materiaal mee te sturen. Zo zijn er vanuit de praktijk de afgelopen maanden verschillende nieuwe procedés en technieken onderzocht, en is het materiaal sterk doorontwikkeld. Na een open call koppelden Livable en Circular Matters drie productiebedrijven aan drie ontwerpstudio's. In nauw overleg met ontwerpers en industriële bedrijven zoeken ze manieren om een gloednieuw circulair plaatmateriaal te integreren in de reguliere industrie. Voor dat materiaal vormt Circular Matters natuurlijke reststromen om tot een natuurlijk biopolymeer. Het vormt zo een gezond en fossielvrij alternatief voor harde plastics of houtachtige platen. Door dat materiaal als basis te nemen stimuleert 'ONTketen' kortere ketens en een lagere CO₂-uitstoot.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

Bij 'ONTketen' zien de drie partners – de cleantech start-up Circular Matters, ontwerpplatform Livable en het sociaal economiebedrijf Pro Natura – duurzaamheid in de brede zin van het woord, en dat zowel op ecologisch, sociaal als economisch vlak. Door de crossdisciplinaire krachten te bundelen bieden ze een alternatief voor ons huidige economische en maatschappelijke systeem. Op ecologisch vlak stimuleert 'ONTketen' duurzaamheid door met natuurlijke grondstoffen te werken. Doordat die afkomstig zijn uit reststromen zoals riet en grassen, geeft het project een tweede leven aan afval en wordt het gebruik van schaarser wordende grondstoffen vermeden. Door de ontwikkelingen van Circular Matters kan het materiaal voor 100% uit deze natuurlijke nevenstromen worden gemaakt, en wordt het gevaar van (micro) plastics volledig uitgesloten. Doordat de grondstoffen door het team van Pro Natura worden verwerkt, creëert het project meer zinvolle werkgelegenheid binnen de sociale economie. Daarnaast verkort 'ONTketen' de lange, vaak niet-transparante productieketens door met lokale grondstoffen te werken. Doordat Circular Matters bewust kiest voor een rol als toeleverancier van halffabricaten aan (inter)nationale maakbedrijven, kan het sneller en méér impact genereren met haar nieuwe materiaal.

Livable Platform coördineert het volledige proces van 'ONTketen' en daagt collega-ontwerpers en de industrie uit om samen een duurzaam alternatief te onderzoeken, en op zoek te gaan naar een beter evenwicht tussen mens en milieu. Daarmee onderschrijft 'ONTketen' de principes van de 'fourth sector', waarin financiële, maatschappelijke en ecologische doelstellingen hand in hand gaan.

ONTKETEN

ESTHER VAN SCHUYLENBERGH / BRENT NEVE & GIEL DEDEURWAERDER / STUDIO ATELIER PART

NIKO, Van Hoecke / ETAP - 2022

circular matters / biobased material

with the support of Stad Gent and the Flemish Government

What is the project about?

In the 'ONTketen' project, the clean tech start-up, Circular Matters, and the design platform, Livable, joined forces to secure a circular and bio-based future. Through a matchmaking process, three pioneering manufacturing companies worked with design studios on alternative products, free of fossil and mined resources. Textile designer, Esther Van Schuylenbergh, for example, explored ways to make Niko's switches and home automation products more tactile by using circular material. Brent Neve and Giel Dedeurwaerder worked on a modular cabinet storage system with Van Hoecke and Studio - Atelier Part to determine how non-renewable materials can be replaced with ETAP's renewable alternatives for emergency lighting.

What materials and processes were used and why?

The partners set up a co-creation process 2.0. They not only exchanged knowledge, but also involved production companies and designers right from the start. Since the exact product or material had not been determined, they were free to help steer the process and choice of material. Over a period of time with a practical mind-set, they investigated numerous new processes and techniques and continued to develop a material. After an open call, Livable and Circular Matters paired three production companies with three design studios. In close consultation with designers and industrial companies, they looked for ways to integrate the new circular sheet material into the existing industry. Circular Matters had transformed natural waste streams into a natural biopolymer, a clean and fossil-free alternative to hard plastics or wood-based plates. By using this material as a base, 'ONTketen' stimulates shorter chains and lower CO₂ emissions.

How does it contribute to a better world?

'ONTketen's' three partners (the clean tech start-up, Circular Matters, design platform, Livable, and the social economy company, Pro Natura) see sustainability in the broadest sense of the word: in ecological, social and economic terms. By joining their cross-disciplinary forces, they can offer an alternative to the current economic and social system. On an ecological level, 'ONTketen' promotes sustainability by working with natural, raw materials. As these come from residual streams, such as reeds and grasses, the project gives waste a second life and avoids the use of scarce raw materials. Thanks to the developments of Circular Matters, the material can be made 100% from these natural side streams and, thus, no danger of (micro) plastics. Since the raw materials are processed by the Pro Natura team, the project creates more meaningful employment within the social economy. In addition, by working with local raw materials, 'ONTketen' shortens the long, often non-transparent production chains. As Circular Matters consciously chose to supply semi-manufactured goods to (inter)national manufacturing companies, they can produce this new material faster and with more impact.

Livable Platform coordinates the entire process within 'ONTketen'. They challenge fellow designers and industry to find sustainable alternatives together as well as a better balance between humans and the environment. In doing so, 'ONTketen' subscribes to the principles of the "fourth sector", whereby financial, social and ecological objectives go hand in hand.

PLASTICS DUURZAAM EN CIRCULAIR VIA ECOLOGISCH DESIGN!

THE SDG GROUP

Waar gaat het project over ?

De SDG group gevestigd in Sint-Denijs (Zwevegem) is ervan overtuigd dat kunststoffen een belangrijke rol opeisen in de circulaire economie. De SDG group is reeds 20 jaar actief om duurzame kunststof granulaten of poeders te ontwikkelen en te produceren. Met ons team van ingenieurs bieden we ook diensten aan onze klanten om hun duurzaamheid te definiëren en te berekenen. We helpen onze klanten met product innovatie en ecologic design van materialen gebaseerd op de klimaatimpact van deze producten. De uitstoot van broeikasgassen wordt berekend en elk product krijgt zijn product carbon footprint waarmee we de duurzaamheid van plastics in kaart brengen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom ?

We bieden aan onze klanten 4 productgroepen aan en dit voor verschillende verwerkingsprocessen van kunststoffen zoals injection moulding , extrusie en roto-moulding.

- **Beobase** compounds of granulaten op basis van thermoplasten met een vulstof zoals hout , vlas of andere bio-based vulstoffen.
- **Beograde** compounds of granulaten op basis van bio-plastics , afbreekbaar of composteerbaar.
- **Beocycle** compounds of granulaten op basis van gerecycleerde thermoplasten
- **Beosmart** compounds of granulaten op basis van thermoplasten met zeer lage densiteit.

Alle producten hebben een positieve impact op het klimaat.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld :

We durven claimen dat de SDG Group de strijd tegen de klimaatverandering aangaat en dit zowel met onze producten als met onze diensten. Ons belangrijkste objectief is de sustainability van plastics aan te duiden en te berekenen. We bieden onze klanten compounds aan met een gereduceerde CO2-uitstoot en CO2-neutrale producten gebaseerd op bio-gebaseerde vulstoffen in plastics , bio-plastics of gerecycleerde plastics. We doen aan ecologische ontwikkeling van onze producten om de impact op ons milieu te reduceren.

PLASTICS SUSTAINABLE AND CIRCULAR THROUGH ECOLOGIC DESIGN!

THE SDG GROUP

What is the project about ?

The SDG group based in Sint-Denijs (Zwevegem) is convinced that plastics play an important role in the circular economy. The SDG group has been active for 20 years to develop and produce sustainable plastic granules. With our team of engineers, we provide services to our customers to define and calculate their sustainability. We help our customers with product innovation and ecologic design of materials based on the climate impact of these products. Greenhouse gas emissions are calculated and each product is given its product carbon footprint, which allows us to map the sustainability of plastics.

Which materials and processes are used and why?

We offer our customers 4 product groups for different processing processes of plastics such as injection moulding, extrusion and roto-moulding.

- **Beobase** compounds or granulates based on thermoplastics with a filler such as wood, flax or other bio-based fillers.
- **Beograde** compounds or granulates based on bio-plastics, degradable or compostable.
- **Beocycle** compounds or granulates based on recycled thermoplastics
- **Beosmart** compounds or granules based on thermoplastics with very low density.

All products have a positive impact on the climate.

How does it contribute to a better world:

We dare to claim that the SDG Group is fighting climate change, both with our products and with our services. Our main objective is to indicate and calculate the sustainability of plastics. We offer our customers compounds with reduced CO2 emissions as well as CO2 neutral products based on bio-based fillers, bio-plastics or recycled plastics.

We develop , eco-designing our products to reduce the impact on our environment.

PATCH-UP TRACKSUIT

ZITA BOLLÉ / KILIAN DELVA / TILA GARREYN / TRIXIE HERBERT / PLAMEDI VRAZIA / CHARLOTTE BAFORT

Patch-Up
2021

katoen en polyester blend / blend of cotton and polyester

HO GENT

Waar gaat het project over?

Met onze homewear patchworkcollectie "Patch-up" voor zeven- tot dertienjarigen, kunnen wij JBC helpen hun overstock te reduceren. Door een leeromgeving met feiten over de ecologische impact van de kledingindustrie aan te bieden in de winkels, willen wij onze doelgroep informeren. Het verhaal van de mascotte UP bevat feiten die specifiek geformuleerd zijn, op een creatieve en leuke manier zodat onze doelgroep deze kan begrijpen.

Welke materialen worden gebruikt en waarom?

Om onze collectie te realiseren wordt er voornamelijk gebruik gemaakt van de overstock van JBC, enkel de garens en de labels worden nieuw aangekocht. Het joggingspak dat nu gerealiseerd is bestaat uit een katoen polyester blend. We hebben a.d.h.v. de beschikbare overstock voor het thema homewear gekozen voor onze collectie. Het label wordt gedrukt met transfer druk, samen met PES, dit is een milieu vriendelijkere manier. De processen vinden plaats in België en worden gedaan in de atelier van Patch-up.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Door met overstock te werken reduceren we de afvalberg, en met de campagne rond onze collectie proberen we kinderen bewuster te maken over duurzaam consumeren. Bij onze productie werken we ook samen met een vluchtelingencentrum, om vluchtelingen te werk te stellen en ze zo te helpen met sociale integratie.

Biografie Patch-up

Wij zijn Zita Bollé, Kilian Delva, Tila Garreyn, Trixie Herbert, Plamedi Vrazia en Charlotte Bafort en samen hebben wij Patch-up gecreëerd om JBC te helpen om hun overstock te reduceren. Met Patch-up, onze patchwork homewear collectie, willen wij een leeromgeving creëren voor kinderen terwijl we leuke ontwerpen aanbieden. De mascotte Up zal een verhaal vertellen om zo de kinderen te leren over de economische consequenties van de kleding industrie. Dit allemaal terwijl we zelf onze collectie zo duurzaam mogelijk proberen te ontwerpen en te produceren met de overstock van JBC. Patch-up hoopt om zo de kinderen en ouders te informeren over de ecologische problemen in de kledingindustrie, bewuster te doen consumeren en JBC te helpen met hun overstockreductie.

WAYSTE TO GO BAG

SECOND WAY: LINDSEY RAUSCH / JESSIE DE TEMMERMAN / KARINA SAMADI/ INEKE ROMBOUITS / CHINOUK VAN GENECHTEN

2022

PES-CO textiel / PES-CO textile

HO GENT

Waar gaat het project over?

Second Way biedt aan collectie tassen aan die op verschillende manieren gedragen kunnen worden, aangepast aan de behoeften van het moment.

Hou je bijvoorbeeld van totebags, maar ben je met de fiets dan kan je deze zo omvormen dat je ze op je rug kan dragen als een rugzak.

De tassen worden gemaakt uit afgedankte workwear.

We spelen hiermee in op een call van Alsico, een bedrijf waarvoor duurzaamheid uitermate belangrijk is.

Onze doelgroep zijn jongeren die zich dagdagelijks in het verkeer begeven en waarvoor zichtbaarheid een belangrijke factor is. De tassen hebben zijn voorzien van een reflecterende print. We willen onze doelgroep betrekken in ons duurzaam verhaal en hen laten kiezen voor onze ge-up-cycledede tassen.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Alsico is een bedrijf dat werkkledij produceert.

Deze kledij wordt onderhouden in wasserijen en na een aantal wasbeurten worden deze afgedankt.

Dit is de materiaalstroom waarmee wij aan de slag gaan. De textielmaterialen bestaan uit PES-CO.

Hoe draagt het bij aan een betere wereld?

We beperken de afvalberg van de werkkledij.

Ook werken we samen met Alsico aan de end of life fase van hun product.

Onze tassen kunnen op verschillende manieren gedragen en hebben meerdere functies. Dit zorgt er ook voor dat de consument meer mogelijkheden krijgt met 1 tas.

ICHI

CAMILLE VERHOEST / HELENA VANWALLE / NINA VAN DEN BRANDE / EMMA VAN LEMBERGHEN / EVA SCHOCKAERT

Karada
2021

biokatoen / organic cotton

HO GENT

Waar gaat het project over?

Karada ontwerpt een modieus kledingstuk dat alle maten tussen maat 34 en maat 46 overkoepelt. We maken met andere woorden één kledingstuk dat voor verschillende lichaamstypes en -maten past, door middel van transformeerbare elementen zoals het rijgen van stof. Iedereen kan zo zijn eigen pasvorm bepalen waardoor dit stuk telkens weer een uniek resultaat aanneemt. Met dit concept willen we bewijzen dat het gebruik van maten vaak overbodig is. We ontwikkelen ons product op basis van een eenvoudig hemd. Kiezen voor een eenvoudige basis garandeert dat het hemd enigszins tijdloos zal zijn en in de smaak zal vallen bij velen. Langs de andere kant is het ook belangrijk om dit kledingstuk zo modieus mogelijk te maken. Op die manier kunnen we een zo breed mogelijke doelgroep bereiken. Daarnaast kan het hemd gedragen worden tijdens eender welk seizoen. Wat op zijn beurt weer een bijdrage levert aan het duurzame luik. Ook houden we de eenvoudige basis vast om op deze manier duurzaam te werk te gaan.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

We werken met een GOTS-gecertificeerd wit biologisch katoen vanwege zijn eenvoudig gebruik en onderhoud, daarnaast is het ook tijdloos en neutraal. Om de levensduur en kwaliteit te garanderen, maken we gebruik van gebruik van kleefstof van gerecycleerde polyester. Voor esthetische en duurzame redenen kozen we voor parelmoerknoppen. Het garen is net zoals de bovenstof gemaakt van biologisch katoen dat GOTS-gecertificeerd is, zodat het ontwerp gemakkelijk gerecycleerd kan worden. We hebben gekozen voor een contrasterende kleur voor modieuze redenen. We maken gebruik van stoppers om het kledingstuk aanpasbaar te maken.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

De laatste decennia worden, via de (sociale) media, meer en meer mensen geconfronteerd met onrealistische schoonheidsidealen. Gelukkig is er momenteel een duidelijke tendens merkbaar die dit probleem nog altijd meer bespreekbaar maakt en hiervan probeert af te stappen. Ook wij willen hieraan een bijdrage leveren en creëerden daarom Karada. Naast het aankarten van onzekerheden is duurzaamheid onze andere, maar niet minder belangrijke, troef. Het produceren van een verantwoord kledingstuk is voor ons een must. Van ontwerpfase tot afdanking fase zullen we zo duurzaam mogelijk te werk gaan. Daarom werken we met milieuvriendelijke stoffen en furnituren zoals eerder vermeld.

SWEATER NET

STUDIO NET.

Studio NET.
2021-2022

textiel / textile

gemaakt door / made by
Anne-Sophie Desmet / Cato Vansteenkiste / Lana Van
D'huynslager / Maria De Rycke / Paula De Geest / Yaëlle
De Winter

HO GENT

STUDIO NET.

Initieel een idee ontstaan door de wisselvalligheid van het Belgische weer. Nu een fashionable en functioneel product voor in uw kleerkast, onze sweater is omvormbaar tot een draagtas. We streven naar een comfortabel design die het sleuren van kledij of andere goederen voor u verlicht.

Met ons design willen we onze klanten de vrijheid geven van een trendy en stijlvol product, er moet geen keuze meer gemaakt worden tussen comfort en fashion.

Ons net wordt gemaakt uit gerecycleerde t-shirt productieresten, deze worden met de hand gehaakt. Het net wordt in combinatie gedragen met de sweater, deze is vervaardigd uit biologisch katoen. Beide delen worden in België geproduceerd. Om tot het gewenste resultaat te komen, werken we samen met sociale projecten.

Met Studio NET. willen we de focus leggen op duurzaamheid, comfort en fashion. We vestigen eveneens onze aandacht op het handenarbeid en al het werk dat erbij komt kijken.

TWO GATHER

BRANCHE MÉLANGE

Branche Mélange
2022

wol (blend) / wool blend

gemaakt door / made by
Saskia Aerts / Zohra Delmaire / Tias Rossel / Robbe
Baert / Sander Costermans / Amber Gillis

HO GENT

Waar gaat het project over?

De mode-industrie is de tweede grootste vervuiler in de wereld en daar brengen wij met Branche Mélange verandering in. We gaan aan de slag om de afvalberg te verkleinen en bieden onze consument een uniek product aan. Elke creatie van Branche Mélange is apart, exclusief en gelimiteerd tot 1 stuk. Er is een grote overproductie in de fashion industrie, met als gevolg dat grote hoeveelheden niet verkochte kledij vaak op de vuilnisbelt belanden. Door deze te upcyclen willen we dit probleem aanpakken, om zo een deel van die vervuiling te elimineren.

Welke materialen en processen worden gebruikt en waarom?

Branche Mélange is een brand die collecties ontwikkelt met afgedankte kleding uit sorteercentra en overstock van fashion bedrijven. Met deze afgedankte materialen ontwikkelen we nieuwe kledingstukken. De materialen die we op de kop kunnen tikken, bepalen met andere woorden ons design. Elk kledingstuk is bijgevolg een uniek stuk. Upcycling is de kern van ons concept.

Hoe draagt het bij tot een betere wereld?

Tegelijkertijd willen we de Branche Mélange klant motiveren om zijn kledij langer te dragen. Ook op deze manier verkleinen we de afvalberg. Heel wat fashion brands bieden goedkope kledij aan, waardoor deze voor de consument nog weinig waarde hebben. Hier willen we een mentaliteitsverandering teweegbrengen. Als de consument een correcte prijs betaald, zal hij bewuster nadenken over de levensduur van zijn kledingstuk.

We willen onze collectiestukken voorzien van een productpasport, waar we dan onder andere ook alle info kunnen plaatsen om het kledingstuk langer te kunnen onderhouden. De consument kan met dit productpasport de volledige productiefLOW van het kledingstuk zien. Transparantie is belangrijk voor Branche Mélange.

Voor ons betekent circulariteit aan de ene kant dat we net de afgedankte producten een tweede leven geven aan de kledingstukken en dat aan de andere kant onze eigen kleding terug in deze keten kan terechtkomen.

De enige toegevoegde materialen die we gebruiken zijn stikgaren en het brandlabel. We gebruiken de onderhoud labels van aangeleverde afgedankte kledingstukken. Onze collectiestukken worden verantwoord geproduceerd in eigen land.

HAMZA ABU AYYASH

Hamza Abu Ayyash is een in Libanon geboren Palestijns activist en kunstenaar. Zijn interesse in de geschiedenis van het schrift en uitdrukkingen van sociale weerstand in de urbane ruimte wekten zijn sympathie voor Digital Calligraffiti.

Op de grens van schoonschrift, underground en mediakunst zoekt hij vooralsnog on-gehoorde stemmen die hij een democratisch middel tot expressie aanbiedt. Met enkel een internetverbinding, laptop en projector worden muren en gevels herschapen tot canvassen van verbinding, een uitdagende zoektocht hoe bepaalde westerse monumenten, iconen en symbolen in interactie kunnen treden met futuristische kunstvormen en oosterse traditie.

HAMZA ABU AYYASH

Hamza Abu Ayyash is a Palestinian activist artist born in Libanon. He lived his early life between Tunisia and Jordan and settled in Palestine in 1997, few year after the Oslo agreement, where he graduated from the faculty of Fine Arts in Nablus in 2004.

As a multimedia artist, Hamza is using a variety of art forms such as painting, sculpturing, video, photography, projections and graffiti in order to express his topics that orbit around the regional identities and mythical heritage of the areas he is working at. His artworks mostly include calligraphy in adjusted forms as expressive force.

The collaboration with Hamza for Digital Calligraffiti project started in September 2016, when Hamza introduced to the Berliner scene the Arabic calligraffiti and how it could be applied via new media art form. Together with Michael Ang they developed the Infl3ctor and carried out a series of live performances.

Hamza says about the Digital Calligraffiti project: "Digital Calligraffiti Camp introduced this art form to people who were less fortunate to practice art as a tool of expression. The Urban Media Art Campaign at U-Friedrichstraße is for myself a victory for art against capitalism, spreading the words out there for the public to interact with. Live performances – Networked scenarios, proved that this art form can be as flexible as it can, you need internet connection, a laptop, and a projector, and everybody can participate sending and delivering art while projecting it to the masses. Writing beautifully is like music to eyes, so I think it's not the matter of "what" as much as it's a matter of "how often"."

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

Van 22 april tot en met 1 mei schenkt het Design Fest Gent 10 dagen lang ruimte aan ontwerpers en hun grensverleggende ideeën. Een gevarieerd aanbod aan installaties, workshops en lezingen, op verschillende locaties in de stad, toont de diversiteit en de gelaagdheid van wat design kan (en volgens ons ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Design Fest Gent inspireert en daagt uit. Met een sterke focus op duurzaamheid in al haar facetten worden we uitgenodigd om na te denken en in dialoog te gaan.

www.designfestgent.be

MAARTEN VANDEN EYNDE

(°Leuven, België 12/02/1977)

Maarten Vanden Eynde woont en werkt in Brussel (BE) en Saint-Mihiel (FR), studeerde in 2000 af aan de afdeling vrije media van de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam (NL), nam in 2006 deel aan de experimentele MSA[^] Mountain School of Arts in Los Angeles (US) en voltooide in 2009 een postdoctorale opleiding aan het HISK Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Gent (BE) waar hij momenteel regelmatig gastdocent is. Zijn werk situeert zich precies op de grens tussen het verleden en de toekomst; soms kijkt hij vooruit naar de toekomst van gisteren, soms kijkt hij terug naar de geschiedenis van morgen.

Recente tentoonstellingen zijn onder meer:

RIBOCA/Riga International Biennial of Contemporary Art, Riga, LV (2018), Belgian Art Prize 2017, Bozar, Brussel, BE (2017); 2050. A Brief History of the Future at National Museum of Fine Arts, Taichung, TW (2018), Palazzo Reale, Milaan, IT (2016) and The Royal Museums of Fine Art, Brussel, BE (2015); Realitiés Filantes, #4 Biennale de Lubumbashi, CD (2015); Beyond Earth Art at Johnson Museum of Art, Ithaca, US (2014); Ja Natuurlijk, Gemeentemuseum Den Haag, NL (2013); The Deep of the Modern, Manifesta9, Genk, BE (2012); The Museum of Forgotten History, M HKA, Antwerpen, BE (2012) en Dublin Contemporary in Dublin, IR (2011).

In 2005 richtte hij samen met Marjolijn Dijkman Enough Room for Space (ERforS) op, een interdependent kunstinitiatief dat wereldwijd evenementen, residenties, onderzoeksprojecten en tentoonstellingen initieert en coördineert.

Momenteel onderzoekt Maarten Vanden Eynde de invloed van de transatlantische handel in sleutelmateriaal (zoals rubber, olie, ivoor, koper, kobalt, katoen, lithium en uranium) op de evolutie van de mensheid, het ontstaan van landen en andere wereldwijde machtsstructuren. Het project 'Triangular Trade' traceert de oorsprong van de verschillende materialen en volgt hun (r) evolutionaire pad terwijl ze worden verwerkt en getransformeerd tot 'world changing wonders'.

Van 2020 tot 2023 maakt Vanden Eynde deel uit van het Artistic Research project 'Matter, Gesture, Soul' als PhD kandidaat aan de Universiteit van Bergen, Noorwegen.

Maarten Vanden Eynde wordt sinds 2009 vertegenwoordigd door Meessen De Clercq Gallery in Brussel, België.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

The end of April will see the start of Design Fest Gent, a new biennial 10 day festival that offers designers space to present their ground-breaking ideas.

At different locations in the city, an extensive range of installations, workshops and lectures, demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activist.

By focusing on sustainability in all its facets, Design Fest not only wants to inspire the visitors but also challenge them and encourage dialogue.

www.designfestgent.be

MAARTEN VANDEN EYNDE

(°Leuven, Belgium 12/02/1977)

Maarten Vanden Eynde is based in Brussels (BE) and Saint-Mihiel (FR), graduated in 2000 from the free media department at the Gerrit Rietveld Academy in Amsterdam (NL), participated in 2006 in the experimental MSA[^] Mountain School of Arts in Los Angeles (US) and finished a post graduate course in 2009 at HISK Higher Institute for Fine Arts in Ghent (BE) where he is currently a regular guest tutor. His work is situated exactly on the borderline between the past and the future; sometimes looking forward to the future of yesterday, sometimes looking back to the history of tomorrow.

Recent exhibitions include:

RIBOCA/Riga International Biennial of Contemporary Art, Riga, LV (2018), Belgian Art Prize 2017, Bozar, Brussels, BE (2017); 2050. A Brief History of the Future at National Museum of Fine Arts, Taichung, TW (2018), Palazzo Reale, Milan, IT (2016) and The Royal Museums of Fine Art, Brussels, BE (2015); Realitiés Filantes, #4 Biennale de Lubumbashi, CD (2015); Beyond Earth Art at Johnson Museum of Art, Ithaca, US (2014); Ja Natuurlijk, Gemeentemuseum Den Haag, NL (2013); The Deep of the Modern, Manifesta9, Genk, BE (2012); The Museum of Forgotten History, M HKA, Antwerp, BE (2012) and Dublin Contemporary in Dublin, IR (2011).

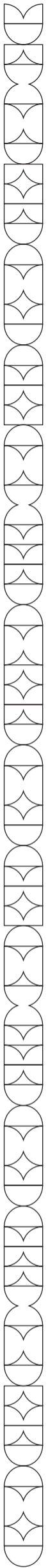
In 2005 he founded Enough Room for Space (ERforS), an interdependent art initiative that initiates and coordinates events, residencies, research projects and exhibitions worldwide, together with Marjolijn Dijkman.

Currently Maarten Vanden Eynde is investigating the influence of transatlantic trade of pivotal materials (like rubber, oil, ivory, copper, cobalt, cotton, lithium and uranium), on the evolution of humankind, the creation of nations and other global power structures. The project 'Triangular Trade' traces back the origin of the different materials and follows their (r)evolutionary path as they are processed and transformed into 'world changing wonders'.

From 2020 to 2023 Vanden Eynde is part of the Artistic Research project 'Matter, Gesture, Soul' as a PhD candidate at the University of Bergen, Norway.

Maarten Vanden Eynde is represented by Meessen De Clercq Gallery in Brussels, Belgium since 2009.

BRICK ERA

MAARTEN VANDEN EYNDE

2003-2013

Naturally formed stones are omnipresent on our planet. They can be found almost anywhere on Earth, in the mountains, the deserts and even the oceans. Homo sapiens sapiens has created two new kinds of stone – brick and concrete – which have gradually taken over the natural environment. Bricks will probably survive us, as they are one of the strongest and longest lasting building materials used in human history.

'Brick Era' is a series of copies of boulders that have been formed by the endless rolling of building debris in a river or on a rocky shoreline. By grinding off the edges the surface becomes smooth and soft, in striking contrast to the structured grid of mortar and bricks.

OIL BUBBLE

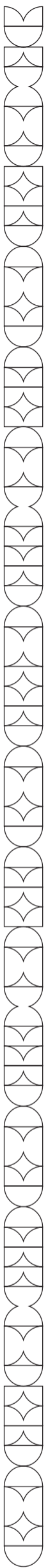
MAARTEN VANDEN EYNDE

2006-2012

bronze / black car paint

'Oil Bubble' and 'Oil Peak' were conceived in 2006 in Tbilisi, Georgia, where the most severe protests since the 2003 Rose Revolution – which brought about a pro-Western peaceful change of power in the country – were taking place. The Rose Revolution was the result of widespread protests against the flawed results of a parliamentary election. It brought to power a new elected president, Mikhail Saakashvili, who called on fellow countrymen who had left Georgia in previous decades, to return and help rebuild the once prosperous and wealthy country into a modern Western democracy. In 2006, Enough Room for Space, a non-profit artist-run initiative co-founded by Maarten Vanden Eynde, also decided to respond to that call and went to Tbilisi with a group of artists, designers and curators, to explore how a new democracy was being introduced – or rather implanted – and what the side-effects of such an enormous political and sociological shift were.

Ten 'oil eruptions' were planted in several locations throughout the city. The one installed in front of the parliament building caused a surprising commotion as the protesting crowd appropriated the work as a 'black rose', symbolising the failure of the Rose Revolution. In 2008, a portable unlimited edition was created, making the work available for everyone. In 2010, a series of five eruptions won the Art in the City Award during the contemporary art fair Art Brussels and subsequently the work was made in bronze and covered with black car paint to be placed as a permanent work in front of the Kaaitheater in Brussels.

AROUND THE WORLD

MAARTEN VANDEN EYNDE

2017

'Around the World' is a huge bobbin in the shape of a rocket. Spun around it is cotton thread measuring in total 40,015 kilometres, a figure that represents the average equatorial circumference of Earth. War and cotton have long been connected, starting with guncotton, used as a propellant in firearms and in the warheads of torpedoes, mines and grenades. Cotton was used as an aircraft covering – for the first flight of the Wright brothers, the aerial dogfights of the First World War, even for the famous German zeppelin Hindenburg – and in the first gas masks as protection against chemical weapons. It has thus been key in both the taking and saving of human lives. Around the World symbolises the significant role that cotton played and still plays not only on a global but also a personal scale, being the first material a human newborn feels when it is wrapped in cotton cloth and also, in many cultures, the last material bodies come into contact with when they are shrouded in cotton to prevent post-mortem leakage and contamination.

British and European cotton spinning and weaving was the first major industry in human history to lack locally produced raw materials, making it the first globally integrated manufacturing industry. Cotton fuelled the Industrial Revolution both in England and the United States and was a major influence on the creation of wealth throughout most of Western Europe. It made cotton plantation owners the richest and most powerful men in the New World, enabling them to invest in the building of astronomical observatories (like the Lowell Observatory, where the expansion of the universe was discovered and whose data helped to find a spot on the Moon where Apollo 11's lunar module could safely land) as well as universities and stock markets (like the cotton exchanges where futures were being introduced for the first time, offering investment in crops that were not yet planted).

'Around the World' visualises the potential of a single thread encircling the globe and at the same time it shows that no matter which path you choose the end and the beginning are in the same spot. What goes around, comes around.

OIL BUBBLE

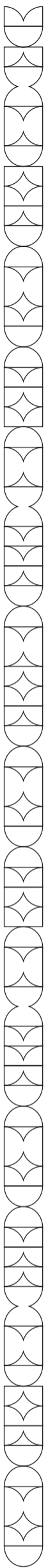
MAARTEN VANDEN EYNDE

2006-2012

bronze / black car paint

'Oil Bubble' and 'Oil Peak' were conceived in 2006 in Tbilisi, Georgia, where the most severe protests since the 2003 Rose Revolution – which brought about a pro-Western peaceful change of power in the country – were taking place. The Rose Revolution was the result of widespread protests against the flawed results of a parliamentary election. It brought to power a new elected president, Mikhail Saakashvili, who called on fellow countrymen who had left Georgia in previous decades, to return and help rebuild the once prosperous and wealthy country into a modern Western democracy. In 2006, Enough Room for Space, a non-profit artist-run initiative co-founded by Maarten Vanden Eynde, also decided to respond to that call and went to Tbilisi with a group of artists, designers and curators, to explore how a new democracy was being introduced – or rather implanted – and what the side-effects of such an enormous political and sociological shift were.

Ten 'oil eruptions' were planted in several locations throughout the city. The one installed in front of the parliament building caused a surprising commotion as the protesting crowd appropriated the work as a 'black rose', symbolising the failure of the Rose Revolution. In 2008, a portable unlimited edition was created, making the work available for everyone. In 2010, a series of five eruptions won the Art in the City Award during the contemporary art fair Art Brussels and subsequently the work was made in bronze and covered with black car paint to be placed as a permanent work in front of the Kaaitheater in Brussels.

BRICK ERA

MAARTEN VANDEN EYNDE

2003-2013

Naturally formed stones are omnipresent on our planet. They can be found almost anywhere on Earth, in the mountains, the deserts and even the oceans. Homo sapiens sapiens has created two new kinds of stone – brick and concrete – which have gradually taken over the natural environment. Bricks will probably survive us, as they are one of the strongest and longest lasting building materials used in human history.

'Brick Era' is a series of copies of boulders that have been formed by the endless rolling of building debris in a river or on a rocky shoreline. By grinding off the edges the surface becomes smooth and soft, in striking contrast to the structured grid of mortar and bricks.

AROUND THE WORLD

MAARTEN VANDEN EYNDE

2017

'Around the World' is a huge bobbin in the shape of a rocket. Spun around it is cotton thread measuring in total 40,015 kilometres, a figure that represents the average equatorial circumference of Earth. War and cotton have long been connected, starting with guncotton, used as a propellant in firearms and in the warheads of torpedoes, mines and grenades. Cotton was used as an aircraft covering – for the first flight of the Wright brothers, the aerial dogfights of the First World War, even for the famous German zeppelin Hindenburg – and in the first gas masks as protection against chemical weapons. It has thus been key in both the taking and saving of human lives. Around the World symbolises the significant role that cotton played and still plays not only on a global but also a personal scale, being the first material a human newborn feels when it is wrapped in cotton cloth and also, in many cultures, the last material bodies come into contact with when they are shrouded in cotton to prevent post-mortem leakage and contamination.

British and European cotton spinning and weaving was the first major industry in human history to lack locally produced raw materials, making it the first globally integrated manufacturing industry. Cotton fuelled the Industrial Revolution both in England and the United States and was a major influence on the creation of wealth throughout most of Western Europe. It made cotton plantation owners the richest and most powerful men in the New World, enabling them to invest in the building of astronomical observatories (like the Lowell Observatory, where the expansion of the universe was discovered and whose data helped to find a spot on the Moon where Apollo 11's lunar module could safely land) as well as universities and stock markets (like the cotton exchanges where futures were being introduced for the first time, offering investment in crops that were not yet planted).

'Around the World' visualises the potential of a single thread encircling the globe and at the same time it shows that no matter which path you choose the end and the beginning are in the same spot. What goes around, comes around.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

Van 22 april tot en met 1 mei schenkt het Design Fest Gent 10 dagen lang ruimte aan ontwerpers en hun grensverleggende ideeën. Een gevarieerd aanbod aan installaties, workshops en lezingen, op verschillende locaties in de stad, toont de diversiteit en de gelaagdheid van wat design kan (en volgens ons ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Design Fest Gent inspireert en daagt uit. Met een sterke focus op duurzaamheid in al haar facetten worden we uitgenodigd om na te denken en in dialoog te gaan.

www.designfestgent.be

BREAZEA (BREATHE IN / BREATHE OUT)

CRAFTING PLASTICS! STUDIO

I.S.M. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

gemengd biopolymeer

Breazea is een 3D-geprinte modulaire ruimteverdeler gemaakt uit bioplastics die je de circulaire economie letterlijk doet beleven. Door de aroma's van de gebruikte grondstoffen te versterken verspreidt de installatie een subtiele geur die helpt om een onderscheid te maken tussen de nieuwe bioplastics van *Breazea* en de gekende plastics op basis van aardolie. Elk element in de installatie is gemaakt uit 100% hernieuwbare bronnen en volledig biologisch afbreekbaar. *Breazea* kan op verschillende manieren gecombineerd en hergebruikt worden en werd ontwikkeld voor toepassingen in de horeca, in werkomgevingen en in woonsituaties.

Design Fest Gent

BE WILD, ACT & CHANGE

The end of April will see the start of Design Fest Gent, a new biennial 10 day festival that offers designers space to present their ground-breaking ideas. At different locations in the city, an extensive range of installations, workshops and lectures, demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activist. By focusing on sustainability in all its facets, Design Fest not only wants to inspire the visitors but also challenge them and encourage dialogue.

www.designfestgent.be

BREAZEA (BREATHE IN / BREATHE OUT)

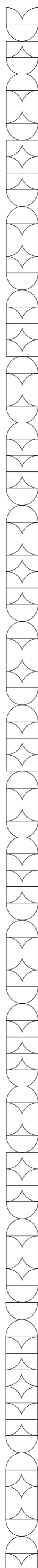
CRAFTING PLASTICS! STUDIO

I.S.M. OFFICE MMK

crafting plastics! studio
2021

biopolymer blend

Breazea is a 3D-printed modular room divider made from bioplastics that lets you experience Circular Economy. The subtle smell of *Breazea* helps the consumer to distinguish *Breazea* from petrol-based plastics by enhancing the aroma-active substances of the raw material. The modules are made from 100% renewable resources and are 100% biodegradable. *Breazea* can be combined and reused in various ways and has been created for the hospitality industry and working and living environments.

1.

LEDERWAREN, STOFFERING, ZADELMAKERIJ

Flexibele materialen kunnen leder en plastic vervangen en zijn bruikbaar in zowel de ambachtelijke als de industriële sector. Na een aantal jaren van tests in het laboratorium konden wij deze materialen afstemmen op voorwerpen en kon de ontwerp- en vormgevings-fase van start gaan.

Vervolgens werkte ik samen met Anaïs Jarnoux, een stoffeerster in Parijs. De kwaliteit van haar werk was onontbeerlijk om een stap verder te gaan in het onderzoek. Wij zetten een reeks experimenten en assemblages op om de stoffeer-, leder- en zadelmakerstechnieken aan mijn materialen aan te passen.

De uiteenlopende flexibele materialen verschilden qua dikte, kleur, granulometrie en grootte. Ze boden mij de mogelijkheid voorwerpen te ontwerpen, van industriële verpakkingen tot luxueuze lederwaren. Deze vormexperimenten, deze details en stukken van voorwerpen benadrukken de diversiteit van de toepassingsmogelijkheden (compostzakken en noppenfolie, accessoires en zakken voor lederwaren en mode, meubels en inrichting, verlichting, enz.)

Tot slot kunnen de afsnijdsels worden bewaard om ze om te smelten tot grondstof of ze terug te geven aan de natuur als meststof of als voedsel voor insecten.

Dit project kadert in een resoluut ecologische aanpak. Alles is herbruikbaar, volledig biologisch afbreekbaar, en keert uiteindelijk terug naar de aarde.

1.

CONFECTION MAROQUINERIE, TAPISSERIE, SELLERIE

Pouvant autant remplacer le cuir que le plastique, les matériaux souples peuvent à la fois intervenir dans le monde de l'artisanat et de l'industrie. Après quelques années de formulation en laboratoire, nous avons pu déployer ces matériaux à l'échelle de l'objet et, dès lors, entamer l'étape du dessin et de la mise en forme.

J'ai ensuite collaboré avec Anaïs Jarnoux, artisane tapissière à Paris. La qualité de son travail a été indispensable au développement de cette recherche. Nous avons créé une série d'expérimentations et d'assemblages afin d'adapter les techniques de tapisserie, de maroquinerie et de sellerie à mes matériaux.

Les différentes typologies de matériaux souples, de par leur épaisseur, couleur, granulométrie et dimension, m'ont permis de dessiner des objets allant du conditionnement industriel à la maroquinerie de luxe. Ces expérimentations formelles, ces détails et morceaux d'objets mettent en avant la diversité des domaines d'application (sacs à compost et papier bulle, accessoires et sacs pour la maroquinerie et la mode, mobilier et agencement, luminaires...).

Les chutes peuvent enfin être conservées, soit pour être fondues à nouveau et recréer des matériaux, soit pour être remises à la nature où elles serviront d'engrais ou de nourriture pour les insectes.

Ce projet s'inscrit pleinement dans une démarche écologique radicale. Tout est réutilisable, entièrement biodégradable, et revient finalement à la terre.

2.

WEVEN

Ik werkte samen met textielontwerpster Hanako Stubbe. Samen en dankzij haar vakmanschap en techniek konden wij experimenteren en hebben wij ons esthetische en grafische werk tot het eind kunnen voltooien. Dit textiel-assortiment kan dienen voor meubelen of mode. Het onderzoeksproject loopt en wij bereiden een toekomstige collectie voor.

2.

TISSAGE

J'ai collaboré avec la designer textile Hanako Stubbe. Ensemble et grâce à son expertise et sa technique, nous avons expérimenté et nous sommes allés au bout du travail esthétique et graphique. Cette gamme textile servirait à l'ameublement ou la mode. Le projet de recherche se poursuit et nous préparons une future collection.

3.

STIJVE MATERIALEN

Wij stelden wetenschappelijke formuleringen op die de productie van de eerste monsters van 100% algenmateriaal mogelijk maakten. En dit via industriële processen. Tijdens deze zeer complexe periode van collectief onderzoek en ontwikkeling stuiten wij op problemen qua inzicht in het materiaal zelf, dat verschillen vertoonde afhankelijk van de soort en van de granulometrie. Ook de analyse van deze resultaten leverde moeilijkheden op, om ze te optimaliseren en leefbaar te maken voor courant gebruik. Dat vind ik heel belangrijk in mijn werk als ontwerper. Ten slotte bleek de overgang van samples naar industriële schaal een nieuw obstakel te vormen. Deze stap volgde in het laboratorium, samen met wetenschappers.

Na analyse van de kenmerken van onze materialen heb ik verschillende toepassingen uitgetekend: wegwerpverpakkingen voor voedingsmiddelen ter vervanging van plastic, hulpmiddelen voor de tuinbouw zoals containers en meststoffen voor planten, en tot slot meubilair voor de woning.

Ook maakte ik plaatmateriaal. Interessant, want je bent niet langer gebonden aan gietvormen en afgewerkte vormen. Onlangs werkte ik samen met ontwerper Maxime Louis-Courcier. Wij werkten verschillende bewerkingsprocessen uit om de assemblagemogelijkheden van deze platen te laten zien. De verschillende soorten algen bieden, naast hun biologische afbreekbaarheid, een bijna oneindig aantal esthetische mogelijkheden.

3.

MATÉRIAUX RIGIDES

Nous avons créé des formulations scientifiques qui ont permis de sortir les premiers échantillons de matériaux 100 % en algues. Et ce, via des process industriels. Cette période de recherche collective et de développement très complexe a été ponctuée par des difficultés liées à la compréhension de la matière elle-même, celle-ci variant d'une espèce à une autre et d'une granulométrie à une autre. Difficulté aussi dans l'analyse de ces résultats, afin de les faire évoluer pour qu'ils soient optimaux et viables pour un usage courant. Un enjeu primordial dans mon métier de designer. Enfin, le passage de l'échantillonnage à l'échelle industrielle s'est avéré être un nouvel obstacle. Une étape franchie en laboratoire avec les scientifiques.

Après avoir analysé les caractéristiques de nos matériaux, j'ai dessiné diverses applications : des contenants alimentaires jetables se substituant au plastique, des outils pour l'horticulture servant de contenant et d'engrais pour les plantes, et enfin du mobilier pour l'espace domestique.

J'ai également fabriqué des matériaux en plaque. Intéressants, car ils permettent de sortir du moulage et d'une forme finie. Récemment, j'ai collaboré avec le designer Maxime Louis-Courcier, nous avons dessiné différents usinages pour montrer les potentialités d'assemblage de ces plaques. Les différentes espèces d'algues offrent, en plus de leur biodégradabilité, un panel d'esthétiques presque infini.

4.

PAPIER

Naast polysacchariden bestaan algen ook uit cellulose, dat de basis vormt voor de papierproductie. Dit organisch materiaal is het meest overvloedig aanwezig op aarde en maakt 50% uit van de biomassa. Ik ben dan gaan samenwerken met een papierfabrikant.

Door de ambachtelijke werktuigen aan te passen aan mijn materialen en dankzij de ontwikkelde recepten konden wij een tiental papiersorten produceren, waaronder hybride papier met cellulose en algen, evenals 100% algenpapier. Allemaal volledig biologisch afbreekbaar.

Ik ontwikkelde een papierkuip van 4 m x 2 m om verder te gaan dan de conventionele papierformaten en reuzenvellen te maken. Terug in Parijs ontmoette ik Aurélien Farina, grafisch ontwerper en oprichter van Paper! Tiger! We besloten samen te werken. Dankzij zijn ervaring in de uitgeverijsector konden wij werken aan het snijden, vouwen en assembleren van dit papier voor de verpakkingwereld (karton, dozen, zakken, enveloppen, affiches, etiketten, enz.). Ook hebben wij druktechnieken getest. Risografie met Studio Fidèle, en zeefdruk met Marthe'Oh. Het is de bedoeling dit project te verankeren in een industriële dimensie.

4.

PAPIER

En plus des polysaccharides, l'algue est également composée de cellulose à la base de la fabrication du papier. Cette matière organique est la plus abondante sur Terre et compose 50 % de la biomasse. J'ai alors collaboré avec un artisan papetier.

En adaptant les outils de l'artisan à mes matériaux et grâce aux recettes mises au point, nous avons pu fabriquer une dizaine de typologies de papiers, dont des hybrides entre cellulose et algues, et des papiers 100 % en algues. Le tout entièrement biodégradable. J'ai élaboré une cuve papetière de 4 m x 2 m afin de l'affranchir des formats papetiers conventionnels pour réaliser des feuilles géantes.

De retour à Paris, j'ai rencontré Aurélien Farina, graphiste et fondateur de Paper! Tiger! Nous avons décidé de collaborer. Son expérience dans l'édition nous a permis de travailler la découpe, le pliage et l'assemblage de ce papier pour l'univers du packaging (cartons, boîtes, sacs, enveloppes, affiches, étiquettes...). Nous avons également testé les techniques d'impression. La risographie avec le Studio Fidèle, et la sérigraphie avec Marthe'Oh. La volonté est d'ancrer ce projet dans une dimension industrielle.

CINQ ANS DE MAGIE.

Il y a cinq ans ou six, ou quatre, j'ai eu le plaisir de présider le jury de la Bourse Agora. C'est un prix prestigieux qui a toujours été un événement important dans le monde du design. Sa particularité c'est qu'il est là pour permettre la mise en œuvre d'un projet ambitieux, et non pour consacrer un travail.

Il y avait un dossier, avec des images de petits contenants, presque comme des raku japonais, mais translucides, et marrons, verts, un peu étranges.

Très vite un membre du jury apostrophe le cœur du projet, des algues, bien sur, mais comment? Souvent les matériaux biosourcés sont agglomérés à travers des résines et des colles qui elles appartiennent au vieux monde.

En fait, le projet c'est de ne faire qu'avec des algues. Rien d'autre.

On fera de déchets de notre monde, des objets, matériaux, éléments, trucs, faits d'un seul élément, et qu'en on en aura fini, on le jettera et il retournera à sa nature.

Cinq ans, ou plus, ou moins, impossible de me rappeler. on se parle et on se voit assez souvent. j'ai vu une énergie incroyable se développer, une très grande force, et surtout de la persévérance. De la persévérance pourquoi? Parce que Samuel a besoin de forces en grande quantité: Pour atteindre ce moment où tous les éléments moléculaires de ce cette matière se transforment en des matériaux stables, reproductibles, transformables, on a besoin de forces mécaniques, de la chaleur, du temps, mais aussi de force scientifiques, d'accepter des échecs, et de recommencer, avec minutie et persévérance. On a aussi besoin de magie, je pense que la clé du mouvement c'est d'accepter de se transformer et heureusement que la transformation a aussi un moteur propre de création.

La magie c'est ce qu'on voit, ce qu'on touche, de voir que parallèlement à la rigueur un moteur incroyable de désir s'est construit.

La réalité est que tout est prêt pour plein de chemins.

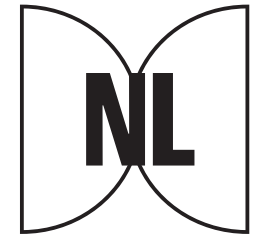
Et l'autre réalité est que Samuel est aussi épuisé.

Que maintenant d'autres doivent s'engager pour soutenir ce plan magique.

On ne peut pas imaginer que de telles perspectives se perdent, parce que par delà une mise au point incroyablement fondée, Samuel a surtout trouvé ce qui fait la beauté des choses, de l'élégance, de la retenue, un projet commun, pour développer des choses ensembles.

Erwan Bouroullec

ALGA 2017 - 2021

SAMUEL TOMATIS

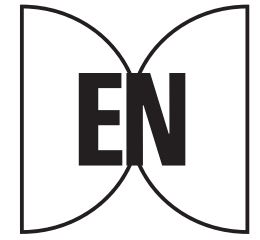
Deze tentoonstelling behelst een deel van de reis van een project dat vijf jaar geleden begon. De kern bestaat uit zeeplanten met duizend-en-één eigenschappen: algen.

Naast de vele voordelen ervan zijn er toch ook enkele problemen. De verrijking van het water met voedingsstoffen leidde immers tot een abnormaal weelderige groei van algen op de stranden van Bretagne en Guadeloupe. Ze stapelen zich er op tot vervuילend en giftig organisch materiaal. De uitdaging van het Alga-project bestaat erin dit plaatselijke afval op te waarderen tot een positieve en duurzame hulpbron. De uitdagingen die dit onderzoek stelt, liggen in het uitbouwen van een netwerk van actoren en ook het uitwerken van de nodige processen voor de ontwikkeling van verschillende materiaalsoorten en vormen. Samuel Tomatis werkte eerst op artisanale wijze met zeewier en ging daarna meer aandacht besteden aan de intrinsieke samenstelling van het materiaal. Daartoe ging hij talrijke samenwerkingsverbanden aan met specialisten uit de wereld van biologie, wetenschap en ecologie.

Op basis van de kenmerken van verschillende algensoorten definieerde de ontwerper een aantal toepassingen, zoals meubilair, verlichting, gereedschap voor de tuinbouw, bouwmaterialen, industriële producten, recipiënten voor voedsel, verpakking en textiel.

Vandaag nodigt hij u uit voor een ontdekking van dit avontuur aan de zijde van interdisciplinaire actoren uit heel uiteenlopende vakgebieden.

ALGA 2017 - 2021

SAMUEL TOMATIS

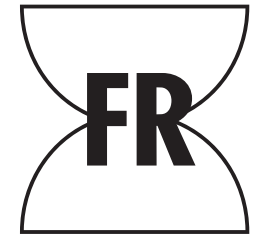
This exhibition retraces part of an adventure that began five years ago. At the heart of this project is a marine plant with a thousand and one properties: algae.

Despite its many virtues, it does present a number of problems. The enrichment of water with nutrients has caused an abnormal proliferation of algae on the beaches of Brittany and Guadeloupe, where they form piles of polluting, toxic organic matter. The aim of the Alga project is to turn this local waste into a positive and sustainable resource. The challenges inherent to this research lie in setting up a network of stakeholders and establishing the processes necessary for the development of different types of materials and forms. Samuel Tomatis first worked with seaweed in an artisanal way and then became interested in the intrinsic composition of the material. This led him to instigate numerous collaborations with specialists from the world of biology, science and ecology.

Based on the characteristics of the different species of algae, the designer has defined a number of applications such as furniture, lighting, horticultural tools, construction materials, industrial products, containers for food, packaging and textiles.

Tomatis invites us to come and can discover this collaborative interdisciplinary adventure today, located at a variety of sites.

ALGA 2017 - 2021

SAMUEL TOMATIS

Cette exposition retrace une partie du périple d'un projet engagé il y a 5 ans déjà. Avec en son cœur, une plante marine aux mille et une propriétés, l'algue.

Malgré ses nombreuses vertus, elle pose toutefois quelques problèmes. En effet, l'enrichissement des eaux en nutriments a provoqué une prolifération anormale des algues sur les plages bretonnes et guadeloupéennes. Elles s'entassent et créent une matière organique polluante et toxique. L'enjeu du projet Alga est d'élever ce déchet local au rang de ressource positive et durable. Les défis inhérents à cette recherche résident tant dans la mise en place d'un réseau d'acteurs que dans l'établissement des processus nécessaires au développement des différentes typologies de matériaux et de formes. Samuel Tomatis a d'abord travaillé les algues de manière artisanale puis s'est intéressé à la composition intrinsèque de la matière. Il a, pour ce faire, instigué de nombreuses collaborations avec des spécialistes du monde de la biologie, de la science et de l'écologie.

S'appuyant sur les caractéristiques des différentes espèces d'algues, le designer a défini un certain nombre d'applications telles que du mobilier, des luminaires, des outils pour l'horticulture, des matériaux de construction, des produits industriels, des contenants pour l'alimentaire, du packaging ou encore du textile.

C'est cette aventure aux côtés d'acteurs interdisciplinaires sur des terrains multi-situés qu'il vous invite à découvrir aujourd'hui.

WATERSCHOOL M4H+ EEN KATALYSATOR VOOR NIEUWE WOONCULTUREN

MAKKINK & BEY

2019–2021

De WATERSCHOOL M4H+ tentoonstelling laat zien hoe een nieuwe woon- en werkomgeving in de Rotterdamse Merwe-Vierhavens (M4H) wijk eruit zou kunnen zien als de 6.300 toekomstige bewoners van het gebied denken in regeneratief gebruik van grondstoffen en hulpbronnen, met een rechtvaardige interactie tussen alle organismen, gemeenschappen en hun omgeving.

Rotterdam is een laaggelegen havenstad in de delta. In tijden van klimaatcrisis heeft de stad te maken met acute uitdagingen als bodemdaling, waterveiligheid, extreme neerslag, hitte en droogte. Maar hoe zit het eigenlijk met het waterverbruik? WATERSCHOOL M4H+ onderzoekt hoe 5 gekozen bronnen kunnen bijdragen aan het bouwen van een duurzame, circulaire en liever nog een regeneratieve leeromgeving, om zo de wateruitdaging aan te gaan en te zorgen voor een optimale ecologische voetafdruk.

WATERSCHOOL M4H+ : school maken door ontwerpend onderzoek

De tentoonstelling toont werken van meer dan 40 geselecteerde ontwerpers, architecten en kunstenaars en een (digitale) WATERSCHOOL bibliotheek in ontwikkeling die de thema's uitdiepen. Daarnaast zien we de verzamelde resultaten van het ontwerpend onderzoek naar materialen die kunnen dienen als (bouw)materialen en/of voedsel en die verantwoord omgaan met watergebruik.

Insecten, eendenkroos, zeewier, hout en schimmels zijn de vijf uitgelichte bronnen die de toekomst van het leven in M4H vormgeven en een impact hebben op alle leefgebieden. We gaan daarbij uit van de basisbehoeften van een menselijk lichaam, zoals voeding en water en bestuderen hoe deze bronnen bijdragen aan een nieuw voedingspatroon. Door het gebruik van alternatieve en minder water-intensieve eiwitbronnen ontstaat een minimale watervoetafdruk. Deze bronnen kunnen ook worden ingezet bij de invulling van leven, wonen, werken en energie- en waterverbruik. Nieuwe duurzame bouwmaterialen en energievoorzieningen suggereren nieuwe soorten architectuur en woonculturen.

Volgens een 'leren door te doen'-aanpak combineren we het toekomstige productielandschap met wonen en werken in Rotterdam M4H, en tegelijkertijd ontwerpen we dat rond het toekomstige gebruik van de vijf geselecteerde bronnen. Naast het vergaren en verspreiden van kennis fungeert WATERSCHOOL M4H+ als proeftuin en katalysator voor de duurzame (her)ontwikkeling van het gebied. Tegelijkertijd ontwikkelen we daarmee een nieuwe cultuur, met het potentieel om toegepast te worden in andere gebieden of steden in de wereld.

WATERSCHOOL door Studio Makkink & Bey

De WATERSCHOOL is een zelf-geïnitieerd ontwerpend onderzoek naar de mogelijkheden om een school te stichten die draait om water als een essentieel materiaal, onderwerp, holistisch, sociaal, economisch en politiek fenomeen. Het is een heroverweging van het holistische, economische en infrastructurele model van onderwijs. WATERSCHOOL wordt getoond in tentoonstellingen over de hele wereld. Ondertussen werkt WATERSCHOOL aan een curriculum voor de te onderwijzen onderwerpen (educatie) en bouwt aan de benodigde afzonderlijke ruimten (architectuur).

Studio Makkink & Bey is een internationaal bekend ontwerp bureau, gevestigd in de makerswijk Merwe-Vierhavens (M4H) in Rotterdam. Met design als overkoepelende discipline benaderen zij vraagstukken vanuit ontwerpend onderzoek. De ideeën van de studio komen tot uiting in projecten in de openbare ruimte, tentoonstellingsinrichting, architectuur, productontwikkeling, interieur- en productontwerp en ontwerpend onderzoek. Deze diversiteit in werkgebieden weerspiegelt de visie dat alles onlosmakelijk met elkaar verbonden is.

De ontwerpstrategie van Studio Makkink & Bey is het opnieuw toe-eigenen van wat al aanwezig is, met een sterke nadruk op het proces. Door verhalen te construeren op basis van wat al bestaat, door continu in en uit te zoomen tussen product en landschap en oorzaak en gevolg, worden niet alleen contextuele elementen herschikt, maar worden ook nieuwe verbanden gelegd op de schaal van een gebouw, een landschap of een werk- of maatschappelijke omgeving.

Studio Makkink & Bey denkt voortdurend vanuit het perspectief van netwerken om de ideeën op zoveel mogelijk manieren met anderen te delen. Door onderlinge kruisbestuiving ontstaan nieuwe inzichten, die in alle projecten worden verwerkt. Daarom omvat het ontwerp team professionals uit verschillende kennisgebieden en gaat de studio allianties aan met andere ontwerpers, architecten, wetenschappers en experts.

WATERSCHOOL M4H+ A CATALYST FOR NEW CULTURES OF LIVING

MAKKINK & BEY

2019–2021

The WATERSCHOOL M4H+ exhibition shows what a new living and working environment in Rotterdam's Merwe-Vierhavens (M4H) district could look like if the 6,300 future residents of the area think in terms of regenerative use of raw materials and resources, allowing for the just interaction between all organisms, communities, and their environment.

Rotterdam is a low-lying port city in the delta. In times of climate crisis, the city has to face up to acute challenges such as subsidence, water safety, extreme precipitation, heat, and drought. But what about water use?

WATERSCHOOL M4H+ investigates how a range of resources can contribute to building a sustainable, circular and preferably regenerative learning environment, in order to meet the water challenge and ensure an optimized ecological footprint.

WATERSCHOOL M4H+ : making school through design thinking

The exhibition shows works of more than 40 selected designers, architects and artists and a WATERSCHOOL (digital) library in development addressing the themes and collecting the results of the research by design into those resources that can serve as (building) materials and/or food while having a responsible relationship to water use.

Insects, duckweed, seaweed, wood, and fungi are the five highlighted resources that shape the future of living in M4H, impacting all areas of life. Starting from the basic needs of a human body, such as nutrition and water, these resources contribute to a new diet by suggesting the use of alternative and less water-intensive protein sources, and thus a minimized water footprint. And when expanded to dwelling, living, and working, and to energy and water consumption, they also generate new sustainable building materials and energy supplies, while suggesting new types of architecture and cultures of living.

Adhering to a 'learning by doing' approach, the future production landscape in Rotterdam M4H blends living and working while it is being designed around the prospective use of the five selected resources. While also gathering and distributing knowledge, WATERSCHOOL M4H+ operates as a cultural test site and a catalyst for the sustainable (re)development of the area, meanwhile building a new culture with the potential to be applied in other areas or cities in the world.

WATERSCHOOL by Studio Makkink & Bey

The WATERSCHOOL is a self-initiated design research looking into the possibilities of founding a school revolving around water as an essential material, subject, holistic, social, economical and political phenomenon. It proposes rethinking of the holistic, economic and infrastructural model of education. WATERSCHOOL is displayed in exhibitions around the globe, meanwhile building a curriculum for the subjects to be taught (education) and constructing all spaces needed separately (architecture).

Studio Makkink & Bey is an internationally known design agency, located in the maker's district Merwe-Vierhavens (M4H) in Rotterdam. With design as the overarching discipline, they approach their assignments via design research. The ideas of the studio are expressed in projects in public space, exhibition design, architecture, product development, interior and product design and design research. This diversity in implementation areas reflects the vision that everything is inextricably linked.

The design strategy of Studio Makkink & Bey is to re-appropriate what is already present, with a strong emphasis on the process. By constructing stories based on what already exists, by continuously zooming in and out between product and landscape and cause and effect, contextual elements aren't just rearranged, also new connections are made on the scale of a building, a landscape or a work or social environment.

Studio Makkink & Bey constantly thinks from the perspective of networking to share the ideas with others in as many ways as possible. New insights arise from mutual cross-fertilisation, which are incorporated in all projects. To this end, the design team includes professionals from many different fields of knowledge; forming alliances with other designers, architects, scientists and experts.

BE WILD ACT & CHANGE

ACT & CHANGE BE WILD

BE WILD ACT & CHANGE

Design Fest Gent toont wat design kan (en ja, ook moet) zijn: onderzoekend, experimenteel en activistisch. Het focust op duurzaamheid in al haar facetten, het toont problemen en geeft oplossingen, daagt uit en rekt de grenzen van design op. Zo wil Design Fest Gent met een unieke selectie van bestaande projecten en nieuwe creatie-opdrachten je niet alleen inspireren, maar ook uitdagen en aanzetten tot dialoog. Essentiële dialoog tussen jou, ontwerpers, kennisinstellingen, organisaties en de industrie.

Een uitgebreide waaier aan expo's, installaties, workshops en lezingen wordt gebundeld in drie inhoudelijke clusters: Look Back, Move Forward en Do Care. **Look Back** toont projecten waarin ambacht, traditie en nieuwe technologie samenkomen. **Move Forward** focust op hybride samenwerkingen tussen wetenschap, design en technologie met de natuur als blauwdruk. **Do Care** bundelt ontwerpen met een maatschappelijke impact.

Industriemuseum is een van de locaties van Design Fest Gent. Verken zeker ook de andere locaties met prachtige installaties: Design Museum Gent / Dada Chapel / S.M.A.K. / Kunstencentrum Voo?uit / Sint-Jacobskerk / Polestar Space / Gallery Tatjana Pieters, Gallery Casa Argentaurum, Kiosk Gallery & Gallery Atelier Ecu / MIRY Concertzaal.

Of volg de Wilde Route door de stad. Tijdens Design Fest Gent vormen verschillende designwinkels een (wild) parcours door Gent. In aanloop naar het festival stelde elke winkel een of meer deadstocks ter beschikking aan een organisatie of designer. Die ging ermee aan de slag om nieuw verkoopbaar en uniek design te ontwerpen. Tijdens DFG presenteren en verkopen de ontwerpers hun creaties in de desbetreffende shops. **Bekijk de route op www.designfestgent.be**

Design Fest Gent is een samenwerking tussen Design Museum Gent, Arteveldehogeschool, Flanders DC, Industriemuseum Gent, KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest), KU Leuven Faculteit Architectuur, LUCA | School of Arts, Ministry of Makers en Universiteit Gent.

Design Fest Gent demonstrates what design can (and indeed should) be: inquisitive, experimental and activistic. It focuses on sustainability in all its facets, it shows problems and provides solutions, it challenges and stretches the boundaries of design. With a unique selection of existing projects and new creation assignments, Design Fest Gent not only wants to inspire you but also challenge you and encourage dialogue. Essential dialogue between you, designers, knowledge institutions, organizations and the industry.

An extensive range of expositions, installations, workshops and lectures are bundled in three content clusters: Look Back, Move Forward and Do Care. **Look Back** shows projects bringing together craft, tradition and new technology. **Move Forward** focuses on hybrid collaborations between science, design and technology with nature as a blueprint. **Do Care** gathers designs with a social impact.

The Museum of Industry is one of the locations of Design Fest Gent. Be sure to explore the other locations with beautiful installations: Design Museum Gent / Dada Chapel / S.M.A.K. / Kunstencentrum Voo?uit / Sint-Jacobskerk / Polestar Space / Gallery Tatjana Pieters, Gallery Casa Argentaurum, Kiosk Gallery & Gallery Atelier Ecu / MIRY Concertzaal

Or follow the Wilde Route through the city. During Design Fest Gent, various design shops will form a (wild) trail through Ghent. In the run-up to the festival, each shop made one or more deadstock available to an organization or designer. They used it to create a new and unique design that can be sold. During DFG, the designers will present and sell their creations in the relevant shops. **Look at the trail on www.designfestgent.be**

Design Fest Gent is a collaboration between Design Museum Gent, Arteveldehogeschool, Flanders DC, Ghent Museum of Industry, KASK & Conservatorium (HOGENT - Howest), KU Leuven Faculty of Architecture, LUCA | School of Arts, Ministry of Makers and University of Ghent.

COLOFON / COLOPHON

Design Fest Gent

initiatiefnemende / initiating partners

Design Museum Gent
Arteveldehogeschool
Flanders DC
Industriemuseum Gent
KASK & Conservatorium (HOGENT-Howest)
KU Leuven Faculteit Architectuur
LUCA | School of Arts
Ministry of Makers
Universiteit Gent

coördinerend / coordinating curator

Siegrid Demyttenaere

cocuratoren / cocurators

Christel De Maeyer
Nathalie Goethals
Heleen Sintobin
Unfold (Claire Warnier & Dries Verbruggen)
Bram Vanderbeke
Sep Verboom

scenografie / scenography

Doorzon & Theo Demeyer

coördinator / coordinator:

Evelyn Demaertelaere

De Wilde Route / The Wild Route

Lucky Tree

grafische vormgeving / graphic design

DIFT & Anthony De Meyere

redactie / editors

Bie Luyssaert, Isaline Raes, Régis Dragonetti,
Siegrid Demyttenaere & Midas Lemenu

uitvoerend producent / executive producer

Design Museum Gent

